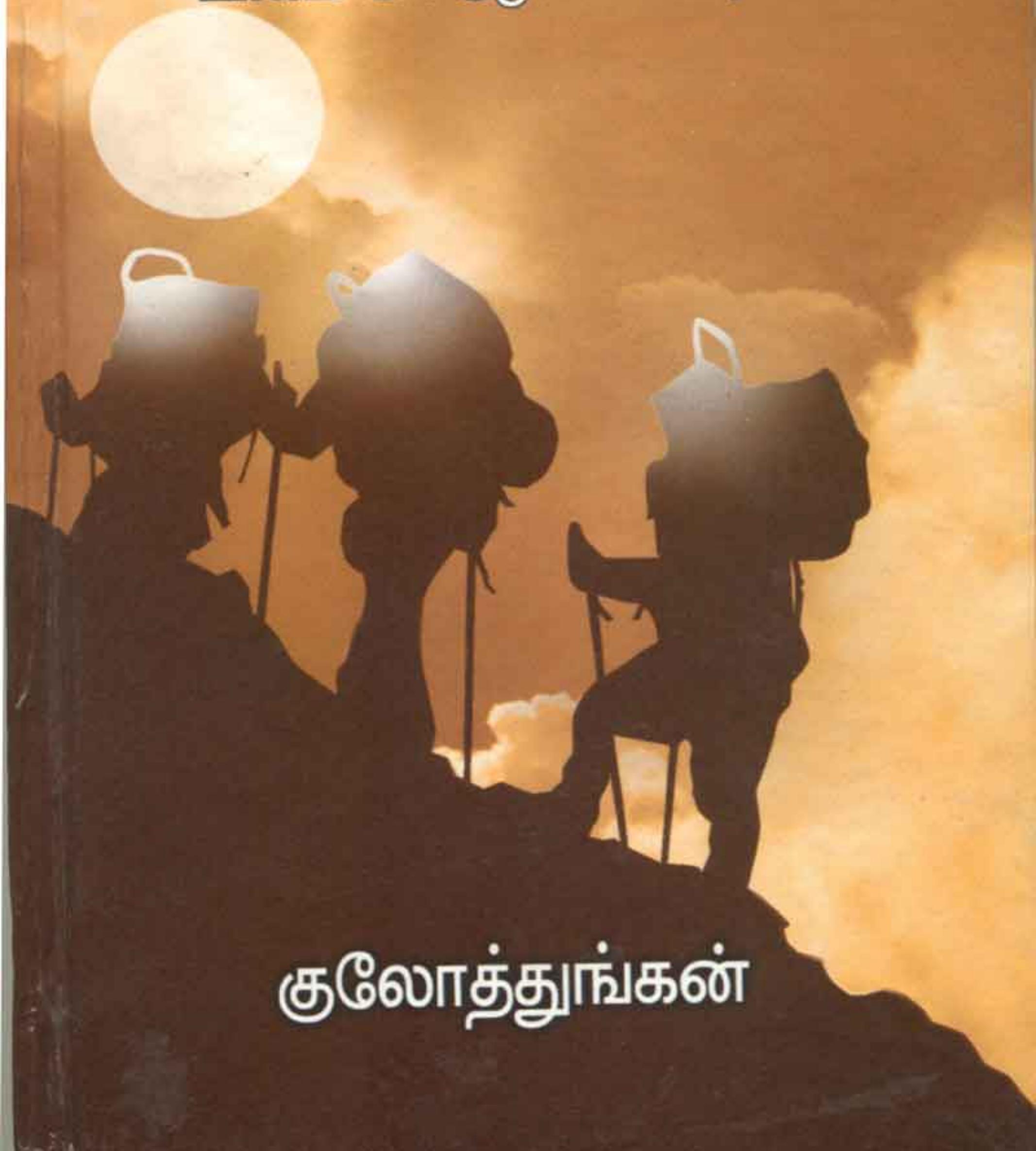

மாலூட் யாக்திகள்

பாகம் 3 : ஆன்மிகம், சமயம்

குலோத்துங்கன்

மானுட யாத்திரை

பாகம் 3 : ஆண்மிகம், சமயம்

மானுட யாத்திரை

பாகம் 3 : ஆண்மிகம், சமயம்

கலோத்துங்கன்

பாரதி பதிப்பகம்

126 / 108, உஸ்மான் சாலை,

தினகர், சென்னை - 600017.

த.பெ. எண் : 4984 போன் : 24340205

விலை : ₹.160.00

- MAANUDA YAATHHIRAI - Part III □ Poems by : Kulothungan
- First Edition : September 2009 □ Price: Rs.160.00 □ © Holder
- : Author □ Publisher : BHARATHI PATHIPPAGAM, 126/108, Usman
- Road, T Nagar, Chennai- 600 017. P.B. No. 4984. □ ☎ : 24340205.
- Printed at: Sivakami Printo Graphics, 160, Big street, Triplicane,
- Chennai-600 005. □ ☎ 28445051□

என்னென வளர்த்தாரின்,
இரவு பகலாகத்
தன்னென அழித்தெனக்குத்
தடம் சமைத்த தந்தையரின்
அன்னென எனும் பெயரின்
அழியாத காவியத்தின்
பொன்னென நிகர்த்த பதம்
போற்றிப் படைக்கின்றேன்.

கச்ஞர் கலோத்தங்கன்னி டாகுட் மாத்தரை எனும் காப்பியத்திற்கு ஒரு முன்னுரைக் குறிப்பு

முனைவர். கா. மீனாட்சிசுந்தரம்*

1. பொது

அரிஸ்டாட்டல் (384-322 B.C.) இயற்கையை, இயற்கை நிகழ்வுகளை அறிந்து கொள்வதற்கு அவற்றை உற்று நோக்கி அறிவுதுதான் முறை என்று கருதினார். சோதனைகள் தேவை என்று கருதவில்லை. உயிர்களை ஏணிப்படியில் வைத்து, தாவரம் முதல் மனிதன் வரை என்ற வரிசையை உருவாக்கினார். ஆனால், தொல்காப்பியர் அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு உயிர்களை ஆறுவகைப்படுத்தினார். “மக்கள் தாமே ஆறு அறிவு உயிரே” (577) என்பது அவர் கூற்று. இந்தப் பல்லுயிர்களும் இன்பம் என்பதையே நாடுவதில் மிகு விருப்பம் உடையவை.

எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது
தன் அமர்ந்து வரும் மேவற்றஙும்

(தொல்போருள் 219)

என்பார். ஆனால் உயிர்கள் இன்பத்தை மட்டுமே பெறுவதில்லை. இன்பங்களையும் துன்பங்களையும் கலந்தே அனுபவிக்கின்றன.

இன்னாது அம்மழைவு வுகம்
இனிய காண்க, இதன் இயல்பு உணர்ந்தோரே
(புறம் 194)

* தமிழ்ப் பேரவைச் செம்மல்: முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர், மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை. முன்னாள் கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர், தமிழ்நாடு அரசு.

என்பது பறும். ஒரு வீட்டில் சாவுப் பறை; இன்னொரு வீட்டில் திருமணப் பறைமுழுக்கம்: காதலர் ஓரிடத்தில் சூடு மகிழ்தல்; மற்றோரிடத்தில் பிராந்தோர் வருந்தி அழுதல்: இந்த இரு துருவநிலை விடை காண இயலாத கேள்விக்குறி.

. . . . . மாந்தர்

வாழ்வெரு மர்மம், வாழும்

மனிதனேர் மர்மம் அம்மா! [1. 36]*

எனப் பாடுவார் குலோத்துங்கன். இவை அனைத்தும் நிகழும் மேடை, மாந்தர் தம் சிந்தை. அதைப் பற்றி என்னும் தொறும் வியக்கும் கவிஞர்:

. . . . சௌரீவு அனைத்தும்

தன்னுளே தாங்கி நிற்கும்

தனிப்பெருள்: முழுமை யாக

இன்னும் யாம் அதன் தீரத்தின்

எல்லையைக் கண்டோ மில்லை

எனும் பிரகடனத்தின் மூலம், எல்லைகாண இயலாத பெருமித நிலை இறைவனுக்குத்தான் உண்டு என்பதில்லை; மனிதனுடைய மனத்திற்கும் உண்டு என்ற மகத்தான தத்துவத்தை முன் வைக்கிறார்.

உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து மனிதன் தன் இடர்களையும் இன்னல்களையும் நீக்கி, இன்பம் காணத் தன்சிந்தையின் திறனால் செயல்பட்டுக் கண்டவற்றை, குலோத்துங்கன் காந்தமென ஈர்க்கும் கவிதை வழவில், மானுட யாத்திரை எனும் காப்பியமாக நமக்கு வழங்கியுள்ளார். அவருடைய மானுட யாத்திரை,

- சமுதாயம், அரசியல்
- அறிவியல்
- ஆன்மிகம், சமயம்

என ஜூந்து பிரிவுகளில் மூன்று பாகங்களாக மஸர்ந்துள்ளது.

* மானுட யாத்திரை: பாகம் 1: பாடல் 36. இவ்வாறே மற்ற பாடல்களும் குறிப்பிடப்படும்.

2. கவிஞர்

கவிஞர் பற்றிய செய்தி, தனியாக இடம் பெற்றுள்ளது. எனினும் கவிஞருடைய இளமைக் காலம் பற்றியும் இங்குக் குறிப்பிட வேண்டுமென்பது இந்த முன்னுரை ஆசிரியனின் முடிவு.

கரூர் நகராண்மைப் பள்ளியில் SSLC தேர்வில் முதல் மாணவராகத் தேர்வு பெற்ற இளைஞன், திருச்சியிலுள்ள சிறந்த கல்லூரிகளில் எளிதாக இடம் பெற்றிருக்க இயலும்; ஆனாலும் இடைநிலைக் கல்லூரி [Intermediate College] ஆன சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரியில் சேர்ந்தான். காரணம், அப்பொழுது அங்கு பேராசிரியராக இருந்த பாவாணரிடம் தமிழ் கற்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் தான். பேச்சிலும், எழுத்திலும் பாராட்டுப் பெற்று விளங்கினான்; இடைநிலை வகுப்பில் சிறப்பாகத் தேர்வு பெற்றான்.

அண்ணாருமலை பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் B.A.(Hons.) வகுப்பில் சேர விரும்பியவன், பொருளாதாரப் பேராசிரியரைச் சந்தித்தான். இளைஞனின் தேர்வெண்களைப் பார்த்த பேராசிரியர், “நீ பொறியியல் கல்லூரிக்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறாயா?” என்று கேட்டார். விண்ணப்பித்திருக்கிறேன். பொறியியலில் இடம் கிடைத்தாலும், பொருளாதாரம் படிக்க விரும்புகிறேன் என்று கூறிய இளைஞனைப் பார்த்து, பேராசிரியர் பொதுவால் [Prof. Poduval]:

பொறியியலில் இடம் கிடைத்தாலும் பொருளாதாரம் படிக்க விரும்பினால், you must be a stupid person;
பொறியியலில் இடம் கிடைத்தால் அங்கு போய்ச் சேர். இடம் கிடைக்காவிட்டால் வா: நான் இடம் தருகிறேன்

என்று அறிவுரை கூறி, பொருளாதாரம் படிக்க விரும்பிய இளைஞனைப் பொறியியலுக்கு அனுப்பியவர் பேரா. பொதுவால். தனது இளமைக் காலத்தை நினைவு கூரும் கவிஞர், வழிகாட்டும் வாய்ப்பில்லாத குடும்பத்தில் பிறந்த தண்ணை, பள்ளி முதல், பல்கலை வரை, அறிவுரை கூறி, ஆற்றுப் படுத்தியவர்கள் ஆசிரியர்கள் தான் என்கிறார்.

ஆசிரியராக, ஆய்வாளராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். அவருடைய ஆய்வுகளின் விளைவாக ஒருப் பெற்றது Kulandaiswamy Model.

எற்றுக் கொண்ட பணி எதுவாயினும் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டுடன் செயல்படுவது அவர் இயற்கை. நீரியல், அதன் பின் கல்வித்துறை ஆகியன முழுமையாக அவரை ஆட் கொண்டன எனினும் அவருக்கு, ‘கோடையிலே இளைப்பாறிக் கொள்ளும் வகை கிடைத்த குளிர்த்தரு போல், தரு நிழல்போல்’ கவிதை இருந்து வந்தது. 1970-இல் வந்த அவருடைய கவிதைத் தொகுப்பில், கவிதை அவரை ஈர்த்த பாங்கு வெளியாயிற்று. ‘அறிவியல் துறைகளில் வல்லமை எய்தவும், வளர்த்துமிழ் வழி அதைச் சொல்லவும் விழைந்து’ என்னை,

கவிமகள்

தன் வழி ஈர்த்தனன்; தயங்கின னாயினும்
என்வழி தவிர்ந்து இடறினன். . .

[க.க. பக்கம் 65]*

என்கிறார். கவிதை நங்கை அவரை ஈர்த்தனன். அவ்வப்போது கவிமகளின் காட்சிக்கு பாத்திரை மேற்கொள்வது அவருக்கு ஓர் ஆண்மத் தேடல்போல் ஆகிவிட்டது.

கவலும்என் நெஞ்சின் பரம்
கவிமகள் தணிப்பான்; கிஞ்சும்
அவலம் நீன்று) அழுத்தும் காலை
அறுதல் தருவான் . . .

என்பவர் மேலும் கூறுகிறார்.

. . . . . பெருகும் நெஞ்சம்
பாட்டைப் பணித்த போது
பணிந்தவன் பாடு கீன்றேன்

* * *

புலன்கள் யாவும்
கவரும்என் கவிதை நங்கை
காதலாற் பாடு கீன்றேன். [க.க. பக்கம் 186]
* * *

* க.க. - குலோத்துங்கள் கவிதைகள் தொகுப்பு [2002]

இருளிடை மின்னல் கண்டேன்

எழுச்சியால் பாடு கிண்றேன். [க.க. பக்கம் 187]

என்கிறார். இவ்வரிகளைப் படிக்கும் பொழுது கவிதையை ஊடகமாக அவர் ஆள்வதை விட, கவிதை தன் வெளிப்பாட்டிற்கு அவரை ஆட்கொண்டுள்ளது என்று கூறத்தோன்றுகிறது. அதனால்தான் இலக்கியச் சூழ்நிலை இல்லாத பணித்துறை: இலக்கிய ஆர்வம் இல்லாத நண்பர்கள்: பருப்பொருள் நிறைந்த தொழில் நுட்ப உலகம்: இவற்றில் சூழன்று கொண்டிருந்த காலத்தும் கவிதை எழுதியிருக்கிறார். இவர்தம் கவிதைகளில், உயிரும் ஓட்டமும், காலம் கடந்து நிற்கும் தத்துவப் பார்வையும் இருப்பதைக் கண்ட அறிஞர்கள் சிலர் அதைப் பதிவு செய்தனர்: ஊக்குவித்தனர்.

விண்ணுலகம் உண்டு எனினும் விழைவேங்கில்லை,
மீளாத நரகென்றும் பயந்தோ மில்லை

[க.க. பக்கம் 80]

போன்ற வரிகள் அவர்களை உலுக்கி இருக்க வேண்டும்.

‘பாரதியின் அறிவியல் பார்ஷவை’, ‘காழுஷ் கௌரிஜாஷ்’, ‘அறிவியல் தமிழ்’ போன்ற பல உரைநடை நூல்கள், கல்வி பற்றிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகள், நூல்கள், ‘குலோத்துங்கன் கவிதைகள்’ தொகுப்பு – போன்ற படைப்புகள், குழந்தைசாமியை, குலோத்துங்கனாக நாடறியச் செய்துள்ளன.

பல்வேறு துறைகளிலும் கால் பதித்து வெற்றி வாகை சூடு நிற்பவர், அறிவுலகில் தம் சிந்தையைப் பரவலாக்கியவர், 75 வயதுக்கு மேலும் இளைப்பாறாது, சிந்தனைச் சிகரங்களை நோக்கி யாத்திரை செய்து, மானுட யாத்திரை என்னும் தலைப்பில் மூன்று பாகங்களைக் கொண்ட அருங்காவியம் ஒன்றை இப்போது படைத்துள்ளார் எனின் அவருடைய மனிதநேய வேட்கை எத்தகையது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அவருடைய பெருமையை, கண்ஃபூசியஸ் பற்றி அவர் எழுதிய உண்மையைத் தேடு வோன்; தான்

உணர்ந்தகைப் பகுத்த ஸிக்கும்

வண்மையன்: உணவும் நீரும்

மறந்துதன் பணீயில் மூழ்கும் [3. 607]
சிறப்பினன் . . .

* * * *

சிந்தனை யரளன்: ஆக்கச்
செயல்நலம் வரய்ந்தேரன் [3. 633]

என்ற கவிதை வரிகளிலேயே காட்டலாம் என்பது எம் உறுதியான கருத்து.

3. சமுதாயம்: அரசியல்

முன்பே கூறியது போல, தமது காவியத்தை மூன்று பாகங்களாக அமைத்த கவிஞர், சமுதாயம், அரசியல் எனும் முதற் பாகத்தை, இயற்கை வணக்கத்தில் தொடங்கி. 369 பாக்களில் முடிக்கிறார். இப்பாகத்தில் மனித சமுதாயத்திற்கு முத்திரைச் செய்தியாக அவர் முன் வைப்பது, குடும்ப அமைப்புத்தான்.

நல்வன அனைத்தி னுள்ளும்
நல்வதாம் என்ப துண்டேஸ்
இல்லறம், குடும்பம் விஞ்ச
எதனை நாம் கண்டோம்: அன்றில்
உள்ளும் உயிரும் ஒன்றும்
உறவுகள் படைக்கும் இன்பம்
விண்ணிலுமில்லை: கூற
வேறொரு உலக மில்லை [1. 53, 54, 55]

என்கிறார். மண்ணில் மனித சாதி உருவாக்கி இருப்பது போன்ற சமுதாயம், இல்லற வாழ்வு தேவர்க்கட்கும் இல்லை என்கிறார்.

4. அறிவியல்

இரண்டாவது பாகத்தை ‘உண்மை வணக்கத்துடன்’ தொடங்கும் கவிஞர், 609 பாக்களில் முடிக்கிறார். மனித சாதியின் முன்னேற்றம் முழுமைக்கும் வற்றாத ஊற்றாக அமைந்திருக்கும் வலிமை ஒன்றுண்டு. அதைக் கவிஞர் மெய்ம் மறந்து பாடுகிறார்.

தேவர்கள் கண்ட தீவ்வாத்
தெய்வஸ்கள் படைத்த தீவ்வா
மாவரும் தீர்மை ஒன்று

மானுடர்க் குண்டாம்: அஃது
"கருவிகள் படைக்கும் ஆற்றல்".

* * * *

பெற்றவன் மனிதன்: இந்தப்

பேறுளர் ஹீர் யார்? . . .

[2. 22, 23, 24]

என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார். கலப்பை முதல் கணிப்பொறி வரை அவன் கண்ட கருவிகட்கு அளவில்லை. ஏறுமயில் ஏறிவரும் வேலனின் வேலும் மனிதன் படைத்ததுதான். அயோத்தி ராமனின் அம்பும், வில்லும் அவன் வடித்தவை தான்.

கருவி ஆக்கவும் பயன்படும்: அழிக்கவும் பயன்படும். அணுவின் ஆற்றலைத் தாங்கி நிற்கும் ஆயதம் முதல், அன்றாடம் உருப்பெறும் ஏவுகணை வரை, இன்று வல்லரக்கள் குவித்து வரும் படைக் கலங்களைக் கண்டு அஞ்சவோர்க்கு, மனித சாதி,

தடம்புரண் டகலு மென்றும்
தன்தீசை மாறு மென்றும்
அஞ்சவும் இல்லை: நீண்ட
அறநெறி மரபை மாந்தர்
மிஞ்சவர் இல்லை

[2. 608, 609]

என உறுதி கூறி முடிவு செய்கிறார்.

5. ஆண்மிகம், சமயம்

முதற்பாகத்தில் இயற்கையையும் இரண்டாம் பாகத்தில் உண்மையையும் வணங்கிய கவிஞர் ஆண்மிகம், சமயம் எனும் மூன்றாம் பாகத்தில் சக்தியைப் போற்றி வணக்கம் பாடியுள்ளார்.

சுவிதை வடிவில் மரபை நழுவ விடாத கவிஞர், கருத்தில் புதுமையை விரும்புவர்: புது வழி காண்பவர்: அவர் முதற் பாகத்தில் இயற்கையை வேண்டுவதெதன்?

மாந்தரோ(டு) உயிர்கள் யாவும்
வளமுடல் வாழச் செய்தாய்
சாந்தமென்ற நகும்ப, அம்மா
சமரசம் யலரச் செய்வாய் -

[1. 5]

என வேண்டுகிறார். எல்லா வாழும், வளமும் தந்த இயற்கை அன்னையே ! இன்று எங்களிடம் இல்லாத ஒன்றை வேண்டுகிறோம் என, இராமலிங்க அடிகள் விரும்பி, வேண்டிய சமரச உணர்வைத் தரணிக்குப் பெற்றுத் தா விரும்புகிறார். மனித இனம் முழுமைக்குமாக வரம் கேட்கிறார். இரண்டாம் பாகத்தில் உண்மையை அவர் விளித்துப் பேசும் தொடர்களில் கவிதை உணர்வு நடமிடுகிறது. ஓப்பிலாப்பொருளே, உயர்வுடைப் பாரே, விந்தையின் உருவே, தேடும் திருவே, கொள்கையின் வடிவே, அழிவிலா அழகின் ஊற்றே, ஆற்றலின் கருவே, எனப் பலவாறு உண்மையை உயர்த்திப் பேசி ‘கோடி வழியெலாம் நின்னைத் தேடும் மக்கள் யாம் வணங்குகின்றோம்’ எனப் பாடுகிறார். அவர் வணங்கும் தெய்வம் உண்மை. அதன் ஆழத்தையும், அகலத்தையும் புரிய வைக்க அவர் கையாளும் விருக்கள் ஒருவகையான ஓப்பிலாத உணர்த்தல் உத்தி எனலாம்.

கோடிகள் என்பன குறைந்த எண்களே எனும் அளவிற்கு நிறைந்திருக்கும் தாரகைகளும், பால்வெளிக் குழுமங்களும், எல்லை என்பது என்ன என்பதே தெரியாது விரியும் வெளியும், உயிர்கள் அனைத்திலும் உன்னதமானது எனும் மனிதமும் நிறைந்த, பிரமாண்டம் எனும் இப்பிரபஞ்சம், ஆதியறியாதது, அந்தமும் கணிக்க இயலாதது, பண் தவறாத பாடல்போல, பதம் தவறாத நாட்டியம் போல ஏதோ ஒரு சக்தியால் இயங்கி வருகிறது. இது அனைவரும் ஏற்கும் ஒர் உண்மை. இதுவரை கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இந்த இயக்கம் இயற்கையின் ஆற்றல் வழி தானாக நடைபெறுகிறதா அல்லது சிந்தித்துச் செயல்படும் ஒர் ஆற்றல் அதை இயக்குகிறதா என்பது தான் கேள்வி. இதை எளிய தமிழில், உயிர்ப்புள்ள சொற்களில், ஊழையாய் அழைந்த ஒன்றோ?

உள்ளம் ஒன்றதற்கும் உண்டோ? [3. 10]

என, வேரும், அடி மாழும், விழுதும் கிணளகளுமாக விரிந்து நிற்கும் ஆலமரம் ஒரு சிறு விதைக்குள் இருப்பது போல, ஆன்மிக உலகை ஆட்கொண்ட, வேதங்கள் பலவாக, இறுதியிலாத விளக்கங்களாக, நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக விரியும், விசுவத்தை இரண்டு வரி எனும்

வாமன வடிவத்தில் ஒரு கேள்வியாக முன் வைக்கிறார். இந்த அற்புதம் கவிதைக்கு மட்டுமே இயலும்.

6. ஆதிமனிதணின் அச்சம், வியப்பு

இயற்கையின் தோற்றங்கள், அங்கு இடம் பெறும் பல நிகழ்வுகள், மனிதனுக்கு வியப்பையும் விளைவிக்கின்றன; அச்சத்தையும் தோற்றுவிக்கின்றன.

..... மழையும் காற்றும்

வருவதேன்: பெருமது தேங்றி

மறைவதேன்: புறங்கள் யாவும்

இருள்வதேன்: இரவு வானம்

எண்ணிலா வைரம் பூண்ட

மேனியொ(டு) ஒளிர்வ தேன்; ஒர்

வெள்ளியின் வட்டில் அன்ன

தேனில(வு) ஒளிகு ஏறந்து

தேய்ந்துமின் மறைவ தென்னே? [3. 12, 13]

இவ்வாறு எண்ணற்ற கேள்விகள். ‘இரவு வானம் எண்ணிலா வைரம் பூண்ட மேனியொடு’; ‘வெள்ளியின் வட்டில் அன்ன தேனிலவு’ என்பன மனத்தில் நிற்கும் கவிதை வரிகள். கற்பனை ஒளிரும் உவமைகள்.

இயற்கையின் நிகழ்வுகள் எண்ணற்றவை. இவை அனைத்தும் எவ்வாறு நிகழ்கின்றன? ஏன் நிகழ்கின்றன? யார் நிகழ்த்துகிறார்கள் என்ற கேள்விகள் எழுவது இயல்பு: எழுகின்றன. இங்குதான் மனித முயற்சிகட்கு, ஆற்றல்கட்கு அப்பாற்பட்ட சக்தி பற்றிய எண்ணம் எழுகிறது. அல்லது சக்திகள் பற்றிய எண்ணமே எழுகிறது. அவற்றைப் பற்றிய அச்சமுமேழுகிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் தான் ஏதோ ஒரு சக்தி - பேய் தோன்றுகிறது; பிசாசு தோன்றுகிறது; ஆவிகள் வருகின்றன. அச்சமும், வியப்பும், கேள்விகளும் இவற்றிற்குத் தாயும் தந்தையமாகும். இந்தக் கட்டத்தைக் கவிஞர் படம் பிடிக்கும் கவிதைகள் நெஞ்சில் நிற்கத்தக்க, சில தத்துவ உண்மைகளையும் தாங்கி நிற்கின்றன.

அச்சமொன் றாட்சி கொள்ளின்
ஆயிரம் கற்றோ மேனும்
மிச்ச மொன் ரூறுதி இல்லை
வெறுமையும் பயறு ருத்தும் [3. 21]

என்கிறார். இதைப் போலவே. கவிஞர் இந்த நூல் முழுவதும் ஆங்காங்கு பல வாழ்க்கை நியதிகளை, கருத்தின் ஈர்ப்பும், கவித்துவ எழிலும் சேர வழங்குகிறார். அது கவிஞரின் பரந்த பார்வைக்கும், அனுபவத்திற்கும் சான்றாக நிற்பதுடன் கவிதைகட்டு ஓர் அமரத்துவத்தையும் அளிக்கிறது.

7. சமயம்

தான் வளர்ச்சி பெற்ற பின்னணியில் வளர்ச்சி பெற்ற மாணிடம் உருவாக்கியது தான் சமயம். இன்று மனித சமுதாயம் முழுவதுமாக, அதன் முன்னேற்றம் எந்த நிலையில் இருப்பினும் சமயம் போல் அதை ஆட்கொண்டிருக்கும் சக்தி வேறொன்றில்லை.

தரகர் என்பவர்களை நாம் அறிவோம். ஆனால் அவர்கள் எங்கும் இருப்பவர்கள், சமய உலகில் இறைவனுக்கும் தேவையானவர்கள் என்ற உண்மையின் முழுமையை நாம் கவிஞர் மூலமாகத்தான் அறிகிறோம்.

தரகரின் ஆட்சியின்றிச்
சமுதாயப் பணிகளை றில்லை
விரவள தெரழில்; அதற்கு
விண்ணிலும்விலக் கொன் றில்லை [3. 62]

என்கிறார். சமயம் என்பது அச்சத்தில், வியப்பில் தோன்றி மனிதனின் ஆவலில் வளர்ந்து அனைத்துப் பொருள் பற்றியும் அறிவியல் அறிந்தது போக ஈறியாது நிற்கும் மிச்சத்தைத் தேடுவது ஆகும்.

அறியாமை இருள் சூழ்ந்திருந்த காலத்திலும், ஆன்மிக ஒளிமிகுந்திருக்கும் இன்றைய நிலையிலும் கடவுள் பற்றிய சிந்தனையின் முன்னேற்றத்தை நான்கு வரிகளில் சொல்லி முடிக்கிறார். இது கவிதையில் மட்டும்தான் முடியும்.

காட்டில்அன் றலைந்த மாந்தன்
கடவுள் என்று எதையும் சொன்னான்

**நாட்டில்லை ரூவைம் ஞானி
யாவுமே கடவுள் என்பான் [3. 35]**

இந்த வரிகள் ஒரு மகத்தான வளர்ச்சி பற்றிக் கவிஞரின் தெளிவிற்குச் சான்று பகரும். இருள் சூழ்ந்த அறையில் சாமான்யனுக்கும், தத்துவ மேதைக்கும் பார்வையில் பெரிய வேறுபாடு இருப்பதற்கில்லை. ‘புறம்பு காண்பன் புல்லியன், அகமுறக் காண்பன் அறிந்த ஞானியே’ எனச் சமயங்கள் பேச்த தொடங்கின. சமயம் அறிவியல் போன்றதன்று. சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டு நிறுவப்பட்டதுமன்று. இந்த ஆண்மிகம் தொடர்பான உண்மை, தம் அறிவால், வாதமுறையால், அறியப்படுவதே அல்லாமல் சோதனை முறையால் நிறுவ முடியாததாய், காண இயலாததாய், கருத்தாலன்றி அடைய முடியாததாய், ஆவலைத் தூண்டுவதாய், முழுமையைத் தேடுக் கொண்டே இருப்பது.

8. இந்து சமயம்

பொதுவாக ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் நிறுவியவர் உண்டு. ஆனால் இந்து சமயத்திற்கு நிறுவனர் இல்லை. விளக்கமனித்தவர்கள் பலர்: மிகப் பலர். வேதங்கள், உபநிடதங்கள், வியாசர் மொழியில் கண்ணன் கீதை, மற்றும் கிளைகளாய் வேதாந்தங்கள், சாங்கியம், யோகம், நியாயம், வைசேஷகம், மீமாம்சை எனும் தரிசனங்கள் இயைந்தது இந்து மதம். எனவே இவை ஒவ்வொன்றையும் குலோத்துங்கன் நுணுகிக் கற்றுச் சாறு எடுத்துத் தனித்தனித் தலைப்புகளில் அலசிப் பாடியுள்ளார்.

நீரில் கரைந்த உப்பு நீராய் மாறிநிற்கும் உறவு போல, இறைவனுடன் ஒன்றினோர்க்குப் பிறவியில்லை என்பர். வித்துள் மறைந்துள்ள ஆல் போன்ற விசுவரூபம் பிரம்மம். பூரணம்; இந்தப் பூரணத்திலிருந்தது வந்தது உயிர். இதுவும் பூரணமே. உயிர் பிரிந்தபின் இருக்கும் மிச்சமும் பூரணமே. பூரணத்தின் பூரணம் குறைதல் இல்லை. ஆத்மாவைக் கவிஞர் விளக்கும் பாடல் உபநிடதம் படைத்த முனிவர்களும் படித்து மகிழ்தக்கது என்பதில் ஜயமில்லை.

கண்ணுளே ஒளியாய் நீன்று
காதிலே ஒலியாய் நீன்று
எண்ணுளே கருத்தாய் நீன்று
இயக்குவ தனைத்தும் ஆத்மா [3. 89]

இந்த உபநிடதங்களின் முடிவு வாய்மையே வெல்லும் என்பதாம். இத்தீர்ப்பைக் கவிஞர் போற்றிப் பாடுவது சூர்ந்து கவனித்தற் குரியது. மேலும் உபநிடதங்களின் குறையையும் எடுத்துக் காட்ட அவர் தவறவில்லை. உபநிடதங்கள் தம்முள் மாறுபாடின்றி, ஒரே குரலில் பேசவில்லை!

உண்மை ஒன்றுண்டு: பேரற்றும்
உபநிட தங்கள் தம்முள்
தீண்மையொ(டு) உலகு காணும்
தெளீவெரடு பேச வில்லை. [3. 93]

எனவே விளக்கங்கள் தேவைப்பட்டன. விளக்கம் சூற வந்தவர்கள் தம்முள்ளே வேறுபட்டனர். இறுதியாகக் கவிஞர், எண்ணறு விளக்கம் கண்டோம்
இறுதீனன்று) எதுவு மில்லை. [3. 94]

என முடிக்கிறார்.

பகவத் கீதை இந்து மதத்திற்கான கருவி நூல். இதன் சிறப்பையும், சான்றோர் சிலர் காணும் குறையையும் கவிஞர் வண்ணப் படமாக வரைந்திருப்பது வியாசரே விரும்பிப் படிக்கும் ஈர்ப்புடன், எழிலுடன் விளங்குகிறது. கண்ணன்,
என்னிலும் உயர்ந்த தென்ன
எண்ணவேர் பெருஞ் மில்லை [3. 128]

என்கிறான். ஒலி, ஒளி, ஊன், உயிர் . . . தாய், தந்தை . . . பிற மதத்தார், ஆதி அந்தம் .. . என அனைத்தையும் பட்டியலிட்டு, யாவும் நானே என்று சூறிய கண்ணன், விசுவரூபம் எடுத்து நிற்பதைப் பாடும் கவிஞர் தமிழ் மொழியின் அழகையும் நம் கண்முன் நிறுத்துகிறார். ஆற்றலையும் முழுமையாகக் கையாளுகிறார்.

கீதயின் சில கருத்துகளை ஏற்காதவரும் உண்டு. அவர்கள் சூறும் காரணங்களை அழகுறக் கவிஞர் தீட்டியுள்ளார். இந்நூல் இறைவன் மக்களைக் கருமத்தால் பிரிக்கவில்லை: கருவிலேயே பிரிவை அமைக்கிறான் எனக் கூறுகிறது என்று கண்டனம் செய்பவர்கள் உண்டு எனக் கூறித் தன் நடுநிலையை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

வருணங்கள் நான்கும் மண்ணீல்
வகுத்தவன் இறைவன்: அஃது
கருயத்தால் அமைத்தான் அவ்வன்
கருவினீல் அமைத்தான் என்பர். [3. 151]

உபநிடதங்கள், பகவத் கீதை போன்ற நூல்களைக் கவிஞர் குறை போகக் கற்றவரல்லர். எனவே தீர்ப்புக் கூறும் தகுதி துமக்கு இல்லை என்பதை உணர்ந்தும், ஒப்பியும், ஆழ்ந்து கற்ற அறிஞர்கள் கருத்தையே ‘என்பர்’ என முன் வைக்கிறார். இந்த உத்தினையே அவர் நூல் முழுவதும் கடைப்பிடிப்பது போற்றத்தக்கது ஆகும். தனது வலிமையை உணர்வது தேவை. வலிமைக் குறைவை உணர்வது அதைவிட முக்கியமான தேவை. வலிமைக் குறைவை உணர்வதே ஒரு வலிமையாகும். கவிஞர் ஒரு தலை சிறந்த விஞ்ஞானியாகவும், அடிப்படையில் பகுத்தறிவுவாதியாகவும் இருப்பது அவருக்குக் கை கொடுக்கிறது. உபநிடதங்கள் பத்தினுக்குச் சங்கரர் வேதாந்தமாக விளக்கியதே அத்வைதம் ஆகும். உலகு, உயிர், பிரம்மம் என்ற பூன்றில் பிரம்மம் மட்டுமே உள்ளது. பிரம்மம் ஒன்றே அளவிலா உயிர்களாகத் தோன்றுகிறது என்பதனை உறுதிப்படுத்தி விளக்கும் உவமை எல்லோராலும் எடுத்து வைக்கப்படும் ஒன்று.

விண்மீது மதியம் ஒன்றே
விளங்கினும் குளங்கள், கேணித்
தண்ணீரில் மதியின் கும்பம்
தரையெலாக் தேங்றல் பேரவர். [3. 423]

பிரம்மம் உயிர்களாகவும் அண்டமாகவும் தோன்றும் விந்தையை மாயை என்று சங்கரர் விளக்கினார். ஆனால் இராமானுசர் இதை ஏற்கவில்லை. இவ்விடத்தில் சங்கரரின் ‘மாயை’ எனும் கருத்துப் பற்றிக் கவிஞர் எழுப்பும் ஜயங்கள் சுவைமிக்க பாடல் வடிவம் பெறுகின்றன. பிரம்மம், மாயை என்று உயர் நிலையில் நின்று பேசிய சங்கரர் வருணபேதம் எனும் கரையினைக் கடக்கவில்லை. பல்வேறு சித்துக்கள் செய்தார் எனப் பேசுவர். இவற்றைக் கூறி, கவிஞர் முடிவுகூறும் பாடல் (434) அவருடைய சொல்வன்மையைக் காட்டும்.

சஸ்கரண் வரழ்வு பேசும்
 சரைதையில் கடையும் வந்து
 தீங்களீல் மரசு பேரவச்
 சேர்ந்துள் தென்ப(து) உண்மை. [3. 434]

‘ஆன்மிகத் துறவிகட்குள் அதிசயமணிதன்’ எனத் தொடங்கி (435), ‘அயர்ச்சியின் நிழலும் தீண்டா ஆற்றுதல் உருவமானோன்’ (441) என முடியும் வரையுள்ள பாடல்கள் இராமானுசரின் குணச்சித்திரமாகக் கவிஞரால் வார்க்கப் பட்டுள்ளன. கவிநலமும் தொடர் நலமும் துள்ளுகின்றன. கவிதை வடிவில் இராமானுசரின் முற்போக்குச் சிந்தனைக்கு இவ்வளவு கம்பிரமாக முடிஞ்சும் படலத்தை நான் முன்பு கண்டதில்லை.

திருக்கோட்டீழுர் நம்பியிடம் இராமானுசர் எட்டெழுத்து மந்திர உபதேசம் பெற அணுகினார். அவர் ‘பிறகுவா’ எனப் பலமுறை கூறி அனுப்பி விட்டார். 18 முறைகள் சென்றாராம். இறுதியாக “ஓம் நமோ நாராயணாய்” என்ற எட்டெழுத்து மந்திரத்தை நம்பி உபதேசித்தார். இம்மந்திரம் இரகசியமாய் வைக்கத்தக்கது என்றும் மீறிச் சொன்னால் நரகம் கிடைக்கும் என்றும் கூறி நம்பி விடை கொடுத்தார். இராமானுசரோ நம்பியின் இல்லம் துறந்து நேரே கோவிலுக்குச் சென்று கோபுரத்தின் மீது ஏறி மக்களைக் கூவி அழைத்து, தாம் கற்றதை எடுத்துரைத்து, கருத்தையும் விளக்கிச் சொன்னார்.

நடந்ததை அறிந்து, வெகுண்டு, நரகம் நீ செல்வாய் என்று கூறிய நம்பியிடம் எத்திராசர் அடக்கமாக:

பரகதீ பல்லேர்க் கரணப்

பரவம்நரன் ஒருவன் ஏற்றேன் [3. 455]

என்கிறார். இராமானுசர் ஆன்மிக உலகு கண்ட மாபெரும் புரட்சியாளர் மட்டுமல்லர்; மாபெரும் தியாகியுமாவர்.

உடல் உயிர் இரண்டு ணோடும்

ஒன்று நீண்றியக்கும் சக்தி

கடவுள் என்று) எத்தீ ராசர்

கண்டது விசிட்டாத் வைதும் [3. 458]

என்கிறார் கவிஞர். விளக்கமாகச் சொன்னாலும் விளங்காத தத்துவத்தைப் படிப்பவர் மலைக்கத்துக்க எளிமையோடு கவிஞர் எனிய கவிதையில் நான்கு வரிகளில் விளக்குவது அவருடைய தெளிவையும் காட்டுகிறது: தமிழூக் கையானும் திறனையும் காட்டுகிறது.

இவ்விரண்டு பேரினும் மாறுபட்டவராய் மத்வர், உடல், ஆண்மா, உலகம் இவை மூன்றும் வேறு வேறு என்றார். சான்றோர் பாகதி அடைவர்; பாவத்தின் அடிமைகள் நரகமே அடைவர். அதிலிருந்து மீண்டு நற்கதி பெறுவது என்பது அவர்கட்கு இல்லை என்பார் மத்வர். ஆனால்:

வீடுபே றழந்தோ ருக்கு
மீட்சி ஒன்றில்லை என்று
பாடுதல் இந்து தர்மப்
பண்புக்கு முரணே ஆகும் [3. 469]

என்று பாடி, இந்து தர்மம் பற்றிய தம் தெளிவை நிலை நிறுத்துகிறார் கவிஞர்.

உபநிடதங்களில் முரண் போல தோன்றியவற்றை விளக்க வந்தவர்கள் கடைசியில் அத்தைதம், விசிட்டாத்தைதம், துணைதம் என மூன்று வேதாந்தங்களையே உருவாக்கினர். விளக்கம் மிகுந்தது. ஆனால் வெளிச்சம் மிகவில்லை.

படைத்திடுபவன் பிரமன். காத்திடுவோன் மாலன். அழிப்பவன் சங்கரன் எனும் ஊழிக் கூத்தன். கலைமகள், திருமகள், மலைமகள் முறையே அம்முவர்க்கும் துணைவியராவர். ‘சிவன் தன் துணைவியராகிய மலைமகளைத் தன் னில் ஒரு செம்பாகமாகக் கொண்டவன். பெண்மைக்குக் கிடைத்த இந்த ஏற்றம் உலகத்தில் பெண் ணிய இயக்கத்தினர் கூட வியக்கத்துக்க ஒன்று: நமது முன்னோர் பெண்களைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்துக்கு இது சான்றல்லவா?’ என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார் கவிஞர். ஆனும் பெண்ணும் ஏகத்தின் இரு செம்பாதி. இரண்டிற்கும் இயற்கை வேறுவேறாம். இரண்டுமே மூலம். பெண்கள் நகல்கள் அல்லர். இருவரும் இணைந்திடாமல் எதிலுமே முழுமையில்லை. வேறுவேறானாலும் ஏகத்திற்கு இரண்டும் தேவை. மேல், கீழ் என எண்ணுதல் அறியாமையே என உமையொரு பாகன் எனும் பண்டைய நம்பிக்கைக்குக்

கவிஞர் கொடுக்கும் விளக்கம் இதுவரை எண்ணியும் பார்க்கப்படாததாகும். ஆனால் பெண்ணும் சமம் என்பதோடு நின்ற சிந்தனையை மேலெடுத்துச் சென்று ஆனால் பெண்ணும் ஏகத்தீன் இருசெம் பாதி
 இரண்டிற்கும் இயற்கை வேறு
 பாகத்தீல் இரண்டும் மூலம்
 பாவையர் நகல்கள் அல்லர்
 இருவரும் இணைந்தி டாமல்
 எதிலுமே முழுமை இல்லை [3. 487, 488]

எனப் பிரகடனம் செய்தவர், இருவரும் சமம்: ஆனால் ஒன்று மற்றொன்றின் நகல் அன்று.

இருபுறம் வெவ்வே(று): ஆயின்
 ஏகத்தீற்கு) இரண்டும் தேவை [3. 488]

என நிறுவுகிறார்.

இந்து தர்மம், பொதுவாக மதம் எனும் வரம்புக்குள் வருவதில்லை. தனித்த ஒருவரை முதல்வர் என்பதில்லை. முனிவரும் முன்னவரும் கலந்த ஞானச் சங்கமமே இந்து மார்க்கம். கவிஞர் “மரபுதேஷன், கங்கையும் பொன்னி ஆறும் கலந்துளகடல் பரப்பு” [3. 497] என இந்து சமயத்திற்கு இதுவரை காணாத புது விளக்கம் தருகிறார்.

கவிஞர் வருணங்கள் என்று முன்னோர் வகுத்துள பிரிவ எனத் தொடங்கி (511–517) சடங்கிற்குள் எண்ணிலாத சம்பிரதாயங் கட்குள் அடங்கியதென்று கூறி நாம் நேரில் காணும் அவலம் ஓர் கொடுமை அன்றோ எனப் பாடியுள்ள பாக்களைப் படிக்க நெஞ்சு துடிக்கிறது.

செய்யினில் கணபோல் சேகத்
 தேக்கினில் கறையான் போல
 மய்யினில் கிருமி போல
 விறலினைக் குறைக்கும் சாதிக்
 களங்கத்தைக் கழுவக் கோடி
 கங்கையே தேவை. மாந்தர்
 உள்ங்களில் படிந்த மாச
 ஊழியும் அகல்வ தீவ்வை [3. 513, 514]

என, இந்தப் பழம்பெரும் சமுதாயத்தின் நீங்காத பிணியென நிலைத்து நிற்கும் ஒரு சாபக்கேட்டைக் குறிப்பிடுகிறார்.

9. சைவ சித்தாந்தம்

வேதாகமங்கள் எனப் பிரிக்காமல் பேசினாலும் வேதங்களினடிப் படையில் இந்து மதம் தோன்றியதாகப் பேசுவர். சைவர்கள் ஆகமங்களின் அடிப்படையில் சைவசித்தாந்தம் தோன்றிற்று என்பர். ஆகமங்கள் 28. அவற்றின் ஆதியை அறியோம், சிவனின் படைப்பே என்பர். வடமொழியில் தாம் ஆகமங்கள் உள்ளன.

செந்தமிழ் மொழியில் மெய்கண்டார் என்பவர் சிவஞான போதம் என்ற நூலை ஆக்கித் தந்தார். அதைத் தமிழ்வேதம் என்பர். தென்னகத்தின் சிற்தனையாளர் பண்ணையில் வளர்ந்து உயர்ந்த பயிர் சிவஞானம் என்று கூறி, முடித்து வைக்கிறார் கவிஞர்.

செம்மையாய்ச் சீர்மையுடன் இந்த வாழ்வு அமையுமானால் இந்த உலகமே துறக்கம் என்று சைவம் சொல்லும். பிறந்தவர் பீடுற வாழ முயல்வதே சிறந்த சித்தாந்தம்: இது செந்தமிழ் மரபும் ஆம்.

ஹந்தவர் வய்ய வரழ்வு
பீடுற முயல்வ தெரன்றே
சிறந்தசித் தரந்தம். இஃது
செந்தமிழ் மரபு: சைவர்

[3. 564]

முந்தையர் வழியில் நீன்று
முத்தி இஸ்கு இயலும் என்றார். [3. 565]

10. சித்தர்கள்

தமிழ் மரபில் சித்தர்கள் முக்கியமானவர்கள். இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, என்று பேசி அச்சம் ஊட்டிய நிலையில் யாக்கையைப் பேணுக எனப்பேசியவர்கள் சித்தர்கள். அவர்களுள் முதலானவரும், தலைமையுடையவருமான சித்தர் திருமூலர். இவர் 3000 பாடல்கள் பாடியுள்ளார் என்பர்.

உடம்பர் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மரட்டார்

உடம்பை வளர்க்கும் உபரயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே

[திருமந்திரம் 724]*

எனத் தெளிவாக உடம்பின் உயர்வு பேசுகிறார் திருமூலர்.

இந்தியத் தத்துவ மரபில் சித்தர்கடகு ஒரு தனி இடம் உண்டு. அவர்கள் பண்ணைய புரட்சியாளர். சாதிப் பிரிவுகளைக் கண்டனம் செய்தவர். சடங்குகளின் பகைவர். சாத்திரங்களை மதியாதவர். சொல்வேறு, செயல்வேறு இல்லாத வாழ்க்கையினர். சித்தர்கள் உடம்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தவர் ஆதலின், உடல்நலம் பேணும் மருத்துவத் துறையை வளர்த்தவர். யோகப் பயிற்சியை மேம்படுத்தியவர். சித்தர்களின் தமிழும் ஆராயப்பட வேண்டும். தத்துவமும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

11. உலகாயதும்

இந்தியத் தத்துவ மரபில் நாத்திகத்திற்கு ஒரு முக்கிய இடமுண்டு. ரிக் வேதத்திலேயே நாத்திகம் பேசப்படுகிறது என்பார் டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன். உலகாயதவாதிகள் ஆதிகால நாத்திகர்கள் எனலாம். காண்பது தவிர வேறு எந்தப் பிரமாணங்களையும் ஏற்காதவர்.

உலகமே உண்மை; இன்ப
ஊற்று நம்பெண்கள்: கூடும்
கலவியே துறக்கம். வரனில்
கடவுளர் வீடுஒன் றில்லை [3. 159]

என்பது அவர்களுடைய உறுதியான கொள்கை.

ஐம்பூதங்களில் விசும்பை நீக்கி எஞ்சிய நான்கினையே ஏற்பர். பார்வையில் தோன்றும் எல்லாப் பொருள்களும் தெய்வத்தின் படைப்பில்லை. நான்கு பூதங்களின் சேர்க்கையின் விளைவே அப்பொருள்கள் என்பர். சடங்குகள் என்பவை வயிறு ஓம்பும் திட்டமேயாம். வாழ்வில் இன்னல்கள் இயற்கை.

மீனு ணவெனில் எலும்பை
விலக்குதல் தவிர்த்தற் கீல்லை
ஊனுடல் நலிவும் தீர்வும்
உலகீனில் இயற்கை யன்றோ? [3. 175]

எனவே துண்பங்களை ஏற்று எதிர்த்து, இன்பங்களை அனுபவிக்கும் மக்களே வைய வாழ்வின் முழுமை கண்டவராவர் என்பர்.

உலகாயதரைச் சார்வாகர் என்றும் கூறுவர். சார்வாகத்தின் மூல நூல்கள் கிடைக்கவில்லை. மரபுகளில் ஆழந்து உறைந்து போயிருந்த உள்ளங்களை உலுக்கியவர்கள் உலகாயதர் எனலாம்.

12. சமணம்

சமண மதம் அருகணைத் தெய்வமாகக் கொண்டு இருபத்து நான்காம் ஞானியாக விளங்கிய மகாவீரரால் விளக்கமும் விரிவும் பெற்றது. உலகம் உண்மை. இந்த உலகில் அழிவதென்று எதுவும் இல்லை. அழைப்பில் மாற்றமே காணும். அடியோடு அழிந்தாலும் அனுக்களாய் மாறுமே அல்லால் எதுவும் முழுமையாக மறைவது இல்லை. உலகின் உற்பத்தியைப் பற்றி நான்கு வகைக் கொள்கைகள் உள்ளன.

- இறைவன் சூனியத்திலிருந்து உலகைப் படைத்தான்
- இறைவன் தன்னிலிருந்து உலகைப் படைத்தான்
- அனுக்களின் சேர்க்கையால் உலகு உற்பத்தியானது
- உலகு படைக்கப்படவே இல்லை. உலகம் என்றும் இந்த நிலையிலேயே உள்ளது.

இவற்றுள் சமணர் அனுக்களின் சேர்க்கையால் உலகு உற்பத்தியானது என்பர். சைனர், கடவுள் என உலகுகூறும் கருத்தினை ஏற்பதில்லை. ஆன்மா என்று சமணர் கூறும் அருவப் பொருளும், தான் சேர்ந்த உடலுக்கேற்ற தன்மையைப் பெறுவதாகும். உலகிலுள்ள அனைத்துயிர்க்கும் ஆன்மா உண்டு. ஆன்மா இந்தச் சீவன்களையொம் களைந்து தூயதன்மை அடையுமாயின் இன்பழுமியாகிய அலோகாகாயம் செல்லும். அங்கே அருகர் வாழ்வர்.

சமண சமயத்தில் பிரிவுகள் தோன்றின. இந்த உண்மையைக் கூற வந்த கவிஞர், சமுதாயத்தில் அன்றும், இன்றும் பொதுவாக இடம் பெறும் நிகழ்வுக்கு, ஒரு தத்துவ அடிப்படையை

வகுக்கிறார். அது கட்சிக்ட்குப் பொது; அமைப்புக்ட்குப் பொது; ஆன்மிகவாதிகளும் வேறானவர் அல்லர்.

காலமும் செல்லச் செல்லக்

கவடுகள்* ஹீயும் மூலச்

சீலமும் வலியை குன்றும்

சிறுமையின் கணைகள் தேரன்றும் [3. 211]

என்கிறார். இந்நாலில் கவிஞர் ஆங்காங்கு, சில நிலையான உண்மைகளை, இன்றைய சமுதாயம் ஏற்கும் வகையில் எனிய நடையில், ஈர்ப்புமிக்க மொழியில் கவிதை வடிவில் பதிவு செய்வது; புகுத்துவது எண்ணி எண்ணி வியக்கத்தக்கது, மனம் திறந்து பாராட்டத்தக்கது.

அறிஞர்கள் என்போர் அனைத்தும் கற்றதாகவோ அறிந்ததாகவோ கருதார். சமணர்களைப் பற்றிப் பேசவந்த கவிஞர்:

முழுவதும் ஆய்ந்தேரம்: ஒன்றை

முற்றிலும் பராத்தேரம்: சற்றும்

பழுதறக் கற்றேரம் என்னும்

பர்வையர் சமணர் அல்லர் [3. 217]

என்று சமணத்தின் தெளிந்த சிந்தனை மரடை அறிமுகப்படுத்துகிறார். சமயவாதிகளில் பெரும்பாலோர் தாம் கண்ட பாதை தான் சரியென்னும் அனுகுமுறை உடையவர்கள். சமணர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கு.

13. பெளத்தம்

வைய வாழ்வின் துயர் போக்கத் துறவு பூண்ட சித்தார்த்தனை “தரணி ஓர் சொர்க்கம் காஸ்த் தன் சொர்க்கம் துறந்து சென்றான்” என்கிறார் கவிஞர். இவை அமர வரிகள்: காலம் முழுவதும் காதில் ஒலிக்கும். அக்காலத்தில் ஞானம் தேடும் ஆலயமாகக் காடே இருந்தது: காடு சென்றவர் ஆழந்து அவிந்த சிந்தனையைக் குவித்து ஞானம் தேடனார்.

* கவடுகள் – கிளைகள்

புத்தர் எதனையும் எழுதினாரில்லை. அவர் பத்தரும் எதும் பொறித்தாரில்லை. சீடர்கள் செவிவழி நீண்டநாள் பாதுகாத்து வந்ததை அறிஞர்கள் கால வளர்ச்சியில் நூல்களாகத் தந்தனர். இடைச் செருகல்கள் எவை என அறிந்தோமில்லை. இதை ஓர் அழகிய உவமை வழி, கவிஞர் விளக்குகிறார்.

மனையினில் தேரன்றும் ஆற்றில்
வழியினில் நதீகள் கூட
அனைகடல் சேரும் காலை
அளவினில் வளர்ந்து தேரன்றும்
நிலைமைபோல் . . .

[3. 256]

தலைமுறை ஒவ்வொன்றாகத் தவத்தினர் எழுதிச் சேர்த்த பாடியங்கள் கூடின. இதனையே பல தேயத்தாரும் தம் தாய் மொழியில் பல நூல்கள் வழி கண்டனர். அவற்றுள் முழுகி ஞானத் திடமுளார் கண்ட ஆய்வுகளுள் சிலவற்றையே குலோத்துங்கன் பாக்களாக வடித்துள்ளார். புத்தர் கொள்கையின் விளைவு நான்கு மறைகளை மறுப்பதாகும். கடவுள், ஆன்மா எனப்படும் இருகருத்துகளையும் பெளத்தர் ஏற்கார். கடவுள், ஆன்மா பற்றிப் புத்தர் உறுதியாக எதுவும் சொல்லியதாகக் குறிப்பேதும் இல்லை.

கூட்டியும் கழித்தும் பர்க்கின்
குவலயத் துயரம் நீக்கும்
தேட்டேமே பெளத்தும். புத்தர்
தேடிய வீடும் அஃதே [3. 288]

எனக் கவிஞர், உண்மையிலேயே கடல் போல பரந்து, விரிந்து கிடைக்கும் பெளத்தத்தின் சாரத்தை, வாயன அவதாரமாக வாத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்.

14. வள்ளுவம்

திருவள்ளவர் தீட்டிய திருக்குறளைக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாக்கி நீதிநூலென்று போற்றினர். இதில் சமயம் சார்ந்த எண்ணங்களும் உள எனச் சிலர் ஆய்ந்து பொதுமறை எனக் கூறினர். வாழ்க்கை விளக்கம் எனவும் வரைந்தனர்.

குலோத்துங்கன் போன்று குறளை அனுகினார் எவருமில்லை. முன்னர் வாழும் வள்ளுவம் என்ற தமது நூலில், குறளின் காலம் கடந்து நிற்கும் அமரத்துவத்திற்கும், இடம் கடந்து நிற்கும்

பொதுமைக்கும் அடிப்படைகள் யாவை என்பதை, அதுவரையாரும் எண்ணிப் பார்த்திராது வகையில் நிலை நிறுத்தினார். இப்போது இந்த நூலில் குறளின் இன்னொரு பரிமாணத்தை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்.

வேதம், உபநிடதம், சமணம், பெளத்தம் ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து, அறுவகை துரிசனங்கள், பகவத் கீதை என வந்த இந்தியத் தத்துவ ஞான வரிசையில் குறள் பெற வேண்டிய இடத்தை உறுதிப்படுத்தி. அதன் ஒப்புயர்வற்ற தனித் தன்மையை, காலம் முழுவதும் கருத்துக்குத் தெளிவும், காதுக்கு இனிமையும் சேர்க்கும் கவிதைகளில் குலோத்துங்கன் பாடியிருப்பது பரவச உணர்வுடன் பாராட்டப்பட வேண்டிய பங்களிப்பாகும். 3500 ஆண்டு பாரம்பரியமும், அறிஞர் உலகு முடிவிலாது வியக்கும் ஆழமும், நுட்பமும் கொண்ட இந்தியச் சிந்தனை மரபிற்குத் தமிழ் நாகரிகத்தின், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பங்களிப்பான திருக்குறளைக் கம்பீரமான இடத்தில் வைத்துக் காப்பியம் படைத்த குலோத்துங்கனைத் தமிழருள்ளம் உலகுள்ளவரை நினைவு கூரும் எனத் துணிந்து கூறுவேன்.

வள்ளுவரின் ஒப்புயர்வற்ற, தனித் தன்மையை, பக்கங்கள் பல எழுதினாலும் முடிவு பெறாத சிறப்பை, நான்கு வரிகளில் கூறி அவருக்குப் பெருமை சேர்க்கிறார் கவிஞர். காப்பிய உலகில் தமக்கும் பெருமை தேடிக் கொள்கிறார்.

அவகை வேறு பரட்டின்

ஆழத்தீன் ஆழம் மூழ்கி

உலகெலாம் ஏற்கத் தக்க

ஒருமையின் ஊற்றுக் கண்டேளன் [3. 294]

என்பது நினைவு கொள்ளத்தக்க வள்ளுவரைப் பற்றிய மிக நுட்பமான கணிப்பு.

15. கண்பூசியனியம்

சீன நாடு தொன்மை வாய்ந்த சிந்தனை மரபு கண்ட ஞானமண். அதன் பாரம்பரியத்தின் சின்னமாகக் கருதப்படுபவர் கண்பூசியஸ்.

கல்வியிற் சிறந்தவர்: கல்வியை மதித்தவர். கடவுளே கைவிட்டாலும் கல்வி கைவிடாது என்பது அவர் போதனை.

வைய வாழ்வின் மேன்மை பற்றி எண்ணியும், போதித்தும் வந்தவர். வானுலகம் பற்றி அவ்வளவாக எண்ணியவால்லர். ஆன்மிக உலகில் அவருடைய அனுகுமுறை தெளிவானது.

வாழ்வையே கண்டோ மில்லை
மரணத்தின் இயற்கை தேடும்
ஆள்வினை எதற்கு என்றான்: தான்
அறிந்ததாய் எதுவும் பேசான். [3. 624]

மனித சமுதாயத்தின் மாபெரும் குறை ஒன்றைக் கவிஞர் முன்னெடுத்து வைக்கிறார். அது இந்தச் சமுதாயத்தின் சாபக்கேடு என்றே கூறி விடுகிறார்.

சமுதாய அமைப்பிற்கு ஏதோ
சாபம் ஒன் ருண்டு; சாவா
அமுதானோர் பலர் வாழ் நாளீல்
அடையாளம் பெறுவ தீவ்வை [3. 635]

என்ற ஏக்கத்தை, ஒரு தத்துவ உண்மையாக முன் வைக்கிறார். இந்த உண்மை நாம் அறிந்தது. பல அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வாலாற்றில் நாம் கண்டது. இந்த உண்மைக்குக் கவிஞர் நம் நினைவில் என்றும் நிற்கத்தக்க கவிதை வடிவம் கொடுத்திருக்கிறார். கண்பூசியஸ் என்ற ஞானியின் அறிவை அன்றைய சமுதாயம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. இறந்தபின் கோவில் கட்டினார்கள். தன் ஆற்றலும் அறிவும் சமுதாயத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும் என அவர் செய்த முயற்சிகள் எல்லாம் தோல்வியையே கண்டன.

தீற்றுக்கு வாய்ப்புத் தேடித்
தீசையெலாம் அலைந்தான்: மண்ணீல்
அறமுடன் அறிவும் அன்பும்
ஆள்பவர் சாதி, வேண்டி
விரும்பிடும் பெராஞ்சுன்று) என்று
மேதைநன் குணர்ந்தான் . . . [3. 667, 668]

என்கிறார் கவிஞர். சென்ற இடமெல்லாம் சீடர்கள் சென்றனர். புதிய சீடர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். சீடர்களோடு வாழ்ந்தார். சீடர்களாலேயே பின்னர் தெய்வமாக்கப்பட்டார். கற்பித்த ஆசானுக்குக் கற்றவர் நன்றி சொல்ல என்றும்

தவறுவதில்லை. மாணவர், ஆசிரியர் உறவு மகத்தானது. கன்னியூசியசின் இறுதி நாள்களைப் பற்றிய கவிஞர் வரிகள் பொன்னெழுத்துகள்:

வாடிய செடிபோல் ஞானி
மடிந்தீடும் நேரம் வந்து
கூடிய தென்றான்: நானை
கேபுரத் தீப மாவான்.

[3. 676]

காலத்தீன் முடிவு கண்டு
கலஸ்கீடா நெஞ்ச மில்லை
ஞாலத்தைப் பிரியும் நேரம்
ஞானியும் கண்ணீர் விட்டான்

[3. 678]

என முடிக்கிறார்.

16. யூதவியம்

யூத மக்களின் வாழ்வே ஒரு சோக வரலாறு. அழுவதற் கென்றே ஒரு நீண்ட மதிற் சுவர் [Weeping Wall] மனிதர் சரிதையில் யூதர்கட்குத் தான் உண்டு. பாபிலோன் படையெடுப்பில் தலைநகர் அழிய யூதர் தம் அரசு இழந்தனர். நிலைமையில் தாழ்ந்து, நாடிழந்து, அகிலமும் பாவி, அகதிகளாய் வாழ்ந்த அவஸம் சூறக் கம்பனும் வியாசரும் வேண்டும் எனப் பாடுகிறார் கவிஞர். சகதியிலும் சந்து பொந்திலும் வாழ்ந்த தோடன்றி, குற்ற மெதுவும் செய்யாத போதும் கொடுமையின் தாண்டவத்தில் சூட்டம் சூட்டமாகச் சாவையும் சந்தித்த அவஸங்களைக் கவிஞர் உவமைகளோடு உருக்கத்தோடு அவஸ் சுவை பெருக் கெடுக்கச் சோக வெள்ளத்தில் தம்மையுமிழுந்து பாடியிருக்கும் வரிகள் கண்ணீரில் பிறந்த கவிதைகள் வரிசையில் நின்று நிலைக்கும்.

வன்முறையின் வன்மத்தீன் வஞ்சத் தீந்தீ
வரனவை, அழல்வீச யூத மக்கள்

என்புகளே விறகாகக் குருதீ நெய்யாய்
எரிகின்ற, எரிகின்ற கொடுமை எண்ணீத்
துன்புற்றுத் துயருற்று நீமிர்ந்து நின்று
துணைநீற்க மனம்கொண்ட தூய வர்யார்?

தருமஸ்கள் சேந்னையில் தவித்த காலை
சான்றோர்கள் கொடுமையெலாம் சகித்த காலை
கருமத்தேர் குடைசாய்ந்து கலீழ்ந்த காலை
காப்பாற்றும் வழி மனிதம் காண வில்லை

[3. 704, 705, 706]

எனக் கவிஞர் நெஞ்சம் நெந்து, நெகிழ்ந்து, இரங்கி,
இக்கொடுமைகளையெல்லாம் தவிர்க்க மனிதம் வழி
காணவில்லையே எனப் பொங்குகிறார்.

மனித சமுதாயம், தன் இனமே அங்கும், இங்கும்
தாங்கொணாக் கொடுமைகட்கு ஆளான பொழுது, கொதித்து
ஸ்ரூபம், மென்மாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததற்கு, சகித்ததற்கு
வரலாற்றில் சான்றுகள் அன்றும் உண்டு, இன்றும் உண்டு.
இலங்கைத் தமிழர்கள் இன்றைய யூதர்கள்.

ஒரு நீண்ட சோக வரலாற்றின் உச்சமாக ஐரோப்பாவில் 60
லட்சம் யூதர்கள் - மழலையும் தாயும், மகனும் தந்தையும்,
முதுவரும் இளைஞரும், சூட்டம் சூட்டமாக நச்சுப் புகை வசிலில்
நமனைச் சந்தித்த அந்தக் கொடுமையை என்னிய கவிஞர்
உள்ளம் இவற்றையெல்லாம் சகித்த இறைவனையும் விட்டு
வைக்கவில்லை.

என்னடா இறைவன்! எல்லாம்
இயற்றயோன் காப்பேரன் என்று
சொன்னவன் தர்மம் மாண்டு
சுருண்டதற் கென்ன சொல்வான்? [3. 701]

என்று கொதிக்கும் நெஞ்சின் குழுற்றை வெளியிடுகிறார்.
யூதவியம் எனும் அத்தியாயம் கண்ணீர் சிந்தாது படிக்க வியலாது
ஒரு காப்பிய உறுப்பு. தமிழ் மொழியின் வளம் கவிஞரின்
உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்கு வயல் மேல் பெய்யும் மழை போல
உதவுகிறது.

17. கிறித்தவம்

ஆதியில் (கி.மு. 2000க்குமுன்) ஆண்டவன் ஆப்பிரகாமுக்கும்
மோசகக்கும் அளித்த வாக்குப்படி உலகில் மக்களைக் காப்பாற்றி
நன்னெறிப்படுத்த இப்புவுலகில் இயேகு பிறந்தது முதல்
மறைந்தது வரை நடந்தவற்றைக் கூறுவதே கிறித்தவமதும்.

மாணிடர்க்கு இயலாதெனக் கருதும் பல மாயங்களைச் செய்து ஏசு மக்களைக் கவர்ந்தார். குருடர்க்குப் பார்வை தந்தார்: ஊழையைப் பேச வைத்தார். தொழு நோயர் துன்பம் தீர்த்தார்: அனைத்தினும் மேலாக இறந்தாரை எழுப்பினார். அவர் சொற்களின் கருத்து வலிமையிலும், தெளிவிலும் மக்கள் வசப்பட்டு மயங்கி நின்றனர்.

பறவைகள் ஓரிடத்து, ஒரு பருவத்தில் கூடுதல் போலவும், உறவினர் மணவிழாவிற்கு உவப்புடன் வருதல்போலவும் ஏசுவிடம் மக்கள் திரண்டனர். அவ்வாறு சூழ்ந்தவர்களில் நெருக்கமாகப் பழகியவர்களை ஏசு சிந்தித்து, ஆய்ந்து 12 நபர்களைத் தம் சீடர்களாய்த் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர்களுள் யுதாஸ் என்ற சீடர் பொருந்தாதவர் என்பதை அவர் தமது மதிப்பீட்டில் பின்னர் குறிப்பாக உணர்த்தினார் எனினும் முதலில் அனைவரையும் நம்பியே தேர்ந்தார். ஒரு பணிக்கு ஏற்ற ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது எனிய பணி அன்று. இதை வள்ளுவர்:

எனைவகையான்

தேரீயக்

கண்ணும்

வினைவகையான்

வேறாகும் மாந்தர் பலர்

என்பார். இப்பணியில் சற்று இடறுவது மனிதர்க்குத் தான் நேரும் என்பதில்லை. இறைவனுக்கும் நேரும் என்கிறார் கவிஞர்.

ஆழ்ந்தசிந் தனைக்குப் பின்னர்

ஆய்ந்தலின் அறிந்த பின்னர்

தேர்ந்தனர் பன்னி ரண்டு

[3. 802]

சீடர்கள்: கர்த்தர் தாமே

ஒர்ந்தத்தில் ஒன்று பரனை

உம்பர்க்கும் தவ(று) இயற்கை [3. 803]

இது புதுமையான் பார்வை. ‘To err is human’, அதாவது. ‘தவறுவது மனிதற்கியற்கை’, என்றார் முன் னோர். குலோத்துங்கன், துணிச்சலாக, “உம்பர்க்கும் தவறியற்கை” [Even the divine may err] என்ற புதிய மறை மொழியை முன் வைக்கிறார்.

‘உம்பர்க்கும் தவறியற்கை’ - ஆழமான கருத்து: அழுதச் சொற்கள்: இன்று அடையாளம் காணப்பட்டாலும், படாவிட்டாலும் இந்திய இலக்கியத்தில் நாளை பேசப்படும்.

ஏசுவை அடையாளம் காட்ட யூதாஸ் அவரை அணுகி முத்தமிடுகிறான். புன்னகையும், முத்தமும் புனிதுப் பொருள்கள். அதையும் ஒருவன் துரோகத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறான் என்பதைக் கவிஞர் பாடுவது அருமையினும் அருமை.

முத்தம்ஒர் புனிதம்: அன்பு
முகிழ்புதன் காட்சி; காதல்
ஒத்தர்தம் கவிதை: பெருங்கும்
ஹியத்தின் மொழிபெ யர்ப்பு

[3. 836]

கன்னத்தில் குளிர்ந்த முத்தம்
கரந்துள்* கருமம் ஒன்றின்
சின்னமாய், ஏசு விற்குச்
சிலுவையாய் முடிந்த தம்மா.

[3. 837]

அருமையான முரண்சுவை நெகிழிச்சி.

ஏசுவை அரசினுக்கு எதிரி என்று ஆளுநர் முன் நிறுத்தினார். ஆளுநர் இரு தாரப்பையும் விசாரித்தார். குறை காணேன் என்றார். தவறு செய்யாதவனைத் தண்டிக்க அவர்க் குழந்தைகள் முடிவை இடந்துவில்லை. ஆனாலும் பிடிவாதமாக நின்ற மக்கள் முடிவை ஏற்று மக்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டார். அவர்கள் தீர்ப்பு மாண்பும்பட்டன.

சடலத்தில் சாட்டைத் தாரை
தலையின் மேல் முன்கீரீடம்
உடலத்தில் வழியும் செந்தீர்
ஒருபுறம் சிலுவை தேரளீல்.

[3. 849]

குருமார் ஏனாம், சூட்டத்தார் இழிசொல், அங்கு வருவோரின் பழிச்சொல், ஆகியவை தாம் அவருக்குக் கிடைத்த வாழ்த்தாம்.

விரீந்துள் சிலுவை மீது
விரீத்துள் கைகட்டு ஆணி;

* காந்துளா - மறைந்துள்ள

ஹீந்துள கால்கள் சேர்த்துப்

பெரியதோர் ஆணி;.

[3. 852]

யாவும் முடிந்தது என்று இறைவன் மைந்தன் மொழிந்தனன்.
பெற்ற நற்றாய் முடிந்தபோதிருந்தார். வியப்பதா? அழுவதா!
பகுத்தறிவுக் கவிஞரின் தீர்ப்பு என்ன?

மன்பதை உயர்வு காணும்

வழியினீற் செயல் பட்டோர்க்குத்

துன்பமே கைம்மா(று): இந்தச்

குத்தீரம் பெருப்ப தில்லை. [3. 854]

18. ஜிஸ்லாம்

அப்துல்லாவுக்கும் அமினாவுக்கும் நன்மகனாக மக்காநகரில் நபி பிறந்தார். தந்தையை இழுந்து தாயையும் இழுந்து பெரிய தந்தையால் அனாதையாக வளர்க்கப்பட்டார். கல்வி பயிலவில்லை. ஆயினும் வாழ்க்கையே பள்ளியாக ஞானமும் வல்லமையும் பெற்றார்.

தனக்கு மூத்த பெண்ணின் தலைமையில் பணியேற்றார்: செய்த பணியின் சிறப்பால் தம் தலைவிக்கே தலைவர் ஆனார். தனிமையும் அமைதியும் அவர் விருப்பம்: ஜீப்ரில் எனும் வானவர் தலைவர் ஒனி உருவில் வந்து அவரிடம்

இறையவன், நலிகள் மூலம்

இடையிடை இறக்கி வைத்த

மறைகளை இறுதி யாக

வந்துள நலீர் ராக . . . [3. 895]

உலகெலாம் அறியும் வண்ணம்

ஒத்தும் உள்ளம் கொண்டான்: [3. 896]

என அறிவிக்கிறார். அன்று தொடங்குகிறது காலம் காலமாக வந்த நபிகளின் வரிசையில் கடைசி நபிகளின் பணி.

மகம்மது ஒரு சாமானிய மனிதர். எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர். இறைவன் இறக்கி வைத்த மறையை ஓரொழுத்தும் மாறாது அவனருளால் ஒதியவர் என்பது ஒரு கருத்து. மகமது இறைவனருள் பெற்றவர். பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியவர் என்பது மற்றொரு கருத்து.

தொடக்கத்தில் அல்லா சொன்ன செய்திகள் என நபிகள் கூறியதை ஏற்றனர்: காலம் செல்லச் செல்ல, சிந்தனையாளர்கள் ரும்முள் தெளிவுகள் தேட்ட தொடங்கினர். ஆன்மிகம், சமய உலகில் அறிஞர்களின் கருத்து வேற்றுமைகள் பிரிவுகட்கான பழி வகுக்கு மேயன்றி, வேற்றுமைகளைக் கண்ணாந்து, ஒற்றுமைகாண உதவுவதில்லை: சிந்திப்பவர்கள் ஒன்று சேர்வதில்லை என்கிறார் கவிஞர். அது உண்மையுமாகும்.

..... அறிஞர் என்போர்
மன்றத்தில் வாதித்து) என்றும் [3. 984]

ஒற்றுமை கண்டசெய்தி
உலகீனில் அரிது; வாழ்வில்
கற்றவர் ஒன்று சேர்ந்த
கதையை நாம் கண்ட தில்லை. [3. 985]

இது பேருண்மையன்றோ?

மதங்களில் பிரிவுகள் ஏற்படுவதை அழகுறப்பாடும் கவிஞர், உலக இயற்கை என்று காட்டியவர், உலகின் பெரிய சமயங்கட்குள் இறுக்கம் நிறைந்ததான தீன் மார்க்கத்திலும் அறிஞர்களிடையே அறபியத்தைப் புரிந்து கொள்வதில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது என்கிறார்.

சீலத்தில் இஸ்லாம் மார்க்கச்
சிறப்பினை உலகம் ஏற்கும் [3. 989]

அல்லாவின் வேதம் கண்ட(து)
அறபியம்*: அறபி யத்தில்
வல்லாருள் கருத்து மாற்றம்
வருவதோன்று) இயல்பே ஆகும் [3. 990]

கருத்து மாற்றம் ஏற்படுவது எந்தச் சிந்தனை மரபிலும் இயற்கை என்பதை முன் வைக்கிறார்.

ஓர் அறிவியல் மேதை, பகுத்தறிவுப் பாவலன், தெளிந்த சிந்தையன், பாந்த பட்டறிவன் - ஆன்மிகத்தையும், சமயத்தையும், தன் நிலை பிறழாது நின்று, காட்சியில் மரபும், கருத்தில்

* அறபியம் - இஸ்லாமிய இலக்கியம் வல்லினமான ‘ற’ - காத்தையே பயன்படுத்துகிறது.

புதுமையும் கொண்ட கவிதைகளில் எப்பக்கமும் சாராது, பேசத் தெரிந்தால் தராசே கூடப் பாராட்டத்தக்க நடுநிலையில் இருந்து, பல சமயங்களைப் பற்றியும் எண்ணி எண்ணி வியத்தகு வகையில் மானுட யாத்திரை பாடியுள்ளார் எனும் மதிப்பீட்டைப் பதிவு செய்து, இந்த அரிய படைப்பை முழுமையாகக் கற்றுச் சுவைக்குமாறு இந்த முன்னுரை ஆசிரியன் வேண்டி இப்பகுதியை முடிக்க விரும்புகிறான்.

19. தீராத தேடல்

இந்த நற்காப்பியத்தில் ஆன்மாவாய் உள்ளொளி கொடுப்பவை இறுதியில் இடம் பெறும் இரண்டு தலைப்புகள் ஆகும்:

- தீராத தேடல்
- தொடரும் பயணம் . . .

தேடல் என்றும் தீர்வதில்லை: எனவே பயணம் என்றும் முடிவதில்லை. மானுட வாழ்வின் மர்மத்திற்கும் முடிவில்லை.

தீராத மர்மமெனின், தேடல் ஏன் என்ற கேள்வி எழலாம். மனிதன் பயணம் முடிவில்லாப் பயணம்: எனினும் அது முன்னேற்றம் பயணம். ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும் போதும் அவன் ஒரு புதிய களத்தில் கால் பதிக்கிறான். அவன் தேடவின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வாழ்வின் மர்மத்திரை ஒன்று விலகுகிறது. எனவே அவன் தேடலும் பயனுள்ளது; பயணமும் தேவையானது. இரண்டும் தொடர்கின்றன.

ஆதியும் அந்தமும் உள்ள தனிமனிதனைப் பற்றியும், அவன் ஆன்மாவின் உண்மை, இன்மை பற்றியும், ஆதியும் அந்தமும் நாம் அறியாததான பிரபஞ்சம் பற்றியும் தலை சிறந்த ஆன்மிகவாதிகள், சமயத் தலைவர்கள் என்போர் கருத்தில் ஒற்றுமையில்லை. ஒரு மலையின் முகட்டைத் தொடுவதற்கு அதன் சரிவுகள் வழியே பல பாதைகள் இருக்கலாம். ஆனால் முகடு ஒன்றுதான். பாதைகள் பலவானாலும் உண்மை ஒன்று தான். எல்லாப் பாதைகளும் என்னையே வந்து சேருகின்றன என்பதுதான் கண்ணனின் வாக்கு. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு மேற்பட்ட பாரம்பரியமுள்ள சமய அமைப்புகள் ஒரு குரவில் பேசவில்லை. சாமான்யரும் அல்லது தத்துவ அறிஞர்களும் ஏற்கத்தக்கதாக ஒரு கருத்தை அவை முன் வைக்கவில்லை என்பது கவிஞர் முடிவு.

இறைவனின் விந்தைக்கு எல்லையில்லை என்பர். அது உண்மையாகலாம்: ஆனால் மனிதர் தேடும் முயற்சிக்கும் எல்லை இல்லை என்பதைப் பதிவு செய்கிறார் கவிஞர்.

இன்று இலை என்பது ஏற்போம்
இயல்வது அன்று என்பது ஒப்போம்
வென்றிலம் எனினும் நானை

வெல்லுவம்: வீழ்வது இல்லோம் [3. 1039]

என்று மனித சிந்தையின் மாண்புடைத் தொடர் முயற்சியை, தன்னம்பிக்கையை, தளரா உந்துதலை, தணல் போல் உள்ளத்தில் கனலும் ஆர்வத்தைப் பளிச்சிட்டுக் காட்டுகிறார்.

பழும் பெருமை பேசும் அறிஞர் பெருமக்கள் சிலரின், நேற்றைய உலகில் பாலும் தேனும் ஓடினா: மனிதர்கள் தேவர்களாய் இருந்தனர்: ஆனால் கால வளர்ச்சியில் படிப்படியாகக் களங்கம் மிகுந்து விட்டது என்னும் அங்கலாய்ப்பைக் கவிஞர் ஏற்கவில்லை. அத்தகையோரை நோக்கி, உறுதியான குரலில், மனித முன்னேற்றம் பற்றிப் பாடுகிறார்.

நேற்றினும் இன்று நன்று
நீகழ்வதீன் நானை நன்று
மாற்றிதற்கு இல்லை; நானும்
வளர்வது மனித சாதி. [3. 1088]

இது மானுட சாதியின் மகத்தான குரல். இவ்வளவு நம்பிக்கையும், திண்மையும் எதிரொலிக்கும் பிரகடனத்தை நாம் இதற்கு முன் கேட்டதில்லை. நாம் புராணங்களில் படித்த அசாரியின் இருபத்து ஓராவது நூற்றாண்டுப் பிரகடனம்.

இக்காப்பியத்தில், ‘ஆன்மிகம்’, ‘Spirituality’ போன்ற சொற்களின் இன்றைய பயன்பாட்டையும், அவற்றின் எதிர்காலப் பயன்பாட்டு விரிவையும் மனத்திற் கொண்டு, ஆன்மிகம் என்பது ஆன்மா, கடவுள் பற்றியது மட்டுமன்று,

. . . . நம்
கடமைகள், கடமை சார்ந்த
கருமக்கள், சுருக்கக் கூறின் [3. 1124]

அறவழி வருஷவு தேடும்
அனைத்தும் ஆன்மிகம். . . [3. 1125]

என ஆண்மிக உலகைக் கவிஞர் பொதுமைப்படுத்துவதும் விரிவுபடுத்துவதும் சிறந்த பங்களிப்பு ஆகும். ‘அற வழி வாழ்வு தேடும் அனைத்தும் ஆண்மிகம்’ என்ற பிரகடனம் ஆண்மிக உலகை விரிவாக்கி, ஆண்மிகம் என்ற சொற் பயன்பாட்டிற்கே ஒரு புதிய பரிமாணத்தைத் தந்திருக்கிறது. இது ஆண்மிக உலகிற்கு அறிவியல் துறையினரின் பங்களிப்பு. பாந்த மனமுள்ள பகுத்தறிவுவாதியின் பங்களிப்பு.

“நேற்றினும் இன்று நன்று: நிகழ்வதின் நாளை நன்று” என்ற வரிகள் மானுட சாதியின் நம்பிக்கைப் பிரகடனமாகக் காலம் கடந்து நிலைத்து நிற்கும்.

‘தீராத தேடல்’ என்னும் தலைப்பில் தாம் ஆய்து சமயங்களையும், கண்ட ஆண்மிக முடிவுகளை ஒரு மனதாக எதையும் உறுதிப்படுத்தாமல், அடிப்படையில் நம் தேடலையும், பயணத்தையும் எங்கு தொடங்கினோமோ, ஏற்க்குறைய அங்கேயே மீண்டும் வந்துவிட்டது போன்ற உணர்வில், தேடலும் பயணமும் இனியும் தேவைப்படுவன என்ற முடிவுடன் முயற்சிகள் தொடர வாழ்த்துக் கூறி, இந்த உலக வாழ்வு பற்றிய அடுத்த கட்டத்திற்கு வருகிறார் கவிஞர்.

20. தொடரும் பயணம்

ஆண்மாவின் உண்மை இன்மை ஆய்தல், வாண்வீடு தேடுதல் ஆகியவற்றைச் செய்யும் பெருமக்கள் அவற்றைத் தொடர்டும். இந்த வையகமும் வையக வாழ்வும் நம் கண்களில் காண்பலை. நம் கையிலுள்ளவை: இயற்கையன்னை வேண்டுவ அனைத்தும் நல்குவள். எனவே நாம்,

பண்ணைபோல் இவ்வை யத்தைப்
புதம் செய்வோம், கவிஞர் பாடும்
விண்ணையும் விண்ண மைந்த
வீட்டையும் மிஞ்சி நீற்கும்
துறக்கத்தை இங்கு அமைப்போம்

[3. 1131, 1132]

என்று கவிஞர் அனைவரையும் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் அழைக்கிறார். வையகம் முழு மனத்துடன் வரவேற்கத்துக்க அழைப்பு; ஆண்மிகவாதிகளும் தயக்கமின்றி ஏற்கத்தங்க அழைப்பு.

அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் ஆட்சி செய்யும் உலகாயினும்,
உணர்வு வழி ஒழுகுவதும் இன்றியமையாததாகும். இந்த
உண்மையை வலியுறுத்தும் வகையில்,

எண்ணமும், உணர்வின் ஊற்றாம்
இதயமும் உருளை யாக,
மண்ணைக் வாழ்வெனும் தேர்
மலையென அசைந்து செல்லும் [3. 1137]

எனக் கவிஞர் பாடுவது வாழ்வின் விழுமியங்கட்கு [Values]
வழி வகுப்பதாகும்.

யவனம், சீனம், பாரத நாடு, மத்திய ஆசிய நாடுகள்
ஆசியவற்றில் நீண்ட கால அளவில் உருவம் பெற்ற சமயம்,
ஆண்மிகம், தத்துவம் சார்ந்த நிகழ்வுகளை விளக்குவது
இக்காப்பியத்தின் மூன்றாம் பாகத்தின் நோக்கம்; ஆனால் மானுட
யாத்திரை எனும் காப்பியத்தின் நோக்கம், வாழ்வாங்கு வாழ
வழி காண்பதுமாகும். அந்த வழி காணும் வாய்ப்புகள்
அனைத்தையும் தீராத தேடலில் விவாதித்து, தொடரும் பயணம்
. . . எனும் இறுதி அத்தியாயத்தில் இன்றைய தீர்வாக ஒரு
வாழ்வியல் தத்துவத்தை முன் வைக்கிறார்.

காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி அளவும் தடங்கலின்றி, தயக்கத்தின்
சாயல் அணுவுமின்றி, முழுமதிவானின் தெளிவுடன் தமது
கருத்தைக் கவிஞர் பின்வரும் வரிகளில் பதிவு செய்கிறார்.

மனிதரே யத்தை மிஞ்சம்
மதமிலை: ஒழுக்கம் என்னும்
புனிதத்தில் இடம் பெறாத
பெருளைலை: இயற்கை தந்த [3. 1144]

வய்யம் ஓர் இன்ப வீடு
வாழ்வெரு வரம் என் கீன்ற
மெய்ம்மையே எமது வேதம்
விண்ணகம் இங்கு கரண்போம். [3. 1145]

அமைதியாக எண்ணும் உள்ளங்கள் அனைத்தும் ஏற்கும் தீர்வ
என்பது முன்னுரையாளனின் முடிவுமாகும்.

21. காப்பிய உலகில் புதிய படைப்பு

இக்காப்பியம் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு உண்மையிலேயே ஒரு நல்ல புது வரவு. ஒரு பொருளை நன்கு அறிந்திருப்பின், அது எவ்வளவு சிக்கல் வாய்ந்த தெனினும், சாமான்யனும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பர். உலகின் பல்வகைச் சமயங்களையும், அவற்றின் ஆண்மிகப் பின்னணிகளையும், தத்துவ அடிப்படைகளையும் பள்ளி மாணவனும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், படிக்கத் தூண்டும் வகையில் ஈர்ப்புக் கொண்ட ஒரு காப்பியத்தைப் படைக்கும் சாதனையைக் குலோத்துங்கன் செய்து முடித்திருக்கிறார். இமயம் எனத் தக்க முயற்சி: அதன் சிகாம் எனத் தக்க வெற்றி.

மானுட யாத்திரை எனும் படைப்பின் முதல் பாகத்தின் முன்னுரையில் தாம் ஒரு குறுங்காப்பியம் எழுதும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளதாகவே கூறுகிறார். ஆனால் அவரையுமறியாது 2123 பாடல்களில் முழுக் காப்பியத்தையே எழுதி முடித்திருக்கிறார்.

இங்கு காப்பியம் பற்றிய இலக்கணம் எழலாம். காப்பிய இலக்கியம் என்பது தண்டியலங்காரத்தோடு தொடங்கியதுமன்று. அதனுடன் அது முடிவடைவது மன்று. தண்டியலங்காரம், காப்பியம் எனச் சிலப்பதிகாரத்தையும் ஏற்காது, மணிமேகலையையும் ஏற்காது.

மனிதன் கதை சொல்லத் தொடங்கிய போது, கவிஞர் பாடத் தொடங்கிய போது காப்பியம் பிறந்தது. மனிதன் கதை சொல்லும் வரை, கவிஞர் பாடும் வரை காப்பியம் தொடரும். அதன் உடலும் உயிரும் அவனுடைய கற்பனைக்கேற்ப மாறும்; மேம்பாடடையும்; வளரும். ஒரு மொழியின் இயல்பும் அதுதான்.

குலோத்துங்கனின் காப்பியத்திற்கு மானுடன் தான் தலைவன். மானுடன் என்ற சொல் தலைவியையும் குறிக்கும். கடவுளை ‘அவன்’, ‘இறைவன்’ என்பதால் கடவுள் ஆண் என்று கொள்வதில்லை. அவை இருபால் சொற்கள். இது உலகு தழுவிய மரபு.

மானுட யாத்திரையின் தலைவன் உண்மையிலேயே தன்னேரிலாதவன். அவன் புரியாத போரிலை; காணாத

போர்க்களம் இல்லை. வாழ்க்கையில் அவன் அறியாத அனுபவங்கள் இல்லை: காணாத வெற்றிகள் இல்லை. அவனுடைய எதிர்பார்ப்புக்கும் எல்லையில்லை. ஏமாற்றங்கட்கும் அளவில்லை. தோல்வியில் துவண்டு மீண்டிருக்கிறான். துண்பத்தில் அழுந்தி எழுந்திருக்கிறான்.

முடிவைத் தேடி அவன் தொடங்கிய யாத்திரையே, காப்பியத்தின் தொடக்கம், தொய்வின்றித் தொடர்வதே கதையின் கரு. பயணத்தில் தாண்டிய சாதனைக் கற்கள் இந்தக் காப்பியத்தின் அத்தியாயங்கள். கண்ட தலங்கள் பயணத்தின் சில பயன்கள். முடிவு காணும் முயற்சிக்கு முடிவில்லை. எனவே கதை வளரும். கவிஞர் பாடுவதும் தொடரும். இது முடிவு எனும் காண்டம் இல்லாத காப்பியம்.

உண்மையில் தமிழ் இலக்கிய வகையில் இது ஒரு புதுப்படைப்பு. ஒப்பு நோக்கி வகைப்படுத்த இன்னொரு நூல் இல்லை. மற்ற மொழிகளில் உள்ளதா என்பது ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

மானுடன் எனும் ஒப்பற்ற தலைவனையும், அவனுடைய ஓய்வறியாத முயற்சிகளையும், உன்னத வெற்றிகளையும், உயர்ந்தன யாவினும் உயர்ந்தன காணும் நோக்கத்தையும், ஆழமான தத்துவச் சிந்தனைகளுடன், 2123 பாடல்களில், இனிய தமிழில், இன்னொரு முறை படிக்கலாம் எனும் ஈர்ப்புடைய கவிதை வடிவில் குலோத்துங்கன் தமிழுலகிற்கு அளித்திருக்கும் இப்படைப்பு, தலை சிறந்த காப்பியமாகும். இன்றைய நிலையில் காப்பிய இலக்கணம் ஏற்காதெனின், இலக்கணம் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். என்னில் இருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெனப் போன்றது இலக்கணம் என்பது தானே முன்னோர் முடிவு.

காலத்தின் தீர்ப்பு: நானும்
கழிதல், பின் வருதல் நேரும்
ஞாலத்தில் ஞானத் தேரின்
யாத்திரை நீற்ப தில்லை. [3. 879]

இந்நூல் ஒரு அசாதாரண முயற்சி; இத்தகைய படைப்பையாம் இதுவரை கண்டதில்லை. இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. சிறிய அளவில் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக

- ‘இன்று வென்றிலம் எனினும் – நாளை வெஸ்லுவம்’
- ‘நேற்றிலும் இன்று நன்று – நிகழ்வதின் நாளை நன்று’
- ‘அறவழி வாழ்வு தேடும் – அனைத்தும் ஆண்மிகம்’
- ‘அறவழி மரபை – மாந்தர் மிஞ்சுவர் இல்லை’

பாரதியின் அறிவியல் பார்வை என்ற தலைப்பில் டாக்டர் வா.செ. குழந்தைசாமி அவர்கள் எழுதியுள்ள நூலுக்கு முன்னுரை கூறும் பொழுது:

நான் அமைதிக்காகக் கூறுவதாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். குலோத்துங்கன் கவிதைகள் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெறத்தக்கன என்று இன்றிலிருந்து கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே கவிதையை மதிப்பிடுவதில் அசாதாரண உள்ளுணர்வு உடையவரான பத்மபூஷண் ம. பா. பெரியசாமித் தூரன் அவர்கள் கூறியுள்ளார். அதற்குப் பின்னர் பல தலைப்புகளில் கவிதைத் தொகுப்புகளைக் குலோத்துங்கன் படைத்தனித்துள்ளார். அவற்றுள் சிகரமாக விளங்குவது ‘மானுட யாத்திரை’ எனும் காப்பியம். உண்மையிலேயே அமரத்துவம் பெறவெல்ல அரிய படைப்பு. ‘தமிழ் மொழியின் நீண்ட இலக்கிய வரலாற்றில் கவிஞர் குலோத்துங்கனுக்கு என்றும் நிலையான ஒரு தனி இடம் உண்டு’ என்பதை மன நிறைவுடன் உறுதி செய்து, எதிர்பாராது சற்று நீண்டதாக அமைந்துவிட்ட இந்த முன்னுரையை முடிவு செய்கிறேன்.

**கஷ்ணர் குலோத்துங்கன்னி டானுட்
யாத்திரை எனுட் காப்பியத்தன் ஆண்டகம்,
சடியம் எனுட் பகுதிக்கு அண்டித்துரை**

ப.ஸ்ரீ. இராகவன் *

கவிஞர் குலோத்துங்கன் தமது மானுட யாத்திரை எனும் காப்பியத்தின் ஆண்மிகம், சமயம் எனும் மூன்றாவது பகுதிக்கு அணிந்துரை வேண்டுமென்று என்னிடம் கேட்ட பொழுது நான் சற்று அதிர்ச்சியடைந்தேன். நன்பர் குழந்தைசாமியை நான் அறிந்தவன். கவிஞர் குலோத்துங்கனை இன்னும் சற்று நன்றாகவே அறிந்தவன். அவர் ஓர் அசாதாரண கவிஞர்.

எழுதீக் குவித்த வற்றை
எடைபோட்டுக் காவி யத்தைப்
பஞ்சின் அடிப்படையில்
பழந்தமிழர் பர்த்த தீவை
ஒரு கவிதை பாவுலகில்
உயர்வு பெறப் போதுமெனும்
பெருமையுளர் எம்மினத்தர்:
பெருங்கணியன் பூங்குண்றன்
சான்றாவான்

[க.க. பக்.376]**

என்று பாடி, சொல்லும், பொருளும் முறையாக அமைந்து விடுமானால், கவிதை உலகில் அமாத்துவம் பெற, ஒரு கவிதை போதுமென நம்புபவர்; சூறியவர், இன்றும் ஒரு படி மேலே சென்று,

* இந்திய ஆட்சிப் பணி (ஒய்வு), முன்னாள் ஐ.நா. உணவுப் பாதுகாப்பு ஆலோசகர், வேந்தர், ஜார்க்கண்ட் இக்ளூபாய் பல்கலைக்கழகம்

** குலோத்துங்கன் கவிதைகள்: பக்கம் 376.

. . . . பாடிப்புகற்காண
இருவரீயும் பேரதுமென எண்ணுபவன்
[கு.க. பக்.605]

எனப் பிரகடனம் செய்திருப்பவர். கவிதை எனும் இலக்கியம் ‘வாமன வழவத்திலும்’ ஒரு விசுவாருபத்தைத் தன்னுள்ளே தாங்கி நிற்கும் தகுதி உடையது என்பது அவர் தத்துவம். அவர் எழுத்திலே அந்தப் பரிமாணத்தைப் பல இடங்களில் கண்டு நான் மெய்ம்மறந்து பாராட்டி நின்றவன்.

உண்மையில் அணிந்துரை எழுதும் பொறுப்பை ஏற்க நான் தயங்கினேன். தன்னம்பிக்கை இல்லாத காரணம் அன்று. என் தகுதி பற்றிய ஜைம். ஆழ்ந்த சிந்தனை, கற்பனை வளம், பரந்த கண்ணோட்டம், ஆங்காங்கு பொங்கும் உணர்ச்சிப் பெருக்கின் வேகம், இவையனைத்தினும் மேலாக அனுபவமும் புதுமையும் சங்கமமாகும் தத்துவங்களையும் உண்மைகளையும் எளிய தமிழில், கருத்துக்கு ஏற்றமும் காதுக்கு இனிமையும் சேர்க்கும் மரபின் வலிமையும் சேர்ந்த அவரது கவிதைகட்டு நியாயம் செய்ய என்னால் இயலுமா என்ற தயக்கம் ஒரு பக்கம், நான் உண்மையிலேயே மனிதப் பண்புகளின் மகத்தான முன்மாதிரியாகக் கருதும் ஒருவரின் வேண்டுகோளைத் தட்ட இப்பலாத நிலை இன்னொரு பக்கம் – இவற்றின் விளைவுகளாக இப்பணியைக் கையில் எடுப்பதைச் சற்றுத் தள்ளிப் போட்டேன்.

குலோத்துங்கன் நீண்ட கால அளவில் எழுதிய 704 பக்கங்கள் கொண்ட ‘குலோத்துங்கன் கவிதைகள்’ எனும் தொகுப்பின் 261 தலைப்புகளையும் ஈடுபாட்டோடு படித்திருக்கிறேன். அண்மையில் அவர் எழுதி முடித்துள்ள, அவருடைய இலக்கியப் படைப்பில் Magnum Opus எனக் கருத்தக்க மானுட யாத்திரை எனும் காப்பியத்தின் மூன்று பாகங்களையும் படித்திருக்கிறேன். அவருடைய கவிதைகளின் ஆழத்திலும் அழகுணர்ச்சியிலும் மனத்தைப் பறி கொடுத்தனன். இவற்றின் பயனாக எனது உள்ளத்தின் ஆழத்தில் மேலோங்கி நிற்கும் உணர்வு, குலோத்துங்கன் கவிதையிலேயே சொல்வதாயின்:

சமுதாய அமைப்பு(கு) ஏதோ
சாபமெரன்றுண்டு: சாவா

அமுதானேர் பலர் வாழ் நாளீல்
அடையாளம் பெறுவ தீவ்வை [3. 635] **

என்பதுதான். குலோத்துங்கன் எனும் மாபெரும் கவிஞரை இந்தச் சமுதாயம் முழுமையாக அடையாளம் காணவில்லை. அடையாளம் கண்டு, அவனை உரிய இடத்தில் வைத்துப் பார்க்கவில்லை, உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தவில்லை, இது எனது தீர்ப்பு; நீண்ட தேடுதலுக்கும், ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கும் பின்னர் என் முடிவாக நான் முன் வைக்கும் தீர்ப்பு. இதைச் சொல்வதற்காகவே நான் அணிந்துரை எழுதும் பணியை இறுதியாக ஏற்றுக் கொண்டேன்.

அவருடைய கவிதைகளில் ஆவர் போகிற போக்கில் கூறுவது போன்று இயல்பாகச் சொல்லிச் செல்லும் கருத்துகள் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடந்தும் நினைவுகூரத்தக்கவை.

அறிஞர்களுள் அறிஞர் எனக் கருதப்படும் அ. ச. ஞா. மானுடம் என்பது யாது எனும் கேள்வியை எழுப்பி அதற்கு

நம்காலக் கவிஞர் அற்புதமான ஓர்
இலக்கணம் வகுக்கிறார். இக்கவிஞர்
'சிந்தையும் தோனும் சேர்ந்தது மனிதம்'
என்று கூறும் பொழுது மானுடத்தீர்கு
இத்தகைய ஓர் அற்புத இலக்கணம் இதுவரை
யாரும் வகுத்ததில்லை என உணர்கிறோம்
என்று கூறுகிறார்.

அரைநாடு நேரம் நீண்டோம் யாம். இவண்
ஆயிரம் காதும் பின்னடைந்தோம்

[க. க. பக. 248]

என்று கூறிய கவிஞர்:

அரைநாடுயும் பொற்காலம் ஆதல் கூடும்
ஆண்டுபல இரவுகள் பேரவு அகலக் கூடும்

[க. க. பக. 211]

** மானுட யாத்திரை: 3.635: பாகம் 3. பாடல் 635; இவ்வாறே மற்ற பாடல்களும் குறிப்பிடப்படும்.

என்றும் பாடும் பொழுது அவர் மனித வரலாற்றில் மேதைமையின் வெளிச்சத்தில் விளையும் சாதனைகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார்; அதனுடன் உண்டு, உடுத்தி உறங்கிக்கழியும் பொதுவான வாழ்வு பற்றியும் பேசுகிறார். இவை, சாதனைகளின் ஊற்றுகளை உணர்ந்தவர் கூறும் உண்மைகள்.

செய்யும் தொழிலோடு
சேர்ந்துவிட்ட நெஞ்சினுக்கு
வய்யும் தரும் இன்பம்
வரனம் தருவ திலை[கு. க. பக. 165]

என்பது அவர் முடிவு. இன்பத்தின் ஊற்று ஒரு குறிக்கோளை முன்வைத்து அதை அடையும் எடுபாட்டுடன் அதனுடன் ஒன்றி உழைப்பது என்பதுதான் இரண்டாயிரம் ஆண்டு அனுபவம் தந்த ஞானம். மனித சமுதாயம் மறக்க முடியாத வரிகள்.

கவிஞர் தமது கவிதைகள் முழுவதிலும், ஆங்காங்கு உயர்த்திப்பிடித்து உலகுக்கு அறிவிக்கும் ஒரு கொள்கை கோடிட்டுக் காட்டப்படவேண்டும். அது, மனித சமுதாய வளர்ச்சியின் வித்து, தனி மனிதர் மேதைமைதான், தனி மனிதர் சாதனைதான் என்பதாகும்.

தத்துவம் சொல்வேன்: தனிச்சிலர் சாதனை
தவழும் மரனிடம் தாவிட விசை தரும்
[கு. க. பக. 83]

* * * *

மேதையின் மின்னல் தந்த
வெளிச்சத்தில் விண்ணும் வெல்லும்
பரதையில் மேல்ந டந்தான் . . . [3. 1073]
* * * *

வேண்டுவ படைக்கும் மேதையின் வித்துளர்
யாண்டு தோன்றினும் யாவரே யாயினும்
பேரற்றுவீர்; நம்நிலப் புதையல்ளன் றவர் தமை
வேற்றுமை யறியா விழியோடு காணுவீர்.
[கு.க. பக. 394]

* * * *

தனிமனிதர் குருதியினில் வெயர்வு நீரில்
தழைக்கீன்ற பயிரன்றோ தரணி தன்னில்
மனிதகுல முன்னேற்றம் : அவ்வப் போது
மரமனிதர் தேரன்றியதால் மனிதன் வென்றான்
என்று மானிட சாதியின் உயர்வுக்கு அவ்வப்பொழுது தோன்றிய
மாமனிதர்களின் பங்களிப்பே வித்தாக அமைந்துள்ளது என்பதைத்
தமது முடிவான கொள்கை போன்றே அறிவிக்கிறார். அவருடைய
கவிதைகளில் தன்னம்பிக்கை வரிக்குவரி ஒனிவிடுகிறது.

இயலும் என்பவர்க்கு எதுவும் அரிதல: எழுந்து நிற்பவர்க்கு
இமயம் தடையல என்று நம்பும் கவிஞர்:

மனம் துணிந்ததை வருற்வு கண்டிடும்
மன்னும் வருறும் கடந்த சிந்தையின்
இனம்தெ ரீந்தவர் தேவர்: மானிட
இதயம் மிஞ்சிஓர் இறைவன் ஏதார!

[கு.க. பக. 136]

என்று தான் முயல்வது யாவும் இயல்வதாகவே முடியும் என
கம்பீரமாக அறிவிக்கிறார்.

பயணம் பெரிது; செலும் பரதை நெடிது; வழித்
துயரம் தவிர்க்கத் துணை தேடேன்: என்படைக்கு
ஒரு சிலரும் போதும்: நான் ஒருவனே போதும்

[கு.க. பக. 117]

என்றவர், மீண்டும் பொதுமக்கள் புதியன காண்பவர் அல்லர்
என்பதை வலியுறுத்தி அரிய பொருள் எதையும் தேடியளிக்கச்
கிலர் போதும் என்கிறார்.

அறிஞர் அ.ச.ஞா. அவர்கள், “ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில்
தோன்றிய கவிச்சக்காவர்த்தி கம்ப நாடன்,

அறு கொள் சடிலத்தானும்,
அயனும், என்று இவர்கள் ஆதி
வேறுள குழுவை எல்லாம்,
மானுடம் வென்றது அன்றே!

[நட்புக் கேட்படலம் 19]

என்று பாடனான்; அவனுக்குப் பிறகு தமிழ்க் கவிஞரில் எவரும்
மானுடத்தின் உயர்வை அவ்வளவாகுப் பாடவில்லை; இத்தமிழ்

மொழியில் தோன்றிய மற்றோர் கவிஞர் 1984-இல் மானுடத்தின் சிறப்பை விரிவாகவே பாடுகிறார்"

என்று குலோத்துங்கன் கவிதைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

மானுடன் என்று வரும் பொழுது குலோத்துங்கன் கவிதை வாரிகள் அருவியின் நீர்போலத் தொடர்கின்றன:

கணவும், கற்பனைக் கடலும் கரையிலா
மனமும் கொண்டநீ வாழ்வின் மன்னன்!

[கு. க. பக். 120]

* * * *

படைப்பின் உச்சிநீ! பல்வகைத் தனையெலாம்
உடைத்து மேற்செலும் உணர்வின் ஊற்று நீ

[கு. க. பக். 120]

* * * *

எண்ணறு சமயமும் எழுதுதற் கீயிலா
விண்ணவர், தேவர், விஞ்சையர் கூட்டமும்
ஆக்கிய தீற்குத்தின் ஆசான்! ஹன்னவை
நீக்கிய அறிவியல் நெறியின் தந்தைநீ

[கு. க. பக். 121]

* * * *

நீண்டி வளர்ந்தால் நீள்நிலம் வளரும்
உண்ணடி தளர்ந்தால் உலகம் தேங்கும்

[கு. க. பக். 123]

கருவிகள் கேரடி கண்டான்
கடவுளும் தம்க ருத்தைப்
பெருஞ்சை வேத மாகப்
புகன்றிட மொழிப டைத்தான் [3. 1078]

* * * *

மண்ணீனில் கால்ப தீத்து
வாமனன் போல்ல யர்ந்து
விண்ணீனைத் தொட்டான்

[3. 1082]

என மானிடன் சாதனைகள் அவர் முன் வரம்பு கடந்து விரிகின்றன.

ஆன்மிகத்திற்கு வரும் பொழுது உபநிடத முனிவர்களின் கருத்தை அவர்களே கூடக் கேட்டு மகிழும் படி பாடுவார்.

பூரணம் ஹரம்ம: அந்தப் பூரணத் தீருந்து வந்த
பூரணம் சீவன்: இங்கு பூரணத் தீருந்து மற்றோர்
பூரணம் ஹரிந்த பேரதும் பூரணத் தீருக்கும் மிச்சம்
பூரணம்: பூர ணத்தின் பூரணம் குறைதல் இல்லை

[3. 85,86]

என்று ஆழத்தின் அமைதியும், வெள்ளப் பெருக்கின் வேகமும்
ஒருங்கு சேரப் பாடுவார். ஆனால் அவரே உபநிடதங்களின்
குறை எனக் கூறப்படுவதையும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

உண்மை ஒன்றுண்டு: பேரற்றும்

உபநிட தங்கள் தம்முள்

தீண்மையோ(டு) உலகு காணும்

தெளிவோடு பேச வில்லை

[3. 93]

என்கிறார். அதனால்தான் விளக்கங்கள், விளக்கத்திற்கு
விளக்கங்கள் எனப் பாடியங்கள் பல எழுந்தன.

இந்து சமயத்தைப் பற்றிப் பேச வந்தவர், அதன் 3500
ஆண்டு சிந்தனை மரபையும், தத்துவ ஞானத்தையும் மனத்திற்
கொண்டவராய்:

கடலினும் ஆழ்ந்த சிற்றை;

காலம்போல் வீரிந்த பரர்வை

உடலெனும் வடிவம் கொண்ட

ஊற்றினில் சுரந்த ஞானம் [3. 515]

* * *

வரதத்தின் எல்லை மிஞ்சி

வகுத்துப்பின் வகுத்து ணர்ந்து

வேதத்தை மிஞ்சி நீண்ட

மேதையில் விளைந்த மார்க்கம் [3. 516]

என்று மனதாரப்பாடுபவர், அங்கு நிறைந்திருக்கும் குறைகளையும்
எண்ணி வருந்துகிறார்.

சடங்கிற்குள் எண்ணி வாத

சம்பிர தாய்ஸ் கட்குள்

அடங்கிய தென்று காணும்

அவலம்ஹர் கொடுமை அன்றோ

[3. 517]

என்று வெகுண்டவர் அத்துடன் நிற்கவில்லை.
 செயல்வேண்டும்: வினை கோடி
 செய்யத் தூண்டும்
 தீறன் அமைந்த கலை வேண்டும்; [க.க.
 பக.247]

என்ற கொள்கையுடையவர் கவிஞர். எனவே இந்து சமயத்தில்
 படிந்துவிட்ட அழுக்குகளை நீக்க
 பாரதம் தீரள வேண்டும்:
 பகுத்தறி வாளர் சேனைப்
 போர்அனல் பரவ வேண்டும்:

பூகம்பப் புரட்சி வேண்டும் [3. 522]

என்கிறார். புரட்சிக்கு ஒரு புதிய பரிமாணம் கண்டு ‘பூகம்பப்
 புரட்சி’ என்கிறார். அதைவிடப் பெரிய புரட்சியை எண்ண
 இயலாது.

மற்ற சமயங்கள்க்கு வரும் பொழுதும் மாற்றங்கள் நிகழ்வதை
 முன் வைக்கிறார்.

இஸ்லாம் சமயத்தைப் பற்றி விரிவாக 115 பாடல்களில்
 வாரலாறும், வளர்ச்சியும் பற்றிப் பேசியவர், ஞாலத்து மதங்கள்
 தமிழர்கள் நடைமுறை இறுக்கம் என்னும் சௌத்தில் இஸ்லாம்
 மார்க்கச் சிறப்பினை உலகம் ஏற்கும் (989) என்று
 கூறுவாராயினும்:

வங்கீகள் அமைந்த நாட்டில்
 வட்டியைத் தவிர்த்தற் கில்லை
 நங்கையர் முகம்ய றைக்கும்
 நடை பல நாட்டில் இல்லை [3. 973]

என்ற எதார்த்த நிலையைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு இறுதியாக எல்லா
 இந்தியப்புகட்கும் ஒரு பொது விதியையும் வகுக்கிறார்:

புதுமையின் படையை டுப்பைப்
 புழக்கங்கள் எதிர்த்துப் போரில்
 இதுவரை வென்ற தாக
 எங்குமே சரிதை இல்லை [3. 979]
 * * * . *

காலத்தின் தீர்ப்பு நானும்
 கழிதல்லின் வருதல் நேரும்;

ஞாலத்தில் ஞானத் தேரீன்
யாத்திரை நீற்ப தீவ்வை

[ஓ. 879]

இது கவிஞரின் உறுதியான தீர்ப்பு.

கவிஞர் வாதத்திற்குரிய பிரச்சினைகளில் எதையும் அறுதியிட்டு இறுதியாக இதுதான் சரி என்று எடுக்கும் நிலையை ஏற்பவர்ல்லர்.

தாண்கண்ட பரதைதான் சரீயென்ற மூடரால்
சமுதாயம் நெரந்த தம்மா! [க.க. பக.183]

எனப்பாடுகிறார். அப்படிப்பட்டவர்க்கு, அமண சமயத்தினரின் அணுகு முறை உயர்பண்பின் உச்சமாகத் தோன்றுகிறது.

முழுமையும் கண்டோம்; எங்கள்
முடிவினை ஏற்ற டாதோர்
வழுவளர் என்று) ஒதுக்கும்
மனநிலை சமணர்க் கில்வை
உண்மையின் தோற்றம், காண்போர்
உள்ளத்தைப் பொருத்த(து) என்னும்
ஒண்மையர் சமணர் . . . [ஓ. 221, 222]

என்பதை எண்ணி, இத்தகைய தெளிவுள்ளவர், ‘ஆண்டவர்க்கு ஒப்பர்’ என்று சமணர்களின் அணுகுமுறையைப் பாராட்டுகிறார்.

பெளத்த சமய இலக்கியங்கள் கடல் போன்றவை. புத்தர் காலம் தாண்டி நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின்னர் அவர் வழி நின்றவர்கள் எழுதியவை. பெளத்த சமய இலக்கியங்கள் பலநாடுகளில், பல மொழிகளில், எண்ணிறந்த அறிஞர்களின் விளக்கங்கள் கொண்டவை. இவையனைத்தையும் எண்ணிய கவிஞர், அவற்றைக் குறிப்பிட்டுப் பேசிய கவிஞர், இறுதியாக இரண்டு அடிகளில் தமது முடிவைப் பதிவு செய்கிறார்.

கூட்டுயும் கழுத்தும் பரர்க்கீன்
குவலயத் துயரம் நீக்கும்
தேட்டுமே பெனத்தம்: புத்தர்
தேடிய வீடும் அஃதே [ஓ. 288]

இது மறுப்பதற்கியலாத பெளத்த சமயத்தின் மறை மொழி.

சமுதாயத்தில் மனிதனின் பல முயற்சி கட்கு அச்சம் ஒரு நீங்காத் தடையாக நின்று வருகிறது. அச்ச முடையார்க்கு

அரண் இல்லை என்பார் வள்ளுவர். அச்சந் தவிர் என்பார் பாரதி. குலோத்துங்கன் அச்சம் எனும் உணர்வின் தீமை பற்றி மிக விரிவாகப் பாடுகிறார்.

அச்சமே அறிவின் காலன்
என்றும்,

பயக்கரம் சூழ்ந்த நெஞ்சில்
பகுத்தறி(வ) ஆன்வ தீவ்வை

[3. 19]

என்றும் பாடுபவர். அதே நோத்தில்

அஞ்சிடத் தகுந்த வற்றை
ஆய்ந்துயின் தெளிந்து தேறி
அஞ்சவும் வேண்டும் என்ப(து)

அனுபவும் கூறும். பாடம்

[3. 51]

என்கிறார். மிது உணர்வு [moderation] அவருடைய வழித்தடம்; வாழ்க்கைப்பாதை

முப்பாலில் வாழ்வியல் முழுவதையும் வடித்துக் கொடுத்த வள்ளுவம், அணுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் பகுத்திய சாதனை என்பார். மலையென உயர்ந்துநிற்கும் வள்ளுவரின் பெருமையை:

அலகிலா வேறு பாட்டின்

ஆழத்தின் ஆழம் மூழ்கி

உலகெலாம் ஏற்கத் தக்க

ஒருமையின் ஊற்றுக் கண்டோன் [3. 294]

என உயிரோட்டமுள்ள இரண்டு அடிகளில் விளக்குகிறார். வள்ளுவம் வாழும்வரை வள்ளுவரைப் பற்றிய இந்த இருவரிகளும் வாழும்.

அச்சமும் வியப்பும் சமயத்தின் வித்து. அது முளைத்து, வளர்ந்து, உயர்ந்து பல விழுதுகளுடன் நிற்பதுதான் இன்றைய பரந்த சமய உலகம். கடல் கடந்து, கண்டங்கள் பலவினும் இருடுகள், முனிவர்கள், புனிதர்கள் இறைவனின் தூதுவர்கள், அவதாரங்கள் என அனைவரும் முயன்று கண்ட ஆண்மிகத் தெளிவை கவிஞர் வியத்தகு முறையில் முடிவு செய்கிறார்.

காட்டில்அன் றலைந்த மாந்தன்
கடவுள்ளன் றைதையும் சௌன்னான்:

நாட்டில்லீன்(ரு) உவவும் ஞானி
யாவுமே கடவுள் என்பான் [3. 35]
என்று சூறி முடிக்கிறார்.

குலோத்துங்கன் படைப்பில் தொட்ட இடமெல்லாம் சுவை
ஊற்றைக் காணலாம். ஆனால் அணிந்துரைக்கும் ஒரு முடிவு
வேண்டும்.

மனிதன் ஒருவியத்தகு பிறவி. வானத்து வெண்ணாங்கள்
போன்று வரம்பு காண முடியாதவன். காலந்தோறும் கவிஞர்கள்
மனிதனின் திறனையும் பாடியிருக்கிறார்கள்: சிந்தையின்
தெளிவையும் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மானுடம் எனும்
இயற்கையின் பிறவியை குலோத்துங்கன் போன்று யாரும்
உயர்த்திப் பிடிக்கவில்லை. கவிஞர் படைப்பில் மனிதனின்
தன்னம்பிக்கை அளவு கடந்தது.

நேற்றைய உலகில் யாவும் நிறைவாயிருந்தன. காலப்போக்கில்
அவை களாங்கப்பட்டுவிட்டன எனும் அங்கலாய்ப்பை அவர்
சிறிதும் ஏற்பதில்லை.

நீறைவுள் முனிவர் எல்லாம்
நேற்றையர் இன்று யாவும்
குறையுள் தென்று பேசும்
கூற்றை நாம் ஏற்படுவில்லை
நேற்றினும் இன்று நன்று,
நீகழ்வதீன் நானை நன்று
மாற்றிதற் கில்லை, நானும்
வளர்வது மனித சாதி [3. 1087, 1088]

எனக் கம்பீரமான குரலில் சூறுகிறார். அவர் இன்னும் ஒரு
படிமேலே சென்று

கடவுளர் வருவ தீவில்லை
காட்சியும் தருவ தீவில்லை
உடலுடன் வய்ய வாழ்வில்
உயர்ந்துநாம் தேவ ராலேவாம் [3. 1014]

என உறுதி சூறுகிறார்.

பூர்வாடைய மாபெரும் சாதனை என நான் கருதும் யானுட
யாத்திரைக்கு வருவோம். குலோத்துங்கன் உண்மையிலேயே ஓர்

ஒப்பற்ற காப்பியத்தைத் தமிழுக்கு மட்டுமன்றி, தமிழ் மொழி வழியே உலக இலக்கியத்துக்கும் வழங்கியிருக்கிறார். அதை மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்து, முதல் பாகத்தில் சமுதாயம், அரசியல் பற்றிய சிந்தனைகளை 369 பாடல்களிலும், இரண்டாவது பகுதியில் அறிவியல் உலகு பற்றியும், அங்கு மனிதர் கண்ட வியத்தகு முன்னேற்றங்களை, அதே சமயத்தில் வளர்ச்சியின் தடைகளை, பழைமையின் தாக்கங்களை, அறிவியல் ஆய்வினர் செய்த தியாகங்களை 609 பாடல்களிலும், இறுதியாக மூன்றாவது தொகுதியில் கத்தி முனையில் நடப்பது போன்ற கவனத்துடன், கவலையுடன், நம்பிக்கையின் ஆழமும், இருண்மையும், உணர்ச்சிகளின் வெள்ளமும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆன்மிகம், சமயம் என்ற தலைப்புகளை போற்றத்தக்க நடுநிலைமையுடனும், பாராட்டத்தக்க பண்புடனும் 1145 பாடல்களிலும் படைத்திருக்கிறார். மூன்று பாகங்கட்கும் பொதுவான சூறுபாடு அவர் தேனீ போன்று, அயராது உழைத்து அரிய தகவல்களைச் சேர்த்துளார் என்பதுதான். பொதுவாகச் சற்றுக் கடினமான, அவ்வளவாகக் கவிதைச் சுவைக்கு உதவி புரியாததெனும் தலைப்புகளையும் தெளிவும், படிப்பவர் தொடரத் தூண்டும் ஈர்ப்பும், கவித்துவமும் சேர்ப் படைத்துள்ளமை மாபெரும் சாதனைதான்.

குலோத்துங்கனின் நீண்ட காலப் படைப்புகள் ஒரு பறமிருக்க, இந்தக் காப்பியம் ஒன்றே அவருடைய மேதையைக்கும், கவித்துவ வளத்திற்கும் ஈடுணையில்லாத சான்றாக நிற்குமென்பதில் எனக்கு யாதோரு ஜயமுமில்லை. காட்டு மிராண்டி யுகத்தில் தொடங்கி, கணினி யுகம் வரை இலட்சக் கணக்கான ஆண்டுகள் நீடித்து, அதற்குப் பிறகும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் மானுடப் பயணத்தின் ஏற்ற இறக்கங்கள் உயர்வு, தாழ்வுகள், வெற்றி தோல்விகள், எதிர்பார்ப்புகள், ஏமாற்றங்கள், காட்டனின் கடந்து, மலையெனின் ஏறி, ஆறெனின் நீந்தித் தளராது தனது முடிவை நோக்கிச் செல்லும் முயற்சிகள் ஆனைத்தையும் ஒரு காவியத்தின் கருப் பொருளாக்கி, கவிதை மூலில் இலக்கிய உலகிற்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற கணவும், அதைச் செயலாக்கும் துணிவும் வேறெந்தக் கவிஞருக்காவது,

வேறெந்த மொழியிலாவது இருந்திருக்கிறதா என்று அறிவுக் கடல் என நான் கருதும் இணையத்தில் இறங்கித் தேடினேன். எனக்குக் கிடைத்த பதில் இல்லை என்பது தான்.

ஒரு படைப்பிலக்கியவாதி தேர்ந்தெடுக்க எண்ணிக் கூடப் பார்க்காத ஒருதலைப்பை, படைப்பிலக்கியத்தில் தலையாயதான காப்பியம் படைக்க எடுத்துள்ளார். மானுட முன்னேற்றம் என்பது கதை அன்று: வரலாறு, கற்பண வரலாற்றுக்கு அணி செய்யாது: அது வாலாற்றைக் களங்கப்படுத்திவிடும். அவர் எடுத்துக் கொண்ட யாத்திரையில் பல்வேறு கட்டங்களை, நிகழ்வுகளை சாதனைக் கற்களை [Milestone] நடுநிலை பிறழாது, உண்மைக்குப் புறம்பின்றி, முன்னுக்குப்பின் முரண் இன்றி, ஓர் அழகான ஒவியத்தை வரைவது போன்றும், சிலையைச் செதுக்குவது போன்றும், ஒவியமும், சிற்பமும் உயிர் பெற்றன போன்று சொல்லும், பொருளும் தோன்ற, ஒலி நயமும் உதவ வடிக்க வேண்டும். எளிமையும், தெளிவும் இருகண்கள் போல அமைய வேண்டும். இந்த அலகுகளை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது குலோத்துங்கனுடைய இப்படைப்பு, இலக்கிய வகைகளில் இதுவரை இன்னொருவர் எட்டாத சிகரம் என்று கூறுவதில் எனக்கு எந்தத் தயக்கமுமில்லை.

நான்றிந்த அளவில் மற்ற கவிஞர்கட்கு இல்லாத வாய்ப்புகள் நிறைந்த பின்னணிக் சிறப்பு அவருக்கு அமைந்திருக்கிறது. அறிவியல், தொழில்நுட்பத் துறைக் கல்வி, நீர்வளத்துறையில் அத்துறை சார்ந்த உலக அறிஞர்கள் ஒப்பும் தரம் வாய்ந்த ஆய்வு, ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டையும் எழுத்திலும், பேச்சிலும் கையாளுவதில் பிரயிக்கத்தக்க ஆற்றல், ஆங்கிலத்தின் வழி அறிவுத் துறைகள் பலவற்றினும் தற்கால முன்னேற்றம் வரையான பரிச்சயம், ஜக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல் பண்பாட்டு நிறுவனம் முதல் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு உள்ளும் வெளியேயும் பல உயர் பதவிகள் வகித்த அனுபவம், இவற்றுடன் கலைமகளின் அருள் பெற்றது போன்ற கவித்துவம் – இவையனைத்தும் ஒருவரிடம் சங்கமமாகி இருப்பதும், ஓர் அழூர்வ வரமேயாகும். இத்தகைய பின்னணி கொண்ட இன்னொரு கவிஞரை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்தியத் துணைக்

கண்டத்தைப் பொருத்தவரை, எனக்கு நன்கு பரிச்சயமுள்ள ஆங்கிலம், வங்கம், இந்தி, தமிழ் ஆகிய நான்கு மொழிகளில் இன்னொருவர் என் கண்ணுக்குப்படவில்லை. இத்தகைய அசாதாரண சங்கமம் இன்னொரு மொழியில் இருக்கக் கூடும் எனவும் நான் கருதவில்லை.

முதன் முதலாக குலோத்துங்கன் கவிதைகள் என்ற 704 பக்கங்கள் கொண்ட தொகுதியில் 261 தலைப்புகளில் இடம் பெற்றிருந்த கவிதைகளை ஒன்றுவிடாமல், ஒரே முச்சில் என்பது போலத் தொடர்ந்து சில நாள்களில் படித்து முடித்த நான், பாரதி பாட்டைப் படித்து விட்டு உணர்ச்சிவசப்பட்ட தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் போன்று மெய்ம்மறந்து போனேன். இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

பாரதி காலத்திற்குப் பின் இன்று வரை அவருடைய அடிச்சுவற்றைப் பின்பற்றி அல்லது தமக்கெண ஒரு பாதையை வகுத்துக் கொண்டு கவிதைகள் புனைந்து பலர் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். குலோத்துங்கன் பாரதி பரம்பரையில் வந்தவர் தான். ஆனால் இவர் அவர்கட்குள் புதுமையானவர், வேறானவர். தன்னை அடையாளம் காட்டித் தலை நிமிர்ந்து நிற்பவர். தமது தத்துவப் பார்வை என ஒன்றைத் தமிழுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளவர். அவருடைய ஆளுமையும், உயரமும் மானுட யாத்திரையில் பாகத்திற்குப் பாகம் ஒளிவிடுகின்றன.

ஒர் இலக்கிய வட்டத்தில் நான் குலோத்துங்கன் கவிதைகள் நோபல் பரிசு பெறும் தகுதியுடையவை என்று குறிப்பிட்டேன். என் அருகில் அமர்ந்திருந்த குலோத்துங்கனே அது அதீதமான பாராட்டு என்று கருதினார். அந்தக் கருத்தை வெளிப்படையாகவும் சொன்னார். எனது மதிப்பிட்டை மீண்டும் வலியுறுத்த இந்த அணிந்துரை எனக்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறது.

நான் 82 வயதை எட்டியவன். எவ்வித நிர்பந்தத்திற்கும் ஆட்படாதவன். நான் என்னுவதை என்னியவாறு இன்றும் பேசியும், பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில் எழுதியும் வருபவன். பொது நலன் கருதி மனச் சான்றுக்குக் கட்டுப்பட்டு நான் வெளியிடும் கருத்துக்கு ஏற்பும் உண்டு. எதிர்ப்பும் உண்டு, குலோத்துங்கன்

கவிதைகளைப் பற்றி என் கருத்தை என் மனச்சான்றின் முழுச் சம்மத்த்துடன் வெளியிட்டேன். அவருடைய கவிதைகள் நோபல் பரிசுத் தரமுடையவை. இந்தச் சமயத்தில் நான் எனது இலக்கிய ஈடுபாடு பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டும்.

தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி, வங்கம் ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் எனக்கு நல்ல பரிச்சயம் உண்டு. எனது கவிதைத் தொகுப்புகள் சில வெளிவந்துள்ளன. இந்த நான்கு மொழிகளிலும் வெளிவரும் இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய பருந்துப் பார்வைப் பரிச்சயம் உள்ளன. ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டு, நோபல் பரிசு பெற்ற பல இலக்கியப் படைப்புகளை நான் படித்திருக்கிறேன். அவற்றின் தூம் பற்றிய ஞானமும் எனக்குண்டு. இந்த முன்னுரையுடன் குலோத்துங்கன் கவிதைகள் நோபல் பரிசு பெறும் தகுதியுடையவை என்பதை மீண்டும் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

Dr. U.R. ஆனந்த மூர்த்தி கன்னட எழுத்தாளர். கோளாவிலுள்ள மகாத்மா காந்தி பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணை வேந்தர். ஐந்து ஆண்டுகள் சாகித்ய அகாதமியின் தலைவராக இருந்தவர். பத்மபூஷண் விருது பெற்றவர். ஞானபீட விருது பெற்றவர். குலோத்துங்கன், தாம் எழுதிய கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுத்த நாற்பத்து எட்டுக் கவிதைகளை Earth is Paradise Enough என்ற தலைப்பில் அவரே மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்நாலுக்கு Dr. U.R. ஆனந்த மூர்த்தி எழுதியள் முன்னுரையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

I knew Prof. Kulandaiswamy as a visionary in the field of education, but I did not know that he was a poet as well. A surprise awaited me when I was in Oslo for a literary conference. A Norwegian poet who looked delicate and sensitive was also participating in the conference. She talked about her preferences in poetry which crosses national and cultural boundaries. As an example, she read aloud two

poems of Prof. Kulandaiswamy. I had great admiration for Prof. Kulandaiswamy as an educationist, but the Norwegian poet added a new dimension to my admiration.

குலோத்துங்கன் கவிதைகளில் சில, மிக மிகச் சில அங்கும் இங்குமாக Dr. கிருஷ்ணா சீனிவாஸ் நடத்தி வந்த Poetry எனும் மாத இதழில் வெளிவந்துள்ளன. மொத்தம் பத்துக் கவிதைகள்கு மேல் இருக்காது. ஆங்கில வெளிச்சத்தில் அந்தச் சில வரிகளே குலோத்துங்கனுக்கு ஒரு சர்வ தேசியக் கருத்தரங்கில் அடையாளம் தெரியாத ஒரு ஐரோப்பியக் கவிஞர் அங்கீகரித்துக் குறிப்பிடும் பெருமையைக் கொடுக்குமானால். ‘அவரின் முழுப் படைப்பும் உலகுக்குத் தெரிய வரும்போது எந்தப் பெரிய விருதும் அவருக்கு எட்டுவதேயாகும்’ எனும் எனது மதிப்பீட்டுக்கு வேறு சான்றுகள் தேவை இல்லை.

நமக்குத் தன்னம்பிக்கை வேண்டும். உலகத் தரம் என்பது எதோ எட்டாத தூரத்தில் இருப்பதன்று. மூவாயிரம் ஆண்டுக்கு மேற்பட்ட இலக்கியப் பாரம்பரியம் உள்ள நமக்கு எட்டாத தொன்று மில்லை. அதை எட்டுபவர்கள் நம்முன் இருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களை அடையாளம் காண வேண்டும். அங்கீகரிக்கும் பெருந்தன்மை வேண்டும். உயர்த்திப் பிடிக்கும் திறன் வேண்டும்.

என்னுடைய மனத்தில் அலைபாயும் எண்ணங்கள், என்னுடைய ஆதங்கத்தை மறுபடியும் முன்னவத்தே இவ்வணிந்துரையை முடிக்கத் தூண்டுகின்றன. குலோத்துங்கன் அவர் பாட்டுக்கு ஒரு சோலையில் வாழும் குயில் போல, ஏற்றுவர்கள் தான் பாடுவதைக் கேட்கிறார்களா இல்லையா என்று கவலைப்படாமல், பாடுக் கொண்டிருக்கிறார். அவ்வப்பொழுது சிறிது நேரம் நின்று கேட்டு விட்டுச் செல்வதல்லாமல் நம்மால் கேம்பக் கூடிய கடமை வேறொன்றுமில்லையா? இன்று தமிழிடையே வாழும் தமிழ் மொழியின் தலையாய கல்குரோரூவரைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலக மக்கள், இன்னும் பல்லாக அறிவது மட்டுமன்றி, மற்ற மொழி பேசுபவர்களும் ஆட. அவர் கவிதைகளை இந்திய நாட்டின், ஏன், உலக இலக்கியத்தின் கருவுலமாகப் போற்ற வைக்கும் முயற்சியை

மேற்கொள்வது, நாம் தமிழுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ற என் கருத்தைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் மன நிறைவு பெறுகிறேன்.

குலோத்துங்கனின் மாநுட யாத்திரை தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஒரு தலைசிறந்த புதுவரவு: இலக்கிய வகையில் ஒரு புதிய பரிமாணம்.

சென்னை

6-7-2009

ப.ஸ்ரீ. இராகவன்

ஏன்னுகர

1. பொது

இறைவன் படைப்பில் அல்லது இயற்கையின் அமைப்பில் நாமறிந்த அளவில் மனிதனை ஒத்த வியத்தகு உயிர் வேறொன்றில்லை.

மனிதன் தான் வாழும் நாட்டின் குடுமகன் மட்டுமல்லன்: உலகின் குடுமகன்: நாமறிந்த அளவில் இப்பிரபஞ்சத்தின் குடுமகனுமவன் தான். கோடிகள் என்பன குறைந்த எண்களே என எண்ணு மனவிற்கு நிறைந்திருக்கும் தாரகைகள், தாரகைகளின் மாபெரும் கூட்டமான பால்வெளி போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய பிரமாண்டத்தின் மையமும் அவன்தான். அவனில்லாவிட்டால் இப்பிரபஞ்சத்தைக் காண்பவர் யார்? காட்டுபவர் யார்? அவனில்லாத அந்தகாரத்தில் கடவுளுக்குத் தான் என்ன அடையாளம்? அருவமென்னும் இறைவனுக்கு ஆயிரம் உருவம் தந்தவன்; அளவிலாத நாமம் தந்தவன். உம்பர் உலகை உருவாக்கி இறைவனுக்கும் உம்பரர்களைக் கொண்ட சமுதாயம் படைத்தவன். தன் முயற்சியால் தன்னை உயர்த்துபவன்: தன் எல்லை யறியாது தானாகவும் தொடர்ந்து வளர்பவன். வையம் எனும் அமைப்பிற்கு முகவரியும் [Identity] அவன்தான்: வையத்தின் வரலாற்றிற்கு ஆசிரியனும் அவன்தான். அவனுடைய யாத்திரயாக வரலாறு தொடங்குகிறது. அவனுடைய யாத்திரயாக வரலாறு தொடர்கிறது. அந்தப் பயணத்தின் சிறுபகுதி தான் நமது காவியம்.

‘மானுட யாத்திரை’ என்ற தலைப்பில் ஒரு குறுங்காப்பியம் [Minor Epic] எழுத வேண்டும் என்ற முடிவில் தொடங்கினேன். அது பின்வரும் மூன்று பாகங்களாக முகிழ்திருக்கிறது.

- பாகம் 1: சமுதாயம், அரசியல் – பாடல்கள் 369
 பாகம் 2: அறிவியல் – பாடல்கள் 609
 பாகம் 3: ஆன்மிகம், சமயம் – பாடல்கள் 1145

மூன்று பாகங்களும் சேர்ந்து 2123 பாடல்களைக் கொண்ட இப்படைப்பு ஒரு முழுமையான காப்பியம் என முடிவு செய்கிறார் முன்னுரை அளித்திருக்கும் முதுபெரும் தமிழ்நினர் பேரா. கா. மீனாட்சிகந்தரம்.

இங்கு இடம்பெறும் என்னுரை, மூன்றாவது பாகமான ஆன்மிகம், சமயம் பற்றியது. தமிழ் வழக்கில் ஆன்மிகம் என்ற சொல் அண்மைக் காலத்தது எனினும் இன்று சற்றுப் பாவலாகப் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டிருக்கும் பேரகராதியில் [Tamil Lexicon] ஆன்மிகம் என்ற சொல் இல்லை. கழகத் தமிழ் அகராதியிலும் இல்லை. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, 2004-இல் வெளிவந்த பதிப்பில்,

ஆன்மீகம் – ஆன்மா தொடர்பானது; **spirituality** என்ற பொருளில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. விரிவாக்கப்பட்டு 2008-இல் வெளிவந்துள்ள அதே அகராதியின் பதிப்பில்,

ஆன்மீகம் – [தத்] வாழ்க்கையின் சாராம்சத்தைப் பற்றியும், மனிதர்கட்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் உள்ள உறவைப் பற்றியதுமான சிந்தனை

எனச் சற்று விரிவான பொருள் தரப்பெற்றிருக்கிறது. சமயம் என்றால் எந்தச் சமயம் எனக் கேட்கலாம். ஆன்மிகம் என்றால் எந்த ஆன்மிகம் என்று நாம் கேட்பதில்லை. விவேகாநந்த அடிகள் போன்றாரை ஆன்மிகவாதி என்கிறோம். தனிப்பட்ட எந்தச் சமயத்தையும் சாராது, சமயங்களின் சங்கமம் என்ற தளத்தின் மீது நின்று, இறைவன், ஆன்மா, பிரபஞ்சம் என்பன பற்றி எண்ணும் ஒரு பிரிவாக இன்று ஆன்மிகம் கருதப்படுகிறது. பகுத்தறிவு, அறிவியல், அறிவியல் வளர்ச்சியின் தாக்கம் இவற்றை எதிர் கொள்ளவும், இவற்றிற்கு எடு கொடுக்கவும் சமய உலகத்தினர் உருவாக்கியுள்ள சிந்தனைப் பிரிவுதான் ஆன்மிகம்.

சமயங்களைப் போன்று ‘நம்பிக்கை’ எனும் அடிப்படையின் மேல் மட்டும் நிற்காது, தத்துவ ஆய்விற்கும்

இடம் கொடுத்து அறிவியலர், பகுத்தறிவுவாதிகள் என்பவருடன் அமர்ந்து வாதிக்கும் பரிமாணமும் கொண்ட சிந்தனைப் பிரிவே ஆன்மிகம் என வரையறுப்பது பொருந்தும்.

நாம் மேலே கூறிய பின்னணியில், ஒரு படி மேலே சென்று, இந்நாலில் ஆன்மிகம் என்பதை இன்றைய வழக்கினின்றும் சற்று விரிவு படுத்திய பொருளில் பார்க்க முயன்றுள்ளேன். அதை இறுதிப் பகுதியில் காண்போம்.

மனித வரலாற்றில் தோராயமாக கி.மு. 1500-முதல் கி.மு. 1000-வரையிலான காலப் பகுதிக்கு எப்படியோ ஒரு தனி முக்கியத்துவம் அமைந்துள்ளது. மனித சாதியின் பழம்பெரும் சமயங்கள் எனக் கருதப்படும் யூதவியம் (Judaism) ஜூராஸ்ட்டிரியனியம் (Zoroastrianism), இந்தியாவின் இந்து மதமெனப்படும் வேத சமயம் ஆகியன தோன்றிய காலப் பகுதி இதுவேயாகும்.

மனித சமுதாயத்தின் சமயங்களை நோக்கும் பொழுது அவற்றை இருபெரும் பிரிவுகளாகக் காணலாம். அவையாவன:

1. இறை அருளின் பின்னணியுடன், அல்லது இறைவனால் அளிக்கப்பட்ட மறைமொழிகள் [Revelations]. கொண்டவை. இவை விவாதத்திற்குரியன வல்ல.

2. ஆழ்ந்த தியானம், கடுந்தவம் மேற்கொண்டு ஞானம் பெற்றோர் சிந்தனைகளில் உருவானவை [Observations of enlightened saints and sages]. இவற்றின் கருத்துகள் விவாதிக்கப்படலாம் எனக் கொள்ளலாம்.

ஜூராஸ்ட்டிரியனியம், யூதவியம், கிறித்தவம், இஸ்லாம் ஆகியன முதல் பிரிவில் அடங்கும். இந்து சமயம், பெளத்தம், சமணம், கண்பூசியனியம் ஆகியன இரண்டாவது பிரிவில் அடங்கும். சற்று இறுக்கமாகப் பார்த்தால் கண்பூசியனியம் ஒரு சமயமாகக் கருத்தக்கதன்று. அது பெரிய அளவில் ஒரு வாழ்வியல் தத்துவப்படைப்பு.

2. இந்து சமயம்

2.1 வேதங்கள்

இந்து சமயம் என்று குறிப்பிடுவது பின்னால் வந்த வழக்கு, வேதகாலத்திற்கோ, உபநிடத்தகாலத்திற்கோ, இவற்றிற்குப் பிந்திய பகவத் கீதை காலத்திற்கோ கூட, இந்தப் பெயர் பொருந்தாது. அப்போதைய நிலையில் ‘வேதமரபு’ என்று கூறுவது பொருந்தும். எனினும் பல பெயர்களைக் காலத்துக்கேற்பப் பயன்படுத்துவதை விடுத்து, பொதுவாக ‘இந்து சமயம்’ என்ற சொற்றொடரேயே அதன் பொருத்தமின்மை தெரிந்தும் இந்நாலில் பயன்படுத்துகிறோம்.

ரிக், யஜூர், சாமம், அதர்வணம் என்பன நான்கு வேதங்கள். அவை ஒவ்வொன்றும் நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டவை. அவையாவன:

1. சம் ஃகிதை
2. பிராமணங்கள்
3. ஆரண்யகங்கள்
4. உபநிடதங்கள்

இவை ஒரே காலத்தில் உருவானவை அல்ல. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள வரிசையில் படிப்படியாக ஏறத்தாழ எண்ணுறை ஆண்டு காலப்பகுதியில் உருவாக்கப்பட்டவையாகும்.

சமஃகிதை எனப்படுபவைகளில் தத்துவக் கருத்துகள் இல்லை. வேதங்களில் முதலாவதான ரிக் வேதத்திலேயே வருணங்கள், தொழில்களின் அடிப்படையில் அல்லது பிறப்பின் அடிப்படையில் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.*

சமஃகிதை காலத்திய பலதெய்வக் கருத்து, படிப்படியாக மறைந்து முழுமுதற் கடவுள் என்ற தத்துவம் உபநிடத் தகாலத்தில் உறுதிப்பட்டது. உபநிடத் தகாலத்திற்குள் வேத காலத்தில் அரும்பிய வருணங்கள் இறுக்கம் பெற்று நிலைபெற்று விட்டன.

*The Brahmin was his mouth, his two arms were made the Rajanya (warrior), his two thighs the Vaisya (trader and agriculturist), from his feet the Sudra (servile class) was born -Hymns from the Rig Veda; To the Purusha, verse 12. Wisdom of India. Lin. Yutang, Jaico Publishing House, p.19.

இக்கருத்தைக் கீதை உறுதிப்படுத்துகிறது.” இதை, மறுப்பதோ கற்றி வளைத்துப் பொருள் கூறுவதோ பயன்தரும் பணி அன்று. நமது பண்ணையை பார்ம்பரியத்தில், நம்பிக்கைகளில் அமாத்துவம் வழங்கத்தக்க அமிழ்தமும் இருக்கிறது. அகற்றப்படவேண்டிய, நாம் இன்று கூட அகற்றாத, அழுக்கும் இருக்கிறது. அமிழ்தத்தையே பாராயணம் செய்து கொண்டிருப்பதிலும் பயனில்லை, அழுக்கையே பழித்துக் கொண்டிருப்பதிலும் பயனில்லை. அறிவியல் நுண்ணுணர்வும், ஆன்மிக உள்ளுணர்வும் இன்று அணுவின் துகளையும் காட்டும்: அண்டத்தின் விரிவையும் காட்டும். கண்ட அளவிற்கு உண்மையை ஒப்பும் உள்ளத் தூய்மையும் வேண்டும். துணிவும் வேண்டும்.

உபநிடதங்கள் இருநூற்றுக்கு மேற்பட்டவை. அவற்றுள் 12 முக்கியமானவை எனக் கருதப்படுகின்றன. இந்தியத் தத்துவங்களில் முதன் முதலாக அந்நிய நாட்டு அறிஞர்கள் கவனத்தை ஈர்த்தவை உபநிடதங்கள்தாம்.

தத்துவச் சிந்தனைகளை அடிப்படையாக வைத்து வாதங்களின் மூலம் உண்மை தேடும் பணியில் இந்தியா அடைந்திருந்த உன்னத நிலைக்கு இணையே இல்லை. வெண்மலையின் சிகாத்தை விஞ்சிய மேதமையை இந்திய மண் கண்டிருந்தது.

2.2. அறுவகை தரிசனங்கள்

அறுவகை தரிசனங்கள் என்பவற்றில் வேதாந்தம் தவிர்த்து மீதமிருக்கும் ஐவகைத் தரிசனங்கள் பின்வருமாறு:

- சாங்கியம்
- யோகம்
- நியாயம்
- வைசேஷிகம்
- மீமாம்சை

“ For, taking refuge in me, they also, who, O Partha, may be of a “sinful birth” - women, VAISYAS as well as SUDRAS - even they attain the Supreme Goal - The Holy Geeta, ch.9. sl.32.: Swami Chinmayananda, p.573, Central Chinmaya Mission Trust, Bombay.

இவை ஐந்தும் பண்டை இந்தியாவில் தருக்கர்தியான வாதம், மொழியியல், மனத்தை ஒருமைப்படுத்தும் தியானம், யோகம் போன்றவை அடைந்திருந்த உச்ச நிலைக்குச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. ஞான வழியில் நின்று உண்மையைத் தேடும் யாத்திரையில் ஆவர்கள் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்திருந்தனர். அளவையியல் கலையும் [Logic], வாதத் திறமையும், சூக்குமச் சிந்தனையும் [Abstract thinking] கண்டிருந்த முன்னேற்றம் நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது. வியப்பின் எல்லைக்கே எடுத்துச் செல்கிறது.

சாங்கியத்தை உருவாக்கியவர் கபிலர். இவர் புத்தர் காலத்திற்கும் முந்தியவர். சில உபநிடதங்களிலும் சாங்கியம் குறிப்பிடப்படுகிறது. வேதங்களை ஏற்கும் சாங்கியம் எல்லாம் வல்ல ஓர் இறைவனை ஏற்பதில்லை. வீடு பேற்றைய ஞானமே வழி என்பது சாங்கியம். வாத அடிப்படையில் இறைவன் தத்துவத்தை நிரூபிக்க இயலவில்லை என்பது சாங்கியத்தின் நிலை.

நியாயத்தின் தாபகர் கெளதமர். நியாயவாதிகள் அளவையியல் நூலில் அசாதாரண வல்லமை பெற்றிருந்தனர். மகாபாரதத்திலேயே நியாய வாதம் தொடர்பான பல நூல்கள் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. நியாயவாதிகள் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தர்க்க வழியாகவே [Logical reasoning] அணுகினர். 16-ஆவது நூற்றாண்டில் கெலிலியோவும் [Galileo] ஃபிரான்சிஸ் பேகனும் [Francis Bacon] உருவாக்கிய அனுமானதர்க்க முறையின் [Inductive Logical Method] சாயல் நியாயவாதிகள் காலத்திலேயே இடம் பெற்றிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

வைசேஷிகம் காலத்தால் பழுமையானது. வடமொழிக்குப் பாணினி போன்று இந்தியத் தத்துவத்திற்கு வைசேஷிகச் சிந்தனை மரபை உருவாக்கியவர் கணாத முனிவர். புத்தருக்கும் முந்தியவர்கள் கருதப்படுகிறார். இந்தியாவில் அனுக் கொள்கையை முன் வைத்தவர்களில் இவருக்கு முக்கியமான இடம் உண்டு.

பூர்வ மீமாங்கையும், வேதாந்தமும் காலத்தால் வேறுபட்டவை பெணினும் கருத்தளவில் தொடர்புடையவை, பூர்வ மீமாங்கையின் தாபகர் ஜெமினி, கி.மு. 500-ல் முறப்படவராகக் கருதப்படுகிறார். மீமாங்கருடைய மீமாங்கர் சூத்திரம் 12 அத்தியாயங்கள், 2500 சூத்திரங்கள் கொண்டது. மீமாங்கர் வேதத்தில் கர்ம காண்டத்தை முன் ஷைத்தவர். ஆதியும், அந்தமும் அற்றது வேதம் என்று வாதிப்பவர் ஆயினும், இறைவனை ஏற்பவர் அல்லர்.

2.3. பகவத்கீதை

இந்தியத் தத்துவ ஞானத்தின் பிரதானமான பனுவல்களில் பகவத்கீதையும் ஒன்று. மற்றவை உபநிடதங்கள், பிரம்மசூத்திரம்.

பகவத்கீதை உபநிடதங்களின் சாரம் என்று கருதப்படுகிறது. வேதங்களில் இந்திரன், வருணன், அக்கினி, வாயு, உருத்திரன், போன்ற கடவுள்களாக, மனித உருவில் மனிதன் வழிபட்டுக் கொண்டிருந்த இயற்கைச் சக்திகள், பிராமணங்கள், ஆரண்யகங்கள், உபநிடதங்கள் உன்ற வளர்ச்சியில், உபநிடதங்கட்கு வரும் பொழுது, எங்கும் நிறைந்த, எல்லாம் வல்ல, ஆதியற்ற, அந்தமுமில்லா, அருவமான பிரம்மாக உயர்வு பெற்று மாறிவிட்டன. இது முழுமையும் சூக்குமமான [Abstract], சிந்தனை: சாமானியர்கள் எளிதில் உருவகப்படுத்தி உணர்வது சாத்தியமானது அன்று.

கீதை வேத மரபின் சாரமாக, உபநிடதங்களின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்பட்டாலும் அது தனித்தன்மை கொண்டது. வேத மரபு, மக்கள் மன்றத்தில் இடம் பெறுவதற்கேற்ற வகையில், கீதையில் உபநிடதங்கள் கூறும் பிரம்மம் அருவமாகவும் விரிகிறது. பிரம்மம் ஒர் உருவம் எடுத்துவந்து நிற்பது போன்றும் தோன்றுகிறது. உபநிடதங்களில், தூரத்தில் அனைத்திற்கும் அகப்படாத கருத்துப் பொருளான இறைவன், அனைவருக்கும் அனுக்கமான காட்சிப் பொருளாகவும் கீதையில் காட்டப்படுகிறான். கேள்வியும், பதிலும், தேடலும், புரிதலுமாயிருந்த சிந்தனைகள், வாழ்வியலரகப் பகவத் கீதையில் உருவம் பெறுகின்றன. வைத்திக மரபின் வளர்ச்சியில் பகவத்கீதை ஒரு முக்கியமான கட்டம்.

ஸர்ப்புச்சக்தி போல, மின்சக்தி போல இனங்காண இயலாது பரவிக் கிடந்த பிரம்மம், மனிதனுடைய அன்றாட வாழ்விற்குப் பொருளுள்ளதாகக் கீதையில் இடம்பெறுகிறது. இத்தகைய கூறுபாடுகளே கீதையின் தனித்தன்மை. கீதை பரவலாகப் பேசப்படுவதற்கும் படிக்கப்படுவதற்கும், விரிவாக விளக்கப் படுவதற்கும் இத்தகைய தனித்தன்மைகள் தான் காரணம். ஆபத்துக் காலத்தில் அழைத்தால் வருவான் ஆண்டவன் என்ற நம்பிக்கையை இந்து சமயத்தில் கீதையில் பேசப்படும் அவதாரக் கோட்பாடு உருவாக்கியது.

பகவத்கீதை பாராட்டுக்கும் பாராயணத்திற்கும் தகுதி பெற்றது போலவே கடுமையான வியர்சனத்திற்கும் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வருணாசிரமக் கொள்கையையும், அவரவர் குலத் தொழிலை அவரவர் செய்வது தருமம் என்பதையும் கீதை வலியுறுத்துகிறது என்பதும் முக்கியமானதாகக் கூறப்படும் குறை என்று கூறலாம்.

2.4. சைவ சித்தாந்தம்

சைவ சித்தாந்தம் தமிழர் சமயம் எனக் கருதப்படுகிறது. அதன் அடிப்படை நூல்கள் ஆகமங்கள். அவை அனைத்தும் வடமொழியில் தான் இருக்கின்றன. ஆகமங்கள் 28 எனக் கூறப்படுவதும், சில தொகுப்புகள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு இருக்கிறது.

2.5. இந்துசமயம் ஒரு கடல்

இந்து சமயம் என்பது எவ்வித உயர்வு நவிற்சியுமின்றி ஒரு கடல். அது இறுக்கி மூடிய பேழை அன்று: திருத்தங்களை ஏற்கும் திறந்த பனுவல். வேதங்கள், உபநிடதங்கள், ஜூவகைத் தரிசனங்கள், மூவகை வேதாந்தங்கள், பகவத் கீதை, சைவ சித்தாந்தம்* அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதுதான் இந்து சமயம். இவை அனைத்திற்கும் பொதுவான ஒரு தத்துவ அடிப்படையை வகுப்பது மிகவும் கடினம். கடவுட்கொள்கைக்கூட அனைத்திற்கும் பொதுவன்று. இறைவனை ஏற்காத பகுதிகளும் இந்து சமயத்தில் உள்ளன. ஆன்மா பற்றிய நம்பிக்கையில் ஓரளவு பொதுமை காணலாம்.

* சைவ சித்தாந்தத்தைத் தனித்துப் பார்ப்பவர்கள் உண்டு.

3. உலகாயதம்

உலகாயதம் முழுமையான நாத்திகத் தத்துவம். இந்தியச் சிந்தனை மரபிற்கு நாத்திகம் புதிதன்று; அது பழையானது. நாத்திக வாதம் பற்றிய செய்தி ரிக் வேதத்திலேயே இடம் பெற்றிருப்பதாக டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் கூறுகிறார். உலகாயதம் பற்றிய மூல நூல்கள் கிடைக்கவில்லை. பரபக்கவாதமாக** அதை எதிர்ப்பவர்கள், இகழ்பவர்கள் கூற்றிலிருந்தே நமக்குத் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

உலகாயதத்தைத் தத்துவமாக முன் வைத்தவர் சார்வாகர் என்பவர் என நம்பப்படுகிறது. உலகாயதத்திற்குச் சார்வாகம் என்ற பெயரும் உண்டு. தொடர்ந்து வந்த காலப் பகுதியில் இது கடுமையான விமர்சனத்திற்கும், கண்டனத்திற்கும் உட்பட்டது. எனினும் 19-ஆவது, 20-ஆவது நூற்றாண்டுகளில் மேலை நாடுகளில் வளர்ந்து, வலிமைற்ற பொருள் முதல் வாதத்தின் அடிப்படைகட்கு ஏறத்தாழ 2600 ஆண்டுகட்கு முன்பே இந்தியாவில் ஓர் இயக்கவடிவம் தந்தவர்கள் சார்வாகர்கள் எனலாம்.

அறிவற்ற சடப்பெருள், அறிவுள் உயிர்ப் பொருள் அனைத்தும் இயற்கையின் சேர்க்கையால் உருவாகின்றன என்பதே உலகாயதத் தத்துவமாகும். அறிவற்ற சடப்பொருள்களின் சேர்க்கையால், அறிவுள் உயிர்ப்பொருள் உருவாவது எவ்வாறு சாத்தியம் என்ற ஆண்மிகத் தத்துவ வாதிகளின் கேள்விக்குப் பரவலாக ஏற்கத்தக்க பதில் காண இயலாத நிலையே உலகாயதத்தின் அடிப்படைக் குறையாகும்.

உயிர்ப்பொருள் ஆக்கம் பற்றிய கேள்விக்கு விடை காண்பதில் அறிவியல் கணிசமான முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. ஆய்வு தொடர்கிறது. அமெரிக்காவிலுள்ள ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழகம் [Harvard University] பிரபஞ்சத்தில் உயிர்களின் தோற்றுத்தைக் காணும் முயற்சி [Origin of Life in the Universe Initiative] என்ற பெரிய ஆய்வுத் திட்டம் ஒன்றை 2005-இல் தொடங்கிச்

** பரபக்கவாதம் - ஒரு கொள்கையை, அல்லது தத்துவத்தை எதிர்ப்பவர்கள், அதைப் புரிந்து கொண்டவகையில் விளக்குவதும் அதற்கான விடை கூறுவதும் பரபக்கவாதம்.

செயல்படுத்தி வருகிறது. இன்றுவரை உலகின் உயிர்த் தொடக்கம் [Origin of Life] தற்செயலானது என்பது நிருபிக்கப்படாத, பொருள் முதல்வாதிகள் நிருபிக்க வேண்டிய தத்துவமாகவே இருந்து வருகிறது. எனவே படைப்பு என்பதில், படைத்தவன் என்பதில் உள்ள நம்பிக்கை தொடரவும் செய்யும்.

4. சமணம்

உண்மை என்னவோ ஒன்றுதான்; அதைக் காணும் வழிகள் பலவாக இருக்கலாம். தூம் கண்டு தெளிந்தது மட்டும் தான் உண்மை என்ற முடிவுக்கு வராது, தூம் நடப்பது தான் சரியான பாதை என அறுதியிட்டுக் கூறாது, மாற்றுப் பார்வையும் சரியானதாக இருக்கலாம் எனும் அணுகுமுறையுள்ளவர் சமணர். இது முதிர்ந்த அறிவின் முழுமையான நிலை எனலாம். ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டுகட்கு முன்னர் இந்திய மண்ணில் அரச பரம்பரையில் வந்த ஒர் ஆண்மிக ஞானியின் தெளிவிற் பிறந்த இந்த ஒரு கொள்கையை மனித சாதி முழுவதும் ஏற்குமாயின், உலக நாகரிக வளர்ச்சியில் ஒரு புதுயுகம் பிறந்துவிடும். உலகு தழுவி ஒவ்வொரு பள்ளியின், ஒவ்வொரு பல்கலைக்கழகத்தின் நுழைவாயிலிலும் எழுதி வைக்கத் தகுந்த முதற்கோள் [Motto] ஆகப் பயன்படுத்தலாம்.

5. பெளத்தம்

கி.மு. ஆறாவது நூற்றாண்டு முதல் கி.மு. ஐந்தாவது நூற்றாண்டு வரையான காலப் பகுதி, மனித சமுதாயத்தின் மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனக் கருதலாம். கிரேக்கத்தின் ஹெராக்ளிட்டஸ் [Heraclitus C 534 – C 475 B.C.], சாக்ராஸ் [Socrates 469 – 399 B.C.], சீனாவில், அந்த நாட்டுப் பாரம்பரியத்தின் தூண்களாக உள்ள லா ஓட் சு [Lao tse c 604 B.C.], கண்ணியஸ் [Confucious 551 -478 B.C.]; இந்தியாவில் உலகில் எங்குமே இல்லாத அளவில் மாபெரும் சமயங்களை உருவாக்கிய இரண்டு அரசு பரம்பரையினரான, மகாவீரர், புத்தர் [Buddha 563-483 B.C.], மற்றும் உலகாயத நிறுவனர் ஆகியோர் இக்காலப் பகுதியில் தோன்றி இருக்கின்றனர்.

உலகில் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற சமயங்களில், இயக்கங்களில், அவை நிறுவப்பட்டு 2500 ஆண்டுக்குப் பின்னும், நிறுவனர் காலத்திற்குப் பின்னர் ஏதுபட்ட அளவிறந்த மாற்றங்கட்குப் பின்னும், பல சமயத்தினராலும் - பகுத்தறிவாளராலும் கூட - பாராட்டப்படும் சமயம் பெளத்தும் என்பதில் ஜயமில்லை.

உலகின் பல மதங்கள் இறைவனின் தூதுவர்களால், இறைவனால், இறைவன் அருள் பெற்றவர்களால் உருவாக்கப் பட்டவை எனக் கருதப்படுகின்றன. அவற்றில் காணப்படும் அன்பு, அருள், மனித நேயம், இரக்கம், இன்னா செய்யாமை, இனியன செய்தல் போன்ற அறவுரைகளை, அவற்றிற் கெல்லாம் முன்பே, மனிதன் உருவாக்கிய ஒரு சமயம் போதித் திருக்கிறது என்பதற்குப் பெளத்தும் ஒரு சிறந்த சான்று.

முற்போக்குடைய கொள்கையராயினும் பெளத்து சங்கத்தில் பெண்களைச் சேர்ப்பதற்குப் புத்தர் தயங்கினார். அவருடைய சீடர் ஆனந்தர் பெண்களையும் சேர்க்க வேண்டுமென வாதாடியே புத்தரின் ஏற்பைப் பெற்றார் என்று கூறப்படுகிறது.

கடவுள் இல்லை, ஆன்மா இல்லை என்று கூறும் பெளத்தும் மறுபிறவியை நம்புமாயின், கர்ம வினைகளின் பயன்கள் தொடர்வதாக நம்புமாயின், மறுபிறவி எடுக்க, வினைகளின் பயனைத் தாங்கிச் செல்ல இருக்கும் எச்சம் என்ன என்ற கேள்வியும், அதற்கான விளக்கங்களும் சமய உலகில் விரிகின்றன.

புத்த மதத்தின் மறை நூலான ‘தம்மபதம்’ 423 பாடல்கள் [verses] கொண்டது. அது புத்தரின் மொழிகள் என்று கருதப்படுகிறது. அதை மறுக்கும் அறிஞர்களும் உள்ளனர். அறிஞர்களின் இயல்பே மாறுபடும் பண்புதான். ஆனால் தம்மபதத்தின் மொழியை மொழிபெயர்ப்பில் பார்க்கும்போது கூட, அவருடைய உபதேசங்கள் உணர்ச்சிப் பிழும்பாக, கேட்பவர்கள் இதயத்திற்குள் நேராக அம்பபோல் சென்று அடங்குவதாக இருந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருத இடமிருக்கிறது.

6. வள்ளுவம்

எந்த உரைகல்லில் வைத்துப் பார்த்தாலும் திருவள்ளுவர் எண்ணி எண்ணி வியக்கத்துக்க நுட்பமும் நுழைவும் கொண்ட சிந்தனையாளராகவே தோற்றமளிக்கிறார். அவர் காலம் கி மு 31 என்பது இன்று நமது வழக்கு. ஆனால் இதில் ஆழந்து கற்ற அறிஞர்களிடையே கூடக் கருத்து வேறுபாடு உண்டு.

சமுதாயத்தில் முக்கியமான சில மாற்றங்களை உருவாக்க முயல்பவர்களைச் சீர்திருத்தவாதிகள் என்கிறோம். சில அடிப்படைகளையே அசைப்பவர்களைப் புரட்சிவாதிகள் என்கிறோம். வள்ளுவர், ஜயத்திற்கிடமின்றி மாபெரும் புரட்சியாளர்.

வேதகாலச் சூழ்நிலையில், காரணம் எதுவாயினும், பிறப்பின் அடிப்படையிலோ, தொழிலின் அடிப்படையிலோ உருப்பெற்று, உபநிடத் காலத்திற்குள் பிறப்பின் அடிப்படையில் என்று நிலை பெற்று, சமண, பெளத்த எதிர்ப்புகளைத் தாண்டி, இன்று வரை தொடர்ந்து வரும் சாதி அமைப்பை, சமாதானத்திற்கிடமின்றி. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்று பிரகடனம் செய்து நிராகரித்தவர் வள்ளுவர். இதைவிட முக்கியமான கூறுபாடு ஒன்று உண்டு. அது சாதி அமைப்பொடு இரண்டறக் கலந்தது. உற்பத்தி செய்து உலகுபாக்கும் உடலுழைப்புத் தாழ்ந்த தென்றும், மற்றவர் உழைப்பில் வாழ்பவர்களின் அறிவுப் பணி உயர்ந்தது என்றும் மதிப்பிடும், நம்பும் மரபுதான்.

உடலுழைப்பாளர்களாகக் களப்பணி செய்பவர்கள் இன்றும் சமுதாய மதிப்பீட்டில் தாழ்ந்தவர்கள் தான். யாருடைய உழைப்பில் நாம் வாழ்கிறோமோ அவர்கள், நம்மை விட இந்தச் சமுதாயத்தின் மரியாதைக்குரியவர்கள் என்ற சமுதாய விழுமியம் அறவே இல்லை.

வள்ளுவர் வாழ்ந்தது வேளாண்மை நாகரிகக் காலம். அன்று உடலுழைப்பின் சின்னமாக விளங்கியது வேளாண்மை. வேத மரபில் தாழ்ந்த வருணத்திற்கு. அதாவது வைசியர், சூத்திராருக்கு, குறிப்பாகச் சூத்திராருக்கு, வகுக்கப்பட்ட தொழில் உழவு, வேளாண்மை. அதை வள்ளுவர் இமயச் சிகரத்தையும் மிஞ்சும் உயரத்தில் வைத்துப் போற்றுகிறார்.

**உழுதுண்டு வரம்வரே வரம்வர; மற்று எல்லாம்
தொழுதுண்டு கிண்செல் பவர.** [103]

எனப் பிரகடனம் செய்கிறார். தன்மானத்தோடு, தலை நிமிர்ந்து
நிற்பவன் உழவன் மட்டும்தான். மற்ற அனைவரும் வெவ்வேறு
படி நிலைகளில் அடிமை செய்பவர்கள்தான் என்கிறார். நீண்ட
காலத் தத்துவ மரபில் திருக்குறள் போன்று உடல்
உழைப்பை உயர்த்திப் பிடிக்கும் இன்னொரு நூலை
எண்ணிப் பார்க்கவும் இயலவில்லை. உழைப்பின் உயர்வு
[Dignity of Labour] பேசும் ஒப்பற்ற வேதம் குறள்.

**எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு** [423]

**எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு** [355]

என்பது வள்ளுவர் வகுத்த பாதை. இந்தியத் தத்துவ வரலாற்றில்
இது ஒரு புதிய பார்வையை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆப்தவாக்கியம் என்ற
மூன்று முக்கியமான பிரமாணங்களை அடிப்படையாகக்
கொண்டு, அவற்றை முழுமையாக ஏற்றோ, அல்லது ஒன்று,
இரண்டைப் புறக்கணித்தோ, இந்தியத் தத்துவஞானம்
முழுமையும் அமைந்திருந்த சூழ்நிலையில், அவற்றைப்
பயன்படுத்துவதில் வழிகாட்டக் கூடிய இருவிதிகளை
வகுத்து, தம்காலத் தத்துவமரபை முன் எண்டுத்துச்
சென்றவர் வள்ளுவர்.

7. கண்ஃபூசியஸ்

சீனாவின் ஆன்மிக வரலாற்றை எண்ணும் பொழுது கீழ்வரும்
மூன்று பெயர்கள் முன் நிற்கின்றன:

- லா ஓட்ச [Lao tse]
- கண்ஃபூசியஸ் [Confucious]
- புத்தர் [Buddha]

மூவரில் முதலானவர், லா ஓட்ச. அவரைப் பொருத்தவரை
பெரும்பாலும் செவிவழிச் செய்தியையே [Legend] ஏற்க
வேண்டியிருக்கிறது. நம்பத்தகுந்த வரலாறு என எதுவும் இல்லை.

லா ஓட்சு என ஒருவர் இருந்தார் என்பதே ஜயத்திற்குரியது என்கிறது உலக மதங்களின் கலைக் களஞ்சியம் என்ற பணுவல்.* இது சற்று அதீதமான ஜயம்.

லா ஓட்சவின் காலம் c 604 B.C. என நம்பப்படுகிறது. தாா [Tao], அதாவது பாதை [Pathway] என்பது அவருடைய தத்துவம். புரிந்து கொள்வதற்குச் சற்றுக் கடினமானது. அவருடைய பாதை எனும் தத்துவம் பற்றிய சில வரிகள்:

பாதை என்பது சொற்கள் கடந்தது
இலக்கண வரையறைக்கு எட்டாதது
கண்களால் பார்க்க இயலாதது
காதால் கேட்க இயலாதது
அது ஒரு வெறுமை: அது ஒரு நிசப்தம்
நோக்கப்படுவது: ஆனால் பார்க்கப்படாதது
அருவமானது என அழைக்கப்படுவது
காதுகொடுக்கப்படுவது; ஆனால் கேட்கப்படாதது

* * * *

இறுக்கிப் பிடிக்கப்படுவது; ஆனால் உணரப்படாதது
நொய்யது என்பது அதன்பெயர்
அல்லது அது வெறுமையின் பிம்பம்
அது ஓர் ஆவி போன்ற குழம்பியநிலை
நாம் அதன் முன்பக்கத்தைப் பார்க்காது
சந்திக்கிறோம்; பின்பக்கத்தைப்
பார்க்காது அதன் பின் தொடர்கிறோம்

* * * *

ஒரு ஞானி எதையும் செய்வதில்லை.
எனவே அவன் எதையும் கெடுப்பதில்லை . . .
நீ முயற்சி செய்யாவிட்டால் தவறு செய்யமாட்டாய்
நீ எதை உயர்வு செய்ய நினைக்கிறாயோ அதை நீ
அழிக்கிறாய்.
எதிலும் தலையிடாதே: பரிணாம வளர்ச்சியின்படி
அடைய விட்டுவிடு

* Encyclopedia of World Religions: p.515, Concord Publishing,
Foreign Media Books, 2006.

இந்தப் பாணியில் செல்கிறது லா ஓட்சு-வின் பாதை. அடிப்படையில் அவருடைய தத்துவம், இயற்கையோடு இயெந்து ஆன்மா வாழ்வது தான்.

சீனர்கள் தங்கள் பழையையின், பண்பின் தலையாய பிரதி நிதியாகக் கருதுவது கண்பூசியசைத்தான் [551–478 B.C.]. அவர் ஏறத்தாழ புத்தருக்குச் சமகாலத்தவர் [புத்தர் 563–483 B.C.]. எனவே இந்நாலில் அவரைப் பற்றி மட்டுமே பேசியிருக்கிறோம்.

கண்பூசியஸ் கல்வியைப் பெரிதும் மதித்தவர். ஆழந்து கற்றவர். எனது நடைப் பயிற்சியின் போது இருவர் வந்து சேர்ந்தால் நான் ஒருவரிடமிருந்து அவருடைய நற்பண்புகளைக் கற்றுக்கொள்வேன். மற்றவரிடமிருந்து தவறானவற்றைக் கணித்துத் தவிர்க்க வேண்டியவற்றைத் தவிர்க்கக் கற்றுக்கொள்வேன் என்பார்.

வானகம் [Heaven] என்பதையும், மனிதனுடைய திறமைகட்டு அப்பாற்பட்ட சக்தியையும் நம்பியவர். ஆனால் எல்லாம் வல்ல, எங்கும் நிறைந்த கடவுள் பற்றிய சிந்தனை இல்லாதவர். இந்த உலக வாழ்வு சிறப்பாக அமைய வழிதேட முயன்றவர். மரணத்துக்கு அப்பால் வாழ்வு போன்ற பிரச்சினைகளில் ஈடுபாடு இல்லாதவர்.

இசை மனிதர்களைப் பண்படுத்தும் சாதனம் என்று நம்பியவர். இசையை மதித்தவர்: இசையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்.

கண்பூசியஸ் பயின்றவர்: பயிற்றியவர்: பழையவழி நின்று பாதைகளை வகுத்தவர், புதிதாக எதையும் படைத்தவரல்லர் என்பது அவரைப் பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு.

கண்பூசியஸ் பெண்களை அவ்வளவாக மதித்தவரல்லர். அவருடைய காலத்துச் சீனப் பண்பாட்டிலும் பெண்களின் இடம் மனாநிறைவு தூத்துக்கதாக இல்லை.

சென்றவிடமெல்லாம் சீடர்கள் அவரைத் தொடர்ந்தனர்: புதிய சீடர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். அவருடைய அறிவுரைகள் சீடர்களால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன [Analects].

கண்பூசியசின் சீடர்கள் அவர் இறந்த ஓராண்டிற்குள் அவர் இருந்து இடத்தில் அவருக்குக் கோவில் கட்டனர். அறிஞர்கள் கட்டும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதில்லை. கண்பூசியசின் சீடர்கள்

அவர் இறந்தபின் கொள்கை அளவில் எட்டுப் பிரிவுகளாகப் பிரிந்தனர்.

பொது உடைமை அரசு ஆரம்பத்தில் கண்ணால்சியசின் தத்துவத்தை ஏற்கவில்லை. பொது உடைமைக்கட்சியினரின் கண்டனத்திற்கும் உட்பட்டார். பின்னர் அவர்கள் சீன மக்களிடையே ஆழந்த தேசப் பற்றையும் சீனப் பண்பாட்டில் பெருமிது உணர்வையும் உருவாக்க முயன்றனர். 1980-க்குப் பின் அவர் சீனப் பண்பாட்டின் பண்டைய சின்னமாகக் கருதப்படத் தக்கவர், மதச் சார்பில்லாதவர், வாழ்வியல் வகுத்தவர் என்பது அவரைப் பற்றிய மதிப்பீடு.

8. தீர்ப்பு நாள்

தீர்ப்பு நாள் [Judgement Day] என்ற நம்பிக்கையானது அடிப்படையில் மத்திய ஆசியாவில் உதயம் பெற்ற மூன்று முக்கிய சமயங்கட்கும் பொது. சுவர்க்கம், நாகம் என்பனவும் பொது. கத்தோலிக்க சமயத்தில் கழுவாய்ப்பதி [Purgatory] என ஓன்றும் உண்டு.

தீர்ப்பு நாள் என்ற சொல்தான் பொதுவே தவிர அதைப் பற்றிய விளக்கத்தில் பாரதூரமான வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பொதுவாகக் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கூறுபாடு உண்டு. இந்த உலகில் தீயன தொடர்ந்து பெருகிவரும். அவை ஓர் உச்ச கட்டத்தை அடையும் பொழுது தீர்ப்பு நாள் வரும். இந்த உலகம் இறைவனால் அழிக்கப்படும். புதுப்பிக்கப்படும். இறந்தவர்கள் எழுப்பப்படுவார்கள். வாழ்ந்த நாட்களில் அவர்கள் செயலுக்கேற்ப சுவர்க்கமோ, நாகமோ, பெறுவார்கள்.

விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டைப் பொருத்தவரை மனிதனின் செயற்களம் இந்த உலகம் தான். சுவர்க்கம், நாகம் பற்றிய கோட்பாடு இல்லை என்பார் ஆர்தர் ஹெர்ட்சர் பெர்க் [Arthur Hertzberg]* யூதர்களின் தீர்ப்பு நாள் நம்பிக்கை பற்றி யூதவியத்தின் கீழ் சற்று விரிவாகப் பேசப்படும்.

கத்தோலிக்க சமயத்தில் தீர்ப்புநாள் என்பது பொதுத்தீர்ப்புநாள் [General Judgement Day], தனித்தீர்ப்புநாள் [Particular Judgement Day] என இருவகை கூறப்படுகிறது**. பொதுத்

* Arthur Hertzberg: Judaism, George Braziller, New York, 1962: p.207.

** Encyclopedia of World Religions, Concord Publishing, Foreign Media Books, 2006.

தீர்ப்பு நாள் என்பது கால இறுதியில் மனித குலம் முழுமைக்கும் இடம் பெறுவதாகும். தனித் தீர்ப்பு நாள் என்பது ஒருவர் இறந்த உடன் அவரவர் செயலுக்கேற்பப் பெறும் தீர்ப்பு ஆகும். இவை ஓரண்டிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு பற்றி ஐயம் கடந்த தெளிவு பெற இயலவில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டில் மத்தேயுவின் நற்செய்தியில்+ தீர்ப்பு நாள் பற்றியும், செயலுக்குரிய வெகுமதி, தண்டனை பற்றியும் கூறப்படுகிறது. மற்ற இடங்களிலும் குறிப்பு உள்ளது.

குர்ஆனில்++ தீர்ப்பு நாள் பற்றியும், சுவர்க்கம், நாகம் பற்றியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

9. யூதவியம்

தன்னுடைய அன்பர்களை இறைவன் சோதிப்பான் என்று இந்து சமயத்தில் ஓர் ஐதீகம் உண்டு. இந்த நம்பிக்கை யூதவியத்துக்கும் பொது வென்றே கொள்ளலாம். இறைவன் யாரை நேசிக்கிறானோ அவர்களைத் தந்தை, மகனைத் திருத்துவது போல, கண்டித்து/தண்டித்துப் புடமிடுகிறான் என்று பழையாழி கூறுகிறது^ . அதனால் தானோ என்னவோ, இறைவனின் மக்கள் என்று கருதப்படும் யூதர்களை இறைவன் அளவிற்கு மிஞ்சிச் சோதித்து விட்டான்.

யூதவியத்தில் ஆன்மா, இறப்புக்குப் பின் வாழ்வு, இறந்தவர் மீண்டெடுமுதல் என்பன பற்றி, ஒருமித்த கருத்து இல்லை. இறப்பிற்குப் பின்னர் வாழ்வு பற்றி யூதர் சமுதாயத்தின் இரு பிரிவினர்களான பரிசேயர் (Pharisee), சதுசேயர் (Sadducee) என்பாரிடையே ஏசு காலத்தில் கருத்து வேற்றுமை உண்டு. சதுசேயர்கள் மீண்டெடுமுதலை நிராகரித்தனர். யூத மத குருவான சில்வர் [Rabbi Silver],

யூதவேதமாகிய தோரா இறப்புக்குப் பின்னர் ஆன்மாவின் வாழ்வு பற்றி எந்த அக்கறையும் காட்டவில்லை⁹

+ விலீவியம், மத்தேய; 25.31–46

++ குர்ஆன் 4.18; 37.40–49; 37.62–68;

⁹ பழையாழிகள் 3:01–12.

The Torah shows no interest in the career of the soul after death – Rabbi Silver [Richard Wolff: The popular Encyclopedia of World Religions, Harvest House Publishers, 2007; p.202]

என்று கூறினார். இறப்புக்குப் பின் வாழ்விற்குச் சாதகமாகக் கான்றுகளைப் பழைய ஏற்பாடு, தொடக்க நூலில் [Genesis] இருந்து வைத்திக் யூதர்கள் காட்டுகின்றனர் [தொடக்க நூல், 25.8; 49.29]

யூதவியத்தைப் பொருத்தவரை, மீட்டெழுச்சி [Resurrection], தீர்ப்பு நாள் போன்ற கொள்கைகளில், ஒருமித்த கருத்து, வலிமை பெற்று விளங்கியதாகத் தெரியவில்லை. மத குரு எப்ஸ்ட்டெணின் கீழ்க்காணும் நினைவுறுத்தல் உண்மை நிலையைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கருதலாம்.

இறப்பிற்குப் பின் வாழ்க்கை இருப்பதாகக் கருதும் மனப்பான்மையின் ஆதிக்கம் நிலவும் உலகில், யூதர்கள் அந்த நம்பிக்கையில் பங்கு கொள்ளாவிட்டால் அது சற்று விசித்திரமாக இருக்கும்*

உலகத்தோடாட்ட ஒழுகும் விழுமியம்தான் யூதவியத்தில் ஆண்மிகச் சிந்தனையாளர்கள் மீட்டெழுதலையும், தீர்ப்பு நாளையும் தங்கள் சமயத்தின் கொள்கையாகக் கால வளர்ச்சியில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதற்குக் காரணமென எண்ணவும் இடமிருக்கிறது.

அனைத்தையும் சீர் தூக்கிப் பார்க்கும் பொழுது, யூதவியத்தின் மையக் கருத்து ஆரம்பம் முதல் இந்த உலகத்தைப் பற்றியதாகவே இருந்திருக்கிறது: நல்லனவற்றைத் தேர்ந்து தனது வாழ்க்கையை நியாயப்படுத்தும் வாய்ப்பு மனிதனுக்கு இந்த உலகத்தில்தானே தவிர, ஏதோ இனிமேல் வர இருக்கும் உலகிலன்று என்பதேயாகும்+.

10. கிறித்தவம்

உலகின் ஒரு பகுதி, அல்லது ஒரு சில நாடுகள் என்பதன்றி உலகு முழுவதுவும் சிறிய அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மாபெரும் சமயம் கிறித்தவம்.

தத்துவ அளவில் ஏதைவப் பற்றியும், அவர் பிறப்பு, இறப்பின் பின் எழுச்சி போன்றவற்றைப் பற்றியும் அறிஞர்கள் மத்தியில் பல கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. கிறித்தவத்தில் வாதிக்கப்படும் தத்துவச் சிந்தனையில் ஒன்று முக்கியமானது

* Richard Wolff: Daoism, P.119:

+ Judaism: Arthur Hertzberg: p.213.

தந்தை, மகன், பரிசுத்த ஆவி என்ற மூன்றும் கடவுள்கள் எனக் கருதும் மும்-முதல்வர் கொள்கையினர் [Trinitarians] ஒருபுறம்: இறைவன் ஒருவனே: அவன் எஸ்லாம் வஸ்லவன்: எங்கும் நிறைந்தவன்; ஏசுவும், பரிசுத்த ஆவியும் கடவுளர் அல்லர் என்று கருதும் ஏக முதல்வன் கொள்கையினர் [Unitarians] ஒருபுறம். Christ என்ற சொல்லுக்கு கிரேக்கத்தில் Messiah என்பதுதான் பொருள் என்பது அடிப்படைக் கேள்விக்கு பதில் காண, இவ்வாதத்தின் முடிவு காண, உதவக்கூடும் என்பது ஒரு கருத்து.

உலக உயிர்களின் தோற்றும், வளர்ச்சி பற்றிய டார்வினின் பரிணாமக் கொள்கையை ஏற்பவர்கள், எதிர்ப்பவர்கள், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள படைப்புக் கொள்கையை ஏற்பவர்கள், அதற்குச் சாதகமாகப் பல வகையான புது ஆதாவுகளைத் தேடுபவர்கள் எனப் பலர் உள்ளனர்.

பகுத்தறிவுப் பார்வையின் பரவல், அறிவியலின் ஆட்சி ஆகியவற்றின் தாக்கம், முன்னேறிய நாடுகளில் சமயப் பற்றின் இறுக்கத்தையும், சமயப் பணிகளில் ஈடுபாட்டையும் குறைத்து வருகிறது என்பது பாவலான கருத்து.

11. இஸ்லாம்

குர்ஆன் கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருந்து வந்தது. 1801-இல் அச்சிடப்பட்டது. மரபு வழியினர் குர்ஆன் கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருக்க வேண்டுமென்று வாதிட்டனர்.

ஒன்பதாவது நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட பிரதிதான் இருப்பவற்றுள் பழைய பிரதியாகும்.

குர்ஆன் உருவாக்கப்படாதது, ஆதியில்லாதது என்பது நம்பிக்கை. குர்ஆன் மொழி பெயர்க்கப்படுவது எதிர்க்கப்பட்டது. இன்றும் மொழி பெயர்ப்புகள் மூலத்தின் நசல்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. மூலத்தின் விளக்கமாகவே [Interpretation] கருதப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ 100 மொழிகளில் குர்ஆன் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. முதல் மொழிபெயர்ப்பு இலத்தின் மொழியில் 1143-இல் செய்யப்பட்டது.

உலகின் சமயங்களில் சற்று இறுக்கமாகவே பாதுகாக்கப்படும், அனுசரிக்கப்படும் சமயம் இஸ்லாம். ஆனால் அதிலும் கால வளர்ச்சியின் தேவைக்கேற்ப மாறுதல் இடம் பெறுவது தவிர்க்க இயலாதது.

ஆண்மா, இறைவன், பிரபஞ்சம் போன்றவை பற்றிய கருத்துகள் எவ்வாறாயினும், மனித சமுதாயத்தின் அரசியல் வாழ்வு பற்றி, பொருளாதார வாழ்வு பற்றி. குடும்ப வாழ்வு பற்றி, வேதம் பேசுமாயின், சமுதாயத் தேவைக்கேற்ற மாற்றமோ, திருத்தமோ, அல்லது புதிய விளக்கமோ தவிர்த்தற்கியலாது. ஒரு சான்று காண்போம்.

ஒருவர் நான்கு பெண்கள்வரை திருமணம் செய்து கொள்ள குர்ஆன் அனுமதிக்கிறது [4.3]. ஆனால் மொரோக்கோ, துருக்கி, துனீசியா [Tunisia] போன்ற நாடுகளில் பலதாரமணம் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இது குர்ஆனுக்கு விரோதமானது அன்று என்று சமயப் புலவர்கள் [Religious scholars] வாதிக்கலாம். ஏனெனில் அல்லா, ஒருவர் எல்லா மனைவியரிடமும் சமமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்கிறார். அது நடைமுறையில் இயலாது போனால், ‘ஒரு பெண்ணை மட்டும் மணம் செய்து கொள்ளுங்கள்’ [4.3] என்கிறார். எனவே அல்லாவின் உண்மையான விருப்பம் ஒருதார மணம் தான் என்பது அவர்கள் வாதம்.

குர்ஆன் ஒரு நாளில் அல்லது ஓர் ஆண்டுக்குள் அருளப்பட்டதன்று. தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை இருபத்து இரண்டு ஆண்டுகள் ஆயின. இந்தக் காலப்பகுதியில் அல்லாவே தான் முதலில் சொன்னதைத் திருத்தி, பின்னர் சொன்னதுதான் செல்லுபடியாகும் [Valid] என்று கூறி இருக்கிறார். [2.106]

எதேனும் ஒரு வசனத்தை நாம் மாற்றினால் அல்லது நாம் மறக்கச் செய்தால் அதைவிடச் சிறந்ததை அல்லது அது போன்றங்கள் நாம் கொண்டு வருவோம்.

2. தொடரும் பயணம்

மனித சாதியின் நீண்ட கால வரலாற்றில் புரிந்து கொள்ள இயலாத ஒரு புதிர் உண்டு எனின், அது காலம் இடப் கடந்து, பெண் குலத்துக்குத் தொடர்ந்து இழைக்கப்பட்டு வரும் அந்திதான். எந்தச் சமயமும், தாயாய், தாரமாய், தமக்கையாய், தங்கையாய், மகளாய் - இந்தச் சமுதாயத்தில் சரிபாதியாய் - அமைந்த பெண்கள் சமந்தியற்றவர்களாகவே நடத்தப்பட்டு வந்ததுகண்டு, வருவது கண்டு, எதிர்க்கவில்லை. இரக்கம் காட்டியதற்கான சான்று கூட

இல்லை. அம்மை என்பதும் அம்பாள் என்பதும் கூட, கோவிலொடு சரி: குடும்பத்தில் இல்லை. நங்கையர் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்த ஞானியர் யாருமில்லை. உண்மையான மனித முன்னேற்றம் பெண்கள் பற்றிய சமுதாய விழுமியங்களை ஆய்வு செய்வதோடு தொடங்க வேண்டும்.

மங்கையர் தாழ்ந்த மண்ணில்
மானுடம் உயர்வதில்லை.

ஆங்கிலத்தில் Knowledge, Wisdom என இரு சொற்கள் உள்ளன. இவற்றிற்கு நேரான, தூப்படுத்தப்பட்ட தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லை. இரண்டுக்கும் அறிவு என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தனித்தனிச் சொற்கள் தேவை என்பதை வாழும் வள்ளுவும் என்ற நூலில் வலியுறுத்தியுள்ளன. கல்வியறிவு, மெய்யறிவு என்ற இரண்டு சொற்களையும், Knowledge, Wisdom என்பதற்குப் பாபன்படுத்தியுள்ளன. சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகாதி, அறிவு, மெய்யறிவு என்ற சொற்களைக் கொடுத்து இருக்கிறது. தமிழில் ஞானம் என்ற சொல்லும் முதிர்ந்த அறிவையே குறிப்பிடுகிறது. அதனால்தான் தெளிந்த சிந்தனையாளரை ஞானி என்கிறோம். எனவே நாம் Knowledge என்பதற்கு அறிவு, கல்வி அறிவு என்ற சொற்களையும் Wisdom என்பதற்கு மெய்யறிவு, ஞானம் என்ற சொற்களையும் பயன்படுத்தலாம்.

‘அறிவு ஒரு சக்தி வாய்ந்த கருவி. Knowledge is power என்பார் ஃபிரான்சிஸ் பேகன். அது ஆக்கவும் பயன்படும்; அழிக்கவும் பயன்படும். அறிவை ஆக்கப்பணிக்கே பயன் படுத்துவதற்கு இன்னொரு கூடுதல் பரிமாணம் தேவை. தலைசிறந்த தத்துவ அறிஞரான பெர்ட்ரன்ட் ரசலின் கருத்துப் பின்வருமாறு:

It follows that unless men increase in wisdom as much as in knowledge, increase of knowledge will be increase of sorrow*

* Bertrand Russell: The Impact of Science on Society, George Allen & Unwin Ltd., 1952. p.121,

மெய்யறிவின் பரிமாணம் பற்றிச் சிறிது சிந்திப்பது நல்லது. ஒரு கருவியைப் படைக்கவும், அதைப் பயன்படுத்துவதன் நன்மை தீமையை அறியவும் அறிவு [Knowledge] உதவுகிறது. ஆனால் நல்லதுக்குத்தான் அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் தீய செயலுக்குப் பயன்படுத்துவது நமக்கு அப்பொழுது நன்மை பயப்பதாக இருந்தால் கூட அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என ஆற்றுப்படுத்த அறிவு மட்டும் போதாது. அங்குதான் உணர்வு வருகிறது. அங்குதான் மெய்யறிவு வருகிறது.

மனிதனுடைய வாழ்வில், செயலில், அறிவின் ஆட்சி எல்லா மட்டத்திலும் இருக்கிறது.

சென்ற இடத்தால் செலவிடாது தீது ஹீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு [422]
அறிவினான் ஆகுவதுண்டோ, ஹீதின் நோய்
நந்நோய் பேரல் பேரற்றாக் கடை [315]

என்பார் வள்ளுவர். நன்றின்பால் உப்க்கும் பண்பு கொண்ட அறிவை, பிறிதின்நோய் தன்நோய் போல போற்ற உதவும் அனுகுமுறையைத் தனி மனிதர் அளவில் மட்டுமென்றிச் சமுதாய அளவிலும் உருவாக்க வேண்டும். வளர்க்க வேண்டும். சமுதாய நலன் எனும் விழுமியத்தை, தன்னலத்தைத் துறந்தும் சமுதாய நலன் கருதும் உணர்வைக் குறிப்பிட, ஒரு சொல் வேண்டும். அதைத் தனி மனித அளவில் மெய்யறிவு என்கிறோம். அதையே ஒரு சமுதாயத்தின் தத்துவமாக்கும் பொழுது ஆன்மிகம் எனலாம் என்ற கருத்தை நான் இந்தப் படைப்பில் முன் வைத்துள்ளேன். ஆன்மிகம் என்பது ஆன்மா தொடர்பானது மட்டுமன்று. ஆத்மன் என்ற வட சொல்லில் இருந்து வந்தது ஆன்மா. ஆத்மன் [Atman] என்பதற்கு முதலில் மூச்சு [Breath] என்பது பொருள்: பின்னர் முக்கியமானது என்ற பொருளில், குறிப்பாக, மனிதனுடைய உயிர், ஆத்மா என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. எனவே சமுதாய நலனுக்கு முக்கியமான, உயிர் போன்ற அனுகுமுறையை, தத்துவச் சிந்தனையை ஆன்மிகச் சிந்தனை எனலாம்.

மானுட யாத்திரை பாகம் 2 என்ற பகுதியின் இறுதியில். அறிவியலின் ஆற்றல் அழிவிற்கும் பயன்படத்தப்படக்கூடும் என அஞ்சுபவர்கட்கு, மனித சாதி,

தடம்புரண் டகலு மென்றும்
தன்திசை மாறு மென்றும்
அஞ்சவம் இல்லை: நீண்ட
அறநெறி மரபை மாந்தர்
மிஞ்சவர் இல்லை

என்று உறுதிபடக் கூறியுள்ளேன். அறநெறி மரபை மிஞ்சாத மெய்யறிவுத் தத்துவம்தான் ஆன்மிகம் என்பதை வலியறுத்தும் வகையில்தான் இந்நூலில்,

அறவழி வாழ்வு தேடும்
அனைத்தும் ஆன்மிகம்

என ஆன்மிகம் எனும் சொற் பயன்பாட்டை விரிவு படுத்தி விருக்கிறேன்.

நாம் மேலே கூறிய கருத்தை ஒரு சான்றின் மூலமும் விளக்கலாம். ஒரு மருத்துவரை எடுத்துக் கொள்வோம். அவர் பெறும் கல்வியில் மூன்று பரிமாணங்கள் உள்ளன.

- முதலாவதாக மருத்துவம் தொடர்பான பாடங்களைக் கற்க வேண்டும்.
- இரண்டாவதாக, கற்றதைப் பயன்படுத்தி. பிணியாளரிடம் பேசி, அவரைச் சோதித்து, பிணியை அடையாளம் காணும் திறன், அதற்கு ஏற்ற மருந்தையும் தேர்வு செய்யும் திறன் பெற வேண்டும்.
- மேலே கூறிய அறிவுசார்ந்த திறமைகளுடன் ஒரு மருத்துவருக்கு, பிணியாளரிடம் அன்பு வேண்டும்: இரக்கம் வேண்டும்; தமது தொழிலில் நேர்மை வேண்டும்.

நாம் முன்பு கூறிய மூன்று கூறுபாடுகளுள் மூன்றாவது அறிவின்பால் பட்டது மட்டுமன்று. அதனினும் சற்று உயர்ந்தது. உண்டு, உடுத்து, உறங்கும் இருப்பை [Existence] பொருள் உள்ள வாழ்வாக [Life] மாற்றுவது. வாழ்வின் இந்த விழுமியத்தை ஆன்மிகப் பண்பாடு என இங்கு குறிப்பிடுகிறோம். இங்கு சமயம், இறைவன், ஆன்மா போன்றவை இடம் பெறுவதில்லை. மனித நேயம், சமுதாய நலன், அன்பு, நேர்மை, போன்ற விழுமியங்கள், அறம் சார்ந்த உணர்வுகள் இடம் பெறுகின்றன.

வாழ்க்கையில் இரண்டு பெரும் நிகழ்வுகள் மனிதனின் கையில் இல்லாதவை-அவை பிறப்பும், இறப்பும். இவ்விரண்டு எல்லைகள்கிடையே அமைந்தது இவ்வுலக வாழ்க்கை. வேரிலிருந்து விழுதுவரை முழுமையாக நம் விருப்பத்திற்கேற்ப நகர்ந்தாலும் நகராவிட்டாலும், அது நம்வசமிருப்பதுதான். இந்த உலகும் நமது பூர்விகச் சொத்துத்தான். மண் மேல் கால் பதித்து நின்று, மனிதன் உண்மை தேடும் உலகம் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது:

- முதலாவதாக உடல், உயிர், இயற்கை, சமுதாய வாழ்வு
- இரண்டாவதாக, உடல், ஆண்மா, இறைவன், பிரபஞ்சம் - அதன் ஆதி, அந்தம், காலம்.

உடல், உயிர், இயற்கை, சமுதாய வாழ்வு பற்றி அறிவியலர் விரிவாக ஆய்ந்திருக்கின்றனர். நமக்குத் தெரிந்ததும் தெரிகிறது. தெரியாததும் தெரிகிறது. ஆய்வு தொடர்கிறது. பயனும் இருக்கிறது.

கடவுள், ஆண்மா, பிரபஞ்சம் பற்றிய கேள்விகளுக்கியதை விட, வேறு எதற்கும் அதிகமான நோத்தையும், நினைவையும் மனிதன் செலவிட்டதில்லை. சிந்தனையின் சிகரத்தில் நின்று தேடியிருக்கின்றான். நுண்ணிய அனைத்தையும் நுழைந்து பார்த்திருக்கின்றான். இன்றுவரை அனைவரும் ஏற்கத்தக்கதான் ஒரு முடிவைக் காண இயலவில்லை. அவனுடைய தேடுதல் தொடர்கிறது. தொடரும்.

மனிதன் மரம், செடிகொடிகள் முளைப்பதைப் போல, பிறக்கிறான். அவை காய்ந்து பின் மறைவதைப் போல மண்ணோடு மண்ணாக மறைந்து விடுகிறான். இறப்புக்குப் பின் இருப்பது வெறுமைதான்; அதாவது இயற்கையொடு கலந்துவிட்ட அணுக்கள்தான் என்பது ஒரு கொள்கை. அதில் ஓர் ஈர்ப்பு இல்லை. அதை ஏற்க இதயம் தயங்குகிறது. வாழ்வின் பொருள்தான் என்ன? உழைத்து, உண்டு, உறங்கி, இனத்தைப் பெருக்கி, மண்ணுக்கு இரையாவதற்கு மிஞ்சி இந்த வாழ்வில் எச்சம் எதுவும் இல்லையா என்ற கேள்விக்கு, ‘இல்லை’ என்ற பதில் ஏனோ நிறைவ காவில்லை. இவ்வுலக வாழ்வு சிறந்தது.

அது தொடரும் ஒன்று. அதை முறையாகப் பயன்படுத்துபவர்கள்கு, இனி வருவது இதனினும் சிறந்தது என்பது மற்றொரு கொள்கை. அதை நம்புவது மனத்திற்கு இதமாகவும் இருக்கிறது. உலகு முழுவதும் ஞானிகள் முதல் இறைவன் தூதுவர்கள், அவதாரங்கள் வரை, காலங்காலமாகப் பலர் அத்தகைய நம்பிக்கையைப் போதித்தும் இருக்கிறார்கள். அதை நம்புவதில் இழப்பு ஒன்றும் இல்லையே எனக் கருதுவோர் அனுகுமுறையில் கடுமையாக எதிர்ப்பதற்கு எதுவும் இல்லை என்ற கருத்துக்கு மிகுந்த ஏற்பு இருக்கிறது.

ஆன்மா இருப்பதாக நம்பும் ‘கருத்து முதல்வாதத்தின்’ சார்பில், ஆயிரம் ஞாயிறுகளின் சோதியெனத்தக்க தெளிவொடு பிரச்சினைகளை அனுகும் ஞானிகள் இருந்திருக்கின்றனர். ஆன்மா என ஒன்று இல்லை என வாதிடும் பொருள்முதல் வாதக் குழுவிலும், அனுவையும் வகுத்து ஆயிரம் பிரிவுகள் காணும் நுண்மையும், நுழைதிறனும் கொண்ட மேதைகள் இருந்திருக்கின்றனர். எனவே அறிஞர்கள் சொன்னார்கள் என இவற்றுள் ஒன்றை ஏற்பதோ, மறுப்பதோ ஒரு சாமானியனுக்கு எளிதாகத் தோன்றவில்லை.

மத்திய ஆசிய சமயங்களைப் பொருத்தவரை, மறுபிறவியை நம்புவதில்லை. தீர்ப்பு நாள் என்பதும், சுவர்க்கம், அல்லது நாகம் என்பதும் இச்சமயங்கட்டுப் பொது எனினும், தீர்ப்பு நாள் என்ற தலைப்பில், பத்தி 8-இல் நாம் சூறியிருப்பது போல நம்பிக்கைகள் பாரதூரமாக வேறுபடுகின்றன.

இந்தியச் சமயங்கள் அனைத்தும் மறு பிறவியை நம்புகின்றன. நாகம், சொர்க்கம், மோட்சம் என்பன பொதுவெனக் கொள்ளலாம். பெளத்தர் மோட்ச நிலையை நிர்வாணமென்பர்: சமணர் கேவல ஞானம் என்பர். பெளத்தர், சமணர் இருக்க, இந்து சமயத்தின் உட்பிரிவுகளில் சூட இவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்களில் ஒற்றுமை இல்லை. முரண் இல்லாத முடிவு காண இயலவில்லை.

நாம் அனைத்து மதங்களின் நம்பிக்கையையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு, ஒவ்வொரு சமயத்தின் நம்பிக்கை பற்றிய தெளிவு பெற விளக்கம் தேடும் பொழுது சூட, நமது பயணம் முட்டுப் பாதையில் [Blind end] தான் சென்று முடிகிறது.

அறிஞர்கள் ஒரு பிரச்சினையில் ஒத்து கருத்தைக் கூறினால் சாமானியர் அதை ஏற்கலாம். அறிஞர்களிடையே கருத்தொற்றுமை இல்லையெனின், சாமானியர் தம் முடிவை ஒத்திப் போட வேண்டும் என்பார் பெர்ட்ரன்ட் ரசல். சமயம் சார்ந்த முக்கியமான பிரச்சினைகளில் அறிஞர்கட்குள்ளும் ஒற்றுமை இல்லை: ஞானிகட்குள்ளும் ஒற்றுமை இல்லை. எல்லாம்வல்ல, எல்லாம் அறிந்த, எங்கும் நிறைந்த கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதில் கூட ஒத்து கருத்தில்லை. எந்த ஒரு கருத்தையும் ஏற்பவர்களின் எண்ணிக்கையை வைத்தும் நாம் ஒரு தீர்வுகாண இயலவில்லை. ஏனெனில் எதிர்க் கருத்திலும் கணிசமான எண்ணிக்கையர் உள்ளனர்.

இந்தப் பின்னணியில் மதச்சார்பின்மை என்பது மாண்புடைய தத்துவம்; மாபெரும் முன்னேற்றக் கொள்கை. சமயச் சார்பின்மை என்பது சமயமின்மை அன்று. சமயம் தனிமனிதூர் கொள்கை: தனி மனிதர்கள் குழுவின் கொள்கையாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் எந்த ஒரு சமயமும் சமுதாயத்தில் எல்லோரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பொதுக் கொள்கையாக இருக்கக் கூடாது. அரசின் நடைமுறைகளில் இடம் பெறக் கூடாது.

தனி மனிதனின் சமய நம்பிக்கையைப் பற்றியும் சிறிது சிந்திக்க வேண்டும். பிறக்கும் பொழுது நாம் தேர்ந்தெடுத்தது எதுவும் இல்லை. அனைத்தும் தற்செயலாக அமைந்ததுதான். மிகப் பெரும்பான்மையினரின் சமயம் அவர்களுடைய பெற்றோர் சமயம்தான். உலகு தழுவி எல்லோருடைய அல்லது மிகப் பெரும்பாலோருடைய வாழ்விலும் ஏதாவது ஒரு வகையில் முக்கியமான பங்கு வகிக்கும் சமய நம்பிக்கை, மனிதனுக்கு மட்டுமே அமைந்துள்ள திறமை எனக் கருதப்படும் சிந்தனையின் பங்கு இல்லாமலே, பிறப்பால் அமைகிறது என்பதும் வரவேற்க இயலாத ஒரு மாபெரும் சமுதாயக் குறைபாடுதான். தவிர்க்கவும் தடம் தெரியவில்லை. தவிர்ப்பதற்கு நடைமுறைப் படுத்தத்தக்க உத்தி எதுவும் எளிதானதாகத் தோன்றவில்லை. இவ்வாறு அமைந்த சமய நம்பிக்கைக்குத்தான் எவ்வளவு வலிமை: பண்டை வரலாற்றில் எத்தனை சமயப் போர்கள்? எத்தனை கட்டாயச் சமய மாற்றங்கள்? வாழ்க்கையின் எல்லா நிலைகளிலும் மனிதன்

சிந்தித்துத் தன்பாதையைத் தாணாகத் தேர்வு செய்யும் காலம் சற்றுத் தூரத்தில் இருக்கிறது. மனித சமுதாயம் உண்மையிலேயே நாகரிக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. எனக் கருத்தக்க நிலையை அடையும் கட்டம் பக்கத்தில் இருப்பது போல் தோன்றவில்லை. இந்த ஆதங்கத்தினிடையே ஒரு நம்பிக்கை ஒளியும் தோன்றுகிறது. இது கல்வியுகம். மாற்றமும், விரைவும் இந்த யுகத்தின் இயல்புகள். எனவே நாம் விரும்பும் இடம் விரைவிலும் வரலாம். பயணம் தொடர்கிறது: தொடரும்.

கல்வி நிலையங்களில் சமயம் பற்றிய கல்வி புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது. அப்படிப் புறக்கணிப்பது, அவரவர் பிறப்பில் அமைந்த சமயம்தான் மற்றவற்றை விடச் சிறந்தது என்ற நம்பிக்கை தொடர்வதற்கும், வலிமை பெறுவதற்கும் இடமளிக்கும். மனித வரலாற்றில் சமயங்களின் தோற்றமும், அவற்றின் வளர்ச்சியும், தாக்கமும் முக்கியமானவை. எனவே அறிவு வளர்ச்சியில் ஒரு பகுதியாக, வரலாற்றுச் செய்தியாக மட்டும் சமயம் இடம் பெறலாம்: பெற வேண்டும். சமய நம்பிக்கைகள் பற்றிய ஆய்வுகள், விவாதங்கள் அறிவுழூர்வமாக, அமைதியாக நடைபெறும் முதிர்ந்த அணுகுமுறை உள்ள சமுதாயச் சூழ்நிலை உருவாகும் காலம் வரை, அவைத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். கல்வி நிலையங்களில் சமயங்கள் திறக்கப்படாத பேழைகளில் வைத்துப் பாதுகாக்கப் படுவது ஒரு சமுதாயத்திற்கு நீண்ட கால அளவில் நல்ல தன்று. சமயங்களின் நம்பிக்கை பற்றிய தகவல்களையாவது கல்வியின் ஒரு பகுதியாகப் பகிர்ந்து கொள்ளும் அளவுக்காவது ஒரு சமுதாயத்தின் சகிப்புத் தன்மை வளர வேண்டும். சமயத் தலைவர்கள் இதற்கு உதவ வேண்டும்.

மனிதனுக்கு அறிவு கல்வியால் வருகிறது. ஞானம் அனுபவத்தால் வருகிறது. வேத காலத்தில் இருந்து கணக்கிட்டால் கூட பண்டைய நாகரிகத்திற்குச் சொந்தமுள்ள மனித இனத்திற்கு, 3500 ஆண்டு அனுபவம் இருக்கிறது. இந்த அளவு நீண்ட கால அனுபவம் நாம் மனித சாதியின் எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்திப்பதற்குப் போதுமானது.

அறிவியலைப் பயன்படுத்தி மண்ணை வளப்படுத்துவோம். ஆன்மிக வழியில் அறவாழ்வு தேடி வாழ்வை வளமாக்குவோம். சமயத்தைத் தனிப்பட்டவர் நம்பிக்கையாக்குவோம்.

இந்த வாழ்வு நம்கையில் இருப்பது: நாம் காணுவது: நாம் அனுபவிப்பது. இந்த உலகம் நம்முடையது. இங்கு உள்ளவை அணைத்தும் நமக்குச் சொந்தம். நீரும் நமது: நிலமும் நமது: காற்றும், வானும் கடலும் நமது. மனித வாழ்வில் இன்று எண்ணப்படுவன இரண்டு கட்டங்கள். முதலாவது பிறப்புக்கும் இறப்பிற்கும் இடையில் அமைந்த இவ்வுலக வாழ்வு. இது நாம் ஐம்புலன்களும் அறிய அனுபவிக்கும் ஒன்று. இந்த வாழ்வைத் தாங்குவது இந்த உலகம். இந்த வாழ்வின் பின்னர் எழுவதுதான் ஆன்மா, சுவர்க்கம், நாகம், மறுபிறவி போன்ற உறுதி செய்யப்படாத, கருத்து வேற்றுமைகட்குரிய இரண்டாவது கட்டம். இந்தக் கட்டத்தில் ஒருவர் அடையும் பேறு தனித்து நிற்பது அன்று. அது முதல் கட்டத்தோடு தொடர்புடையது. முதல் கட்டத்தில் ஒருவருடைய செயல் முறையே அடுத்த கட்டத்தில் அவருடைய இடத்தை நிர்ணயிக்கிறது. எனவே இவ்வுலகில் பிறப்பெடுத்த ஓர் உயிருக்கு எல்லா வகையிலும் அடிப்படையானது இவ்வுலக வாழ்வு. இம்மைச் செய்தது அன்றி மறுமைக்கு ஆவதொன்றில்லை. இம்மை வாழ்வு ஏற்றமுடையதாயின் மறுமையில் உயர்வு [மறுமை என ஒன்று இருக்குமாயின்], நமக்கு உறுதியாகிவிடுகிறது. வள்ளுவரும் இந்த வாழ்வைத்தான் முன் வைக்கிறார்.

**வையத்துள் வருவங்கு வருபவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் [50]**

என்று உறுதி சூறி, மதவாதிகள் காலங்காலமாகக் கூறி வரும் வானுலகை மண்ணில் நிறுவுகிறார். மனித சாதி தன் சிந்தனைத் திறனின் விரிவின், வீச்சின் விளிம்பு வரை சென்று இதுவரை கண்ட முடிவுகள் அனைத்தையும் நம் திறனுக்கேற்பத் தொகுத்தும், வகுத்தும், துருவியும் பார்க்கும் பொழுது கருத்து வேற்றுமைக்கு இடமின்றி நாம் காணும் உண்மை:

வையத்துவாழ்வின்றி வரந்துப் பேறில்லை
இம்மைச் செய்யாதது மறுமையில்லை
என்பது தான். மறுமை என ஒன்று இருப்பினும் பொருந்தும்.
இன்றெனினும் பொருந்தும். எனவே:

பண்ணைபோல் இவ்வையத்தைப்
பதம் செய்வோம். கலிஞர் பாடும்
விண்ணையும் விண்ண மைந்த
வீட்டையும் மிஞ்சி நீற்கும்

துறக்கத்தை இங்கு அமைப்போம்

என்ற முடிவுடன் நாம் யாத்திரையைத் தொடருவோம்.

இந்நாலை எழுதுவதற்கு நான் தொகுத்த தகவல்களில்
தெளிவு பெறவும், பல கேள்விகளுக்குப் பதில் காணவும் நண்பர்கள்
பலருடன் உரையாடினேன். விவாதித்தேன். அனைவரும்
முழுமனத்துடன் உதவினர். அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி
சூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பேரா. ப.க. பொன்னுசாமி [முன்னாள் துணை வேந்தர்,
சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகங்கள்], பேரா. வெ. இரத்தினசபாபதி, [முன்னாள் தத்துவப் பேராசிரியர், சென்னைப்
பல்கலைக்கழகம்], முனைவர் கி. சீனிவாசன், வடமொழித் துறைத்
தலைவர், விவேகாநந்தா கல்லூரி, சென்னை ஆகியோர்
கவிதைத் தொகுப்பை முழுமையாகப் படித்துக் கருத்துக் கூறினர்.
அவர்களுக்குப் பெரிதும் நன்றியுடையேன்.

முதுபெரும் தமிழ்நிஞர் பேரா. கா. மீனாட்சிசுந்தரம் - துறை
போகக் கற்றவர். தமிழுலகின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். சொல்லில்
தெளிவுடையவர். தம் கருத்தை எடுத்து வைப்பதில் நிமிர்ந்த
நடைக்கும் நேர் கொண்ட பார்வைக்கும் பெயர் பெற்றவர். ஒரு
நீண்ட முன்னுரையுடன் இப்படைப்பைத் தமிழுலகிற்கு அறிமுகம்
செய்துள்ளார். அவருக்கு என் ஆழ்ந்த நன்றி.

திரு. ப.ஸ்ரீ. இராகவன் - தமிழ் எழுத்தாளர் உலகிற்குச்
சற்றுப் புதியவர். இலக்கிய உலகில் பரந்த பார்வையும், ஆழ்ந்த
ஏடுபாடும் கொண்டவர். பன்மொழி வல்லுநர். இந்திய அரசிலும்,
ஐக்கிய நாடுகள் அவை போன்ற உலக அமைப்பினும் உயர்
பதவிகள் வகித்தவர். அவருடைய அணிந்துரைக்கு ஆழ்ந்த
நன்றியுடையேன்.

திரு. க. செல்லதுரை, திரு. ந. நாகராஜன் ஆகியோர் இந்நாலைக் கணிப்பொறி அச்சுச் செய்து உதவினர். என் நூல்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வரும் பாரதி பதிப்பகம், வழக்கம் போன்ற தாத்துடன் இந்நாலையும் வெளியிட்டுள்ளது. இவர்கட்டு நன்றியடையேன்.

காப்பிய உலகில் இது ஒரு புதிய முயற்சி. இலக்கிய உலகம் வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன்.

31.07.2009

சென்னை

வா.செ. குழந்தைசாமி

2என்டாடக்கம்

முன்னுரை	
அணிந்துரை	
என்னுரை	
1. சக்தி வணக்கம்	1
2. அச்சமே அறிவின் காலன்	4
3. கலங்கிய நெஞ்சம் கற்பனைப் பண்ணை	6
4. குடம் நிறை அழுதில் குன்றியின் சிறு விடம்	10
5. சமயங்கள்: தோற்றம்	13
6. உபநிடதங்கள்	16
7. பகவத் கீதை	23
8. உலகாயதம்	32
9. சமணம்	38
10. பெனத்தம்	45
11. வள்ளுவம்	57
12. சங்கியம்	64
13. யோகம்	68
14. வைசேஷங்கம்	71
15. நியாயம்	74

16. மீயங்கை	77
17. வேதந்தம்	81
18. வேதந்தம்: அத்வைதம்	85
19. வேதந்தம்: விசிட்டாத்வைதம்	90
20. வேதந்தம்: துவைதம்	95
21. இந்து சமயம்	98
22. சைவ சித்தந்தம்	109
23. உடல் வளர்த்து, உயிர் வளர்க்கும் தத்துவம் கண்ட சித்தர்கள்	117
24. கண்பூசியனியம் 1	123
25. கண்பூசியனியம் 2	131
26. யூதவியம் 1	139
27. யூதவியம் 2	148
28. கீறித்தவம் 1	153
29. கீறித்தவம் 2	159
30. கீறித்தவம் 3	166
31. இஸ்லாம் 1	176
32. இஸ்லாம் 2	183
33. இஸ்லாம் 3	190
34. தீராத தேடல்	199
35. தொடரும் பயணம்...	219

இறவா தீருப்பதெனில்
ஏற்பேன்; இறந்தால்யான்
இறவா தீருத்தல்
பெறவேண்டேன். வையகத்தீன்

காட்சிகளீற் கோடியின்பம்
காண்பவன்யான். மானுடர்தம்
ஆட்சியினைப் பேரற்றுபவன்.
அளவிறந்த செல்வமொடு

விண்ணீன் வெளியிலென்முன்
வீடுவந்து நீண்றாலும்
மண்ணீன் கனவுகளீல்
மனமழுந்து நிற்பவன்யான்.

மீண்டும் ஹப்பேன்; இம்
மேதீனியின் யாத்திரையில்
யாண்டும் நடப்பேன்; எம்
யாத்திரையைக் காலியமாய்ப்

பாடுவதீல் யாமடையும்
பரவசத்தை யாரறிவார்

-குலேகத்துங்கன் கவிஞருகள்: (பக்.164-165)

சக்திவணக்கம்

அன்றைனின் அன்றே: ஹின்னர்
ஆம்ளனின் ஆம்ளன் போய்யாம்
ஒன்றைனின் ஒன்றே: இல்லை
உள்ளன பலன் பாரேல்

நன்றை அதையும் ஏற்போய்
யாரீவண் உண்மை கண்டார்
என்றுநம் கம்ப நடுடன்
இசைத்ததீல் ஆழம் கண்டோம்.

கண்களும், மனிதன் கண்ட
சாருவியும் காண வொண்ணார்
நுண்பொருள் ஒருபால்: நூலோர்
நுண்ணறி வாற்றல் மிஞ்சும்

விண்வெளி விரிவும், மேலும்
விரிவதாய், விரைவ தாக
மண்மகன் கண்ட வான் நூல்
வல்லுநர் கணிப்பும் ஒர்பால்:

அடிமுதல் முடியும் காணோம்
 ஆதீமற் றந்தம் காணோம்:
 விடியல்லேன் றில்லை என்னும்
 விதீயையா மனிதம் ஏற்கும்?

5

சத்தீய நீலம் கி ரேக்கம்
 தாரணீ இன்றும் பேர்றும்
 வித்தகம் மலர்ந்த சீனம்:
 வேதஸ்கள், உபநி டத்கள்*

6

படைத்துள பெருமை கொண்ட
 பாரதம், வள்ளு வன்றால்
 உடைத்தெனும் பெருமி தத்துக்கு)
 உரீயமண்: ஆசி யாவின்

7

தத்துவப் பண்ணை என்று
 சான்றவர் பேர்று கீன்ற
 மத்தீய நாடு கள்:காண்
 மறையெலாம் பயின்றோம் நாஸ்கள்.

8

---

* Upanishad என்பதன் ஒலி பெயர்ப்பு உபநிஷத்: தமிழிலக்கியஸ்களில் உபநிடதம் என்றே வழங்கப்படுகிறது. இந்துலில் உபநிடத் என்ற ஒலி பெயர்ப்பே பெரும்பாலும், கவிஞரைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் வழக்கில் 'ஷ' என்ற கீரந்த எழுத்து வரும் இடங்களில் 'ஶ' பயன்படுத்தப்படுகிறது. சான்றுகளாக: விஷம் - விடம்: நெந்தீதம் - நெடதம்: புருஷார்த்தஸ்கள் - புருடார்த்தஸ்கள் பேரன்றவை. உபநிடதம் என்ற சொல்லும் இந்துலில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

துரும்பினீல், தூணீல், யாஸ்கும் 9
 சூழ்ந்துள பிரபஞ் சக்தீல்,
 அரும்பிடும் உயிரி னத்தீல்
 அனைத்தீலும் இயஸ்கும் சக்தி

ஊமையாய் அமைந்த ஒன்றோ? 10
 உள்ளம்னன் றதற்கும் உண்டோ?
 ஆமைபோல் ஜிந்த டக்கி
 அகத்துளே தேடு கிண்றோம்.

2

அச்சஸை அந்தன் காலன்

அளவினில் சிறியன்: தன்மெய் 11

ஆற்றலில் எளியன்: சுற்றி

உளவெலங்கு புதீர்கள்: மின்னல்

ஒளியோடு மழையும் காற்றும்

வருவதேன்: பொழுது தேரன்றி 12

மறைவதேன்: புறங்கள் யாவும்

இருள்வதேன்: இரவு வரனம்

எண்ணிலா வைரம் பூண்டு

மேனியோ(டு) ஒளிர்வ தேன்:ஒர் 13

வெள்ளியின் வட்டில் அன்ன

தேனில(வு) ஒளிகு றைந்து

தேய்ந்துபின் மறைவ தென்னே?

முற்றிலும் மறைந்த தீங்கள் 14

முகிழ்துப்பின் முழுவட்ட உத்தைப்

பெற்றிடும் பேறு கண்டான்

பேதலித் ததீர்ந்து நீன்றான்.

இடியோடு மின்னல்: காட்டில் 15
 எரிந்தீடும் பெருந்தீ: யாவும்
 அடியுடன் அழித்து) ஒழிக்கும்
 ஆற்றுநீர்ப் பெருக்கு: பூமி

நடுஸ்குதல் கண்ட பேரது 16
 நடுஸ்கீனன்: கொடிய நோயர்
 படுந்துயர் பார்த்து நெஞ்சம்
 பதறினன்: அனைத்தும் இங்கு

செய்யுநன் உள்ளேரா: அன்றீச் 17
 செய்பவர் பலரோ என்னும்
 அய்யமும், அறிவின் காலன்
 அச்சமும், தனைஆட் கொண்ட

நெஞ்சின னாக மாந்தன் 18
 ரீன்றனன்: நீணக்கும் தோறும்
 அஞ்சினன்: மனித சாதிக்கு)
 அச்சம்போல் பணக்குன் றில்லை.

பயஸ்கரம் சூழ்ந்த நெஞ்சில் 19
 பகுத்தறி(வ) ஆன்வ தீவ்வை
 மயஸ்கீய பண்டை முன்னோர்
 மருண்டனர்: மலைத்து நீன்றார்.

3

கலங்கிய நெஞ்சும் கற்பனைப் பண்ணை

மாந்தர்கள் அனைவு ரும்தும் 20
 வழிப்படும் வலிமை தன்னுள்
 போந்துள உணர்வு ஒன்று அச்சம்;
 பொறிகளீன் பகைவன்: நெஞ்சில்

அச்சமொன் றாட்சி கொள்ளீன் 21
 ஆயிரம் கற்றோ மேனும்
 மிச்சமொன் றுறுதி யில்லை
 வெறுமையும் பயமு றுத்தும்.

பேயினம் உளது; பேசும் 22
 பிசாசினம் உளது; நெஞ்சில்
 ஆயிரம் உருவும் தோன்றும்:
 அச்சம்அஃப் தனைத்தின் அன்னை.

இருட்டினீல் வருவ தென்பர் 23
 எண்ணீலா ஆவி யாக
 மருட்டிடும் தோற்றும் என்பர்
 வானிடை உலவும் என்பர்.

மர்களின் கிளைகள் தோறும் 24
 வாழும்ன றஹதி சொல்வர்
 நீரந்தரன் நிருத்தன் ஆடும்
 நிலமதன்* வாசம் என்பர்

அஞ்சுநர்க்கு) அரண்டுன் றில்லை 25
 அறிவெனும் கொழுகொம் பொன்றே
 நெஞ்சுரம் நிறுத்தும்: ஆயின்
 நெடியநாள் வளர்ச்சி தேவை.

நவங்குறைந் தீட்ட மெய்யில் 26
 நலிவுசெய் கிருமி கள்போல்
 கவங்கிய மனத்தீல் தேங்றும்
 கற்பனைக் களவுவான் றில்லை

எண்ணிலாச் சிறுதெய் வங்கள் 27
 எழுந்தன: இவற்றின் பேரால்
 மண்ணெணவாம் சடங்கு கோடி
 வளர்ந்தன: சடங்கை வைத்துப்

இழைப்பவர் புறங்கள் எட்டும் 28
 பெருகினர்: ஏய்த்து வாழ்வோர்
 இழைத்தீடும் தீயை கட்கு) இங்கு)
 எல்லையாயன் றின்று மில்லை

---

* நிருத்தன் ஆடும் நிலம் - இடுகாடு

காடன்ன் றுரைப்பர்: உள்ளுர்க்
 கடவுளீன் வடிவ மாக
 மாடன்ன் றுரைப்பர்: சக்தி
 வடிவத்தை அம்யன் என்பர்.

29

நாயக்கன் வே(று)ஆ னாலும்
 நடைமுறை மாறி னாலும்
 பூயகன் நாட னைத்தின்
 புழக்கத்தீற் பெருவே யாகும்.

30

செய்யவன் கடவுள்: வானத்
 தீஸ்கஞம் கடவுள்: மற்றும்
 வய்யமும் தேவி: பெய்யும்
 மழையையும் வருணன் என்றார்.

31

மலையெயனில் கடவுள் சூட்டம்
 வாழ்ந்திடும் குடியி ருப்பு
 அலைகடல் புயலும் தெய்வம்:
 அகன்றவான் தெய்வம் என்றார்.

32

விலங்குகள் பலவும் தெய்வம்
 வீடுபே(று) அடைந்தோர் தம்முள்
 குலங்களீன் தலைவன் தெய்வம்
 குடும்பமே தொழுது நீற்கும்.

33

ஒன்றவர்க் குறுதி: இந்த
 உலகீனில் நீகழ்வ(து) எங்கோ
 நீன்றுள் சக்திக் சூட்டம்
 நீகழ்த்துவ தென்றி னைத்தார்.

34

காட்டில்அன் றவைந்த மாந்தன் 35
 கடவுள்ளன் றைதயும் சொன்னான்:
 நாட்டில்இன் றுவவும் ஞானி
 யாவுயே கடவுள் என்பான்.

இருட்டிற்கும் வெளிச்சத் தீற்கும் 36
 இடைவெளி மிகுதி காணே஗ம்
 குருட்டுக்கண் ணாடி* யின்முன்
 கேரமும் அழகும் ஒன்றே.

---

* குருட்டுக் கண்ணாடி - முகம் தெளிவாகத் தெரியாத கண்ணாடி

4

குட்டந்தை அமுதல் குன்றியன் சிறு சிட்டி

அச்சம்ஷூர் உவகை ஆளும் 37

அரசருள் அரசன்: தண்ணைத்

துச்சம்ளன் றோதுக்கி னோரைத்

தொடுவது மியலான்: நெஞ்சில்

இடம்தரும் எளீயர் ஏதும் 38

இயற்றுவ தீயலார் ஆக

முடம்செயும் பெருநோய்: மாந்தர்

முயற்சியின் பகைவன்: சௌந்த

நீழலையும் ஹிசாசென்(ஹ) எண்ணும் 39

நெஞ்சு(சு) அதன் கோயில்: சுற்றிச்

சுழலும்வன் புயலும் பேயாய்த்

தோற்றிடும் வீழியில் வாழும்.

தாம்(பு)அது வளைந்து நீண்டு 40

தரையினில் கீடக்கும் போது

பாம்பெனக் காணு கின்ற

பார்வையில் குடியி ருக்கும்.

- வையத்தில் அச்சம் போன்ற 41
 வாழ்வள பெருள்வே றில்லை:
 ஜயத்தீன் நீழலில் கூட
 அமர்ந்தது வளரும்: வாழும்.
- மரத்தீனுள் கறையான் கூட்டம் 42
 வளர்வதை ஒக்கும், நெஞ்சின்
 உரத்தீனுள் அச்சம்: தீண்மை
 உளுத்தீட அரிக்கும்: தீம்பால்
- கலத்தீனில் நஞ்ச வந்து 43
 கலந்தது போலும் அச்சம்
 உளத்தீனில் நிலவு கிண்ற
 ஊக்கத்தீன் உயிர்ப்பு) அழிக்கும்:
- வாய்த்துள தன்னம் ஹிக்கை 44
 வாழ்வினில் வைரம்: அஃது
 தேய்த்தீடும் அருவம் அச்சம்;
 தெய்வத்தீன் சாபம் என்பர்.
- அச்சம்நீன் றுவவும் நெஞ்சில் 45
 ஆளுமை செழித்தல் இல்லை:
 அச்சம் ஓர் இருளீன் சஸ்கம்
 அறிவலால் விளக்குங்கள் றில்லை
- ஆல்வினதை போலும் அச்சம் 46
 அஃகீய தேனும் நெஞ்சில்
 சூல்பெறும் வினைவு பார
 தூரமாய் அனையயக் கூடும்:

அடியெடுத் தசையும் முன்னர்
அகழினன்(இ) எச்ச ரீக்கும்:
முடிதொட முயன்றோர் தேரற்று
முடிந்துள கதைகள் கூறும்.

47

அஞ்சினர்க்கு) உயர்வௌன்(இ) இல்லை
அச்சத்தீற்கு) அவிழ்தம்* இல்லை
பஞ்சினும் எளை தாகும்
பயத்தீனில் அமிழ்ந்த உள்ளம்.

48

* * * *

விடத்தீனும் கொடிய தென்னும்
வேரும் ஓர் மருத்து வர்தம்
இடத்தீனில் மருந்தாய் மாறும்
இயல்பையும் அறிந்து ஸோம்நாம்.

49

பாம்புநஞ் செனினும் ஏற்ற
பகுத்தீனில் அரும ருந்தாய்
மேம்படும்: மனிதர் வாழ்வில்
விடத்தீற்கும் இடம்னன்(இ) உண்டு.

50

அஞ்சிடத் தகுந்த வற்றை
ஆய்ந்து, லின் தெளீந்து தேறி
அஞ்சவும் வேண்டும் என்ப(து)
அனுபவம் கூறும் பாடம்.

51

---

* அவிழ்தம் - மருந்து

5

சமயங்கள் : தோற்று

அறியாமை, அச்சம் என்ப 52
 அகவாழ்வில் ஒன்றோ டெரன்று
 பிரியாமல் வாழும் சக்தி;
 பிறப்பிலும் உறவே யாகும்.

வானத்தீன், வய்ய கத்தீன் 53
 மாணிடர் வாழ்வின், சூழும்
 கானத்து விலங்கீ னத்தீன்
 காட்சியில், நீகழ்வில் தோன்றும்

அதீசய உணர்வில், மற்றும் 54
 அச்சத்தீல் உதயம் பெற்று
 மதிநலம், நம்பு கீன்ற
 மனநலம் வழிவ ஸர்ந்த

பொதுநல அமைப்பு வையம் 55
 பேராற்றிடும் சமயம்: அஃது
 முதுவர்கள் முடியும் சூடு
 முறையும் செய்து) ஆனும் தேயம்.

- சரீதையின் முன்பும் பண்ணெடச் 56
 சமயத்தின் அடையா ஸ்கள்
 தெரீவது கண்டோம்: ஆயின்
 தெளிவுள் தடயம் இல்லை.
- மதத்தீற்குப் பலமு கஸ்கள் 57
 வாழ்வினீல் அயைதி தேடும்
 இதத்தினுக்கு* அழுத மாக
 இயஸ்கிடும் அரும ருந்து.
- இருப்பதீல் நிறைவு காணும் 58
 இயல்புக்கு வலியை சேர்க்கும்:
 தீருத்தத்தீல் விழைவி வாது
 சிந்தையை உறங்க வைக்கும்.
- இன்னஸ்கள், தோல்விகள், தம் 59
 எதீர்பார்ப்பில் ஏமாற் றஸ்கள்
 பன்னரும் துயர்கள் வாழ்வில்
 பாரஸ்கள் தாஸ்கிடும் தூண்.
- ஆற்றுநர் தேவை: மாந்தர்க்கு) 60
 அடைக்கலம் தேவை: வாழ்வில்
 தேற்றுநர் தேவை: நம்பும்
 தெய்வம்போல் ஹிதொன் றில்லை.
- இறைவர்க்கும் மக்க ஞக்கும் 61
 இடையினீல் தரகு செய்யும்
 மறையவர் சமய வாழ்வில்
 வய்யகம் முழுது முள்ளார்.

* இதம் - இதயம்

- தரகரின் ஆட்சி யின்றிச் 62
 சமுதாயப் பணிகளை றில்லை
 வீரவுள் தொழில்; அதற்கு
 வீண்ணீலும்விலக் கொன் றில்லை.
- சடங்குகள், எண்ணீ வாத 63
 சம்பிர தாயம் என்ப
 அடங்கலும் அங்கும் இங்கும்
 அருகினா; மறைய வில்லை.
- அச்சத்தில் தேரன்றி, மாந்தர் 64
 ஆவலில் வளர்ந்து), அனைத்தின்
 மிச்சத்தை நுழைந்து தேட
 விழைவது சமய ஞானம்:
- அறிவியல் எல்லை தாண்டி 65
 அப்பாலுக் கப்பால் காணும்
 நெறியினைத் தேடும் மாந்தர்
 நேர்ந்ததும் சமய வாழ்வு:
- மடையையின் விளையில் நீற்கும் 66
 மதங்களின் சடங்கோர் பக்கம்:
 கடலினும் ஆழந்த சிந்தைக்
 கதிர்களின் ஓளைர் பக்கம்:
- மதங்களின் அமைப்போர் பட்டை*, 67
 வானவில் போன்ற தோற்றம்:
 சதங்கையின் இனிமை ஏகம்
 சதிர்வகை பலவே யாகும்.

6

உபநிடதங்கள்

பரதநாடன்று கண்ட 68

பழையமசேர் இந்து மார்க்கம்
பிரதான தீரயம்* என்று
பேணிய நூல்கள் தம்முள்

வேதத்தின் சாரம் என்ன 69

விளக்குவ உபநி டத்கள்;
போதத்தின் பெருமை பேசும்
புகழுடைப் புனித நூல்கள்:

எண்ணிடன் உபநி டத்கள் 70

இருநூறு மிஞ்சம்: ஆயின்
ஒண்ணிய தரத்த தாக
உயர்ந்தவை நூற்றெட்டு) உள்ளும்

சஸ்கரன் உரைவ குத்துத் 71

தந்தவை பத்து நூல்கள்:
இஸ்கு) அவை அதனால் சற்றே
ஏற்றமும் பெற்ற தென்பர்.

* பிரதான தீரயம் - பிரஸ்தானத் தீரயம்

குருவிடம் அருக மர்ந்து 72
 குருகுலச் சீடன் பெற்ற
 மறுமையை என்னத் தக்க
 வகையினில் அமைந்த நூல்கள்:

உடலுக்குள் ஆத்மா என்றும், 73
 உலகத்துள், பிரபஞ் சத்துள்
 இடம்பெறும் பிரம்மம் என்றும்
 இயம்புவர்: இவை இரண்டுள்

பிரமத்தோ(டு) ஆத்மா நீன்று 74
 பெற்றுள உறவு பற்றிச்
 சிரமத்தோ(டு) ஆய்ந்த பண்ணைச்
 சிந்தனை யாளர் ஞானச்

குத்தீரம்; உபநி தக்கள் 75
 தொன்மைசேர் இந்து தர்ம
 சாத்தீரம்: முனிவர் கள்தம்
 தச்துவத் தேடல் என்பர்.

"நான்பிரம்ம"** மென்ப(து) என்றும் 76
 "நானே அவன்"**என்ப (து)ம்" நீ
 தான் அது*** என்ப தென்னும்
 தச்துவம் உபநி தக்கள்.

* நான் பிரம்மம் - அகம் பிரம்மாஸ்மி

** நானே அவன் - சோ(அ)கம் அஸ்மி

*** நீதான் அது - தத்வ மசி

- முன்றுநாம் கருதல் தேவை: 77
 முதலது பிரம்மம்: கண்முன்
 தோன்றிடும் உலகம்: மற்றும்
 தோன்றிடா உயிர்இம் முன்றாம்.
- எதீலிருந் தண்டம் தோன்றி, 78
 எதன்வழி இயங்கிப் பின்னர்
 எதனுளே ஒடுக்கு மேருவ்
 ஏற்றுமே பிரம்மம் என்பர்:
- அண்டமும் பிரம்மத் துள்ளே 79
 அடஸ்குவ தாகும்: பிரம்மம்
 அண்டத்தைக் கடந்து நீற்கும்
 அரும்பெருள் என்று சொல்லர்
 * * * *
- படைப்புடன் ஒன்றி நீற்கும் 80
 பரம்பெருள் பிரித்துக் காணக்
 கிடைப்ப தொன் றல்ல: இன்பக்
 கேணி வேய்ஸ் குழலி னின்றும்
- நாகத்தைப் பிரிப்ப துண் டோ 81
 நரம்பினில் நடஞ்செய் வீணைக்
 கீதத்தைப் பிரித்தெ டுத்துக்
 கேட்புதொன் றுலகில் உண்டோ
- முத்தீயின் நிலைய டைந்து 82
 முழுமுதற் பெருளி னோடும்
 அத்தும மான வர்தம்
 அடையாளம் தொடர்வ தீவ்வை:

- திரவத்தீற் கரைந்த உப்பு 83
 திரவமாய் மாறி நீற்கும்
 உறவுபோல் இறைவ னோடும்
 ஒன்றினோர்(கு) உடலம்* இல்லை.
- அருவம் என்றுள் உழைந்த ஒன்றுள் 84
 அண்டமே அடஸ்கி நீற்கும்
 மருமம், ஓர் ஆலின் வித்துள்
 மறைந்துள விசுவ ரூபம்.
- பூரணம் ஹரம்மம்: அந்தப் 85
 பூரணத் தீருந்து வந்த
 பூரணம் சீவன்: இங்கு
 பூரணத் தீருந்து மற்றோர்
- பூரணம் ஹரிந்த போதும் 86
 பூரணத் தீருக்கும் மிச்சம்
 பூரணம்: பூர ணத்தீன்
 பூரணம் குறைதல் இல்லை.
- ஒன்றுமற் றான்றுக்கு) என்றும் 87
 உணவாகி உதவும் பாஸ்கு
 நீண்றுள்ளது) உலகு) இயற்கை:
 நீலையான படைப்பின் கூறு
- உலர்ந்துள கட்டை கூட 88
 உபநிடத் ஆட்சி யின்கீழ்
 மலர்ந்தீடும்: கிளைவி ரீத்து
 வளர்ந்தீடுக் கூடும் என்பர்.

* உடலம் - உடல், ஹறவி

தோண்டுசெய் வரை ஆற்றத்
 தோள்கொடுப் பாரைப் பேற்றும்
 உண்டுயிர் வழி வய்யும்
 உணவினைப் பெருக்கச் சொல்லும்

101

ஆன்மா, ஹன் ஹரம்மம் என்னும்
 ஆய்வெங்கு நீண்றி டாது
 ஊன்காக்கும், உயிரைக் காக்கும்,
 ஊற்று நம் உபநீ டத்கள்.

102

பகவத் கீதை

பண்ணைய சமயஸ் கட்குள் 103

பாரத தேய ஞானம்
சண்ட(து) ஒன்று) இந்து மார்க்கம்:
சண்ணைனின் பகவத் கீதை

முதன்மைய புனித நூல்கள் 104

முன்றானுள் ஒன்று: மண்ணீல்
அதன்மயம்நின் றாண்ட காலை
ஆண்டவன் வந்த காதை.

ஆன்மிக உலகு முற்றும் 105

அந்தணர் ஆண்ட நாளீல்
வான்மறை என்னும் கீதை
வழங்கினர், கேட்டார், மன்னர்.

பாண்டவர் கவுர வர்தம் 106

பாகைமையில் பண்ணை நாளீல்
முண்டவைம் போரீல், சொந்த
முறைமையர், பாடம் சொன்ன

- குருவினர், நண்பர் கூட்டும் 107
 கூடிய படையை வெல்லப்
 பொருதலும், எண்ணி வாதோர்
 பொன்றலும் பொருந்தா நெஞ்சன்
- தயங்கினன்: கலங்கி உள்ளம் 108
 தளர்ந்தனன்: தனுசு வீழு
 மயங்கிய உள்ளத் தோடு
 வணங்கித்தன் எதிரில் நின்ற
- பார்த்தனை நோக்கிக் கண்ணன் 109
 பகன்றசெம் பொருள்பொ தீந்த
 வார்த்தையின் பதிவு நம்முன்
 வழங்கிடும் பகவத் கீதை.
- * * * *
- கொல்பவன் இல்லை: மற்றும் 110
 கொலைப்படும் உயிரு மில்லை
 நல்வழி உலகு செல்ல
 நடைமுறை காக்க வேண்டும்:
- வருணத்தர் அனைவ ருக்கும் 111
 வகுத்துள பணிகள் உண்டு
 தருமத்தைக் காத்தல் மன்னர்
 சாதியின் கடமை பார்த்த!
- உயிரினுக் கழிவென் றில்லை 112
 உடலமும் தொடர்ந்து மாறும்:
 செயிர்* இது, தர்மம் காக்கும்
 செய்கை; நீ பேர்செய் என்றான்.
- * * * *

---

* செயிர் - போர்

ஆற்றுநீர் தொடர்ந்து சேர்ந்தும் 113

ஆழ்கடல் அசைவ தீவ்வை

ஊற்றெண விருப்பம் நெஞ்சில்

உதிக்கீணும் தணும்பி டாது

நெஞ்சினன், நீலைத்து நீற்கும் 114

நீர்மையன், இன்ப வேட்கை

கொஞ்சமு மில்லான், சொந்தம்

கூறுவ தீவ்லான் சாந்தன்.

செயல்படல் இயற்கை: மாந்தர் 115

செய்கையைத் துறந்து வாழ்தல்

இயலுவ(து) அன்று: மெய்யும்

இதயமும் செயற் கள்ளுகள்.

செய்திடல், தருமம் காக்கச் 116

செயல்படல் கடமை: பின்னர்

எய்திடும் பலன்கள் பற்றி

எண்ணுதல் தவிர்ப்பாய் பர்த்து!

செயல்வடி வானவன் நான் 117

செயலிலா தீயைக்கும் நேரம்

அயர்வனேல் இந்த வையும்

அழிந்திடும்; அனைத்தும் மாயும்.

தருமத்தின் ஆட்சி காக்கத் 118

தரணீயில் மனீதர் செய்யும்

கருமஸ்கள் அனைத்தி னுக்கும்

கண்ணனே* கர்த்தன் என்றான்

* * * *

* கண்ணனே - இறைவனே

துயர் இன்றிக் கவலை, ஜயம்	119
சேர்வின்றிக் கடமை செய்வான்	
பயன்கரு தாது நெஞ்சன்	
பற்றிலன் அமர னாவான்	
* * * *	
இறப்பிலன்: இறந்து மண்ணீல்	120
இணீப்புடன் வாழ்ந்து காணும்	
இறப்பிலன்: உயிர்கட் கெல்லாம்	
ஈசன்யான் எனினும் பாரில்	
செய்யவை நலிந்து) அழிந்து	121
தீயைகள் மலியும் போது,	
வய்யகத் தருமய் காக்க	
வந்து நான் அவது ரீப்பேன்:	
செய்கையில் செயலி வாயை	122
செயலிலா நிலையில் செய்கை	
எய்தீனோன் அறிஞன், செய்வ(து)	
எத்தொழில் எனினும் யோகம்:	
* * * *	
தன்னைத்தான் வென்றா னாயின்	123
தனக்கவன் தானே நண்பன்	
தன்னைத்தான் வெல்வ(து) இல்லான்	
தனக்குத்தான் பகைவ னாவான்.	
மிஞ்சியே உண்போர்க் கீல்லை:	124
மிசை* இலார்க்கு) இல்லை: யோகம்	
துஞ்சுதல் மிகுந் தோர்க்கு) இல்லை	
தூக்கத்தை இழுந்தோர்க்கு) இல்லை	

* மிசை - உணவு

உண்பதில், வினையாட் டில், ஹின்	125
உறக்கத்தில், விழிப்பில் ஆன்ற பண்புளேளன் யோகம் நெஞ்சில் படர்ந்து) உறு துயரம் போக்கும்:	
ஆக்குவேளன்: அழிப்போ னும் யான்	126
அனைத்தையும் தேவைக் கேற்ப	
நீக்குவேளன்: நீரப்பு வேளன் யான்	
நீரந்தர மென்ப தும்யான்	
நீரினில் சுவை நான்: மண்ணீல்	127
நீலவிடும் நாற்றம்: தீஸ்கள்	
சூரியன் ஒளிநான்: தீயில்	
சுடரும் நான் சோதி யும்நான்	
என்னிலும் உயர்ந்த தென்னை	128
எண்ணேவோர் பெருஞ் மில்லை	
பன்னாரும் கோள்கள் யாவும்	
பரமன்னன் அணிக ஸாகும்	
வான்மிசை ஒலி, யான்: இந்த	129
மண்மிசை உயிர னைத்தின்	
ஊன், உடல் உயிர்ப் பெலாம்நான்	
உயிருள்ள விதைக ஞும்நான்	
தவத்தினர் தவம்யான் ஆண்கள்	130
சாதியின் ஆண்மை நான்:இப்	
பவத்தினீல் ஒளிய ளோர் தம்	
பண்பெனும் மேதை மைநான்	

முக்குணம் யாவும் என்னுள்
 முகிழ்துவை யாகும்: யானோ
 அக்குணங் களீலே இல்லை
 அனைத்தீற்கும் அப்பால் நீற்போன்.

131

காலம் என் றமைந்த முன்றும்
 காண்பவன்: என்னை இந்த
 ஞாலம் வாழ் மாந்தர் தம்முள்
 யாருமே அறிந்தார் இல்லை.

132

நற்செயல் உள்ள பக்தர்
 நால்வரீஸ்* ஞான யோகம்
 கற்பவன் ஞான வான், என்
 கருத்தினுக் கிணிய னாவன்:

133

உன்னுடல் தன்னில் என்னை
 உணர்வது யாக ஞானம்
 மன்னுதல் அற்ற வற்றை
 வரீப்பது பூத ஞானம்

134

இறுதிநான் உயிர்து றப்போன்
 என்னையே நீணைப்பா னாயின்
 உறுதியாய் எனதீ யல்லில்
 ஒன்றுவான்: அய்ய மில்லை.

135

தந்தைநான் தாய்நான் முன்னைத்
 தலைமுறை அனைவ ஞாநான்
 மந்தீரம், மஞ்சுது நான் இவ்
 கையைத்தீல் அனைத்து மே நான்

136

*நால்வர்: துண்புற்றார்; அறிவை விரும்புவோர்; பயனை
 வேண்டுவோர்; ஞானிகள்

கொடியனும் எனையே நம்பிக் 137
 கும்பிடும் பக்த னாயின்
 அடியவ னாவான்: என்னை
 அடைந்தீட முயன்றோர் நல்வோர்.

புணைபெயர் பலவும் கூறிப் 138
 பூசிக்கும் ஹிறம் தக்தர்
 அனைவரும் எனைத்து தீக்கும்
 அன்பரே: முறைவெவ் வேறு.

அனைத்துயிர் அகத்துள் நீற்கும் 139
 ஆத்துமம் நானே; மேலும்
 அனைத்தீற்கும் இடையும் ஆதி
 அந்தமும் நானே யாவன்.

வெம்மையும் குளிரும் துண்பும் 140
 வேதனை, இன்பம் யாவும்
 மும்மையும் தொடர்ப வல்ல
 முடிவுள்; மறையும், தோன்றும்

அய்யமேர் அழிவுச் சக்தி 141
 ஆட்படும் எளிமை யோர்க்கு
 வய்யகும், இன்பம் இல்லை;
 வானுல கதுவும் இல்லை:

அய்யத்தீன் இருள் அகற்றும் 142
 ஆதவன் ஞானம்: இந்த
 வய்யத்தர் வீடு காண
 வழிஉயர் ஞான மார்க்கம்.

இறைவனை அடையும் மர்க்கம்
என்பன அனைத்து மாக
நிறைவுற விரித்துச் சொன்னான்
நீர்மலன்: பார்த்தன் கேட்டான்:

143

கண்ணன் தன் விசுவ ரூபம்
காட்டினன்: விரிந்து உயர்ந்து
விண்ணணையும் பிரபஞ் சுத்தின்
விளீம்பையும் விஞ்சி நின்றான்

144

வணங்கினன் பார்த்தன்: ஐயம்
மயக்கமும் தீர்ந்த(து) அய்யா!
இணங்கினன்: நினது சொல்லுக(து)
ஏற்பநான் செய்வேன் என்றான்.

145

* * * *

அனைத்தினும் உயர்ந்த ஞானம்
அர்ச்சன! உனக்குச் சொல்வேன்
எனைத்தினம் தொழுவாய்; யாவும்
எனக்குநீ அர்ப்ப ணிப்பாய்

146

எனக்குநீ இனியன், நண்பன்
எனைச்சரண் அடைவாய் பார்த்த!
உனக்குள் பாவும் யாவும்
ஒழுத்துனை விடுவிப் பேன்யான்

147

* * * *

இறைவனீன் மொழினன் கின்ற
இசையுள் தேனும், கீதை
குறையுள் பனுவல் என்று
கூறிடும் அறிஞர் உள்ளார்:

148

கெள்வதற்கு இசைவி வான் முன் 149

கெள்வதும் தருமய்: கொன்று

வெல்வதும் தருமய் என்று

வீளம்பிய வேதம் கீதை.

மாண்புடை மனீத நேய 150

மரபினுக் கெதிராய்ப் பேசும்

வீண்பழு ஏற்று நீற்கும்

வேதமென் றுரைப்பா ருள்ளார்

வருணங்கள் நான்கும் மண்ணீல் 151

வகுத்தவன் இறைவன்: அஃது

கருமத்தால் அமைத்தான் அல்லன்

கருவினீல் அமைத்தான் என்பர்:

மண்மிசை பெண்கள் மற்றும் 152

வணீகர் சூத் தீர்கள், பாவப்

பெண்கருப் பையில் வந்த

ஹப(பு) எனத் தாழ்த்தும் என்பர்.

வருணத்தை உறுதி செய்ய 153

வரித்துள பனுவல் என்று

கருதற்குச் சான்று கூறிக்

கண்டனம் செய்வா ருள்ளார்.

* * * *

பார்த்தீபன் ஆன்மா: கண்ணன் 154

பரமாத்மா: தீய வென்னத்

தூர்த்தீடுத் தகு கு ணங்கள்

துரியோத னாதி என்பர்.

8

உலகாயதம்

உண்மையை ஆய்ந்து காண

155

உலகினில் அறிஞர் தஸ்கள்

ஒண்மையின் ஒளியில் தேர்ந்த

உத்திகள்* ஆ(ஹ): அவற்றுள்

காணுதல்** முதல தாகும்

156

கருதுதல்***, ஆன்றோர் வக்கைப்[#]

பேணுதல் ஏற்கத் தக்க

பிரமாண மென்பர்: மேலும்

உவமையும், அருத்தா பத்தி

157

ஜகம்,மற்(ஹ) அனுப லப்தி

அவனியில் அறிஞர் கண்ட

அறுவகைப் பிரமா ணஸ்கள்:

* இந்தியத் தத்துவ ஞானிகள் உண்மையைக் காணப் பயன்படுத்திய முக்கியமான உத்திகள் [பிரமாணஸ்கள்] ஆறு. அவையாவன விதம் இந்தியத்தில் காணுதல் [பிரத்தியட்சம்],

*** கருதுதல் [அனுமானம்], # ஆன்றோர் வக்கு [ஆப்த வக்கையம்], உவமை, அருத்தாபத்தி (ஜகம்), அனுபலப்தி. எனும் ஆறினுள் முதல் மூன்றும் மிகவும் முக்கியமானவை. ஆனால் உலகாயதவாதிகள் காணுவதை மட்டுமே நம்புவர்.

- கண்களில் காண்த் தக்க 158
 காட்சியையன்றி வேறோர்
 உண்மையிஸ்கு இல்லை என்பது
 உலகாய தக்கின் கொள்கை.
- உலகமே உண்மை: இன்ப 159
 ஊற்றுநம் பெண்கள்: சூடும்
 கலவீயே துறக்கம்: வானில்
 கடவுளர் வீடுகள் றில்லை.
- வய்யமும் இன்ப வெள்ள 160
 வாரிதி என்பர்: மூரல்
 தய்யவர் தாகம் தீர்க்கும்
 தாமரைத் தடாகம் என்பர்
- மழுலையின் இன்பம் உண்மை; 161
 வானிலை: அமிழ்தம் இல்லை:
 குழலிசை அனைத்தும் மிஞ்சும்
 குரல்வளம் இயற்கைச் செல்வம்.
- கந்தர்வ கானம் எல்லாம் 162
 கற்பனை, கவிஞர் சூற்று;
 அந்தரர் எவரு மில்லை
 அரம்பையர் நடன மில்லை
- ஜம்பெரும் பூதம் என்பர் 163
 ஆகாயம் எவரே கண்டார்
 நம்புதற் குரை, காணும்
 நான்குபூ தஸ்கள் என்பர்.

பர்வையில் தோன்றும் யாவும் 164

பற்பல வகையில் புதச்

சேர்வையின் விளைவே அன்றித்

தெய்வத்தின் படைப்பெரன் றில்லை

நெருப்பினில் வெழ்மை, ஊற்று 165

நீரினில் தண்மை, எங்கும்

இருப்பதோன் றவற்றின் தண்மை

இயற்கையின் கூறு பாடு

உடலுடன் ஒன்றி உள்ள 166

உயிரவால் ஆன்மா இல்லை

கடவுளைன் றெவரு மில்லை

காண்பது மட்டும் உண்மை

இறந்ததோர் உயிரின் ஹின்னர் 167

எச்சம் என்று) எதுவு மில்லை

ஹிறந்ததோர் கருவின் முந்தைப்

ஹிணைப்பதற்கு) எதுவும் இல்லை.

ஹிறப்பதே ஆதி: வாழ்வில் 168

பேறுகள் பெற்ற ஹின்னர்

இறப்பதே அந்தம்: எல்லை

இரண்டிற்கும் முன், ஹின் இல்லை.

சடங்குகள் பலவும் கண்டார், 169

தம்வயிறு) ஒம்பும் தீட்டம்

அடங்கீய தருமய், தானம்

ஆண்டவன் சேவை என்பார்:

பலியினால் பசவி னுக்குப் 170

பரகதீ தருவோர், யாக
வலிமையால் தமது தந்தை
வான் பெறல் ஏன்த விர்ப்பார்

விண்ணுள ஹதீரர் இங்கு 171

வேதியர்க்கு) அளிப்ப யாவும்
உண்ணுவ(து) உண்மை யாயின்
ஊர்வழி, கட்டுச் சோ(று) ஏன்!

கண்களால் காணு கின்றோம் 172

கைகளால் தழுவு கின்றோம் .
மண்மகள் வளஸ்கள் கண்டு
மகிழ்கிறோம்: இவைவி டுத்து

விண்ணுல கென்று தேடும் 173

வீணாருக்கு) என்ன சொல்வோம்
பண்ணுடன் பொருளும் காணார்
பாட்டினில் என்ன காண்பர்?

* * * *

பண்ணையில் பயிர் வளர்த்தால் 174

பசவந்து மேய்தல் கூடும்
உண்ணும் நெல்அரிசி யென்னின்
உமிகலந் தீருத்தல் கூடும்

மீனுண வெனில் எலும்பை 175

விலக்குதல் தவிர்த்தற் கில்லை
உணுடல் நலிவும் தீர்வும்
உலகினில் இயற்கை யன்றோ!

துக்கத்தை ஏற்று) எதிர்த்துச் 176
 சுகஸ்களை அனுப விக்கும்
 மக்களே வய்ய வாழ்வின்
 வளஸ்களீன் முழுமை காண்பர்

* * * *

இறைவனை மறுப்பார்: ஆன்மா 177
 இல்லைன்(ரு) எதிர்ப்பார்: சொர்க்கம்
 மறையவர் சூழ்சி என்பார்
 வாதுத்தீற்கு) அனைத்தும் ஏற்போக்

வணவிலங்கு) அனையர் அவ்வர் 178
 மாணிடர்: நன்மை, தீயை
 எனவுள விழுமாம் இன்றி
 இம்பர் வாழ்வு) அயைவ தீவ்வை

சார்வகர்*, மனீத வாழ்வு 179
 சமுதாயம், அரசு, ஆட்சி
 சோர்வறி யாது நானும்
 தொடர்ந்தீட அறம்னன் கண்டார்?

சார்வாகர் வழிநீண் ரோரீல் 180
 தர்மத்தை மதித்தோ ருள்ளார்
 சீர்மிக்க வாழ்வு பற்றிச்
 சிந்தனை செய்தார் என்பார்:

சார்வாகம் படைத்த காலத் 181
 தரவுகள், மூலம் என்று
 பார்வையில், ஏற்கத் தக்க
 பனுவல்கள், எதுவும் இல்லை

* சார்வாகர் - யாப்புக் கருதி சார்வகர் எனக்
 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

எதிர்த்தவர், சார்வா கத்தை   182
 இகழ்ந்தவர், தமது நூலில்
 பதித்துள கருத்தே இன்று
 பார்வைக்கு வந்த வாகும்.

பண்ணெடுநாள் சார் வா கத்தைப்   183
 பரைகத்தவர், கடுமை யாகக்
 கண்டனம் செய்தோர், ஏட்டைக்
 கணைந்தனர் என்பார் உள்ளார்.

உறைந்துள பனி பேரவ் சீர்தை   184
 உறங்கியோர் தழையு வூக்கி
 நீறைந்துள மன்றில் வாதும்
 நீகழ்ந்தீட வழிவ குத்தார்.

சடன்ட்

அமணம் என்று) உலகு கூறும் 185

அருகனின் பாதம் நாடும்
சமயத்தை உலகி னுக்குத்
தந்தவர் மகா வீரர்:

இருபத்து மூவர் முன்பே 186

இருந்தனர், மகா வீரர்
இருபத்து நான்காம் ஞானி
என்பது சமணர் கொள்கை:

உலகுநாம் காணு கின்ற 187

உண்மை: இவ் வுலகின் தோற்றம்
பவவகை யாக ஆய்ந்து
பகன்றனர் பண்டை நூலோர்:

இறைவனே சூரி யத்தீல் 188

இருந்ததைப் படைத்தான் என்பர்
இறையவன் உலகைத் தானே
இயற்றினன் என்போர் உள்ளார்

அணுக்களின் சேர்க்கை என்பர்	189
அகிலம்:இவ் வெதுவு மின்றி நுணுக்கமாய் என்று முள்ள நுண்பொருள் அண்டம் என்பர்.	
நால்வரீஸ்* அணுவின் கூட்டே ஞாலத்தீன் தோற்றும் என்னும் நால்வழி நீற்போர் சைன நோன்பினர்: உலகம் தன்னில்	190
அழிவுதன் றெதுவு மில்லை அமைப்பினில் மாற்றும் காண்ப(து) ஒழியவே(று) எச்சம் இன்றி ஒன்றுமே மறைவ தீவ்வை:	191
அடியுடன் அழிய மாயின் அணுக்களாய் மாறும்: கூடி வடிவெங்கும் பெறுதல் வாய்ப்பின், மற்றொரு பெருளாய்த் தோன்றும்:	192
மாற்றமே இயற்கை: ஒன்று மற்றொன்றாய் மாறு கீன்ற தோற்றமே உண்மை: முற்றும் தொலைவுதன் றெதுவு மில்லை	193

* நால்வர் - உலகின் உற்பத்தி பற்றி நால்வகைக் கொள்கையினர்:
 i. இறைவன் குனியத்தில் இருந்து உலகைப் படைத்தான்
 ii. இறைவன் தன்னில் இருந்து உலகைப் படைத்தான்
 iii. அணுக்களின் சேர்க்கையால் உலகு உற்பத்தியானது
 iv. உலகு படைக்கப்படவே இல்லை: என்றும் உலகம்
 இந்த நிலையிலேயே உள்ளது.

அணுவினுக்கு) உருவும் இல்லை 194

ஆதிமற்று) அந்தும் இல்லை

அணுக்களின் கூட்டே இந்த

அண்டம், மற்றுறுப்பு) யாவும்.

அண்டத்தின் இயக்கத் தீற்கு) இஸ்கு) 195

அமணர்தும் ஆய்வின் மூலம்

கண்டது) ஆகாயம், காலம்,

கருதிடும் தர்மம்), அதர்மம்.

அணுவோடு) ஆகாயம், காலம் 196

அதர்மம் ஹன் தர்மம் ஜிந்தும்

நுணுகியே சமணர் கண்டு

நுவன்றுள் நொய்போ ருள்கள்.

* * * *

கடவுள், ஹன் ஆன்மா மற்றும் 197

கண்களால் காணாத் தக்க

உட்வல(து) உலகம் என்னும்

உண்மையை ஆய்ந்த சைனர்

கடவுள்ளன் றுவகு கூறும் 198

கருத்தினை ஏற்ப தீவ்வை

உடற்பொருள்*, ஆன்மா மற்றும்

உயிர்ப்பொருள்** சமணர் காண்பர்:

ஆன்மா என்று) அமணர் கூறும் 199

அருவமும் அவ்வப் போது

தான்சேர்ந்த உடலுக் கேற்ற

தன்மையைப் பெற்று நீற்கும்:

* உடற்பொருள் - சடப் பொருள், அசீவன்

** உயிர்ப்பொருள் - சீவன்

எறும்புக்கும் உள்ள(து) ஆன்மா	200
இன்னிசை எழுப்பும் அற்பச்	
சரும்புக்கும் ஆன்மா உண்டு	
துதிக்கையொ(டு) உயர்ந்து நீற்கும்	
அத்தீக்கும் உளது: வாழ்வில்	201
அனைத்துயிர் கட்கும் ஆத்மா	
சித்தீக்கும்: ஆன்மா என்ப	
சீவனின் இயல்பே ஆகும்.	
அருவம் அஃப்பு(து) எனினும் ஆன்மா	202
அடைந்துள உடலுக் கேற்ற	
பருமனில் நீலவும் என்று	
பகருவர் சமணர்: சீவன்	
தனையெலாம் கனைந்து தூய	203
தன்மையை அடையு மாயின்	
வினையும் ஒர்இன்ப பூமி	
மேலுள அலோகா காயம்*	
பெரன்னையில் வட்ட இன்ப	204
பூமி:அஃப்து அருகன் வாழும்	
நனங்கர்: சமணர் காணும்	
நற்கதி அதுவே ஆகும்.	
அண்டத்தை மேல், கீழ் என்பர்	205
அமணர்கள்; மேலே உள்ள	
கண்டத்தை “அலோகா காயம்”	
கடவுளர் அனையர்** வாழும்	

* அலோகாகாயம் - சமணர் கொள்கைப்படி வானில் உயர்ந்த இடத்தில் அமைந்திருக்கும் இன்ப வீடு.

** கடவுளர் அனையர் - கடவுள் என்று நம்பப்படும் பொருள் போல உயர்ந்த நிலையினர்.

உலகம் என் றுரைப்பர்: கீழே உள்ளது “உலேவகா காயம்”, நீலமைநு பெருள்கள் சீவன் நீலவிடும் பகம் என்பர்:	206
* * * *	
இருவகைத் தருமம் வாழ்விற்கு) ஏற்றுதெண்ண(இ) அமணர் கொள்வர்; ஒருபுறம் இல்லறம்: மற்று(இ) உயர்வுடைத் துறவு வாழ்வு:	207
ஒருபத்து நேரன்பு கொண்ட ஒழுக்கம் இல்லறத் தீற்கென்பர் இருபத்து மூன்று நேரன்போ(இ) இணைந்தது நீத்தார் தர்மம்.	208
இல்லறம் ஏற்றார் தேவர்க்கு) இணையவர் ஆவர்: நீத்தார் நல்லறம் வீடு பேறு நல்கும் என்று) உறுதி சொல்வர்.	209
அரசியல் கட்சி யேனும் ஆன்மீக இயக்க மேனும் பரகதி காணும் மார்க்கம் பகர்ந்திடும் சமய மேனும்	210
காலமும் செல்லச் செல்லக் கவடுகள் ஹீயும்: மூலச் சீலமும் வலியை குன்றும் சிறுமையின் கணைகள் தோன்றும்:	211

- அனுபவம் கண்ட உண்மை 212
 ஆன்றவர், இதிகா சஸ்கள்
 பறுவல்கள் பகரும் உண்மை
 புத்தர்க்கும் விலக்கு இஸ்கு இல்லை.
- இருபெரும் ஹிவாய்ச்* சௌனம் 213
 இறுந்தது: ஹன்னர் மேலும்
 ஹிவுகள் கண்டார்: மேலும்
 ஹிவினில் ஹனவும் கண்டார்.
- அன்புடன் அகிம்சை, யோகம் 214
 அறவழி: எவ்வு யிர்க்கும்
 துன்புசைய் யாழை: வாழ்வில்
 துறவு நற் சமணர் கொள்கை:
- உயிர்வகைக்கு ஊறு செய்யும் 215
 உழவு எனச் சௌனர் பண்ணைப்
 பயிர்வகை செய்யார்: வன்கண்
 படைக்கல வணிகம் செய்யார்:
- முறையுள் நம்பிக் கை:நன் 216
 முறையைசேர் நடவ டிக்கை
 நிறைவுள் ஞானம்: முத்தி
 நிலையினைக் காணும் பாதை.
- முழுவதும் ஆய்ந்தோம்: ஒன்றை 217
 முற்றிலும் பார்த்தோம்: சற்றும்
 பழுதறக் கற்றோம் என்னும்
 பார்வையர் சமணர் அவ்வர்
-
- * திகம்பரப் பிரிவு [Digambara Canon]:
 இவத்தெப் பரப்பிரிவு [Shvatambara Canon]

ஐந்தடி உயரம் உள்ளான்	218
அவன்னைன் ஆறும், ஏழும்	
எந்தமற்று) அளவும் இல்லான்	
எனப்பல முடிவும் உண்மை:	
உள்ளதன ஒருபண்பு) உண்டேல்	219
உளவல என்னும் பண்டிற்கு)	
அளவிலை என்பர் சைனர்	
அநேகாந் த வாதி* யாவர்:	
உண்மையின் பரீமா ணங்கள்	220
ஒன்றல: பலன் கின்ற	
தீண்மையர்: ஏழு பார்வை**	
தீர்வுக்குப் படிகள் என்பர்.	
முழுமையும் கண்டோம்: எங்கள்	221
முடிவினை ஏற்ற டாதோர்	
வழுவுளர் என்று) ஒதுக்கும்	
மனநிலை சமணர்க்கு) இல்லை:	
உண்மையின் தோற்றம், காண்போர்	222
உள்ளத்தைப் பொருத்த(து) என்னும்	
ஒண்மையர் சமணர்: பண்டின்	
உச்சம் இஃப் தென்பர் சான்றோர்.	
சமயமான்று) ஏற்ற இன்னர்	223
தம்வழி ஒப்பமற் றூன்று)	
அமைய வும்கூடும் என்போர்	
ஆண்டவர்க்கு) உயர்ந்தோர் என்போம்.	

* அநேகாந்தங்கள் - அநேக அந்தங்கள்: பல முடிவுகள்

** ஏழு பார்வை - சப்த பங்கி என்பர். அவையாவன :

ஆண்மா உண்டா, இல்லையா எனின் i. உண்டாம் ii.இல்லையாம் iii.உண்டும் இல்லையுமாம் iv.சொல்லொணாததாம் v. உண்டுமாம் சொல்லொணாததுமாம் vi.இல்லையுமாம் சொல்லொணாததுமாம் vii. உண்டும் இல்லையுமாம் சொல்லொணாததுமாம்

10

பெள்தீடு

- செல்வமும், சீரும், வையம் 224
 தேவையெயன்(று) எண்ணத் தக்க
 பல்வகை வளம், வழிந்து
 பரவிடும் அரசு மாடம்:
- எழில்எனும் புனிதம் மண்ணீல் 225
 இம்பரர் வாழ்வு கரணும்
 வழியினை எண்ணி மங்கை
 வடிவினீல் வந்தாற் போன்ற
- துணைவியர்; தூய அன்றீல் 226
 தோய்ந்து அவண் இருவர் வாழ்ந்த
 ரீணையினீல், இன்ப வெள்ளப்
 பெருக்கினீல், வீடு பேறு
- வந்து அவண் சமைந்தாற் போன்று 227
 வாழ்க்கையின் சுகங்கள் யாவும்
 சொந்தமென்று அமைந்த இன்பச்
 சூழலில், வய்ய வாழ்வின்

இன்னலென்(ரு) எதுவும் கரணா
இளைஞன் சித் தார்த்தன்: சாக்ய
மன்னனின் வரீ சாக
வந்தவன்: வையம் கரணான்

228

தேரினில் நகர்அ மைந்த
தெருவழி சென்றான்: அங்கு
பாரிய வயதில், மூப்புப்
பருவத்தின் எல்லை தன்னில்

229

கூனியும் குனிந்தும் கையில்
கோலெங்கடும், நடுங்கு கின்ற
மேனியு மாகச் சென்ற
விருத்தனைக் கண்டான்: ஓர்நாள்

230

ஹணியினில் உடலம் நொந்து
ஹரிந்த, தன் கழிவில் நெந்த
துணியென வீழ்ந்தான் தன்னைத்
துணைவன்வந்து) எடுத்தல் கண்டான்:

231

மற்றொரு நாள்ஷர் கூட்டம்
மரித்தவன் உடலை, நட்பும்
சுற்றமும் இடுகாட் டிற்குச்
சுமந்து செல் காட்சி கண்டான்:

232

முதுமையும் ஹணியும் வாழ்வின்
முடிவினில் இறப்பும் மண்ணில்
பெருவெனப் பாகன் சொன்ன
பேரதெலாம் புலன் புலர்ந்தான்*:

233

* புலர்தல் - வாடுதல், தளர்தல்

- மழுத்துள தலையும், மஞ்சள் 234
வண்ணத்தில் உடையும் கொண்டோன்
செழிப்புளன் மற்றோர் நரளீல்
தெருவினில் நடத்தல் கண்டோன்
- முன்னவர் நிலையும், வாழ்வின் 235
முடிவிலாத் துயரும், அங்கு
இன்னவர் வதனம் தன்னில்
ஹங்கிய ஒளியும் கண்டோன்
- துறந்தவர் வாழ்வின் மேன்மை 236
குழந்தனன்: தனக்கோர் செல்வன்
ஹந்துள செய்தி கேட்டோன்
பெரிதவன் உளம்ம கிழந்தான்.
* * * *
- அனைவரும் உறங்கும் நேரம் 237
அமைதியின், இருளீன், ஆழம்
தினையெனும் பெருள்வீழ்ந் தாலும்
திசையெலாம் கேட்கும் சூழல்:
- பெற்றநன் மகனை, அன்புப் 238
இனையெனும் துணையை, வாழ்வில்
உற்றபல் உறவை, மற்றும்
உடைமைகள் என்ப யாவும்
- முற்றவும் துறப்ப தென்னும் 239
முடிவினில் உறுதி யோடு
கொற்றவன் செல்வன், செல்வக்
கோட்டையில் உறங்கும் அன்புக்

- கொழுந்தீனை, அது, து ஸீர்த்து 240
 கொடியினைப் பிரிந்து செல்ல
 எழுந்தனன்: எழுப்பி டூயல்
 இறுதியாய்ப் பார்த்து மீண்டான்.
 * * * *
- பரீயினை அதைநு டத்துப் 241
 பாகனை அணுகி னான்: தன்
 பிரீவெரு சரீதை யாகப்
 பெருநகர் கடந்து சென்றான்:
- தரணீஒர் சொர்க்கம் காணத் 242
 தன்சொர்க்கம் துறந்து சென்றான்:
 அரணீயம், ஞானம் தேடும்
 ஆலயம்: அந்த நாளீல்
- காடுதான் மெய்ம்மை தேடும் 243
 கலைநீலம் போலும்: ஏதோ
 வீடுமெய்ஞ் ஞானத் தீற்கு
 வேற்றிடம் போன்றோர் தோற்றம்.
- ஒருவர்ஹின் ஒருவ ராக 244
 உண்மையின் பாதை காட்டும்
 குருவினைத் தேடிச் சென்றான்
 குருகுல வாசம் செய்தான்:
- பெறுவதீஸ் முழுமை இன்னும் 245
 பெற்றிலம் என்று கண்டான்
 இறுதியில் தவம்யேற் கொள்ளும்
 எண்ணைத்தீஸ் இடத்தைத் தேர்ந்தான்:

- வருத்தினன்; உடல்ந வீந்து 246
 வாடினன்: வறண்ட தேவைப்
 பொருத்திய எலும்புக் கூட்டில்
 புலன்களும் உயிரு மன்றி
- நீற்பதோன் றில்லை: இந்த 247
 நிலைமையில் மெல்ல மெல்லப்
 பொன்றிடும் கட்டம் வந்து
 பொருந்திய தேஞும், தேடும்
- மெய்யறி(வ) அடைந்தா னில்லை: 248
 விரதத்தை விட்டுத் தீயானம்
 செய்யவும், ஆழ்ந்து அவிந்த
 சிந்தையைக் குவித்து ஞானம்
- தேடவும் முடிவு செய்தான்: 249
 செழிப்புள் தருக்கள் நீற்கும்
 காட்டர்ந் துள்ள சூழல்,
 காலையில் ஒருநாள் போதி
- மருத்தின்கீழ் உறுதி சேர்ந்த 250
 மனத்துடன் அமர்ந்தான்; தேடும்
 வரத்தினைப் பெறுவேன், முன்னர்
 மசீயலன் எனும்,த வத்தான்.
- போதீயின் கீழ்ச்சித் தார்த்தன் 251
 புத்தனாய் மலர்ந்தான்: ஞானச்
 சோதீயில் இந்த வய்யத்
 துயர்ஜிருள் அகற்ற வந்தோன்.

- புத்தர்,தூம் வாழ்ந்த நாளீல் 252
 பெரூத்துள கருத்தொன் றில்லை;
 புத்தர்ளண்ண(ஹ) அவர்பின் நீண்ற
 பற்றினர் எழுத வில்லை:
- நெடியநாள் புத்தர் அன்று 253
 நீகழ்த்தீய உரைகள் நூலின்
 வடிவமே பெற்ற தீல்லை:
 வழிவழி கேள்வி ஞானப்
- பாடமாய், பற்று ஸோர்,பின் 254
 பயின்றவர், ஆழ்ந்து கற்ற
 சீடர்கள், நீண்ட காலச்
 சௌலிவழி பாது காத்து
- வந்ததை, அறிஞர் கால 255
 வளர்ச்சியில் நூல்க ஈரகத்
 தந்தனர்: இடையில் சேர்த்த
 தக்துவம் ஹித்தற்கு) இல்லை.
- மனையினில் தேரன்றும் ஆற்றில் 256
 வழியினில் நதிகள் கூட,
 அனைகடல் சேரும் காலை
 அனவினில் வளர்ந்து தேரன்றும்
- நீலைமைபோல், புத்தர் வாழ்வில் 257
 நீகழ்த்தீன, நீகழ்ந்த யாவும்
 தலைமுறை ஒவ்வொன் றாகத்
 தவத்தீனர் எழுதிச் சேர்த்து

- விளங்கிடும் பாடி யங்கள், 258
 விளக்கங்கள், கருத்து கள், நற்
 களஞ்சிய மாக, ஆழ்ந்த
 கடவுளனக் காணும் பெள்தும்.
 * * * *
- புத்தர்தம் நீண்ட வாழ்வில் 259
 புகண்றுள தாய பெள்துத்
 தத்துவம், பலதே யத்தர்,
 தாய்மொழி பலவும் கொண்டோர்
- எழுதியும் எடுத்து ரைத்தும் 260
 இயற்றியும் குவித்த வற்றுள்
 பழுதுள, பழுதி வாத
 பாடியும் எவரே கண்டோர்:
- கடலினுள் மூழ்கி முத்தம் 261
 காணுவார் பேரன்று ஞானத்
 தீடமுளர் ஆய்ந்து கண்ட
 தீர்வைகள் சிலநாம் காண்போம்:
 * * * *
- மாற்றமே உண்மை: வேறு 262
 மாறிடும் பொருள்ளன் றில்லை
 ஆற்றினுள் நீண்றால் நம்மை
 அணுகும்நீர் புதிதே போலும்:
- புத்தரீன் காண்டல், இஃது 263
 புதியசித் தாந்தம்: ஞான
 வித(து)இது பெள்துத் தீற்கு
 வேதம்ளன் றெண்ணைக் கூடும்:

- "மாற்றம்" ஒன்று) அழிவ தாகும்; 264
 மாறின மறையும் என்னும்
 சூற்றினை உள்ளும் தேர்ந்து
 கொள்வதும் கடினம்: ஆயின்
- இடைவெளி இன்றி மாற்றம் 265
 ஏற்படின், நிலைத்த தண்ணை
 உடைய தென்று) எதுவுமில்லை
 உள்ளது மாற்றம் ஒன்றே!
- அழிவதே மாற்றம் என்னின் 266
 ஆன்மா ஒன்று) இல்லை: புத்தர்
 வழியிதன் வினைவு நான்கு
 மறைகளை மறுப்ப தாகும்.
- "காட்சியை"** பெளத்தர் ஏற்பர் 267
 "கருதுகல்"** ஏற்பர்: ஆனால்
 மாட்சியைத்து) என்று வந்த
 மறைகளை ஏற்பா ரஸ்வர்:
- கடவுளர், ஆன்மா என்னும் 268
 கருத்துரு இரண்டும் ஏற்க
 உடன்படார் பெளத்தர்: இந்த
 உலகமே மாறும் என்பர்.
- ஆன்மாவின் உண்ணை: இந்த 269
 அண்டத்தீன் எல்லை பற்றித்
 தான்காணும் முடிவு) என்று) ஏதும்
 சாற்றினார் இல்லை புத்தர்:

* பிரத்தியட்சம் - காணுதல்

** அனுமானம்

- புத்தரின் மவனம் தன்னைப் 270
 போதீத்த சீடர், லின்னர்
 தத்தம(து) எண்ணம் போல
 தத்துவ விளக்கம் சொன்னார்:
- கடவுளை ஏற்பார் உள்ளார் 271
 கடவுளை மறுப்பார் உள்ளார்
 கடவுளே புத்தர் என்னக்
 கருதிடும் பெளத்தர் உள்ளார்
- ஹ(வு) எனக் கொள்வர்: அஃது 272
 ஹள(வு) எனக் கொள்வாம்: கண்ட
 விரிசலே அன்றிச் சின்ன
 வேற்றுமை என்ப(து) அன்று.
- விரிந்துள பரப்பு, கொள்கை 273
 விளக்கக்தீன் கடல்! தன் ஞுள்ளே
 ஹிந்துள கிளைகள், உண்மைப்
 ஹளவெனும் விரிசல், பெளத்தும்
- புரிந்திடற்(கு) அரிய தான் 274
 புதிர்எனக் காட்டும்: ஆய்ந்து
 தெரிந்தவர் தம்முள் வாதம்
 தீர்ந்த பா(டு) இல்லை இன்றும்:
- புத்தர்தம் சமயம் இன்று 275
 புரியுள கயிறு போல
 புத்தல; பனிரண் டல்ல
 பதினெட்டுக் கிளைகள் என்பர்.

ஹிவுகள் பலவா னாலும்	276
பேசுதற் குரீய வான்	
விரீவுள் வென்று கற்றோர்	
விளம்புவ இரண்டே யாகும்	
காலத்தில் முதல தான்	277
கவடைனின்* ஹீன யானம்	
ஞாலத்தில் தனைஉ யர்த்தி	
நவில்வது மகா யானம்:	
முதலது பெராருள்உண் டெண்ன	278
மொழிவது - மெய்ம்கை வாதம்:	
இதயத்தின் 'கருத்து' மட்டும்	
என்பது மகா யானம்:	
தாம் முயன்று) உயர்நீர் வாணம்	279
தாம் பெறல் ஹீன யானம்:	
தாம் பெறும் போதீ சத்வம்	
சமுதாயத் துயரம் நீக்கும்	
தீருவுடைத் தென்று நம்பும்	280
சிந்தையர் மகா யானர்	
கருணையின் உருவாம் புத்தர்	
கடவுள் என்று) எண்ணு கீன்ற	
மரலினர் மகா யானர்:	281
கையயத்தில் நீர்வா ணம் இப்	
பிரபஞ்சம் தனில் உயர்ந்த	
பேறேன்பர் மகா யானர்:	

* கவடு - பிரிவு

கண்ணுளே ஒலியாய் நீன்று 89
 காதிலே ஒலியாய் நீன்று
 எண்ணுளே* கருத்தாய் நீன்று
 இயக்குவ தனைத்தும் ஆத்மா.

உண்மையே வெல்லும் என்ப(து) 90
 உபநிடத் முடிவு: வரழ்வில்
 தீண்மையாய் நம்பத் தக்க
 தீர்வுனன உலகம் ஏற்கும்.

தோற்றத்தி னின்று) உண்மைக்கும் 91
 சூழ்ந்துள இருளீ னின்றும்
 மாற்று) எனும் பேரொளீக்கும்
 மரணத்தி னின்றும் சாவா

அமரத்து வத்தி னுக்கும் 92
 ஆற்றுப் படுத்தும் சக்தி
 நமர்அத்தன்* ஒருவன் என்னும்
 நம்பிக்கை அனைத்தும் நல்கும்.

உண்மைஞ்றன்(று) உண்டு: போற்றும் 93
 உபநிட தங்கள், தம்முள்
 தீண்மையை(டு) உலகு காணும்
 தெளீவொடு பேச வில்லை

பின்னர்இல் வுலகு கண்ட
 ஹரம்மகுத் தீரம்தொ டங்கி
 எண்ணறு விளக்கம் கண்டோம்
 இறுதினன் றதுவு மில்லை:

* எண் - மனம்

* அத்தன் - கடவுள்

முதுமறை ஏற்பார் உள்ளும் 95

முதல்வனை மறுப்பார் உள்ளார்;

பொதுவெனில் ஆன்மா என்னும்

பொருளீனை மறுப்பார் இல்லை.

சஸ்கரன் அத்வை தத்தீன் 96

தலையகன் விசிட்டாத் வைதும்

மங்கள வண்ணச் சஸ்கு

மாதவன் அடியான் தந்தான்:

மத்துவர் அத்வை தத்தை 97

மறுத்துவர்: துவைதும் என்னும்

தத்துவம் உலகி னுக்குத்

தந்தவர்: தொன்று தொட்டுத்

தொடர்ந்தன பாடி யஸ்கள்* 98

தொடரும்: ஹின் தொடரும்: இன்னும்

படர்ந்துள இருண்மை அற்பப்

பகுதியும் குறைய வில்லை.

* * * *

நீத்தீய வாழ்வில் நெஞ்சம் 99

நீறைவுறும் நெறிகள் காணும்

உத்தீயும் பேசும் முந்தை

உபநீட தஸ்கள்: தர்மம்

பொருந்தீய வழியில் நீன்று 100

பொருள்செயல் கூறும்: வந்த

விருந்தினை உபச ரிக்கும்

விழுமியும் புகலும்: நாளும்

இருள்அடர்ந் துளதாய், எங்கும்	282
இன்மையநீன் றாட்சி செய்யும்	
வெறுமையநீர் வாண மென்ன	
விளம்புவர் ஹீனை யானர்:	
மும்மணிச் சரணம்: [*] உண்மை	283
மெரழினா நான்கு ^{**} : எட்டுச்	
செம்மை சேர். பாதை ^{***} புத்தர்	
சித்தாந்தம் என்பர் பெளத்தர்:	
பன்முறை ஹூப(பு), ஹூப்பு	284
பெளத்தர்கள் கொள்கை; செய்த	
கன்மமே மறு ஹூப்புக்	
காண்பதன் கரணம் என்பர்	
கடவுள் மற்று) ஆன்மா என்னும்	285
கருத்துரை பற்றிப் புத்தர்	
தீடுமென எடுத்து) உரைத்த	
செய்தீன்று) எதுவு மில்லை.	

* மும்மணிச்சரணம்

i. புத்தம் சரணம் ii. தம்மம் சரணம் iii. சங்கம் சரணம்

** நான்கு உண்மைகள்

i. வாழ்க்கை துன்பம் நிறைந்தது ii. ஆசைகளே துன்பங்கட்குக் காரணம் iii. ஆசைகளை அகற்றுவதே துன்ப நிவாரண வழி iv. எண் வகைப் பாதையே ஆசைகளை அகற்றும் வழி

*** எண் வகைப் பாதை i. சரியான பார்வை ii. சரியான சங்கற்பம் iii. சரியான சொல் iv. சரியான செயல் v. சரியான வாழ்க்கை முறை vi. சரியான முயற்சி vii. சரியான நினைவு viii. சரியான மோன நிலை.

நீத்தீயம் மாற்றம்; ஏதும்	286
நீரந்தரம் இல்லை என்னும்	
துத்துவம், கடவுள் ஆன்மா	
தகுதியைத் தகர்ப் பதாகும்	
போதனை என்ப, புத்தர்	287
புகன்றலை என்ப கொண்ட	
வேதமும் தம்மம் என்பர்	
வீரி தீரி ஹிடகம் என்பர்	
கூட்டியும் கழித்தும் பார்க்கின்	288
குவலயத் துயரம் நீக்கும்	
தேட்டேயே பெளத்தும்: புத்தர்	
தேடிய வீடும் அஃதே.	

11

வள்ளுவட்ட

காட்சியை* ஏற்பான்: மற்றும் 289

கருதுதல்** ஏற்பான்: லின்னர்
மாட்சியை உடைத்தென்று) எந்த
வாக்கையும்*** ஆய்ந்தி டாது

ஏற்றிடல் ஏற்றி டாத 290

இயல்பினன் வள்ளு வண்பார்
பேரற்றிடற் குரீய தான்
பொதுமறை கண்டேஙன்: மய்ய

நாட்டினர், யவனர், சீன 291

ஞானியர்,+ தமது முன்னோர்
காட்டிய பாதை தேர்ந்தேஙன்;
காதமும் மேல்ந டந்து

* காட்சி - பிரத்தியட்சம்

** கருதுதல் - அனுமானம்

*** ஆண்றோர் வாக்கு - ஆப்தவாக்கியம்

+ வள்ளுவர் காலத் தமிழகம் மேலை நாடுகளுடனும் கீழை நாடுகளுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. எனவே வள்ளுவர்க்கு, இந்த நாடுகளைச் சேர்ந்த தத்துவ அறிஞர்களின் சிந்தனைகள் அறிமுகமாகி இருந்தன என்று ஊகிக்க இடமிருக்கிறது.

வாழ்வியல் படைத்தோன்: ஞான	292
வாரிதி என்ப யாவும்	
முழுகிலெண் முத்து) எடுத்த	
முனிவன்: ஓர் முடிவு காண	
ஆழ்மன(து) ஆழம் தேடி	293
அனைத்தையும் உருக்கி வர்த்துக்	
காழ்மையின்* உருவும் என்னும்	
கருத்துகள் தொகுத்துச் சொன்னோன்.	
அலகிலா வேறு பாட்டின்	294
ஆழத்தின் ஆழம் முழுகி	
உலகெலாம் ஏற்கத் தக்க	
ஒருமையின் ஊற்றுக் கண்டோன்	
பெருள்ளனின் எதுவா னாலும்	295
புகன்றவர் யாரா னாலும்	
கருவெனின் மெய்ம்மை: அஃது	
காண்பது கட்ட ணைக்கல்.	
இம்பரர் வாழ்வில் தேவர்க்கு)	296
இணையவர் சொன்ன தேனும்	
நம்புமுன் ஆய்வ தொன்றே	
ஞானத்தின் வாயில் என்றான்.	
நம்புகோல் ஒன்றி ருந்தால்	297
நீற்பதற்கு) இடமொன்று) உண்டேல்	
அம்புவி தன்னை யானே	
அசைப்பன்னன்(று) உரைத்தான்** பேவ	

* காழ்மை - முதிர்ந்த மனவுறுதி

** உரைத்தான் - ஆர்க்கிமிஸ் (Archimedes: 287?-212 B.C.)

ஆள்வினை நெம்பு கேளாய்	298
அசைவறு தீண்மை என்னும் தோள்வலி தளமாய் வாழ்வின் சமையெயலாம் தகர்த்துச் சூழும்	
ஊழையும் வென்று நீற்கும்	299
உழைப்புள்ளும் உண்மை சொன்னோன் மாழையில்* வைரம் மிஞ்சும் மனவலி என்று கண்டோன்.	
செய்வதற் கரை தீவ்வை	300
சிந்தைஷர் விஞ்சை: அஃது எய்தீடுத் துணிந்த பின்னர் எட்டுதற்கு) அரை தீவ்வை	
செயலினை, செயல்செய் வேரைத்	301
திருவினைப் பெருக்கு தற்கு முயல்பவர் தம்மை வாழ்வில் முதல்வன்னன் றுயர்த்தும் ஞானி.	
* * * *	
கடவுளீன் உண்மை இன்மை	302
கருதியோர் முடிவு சொன்ன கடயம்ஒன்றில்லை: இந்தத் தரையினில் துறக்கம் காணும்	
வழியினில் நடந்து சென்றோன்	303
மண்ணீல்வாழ் வாஸ்கு வாழும் விழியளர்க்கு) இப்பி றப்பில் வீடுபேற் றுறுதி சொன்னோன்.	

- மண்ணுல கழைந்த வாழ்வை 304
வான்தோட உயர்த்தும் மார்க்கம்
எண்ணியன்: அன்பு பொஸ்கும்
இல்லற வாயில் கண்டோன்.
- உள்ளுவ சிகரம் நோக்கும் 305
உயர்வுள வன்றி, வையம்
எள்ளுவ தணுவும் தேரா
ஏற்றமே ஏற்ற தென்றான்.
- மண்ணிடை அழைந்த வாழ்வின் 306
மாண்பினுக்கு) உறுதி காண
எண்ணிடுன், விட்டுச் செல்லும்
எச்சமே உரைகல் என்றான்
- என்றும்நீன் றிருப்ப தான் 307
இயல்புடைப் பண்பு, யாண்டும்
பொன்றுதல் அறிந்தி டாத
புகழ் பெறும் வாழ்வு போற்றிப்
- பாடிய புலவன்: இந்தப் 308
பாருக்கே அமர வாழ்வைத்
தேடிய முனிவன்: பண்டைச்
செந்தமிழ் மரபின் செம்மல்.
- தரும்சேர் பக்தி என்பர் 309
தவத்தினர் ஞானம் என்பர்
கரும்பே உலகு காக்கும்
கடவுளின் காட்சி என்றான்.

காலமும் இடமும் மற்ற கரைகளும் கடந்து எழுந்து ஞாவவாழ் வயர்ந்து நிற்க நடைமுறை வகுத்த ஞானி	310
ஓழுக்கத்தீன் உயர்வு பேசும் உண்ணதுப் பனுவல்: ஆன்ற ஓழுக்கமே வாழ்க்கைத் தேரீன் உருளைகள் சழலும் ஆணி	311
உள்ளத்தீல் கறைகள் தாஸ்கி உலகுக்கு வேடம் தாஸ்கும் கள்ளத்தை அமிலச் சொல்லால் கண்டனம் செய்த சான்றோரன்	312
ஹப்ஹீனில் சமத்து வத்தைப் ஹரகடம் செய்தோன்: தெய்வச்* சிறப்புள் சீர்தீ ருத்தச் சிந்தையில் காலம் வென்றோன்	313
இரவெனும் இழுவும் வாழ்வில் இன்மையின் இசிப்பும் மண்ணில் பரவுதல் பொறுத்தீ டாதோன் பகுத்துணும் பாதை சொன்னோன்	314
மாற்றம் இவ் வய்ய வாழ்வின் மர(பு): அதன் ஆழம் மூழ்கி ஊற்றம்ளன்று) அமையத் தக்க உண்மைகள் கண்டு சொன்னோன்	315

* தெய்வம் - புதுமை

உலகவாழ்வு) அன்றி, ஆண்மா,
ஒருவன்*என்று) அறிஞர் தேடும்
அலகீலா ஆய்வு பற்றி
அவர்கருத்து) எதுவும் கூறார்.

316

புத்தர்தம் மவுனம் போல,
புதீர்களீன் தீர்வு காண
எத்தனம் செய்து தேவர்⁺
இயம்பின கண்டோ மில்லை

317

ஷவகலும் புலகும் வாழ்வும்
மலிந்துள வளமும் மாந்தர்
கைகளீன் பிடிக்குள் நீற்கும்
கள்ளுக்கம் இலாகு செல்வம்

318

இருப்பதைப் பதப்ப டுத்தி
இம்பரர் இயையோ ராகும்
விருப்பினை முன்னர் ஷவத்து
வினைகளை வகுத்த வேதம்.

* * * *

பெண்மையைப் போற்றும் பண்பில்
பிறங்கும் நூல்: எனினும் பெண்ணைக்
கண்களீல் ஒன்றாய்த் தேவர்
கருதுவது) ஆய்வேங்ம் என்பர்.

320

வள்ளுவும் மாணி டுத்தின்
மாபெரும் வாழ்வி யல்நூல்:
தெள்ளியர் ஆய்வும் ஏற்கும்;
தீறந்துள ஞானப் பேழை.

321

* ஒருவன் - கடவுள்

+ தேவர் - திருவள்ளுவர்

- வள்ளுவர் வாழ்வு பற்றி 322
 வழங்குவ வரலா றென்னக்
 கொள்ளுதற்கு) ஏற்ற தென்று
 சூறுதற்கு) உரீய வஸ்வ
- காலமும் கழிய, வந்து 323
 கலந்துள தகவல் அன்றி
 மூலம்னன் ரூரைக்கத் தக்க
 முடிவுள பணுவல் இல்லை
- ஆகவும் முயன்று, யாவும் 324
 ஆய்ந்து நுண் அறிஞர் தங்கள்
 ஊகம் என்று) உறுதி செய்தது)
 உண்மை என்று) உயர்ந்தோர் ஏற்றார்.

12

சாங்கியம்

சாங்கியம், யோகம், நியாய 325
 தரிசனம், மீமாங்கள், பின்
 சங்கு, வைசேடி கம்ளன்(ரு)
 இந்தியத் தத்து வங்கள்*

காட்சியை, அனுமா னத்தைக், 326
 காலத்தீவில் பழைய வாய்ந்த
 மாட்சியின் உயர்ந்த நான்கு
 மறைகளை முதல்நான்கு)** ஏற்கும்

மறைகளை ஏற்கு மேனும் 327
 மாதேவன் என்று போற்றும்
 இறைவனை ஏற்ப வல்ல
 இயம்பும் சாங் கியம்மீ மாம்சை.

* * * *

* சாங்கியம், யோகம், நியாயம், வைசேடிகம், மீமாம்சை, வேதாந்தம் ஆகிய ஆறும் இந்தியத் தத்துவங்களில் இடம் பெறுபவையாகும். இவற்றுள் வேதாந்தம் பரவலாக ஏற்கப்பட்ட ஒன்றாகவும் விரிவாகப் பேசப்படுவதாகவும் இருப்பதால் அதைத் தனியே எடுத்துக் கொண்டு மீதியிருப்பனவற்றை ஜவகைத் தரிசனங்கள் எனக் கூறுவது உண்டு. இந்தப் பின்னணியில் இங்கு வேதாந்தம் தனியாகவும் மற்ற ஜந்தும் தனியாகவும் பேசப்பட்டுள்ளன.

** வேதங்களை வைசேடிகர் பிரமாணமாக ஏற்பதில்லை.

பொருளென எதுவும் இல்லை	328
புத்தர்தம் கொள்கை: வேதம்	
பொருளென ஏற்கும் ஒன்று	
பொரன்றுதல் இல்லா ஹரம்மம்:	
இருபொருள் சாஸ்கி யத்துக்கு)	329
ஏற்படிடத் தாகும் - ஒன்று	
புருடன்*என்று) உரைப்பர், மற்ற	
பொருள் ஹரகிருதி** என்பர்:	
பதி, பசு, பாசம் - சைவர்	330
பார்வையில் பொருள்கள் மூன்று:	
அதிகம் என்று) ஆய்ந்து கண்ட	
அளவினர் பன்மை வாதுப்	
ஹரிவினர்; அவர்கள் கூறும்	331
ஹறபொருள் ஹன்னர் காண்போம்.	
விரீவுகள் மிகுந்த தேழும்	
விடுவிலை: வெளிச்ச மில்லை.	
* * * *	
இயற்கை, மற்று) ஆன்மா என்னும்	332
இரண்டிலும் ஒன்றை ஒன்று	
பயத்திட வில்லை: மூலப்	
பகுதிகள் இரண்டு மாகும்.	

*புருடன் - ஆன்மா, உயிர் - ஒரு பொருள், பல சொற்கள்

** பிரகிருதி - இயற்கை

இயற்கையும் ஆன்மா வும், தும்
இயல்பினுக்கு) ஏற்ற வரை
செயல்படக் கடவுள் என்னும்
தேவையை ஏற்றார் இல்லை.

காந்தமும் இரும்பும் என்று
கருதீடுத் தக்க தான்
பாந்தம், பேர் இயற்கை, ஆன்மா
பக்கத்தில் அமைந்த தோற்றும்

செயற்படா தீருக்கும் ஆன்மா
செயல்படல் போன்று தோன்றும்
இயற்கைக்குச் சாஸ்கி யர்கள்
இயம்பிடும் விளக்க மாகும்.

இயற்கையின் குணம் மூன்று(*): ஒன்றாய் 336
இணைந்தவை: தீரி, நெய், சோதி
செயற்படல் போன்ற தான்
சேர்க்கை என் றெடுத்து ரைப்பர்.

புருடனை(டு) இயற்கை வந்து
பொருந்தீய உறவை வாழ்வில்
கரு(டு) ஒரு முடுத்தைத் தோன்மேல்
கூட்டிய தனைய(து) என்பர்

ஆன்மத் தீற்கு) அந்தம் இல்லை
ஆதீயும் இல்லை: மண்ணீல்
தான் பிறந் தீறக்கும் வட்டம்
தாண்டும் நாள் பேறு காணும்.

* முன்று குணங்கள்: சத்வம்; ராஜுசம்; தாமசம்:

- வேதத்தை ஏற்ற பின்னும் 339
 வேதியன்** உள்ள உண்மை
 வாதத்தீன் வழியில் காணும்
 வாய்ப்பில்லை என்பர்: தானே
- இயஸ்குவ தீயற்கை: யாரும் 340
 இயக்குவ தன்று: தன்னுள்
 வயஸ்(கு) இரு பத்து நான்கு
 வகையுள் தத்து வத்தீன்
- அபிநயம் உலகம்: யாவும் 341
 ஆட்டுவ(து) ஆன்மா என்பர்
 கஹிலர்தம் ஆய்வு கண்ட
 கருத்துரு சாஸ்கி யத்தர்.
- வானவீ டையத் தக்க 342
 வழினைன் சாஸ்கி யத்தர்
 ஞானமே விரும்பத் தக்க
 நலமுடைத் தென்று கொள்வர்.

** வேதியன் - கடவுள், பிரமன்

13

யோகம்

- சாஸ்கியம் விளக்கு கீன்ற 343
 தத்துவம், கொள்கை, யாவும்
 வாஸ்கிநன் நடைமு றைக்கு
 வழிவகை கூறும் யோகம்:
- யோகம்ன் றுரைக்கும் சொல்லின் 344
 நுண்பெருள், ஹிரம்மம், ஆன்மா
 ஏகம்னன்(ஹ) இணையும் மார்க்கம்
 என்பது வேதம்: ஆயின்
- ஹவியின் வினையை ஆன்மா 345
 ஹிந்திடும் விடுத வைக்குத்
 தீற்றுடை வழிகள் காட்டும்
 தேற்றம்நாம் பேசும் யோகம்
- மந்திரம் யோகம் அன்று 346
 மக்களை வயப்ப டுத்தும்
 தந்திரம் யோகம் அன்று
 தனது முச் சடக்கீச் செய்யும்

- சித்துகள் யோகம் அன்று 347
 சிந்தையில் ஒளைப் ரப்பும்
 சுத்தியும், 'நான்'ம றைந்த
 சேர்தியும் யோகம் ஆகும்.
- புதஞ்சலி படைத்த யோகப் 348
 பாதையில் புலன் அடக்கும்
 விதந்தனை அடைய எட்டு*
 விதிகளை வகுத்த ஸித்தார்:
- ஐம்பெரும் புலன்அ டங்கும் 349
 அமைதியின் தீயானம் காட்டும்
 செம்பெருள் பூர ணாத்தின்
 திருநீறை வீடு பேறு.
- எட்டெனும் விதிக ஞக்குள் 350
 இறுதியில் 'சமாதி' என்னும்
 கட்டத்தை அடைந்து) உறக்கம்
 காண்பவர் சீவன் முக்தர்.
- * * * *
- இறைவனை ஏற்பர்: காணும் 351
 எல்லையெயன் றில்லை என்னும்
 நீறைவுள்ள என்பர்: நின்று
 நீலைத்துவன் எனினும் யாவும்

*யோகம்: எண்வகை யோகம், சித்தர்கள் பற்றிய அத்தியாயம் 22-ஆல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பகைப்பவன் அல்லன்: காத்துப் 352
 பரலிப்பேரன் அல்லன்: வீடு
 கிணைப்பதுய அவனால் அன்று:
 கிட்டுதற்கு) உதவி செய்வோன்.

இறைவனோர் புருடன்: பந்தும் 353
 இல்லாத ஆண்மா: எஸ்கும்
 நிறையிர கீருதி யோடு
 நின்றதை இயங்கச் செய்வான்.

14

காட்டிசூழகம்

உள்ளம்வே றுவகம் வேறென்று)

354

ஒப்புவர்: பஞ்ச பூதக்

கொள்கை,வை சேடி கத்தர்

கொண்டவர்: மேலும் நான்கு

கருப்பெராருள் தேவை என்பர்-

355

காலமும், இடமும், யாவும்

உருப்பெறும் மனமும், ஆன்மா

உடன்பெராருள் ஒன்ப(து) என்பர்.

ஒன்பதீஸ் நீலம்,நீர் மற்றும்

356

உலவிடும் வளீ, தீ நான்கும்

வன்பெராருள்: இவைய னைத்தும்

வகுபடும்: அழியக் கூடும்.

அழிவன பகுப்பின் அந்தம்

357

அணுவெனும் கொள்கை கொண்ட

வழியின, நீயாயம் மற்றும்

வைசே டிகம், மதுக்கள்

- இரண்டாலு தம்முள் ஒன்றாய் 358
 இணையவும், இணைகள் மேலும்
 தீரண்டிடப் பொருட்கள் தோன்றும்:
 சேர்ப்பவன் இறைவன் என்பர்.
- வன்பொருள் அணுக்கள் நான்கு 359
 வகையினா: வகையுள் மாற்றம்
 தென்படல் விசேடம் அன்றிச்
 செவ்வியில் ஒன்றே யாகும்
- ஆதீயென்று) அணுவிற்கு) இல்லை 360
 அந்தமும் இல்லை: அஃது
 வேதியன் படைத்து) அழிக்கும்
 விதத்துள் பொருளும் அன்று.
- அணுவினைப் படைக்கும் ஆற்றல் 361
 அவனுக்கும் இல்லை: ஆயின்
 அணுவினாவல் உலகில் யாவும்
 ஆக்குவ(து) அவனே யாவன்.
- நீலையுள் தன்று வையம் 362
 நீண்டநாள் ஹின்னர் முற்றும்
 அழிவுறும்: அழிப்போன், மீண்டும்
 ஆக்குவேஙன் இறைவ னாவன்.
- அழிந்தீடும் வையம் ஹின்னர் 363
 ஆக்கம் பெற்று) அழிவ தற்குள்
 கழிந்தீடும் காலம் தன்னைக்
 கற்பம்னன் றுரைப்பர் முன்னோர்.

அண்டமென் றமைந்த யாவும் 364
 அனுக்களீன் சேர்க்கை என்று
 கண்டது பரத நாடு
 கணித்தது கணாதர்* ஞானம்.

ஞானத்தைச் சேடல், சொந்த 365
 நலமெனும் மாச தோய்ந்த
 ஊனத்தை அறியா வேட்டல்
 உயர்ந்தன நாடும் உள்ளம்

வெறுப்பெனல் அனுவு மில்லா 366
 விழைவுகள், துன்பம் யாவும்
 பெருந்தீடும் தீண்மை என்ப
 புகழ்வர் வை சேடி கத்தர்

* கணாதர் - கணாதர் எனும் தத்துவ அறிஞர்

15

நிமரம்

உலகுலயிர் இறைவன் முன்றின்
 உண்மையும் உறவும் ஆயும்
 அவகீலாத் தேடல் வாழ்வில்
 ஆழந்தவர் அளவி வாதார்.

367

உண்மையின் மாற்று காண
 உரைகல் ஓர் தேவை: அஃது
 பண்புடைத் தாயின் காணும்
 பதில்களீல் ஒளிர்வு) இருக்கும்:

368

காட்சி, ஹன் ஆப்டு வாக்கு,
 கருதுதல், உவமை, நான்கீன்
 ஆட்சியை நீயாய் வாதம்
 அடிப்படை யாக ஏற்கும்.

369

அறிபவர் ஒருவர்: தேடி
 அறிபொருள்: அறிவு காணும்
 நெறியெனும் இவற்றுள், நீயாயம்
 நெறியினை முதற்ப டுத்தும்:

370

- உலகுடன் ஆன்மா மற்றும் 371
 உலக வரழ்(வு) அனுப வஸ்கள்
 பலவும் நன்கு ஆய்வ தற்குப்
 பதார்த்தஸ்கள் பதினா(று) என்ன
- வகுத்தவர் நீயாய வகத 372
 மதுத்தீனைப் படைத்த யேலோர்
 பகுத்தறி(வு) ஒளிரும் வகதுப்
 பாதையில் முன்ற டந்தோர்:
- தெய்வம் ஒன்று(று) ஏற்பர்: எட்டுத் 373
 திசையினும் நிறைந்தோன்: யாவும்
 செய்பவன் எனினும் மூலச்
 செய்பொருள் படைப்போன் அவ்வன்
- நீத்திய முடைய(து) ஆன்மா 374
 நீலையுடைத்து(து): அதன்சி றப்பு
 புத்தியும் உணர்வும் என்னப்
 புகலுவர்: ஆயின் ஆன்மா
- உடலோடும் உள்ளத் தோடும் 375
 ஒன்றினால் அன்றித் தானே
 தீடுமெதும் உயிர்க்க நீற்கும்
 தீருவுடைத் தல்ல வென்பர்.
- உடலோடும் உள்ளத் தோடும் 376
 ஒன்றிய தொடர்(பு) அறுந்து
 சடம் என ஆன்மா நீற்கும்
 தன்மையே முத்தி என்பர்.

அளவைநூல் ஆழ்ந்து கற்றோன்
 ஆன்மிக உண்மை தேடும்
 களமெனில் நீரிர்ந்து நின்றோன்
 கொதயன் ‘நியாயம்’ கண்டான்.

377

16

பிடாடிகள்

சொல், ஒனி இரண்டின் ஆய்வில் 378
 தோய்ந்தமீ மாம்சை வித்தர்*
 தோல்பொருள் இரண்டும், என்றும்
 தோடர் பொருள் என்று கண்டார்

வேதங்கட்ட(அ) ஆதி இல்லை 379
 மெய்யரும்** படைத்த வல்ல
 வாதங்கட்ட(கு) அப்பாற் பட்ட
 வாய்மையின் களஞ்சி யங்கள்.

வேதத்தீன் ஹீ(வு) நான்கில்⁺ 380
 மீமாம்சை, ஹிராய ணங்கள்
 ஆதர வென்று கொண்டு இஸ்கு)
 அமைந்துள சமய மாகும்.

* வித்தர் - அறிஞர், தவசி

** மெய்யர் - முனிவர், உண்மையுணர்ந்தோர்

+ நான்கு பிரிவுகள் - சம்ஹிதைகள், பிராமணங்கள், ஆரண்யகங்கள், உபநிடதங்கள்

- சொற்பொருள் ஆய்வென் கின்ற
துறையில்மீ மாம்ச கர்கள்,
விற்பனர் இன்றும் போற்றும்
மேதைமை கண்டோர் என்பர். 381
- தெய்வங்கள் ஏற்பர: யாகம்
செய்வர:தும் யாகங் கட்குத்
தெய்வங்கள் பணியும்: வேண்டும்
தீருவெலாம் நல்கும் என்பர்: 382
- கீரியைகள் வழியில் இன்பக்
கேணியென் றெண்ணும் சொர்க்க
புரியினை யடைய யாகம்
புரிந்தவர், காலப் போக்கில் 383
- முத்தியின் பாதை காண
முனைந்தனர்: தும்மீ மாம்சைத்
தத்துவத் தரீச னத்தின்
தளத்தினை விரிவு செய்தார். 384
- மனைகளை ஏற்ப ரேணும்
வையத்தைப் படைத்து அழிக்கும்
இறையவன்* ஒருவன் இல்லை
என்பதில் உறுதி உள்ளார். 385
- 'ஒருவன் உண்டென்பர: ஆயின்
உலகமின்(து) அவன்ப டைத்த
பொருளெனவூல் ஏற்கார்,' என்று
புகலுவர் அறிஞர் முல்லர்* 386

* இறையவன் - கடவுள்

** முல்லர் - Max Müller

ஆன்மாவை ஏற்பர் மேலும்	387
அதன் தொழில் அறிவு தென்பர்	
தான் அயைந்து) என்றும் உள்ள	
தனிப்பொருள் என்றும் சொல்வர்	
அணுவினால் இந்த வையும்	388
ஆன(து) என்று) ஏற்பர: ஆயின்	
நுணுகியே தேடுத் தக்க	
நொய்ப்பொருள் அணு என்று) ஒப்பார்.	
ஆக்குவான் இறைவன் யாவும்	389
அழிப்பவன்: அழித்த ரீண்ணர்	
ஆக்குவான்: இந்த வட்டம்	
அவகின்றித் தொடர்வ தென்னும்	
தத்துவம் ஏற்ப தன்று	390
சைமினி* வகுத்த பாதை;	
நீத்திய மான(து) என்பர்	
நீலமைடு, நீரும் வாழ்வும்.	
கொள்கையில் உயர்ந்து நீண்ற	391
குமரீல பட்டர்: அண்ணார்	
பள்ளியில் அணைந்து கல்வி	
பயில்பிரபா கரரோ(டு) அன்று	
புரீதலில் கண்ட மாற்றம்	392
பொருளெனத் தடம் ப தீத்துப்	
பீரிவுபட்ட(டு) இரண்டு கூறாய்ப்	
பளந்தது தென்மீ மாம்சை.	

* சைமினி - Jaimini [தத்துவ அறிஞர்]

உலகொடும் உள்ளக் தோடும் 393

உள்ளபற்று அறுந்து ஒர்ஆண்மா

நீலவிடும் அயைவே சொர்க்க

நீலை: அதை அடைந்த ஆண்மா

அறிவெளி காணும்: தன்னுள் 394

ஆனந்தம் காணும் என்னும்

நெறியினர் பட்டர்*: ஆயின்

நேர்தீர்த்து எதீர தாக

உள்ளுவ தென்ப(து) இன்றி 395

உணர்வென எதுவும் இன்றிக்

கல்லெனும் நீலையை ஹிரபா

கரரின்மீ மாம்சைச் சொர்க்கம்.

---

* குமரிலபட்டர்: சைமினியின் மீமாம்ச சூத்திரம் என்ற நூலின் பாடியத்திற்கு வழிநூல் செய்தவர்.

17

வேதாந்தம் *

- இருடிகள் கண்ட(து) என்பர் 396
 இறைவனே அருளீச் செய்த
 திருமழை என்பர்: ஆதி
 செரிந்தீலம் என்றும் சொல்வர்
- மறைஞன வணக்கி நின்று 397
 வழிபடு நூல்லன் றில்லை
 இறைவன்,அவ் விறைவன் தூதன்
 எனாகு தலைவன் இல்லை
- ஒருவன்னன் மூலகை ஆனும் 398
 உயர்பொருள் தனித்தொன் றில்லை
 அருவம்னன் றனைத்தீ னுள்ளும்
 ஆண்டவன் நிறைந்து நீற்பான்

* வேதாந்தம் எதிர்காலச் சமயமா? [Is Vedanta the Future Religion] என்ற தலைப்பில் விவேகாநந்த அடிகளார் 08.04.1900-இல் சான் :பிராண்சிஸ்கோவில் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சாரம்

நான்அவன் உருவம்: மற்றும்,
யாவுமே இறைவன் கோவில்:
கோண்*அவன் உலகம்: மீன்கள்
குழுமத்தும் குடியி ருப்பான்.

399

சூரியம் என்ப முற்றும்
சூழ்ந்துள்ளன்: அவன்கீ வாத
மானியம்** எதுவும் இல்லை:
மண்ணெண்டு விண்ணும் ஆள்வோன்.

400

மெய்யலால் கோவில் இல்லை
வேதன் அங்கு உறைவ துண்ணைய
மய்யிருள் அகற்றும் மெய்ம்மை
வடிவெலாம் இறைவன் தோற்றும்

401

வானிலோர் துறக்கம்*** இல்லை:
மற்றும் அங்கு அளறும்" இல்லை:
நானிலம் இவற்றை எல்லாம்
நம்புவது) அறிவி வாயை.

402

மனிதருள் எவரும் மண்ணீல்,
வண்ஸ்கிடும் தகுதி பெற்ற
தனிமுதல்## என வே தாந்தத்
தக்துவம் ஏற்ப தீவ்வை.

403

-
- * கோண் - நாண்ணிய பகுதி
  - ** மானியம் - (வரியில்லாத) நிலம்: நிலம்.
  - *** துறக்கம் - சுவர்க்கம்
  - # அளறு - நரகம்
  - ## தனிமுதல் - கடவுள்

புதுவதென் றொன்றை மண்ணீல்	404
புகுத்துல்சற் றௌதீது: கால	
முதுமையில் விழுதி றக்கி	
முற்றின பெயர்த்துல் பாடு.	
மதிருவும் இயற்கைச் செல்வும்	405
மனிதருள் உறையும் ஆற்றல்	
புதிதுல: கல்விக் கூடப்	
போதனை வினைப்ப தன்று	
பனுவல்கள் பயிலும் பாதை	406
பரம்பொருள் பாதை அன்று	
அனுபவம் அறிவின் ஊற்று	
ஆண்டவன் ஞானா னந்தன்	
வீடுபேற் றமைதி காண	407
வேதாந்தத் தேடல் எண்ணீன்	
வீடுசேர் ஞான யோகப்	
பெருவழி சிறந்து தோன்றும்.	
* * * *	
பாதரா யணர்தும் ஆய்வுப்	408
பயிலுகம் படைத்த செந்தால்	
வேதத்தின் உபநி டத்தின்	
விளக்கமென் றமைந்து வேத	
மரஹிற்கு விழுதாய், வேராய்	409
வாய்த்துள பனுவல்: நூலேர்	
பிரமகுத் தீரம்ளன் கின்ற	
பெயரீனீல் பெருமை செய்வர்.	

* பாதராயணர் : இந்தியத் தத்துவ அறிஞர்.
பிரம்ம குத்திரம் எழுதியவர்

முதற்பொருள் ஒன்று(ய) என்கின்ற முடிவினர்: வீடு காண உதவிடும் வழிகள் மூன்றில் உயர்ந்தது ஞானம் என்பார்	410
பிண்ணர்வந் தவர்கள் எல்லாம் பிரம்மகுத் தீரவி ஈக்கம் சௌன்னவர் ஆவர்: மேலும் தோன்றின பதிவு செய்தார்.	411

18

வேதாந்தம் : அதிகாவதம்

சஸ்கரண் வேதாந் தக்தீன் 412
 தலையமகன்: பார்பு ரக்கும்
 செஸ்கதீர் சோதி போலும்
 சிதளீவுடன் உண்மை தேர்ந்தோன்

மதிவள நுப்பும் கண்டு 413
 வய்யமே புகழும் மேதை:
 அதீகநாள் இல்லை, வாழ்ந்த
 ஆயுனும் குறைவா னாலும்

சாதனைச் சிகரம் தொட்டுச் 414
 சரீத்தீரம் படைத்த மேலோன்:
 வாதமியன் றமர்ந்த காலை
 வான்தொட வளர்ந்து நீண்டோன்.

சாதியின் வருண பேதத் 415
 தர்மத்தைக் காத்து வாழ்ந்த
 வேதியர் குலத்தீல் வந்தோன்
 வேதியர் மரபு காத்தோன்

* * * *

- கிறைவன் மற(று) ஆன்மா என்ப 416
 கிரண்டல் ஏகம் என்னும்
 மறையினைச் சமைத்து) அத்வைது
 வழியினை வகுத்து ஞானி.
- மாவலி கணதயில் மாவன் 417
 வான்நடந் தளந்தான் போல
 நாவலந் தீப கற்பம்
 நடந்துசொன் றறிந்த மேதை:
- மேற்றிசை, வடக்கு மற்றும் 418
 மீந்துள கிழக்குத் தெற்கு
 நாற்றிசை ஞான பீடம்
 நாட்டிய விஞ்சை மாந்தன்.
 * * * *
- உல(கு) உயிர் பிரம்மம் மூன்றில் 419
 உள்ளது பிரம்மம் மட்டும்;
 பலவகைக் காட்சி எவ்வாறு
 பழுதை*யில் பாம்பு போவாற்:
- அழிப்பிலாப் பொருளே உண்மை 420
 ஆதலின், கனவில் தோன்றி
 விழிப்பினீல் மறையும் யாவும்
 மெய்யல; மாயை என்றான்.

---

* பழுதை - கயிறு

பிரம்மயே பிரபஞ் சம**:பேர் 421

பிரபஞ்சம் படைத்தோன் பிரம்மன்

பிரம்மயே உலகு காணும்

பிறப்புகள் அனைத்தின் ஆன்மா.

ஆன்றநற் பிரம்மம் ஒன்று) அஃ(து) 422

அளவிலா உயிர்க ஸகத்

தோன்றலும், அந்தத் தோற்றம்

தொடர்வதும் எவ்வா றன்பர்

விண்மீது மதீயம் ஒன்றே 423

விளஸ்கினும் குளஸ்கள், கேணித்

தண்ணீரில் மதீயின் பிம்பம்

தரைவாம் தோன்றல் பேரவாம்.

உருவமைன் றில்வா பிரம்மம் 424

உலகீனில் உயிர்க ஸக,

அருவமைன்(து) அமைந்த பிரம்மம்

அண்டமாய்த் தோன்று கின்ற

விந்தையை மாயை என்று 425

விளக்கினன் சங்க ரன்ஃபின்

வந்த, ராமானு சன்,இவ்

வாதத்தை ஏற்றா னில்லை.

* * * *

** பிரபஞ்சம் - உடல், உலகு, பிரபஞ்சம் என்ற சொற்கள் சடப்பொருளைக் குறிப்பதற்குப் பொதுவானதாகவும், உயிர், ஆன்மா என்ற சொற்கள் சீவப்பொருளைக் குறிப்பனவாகவும் பொதுவாக ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடு இன்றிப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

வய்யமே மாணை தானா? 426
 வானமும் மாணை யா? வெம்
 செய்யவன் மாணை யா? பின்
 தீர்தகும் கோள்கள் பொய்யா?

விண்ணைலாம் ஒளீப ரப்பி 427
 வெளீயலாம் நீறைந்தீ ருக்கும்
 எண்ணைலாம் கடந்த மீன்கள்
 இயற்கையில் அனைத்தும் பொய்யா?

மானுடம் பொய்யா? இந்த 428
 வையத்து வாழ்வும் பொய்யா?
 ஊனுடம்(பு) அழிய மேனும்
 உயிரினம் தொடர்வ தன்றோ!

* * * *

எண்ணத்தில் வானம் தோய 429
 எழுந்தவன்: மனித நேய
 வண்ணத்தில் வய்தி கத்தின்
 வரம்பொடு தரையில் நின்றான்.

அனைத்துமே மாணை என்றோன் 430
 ஆன்மாக்கள் பிரம்மம் என்றோன்
 இனத்திலே உயர்வே தாழ்வே
 இல்லைன்(று) எண்ண வில்லை

அண்டழும், கோடி கோடி 431
 ஆன்மாவும், ஏகம் என்று
 கண்டவன் வருண பேதக்
 கரையினைக் கடந்தான் இல்லை.

* * * *

ஆற்றினைத் தீருப்பி வீட்டிற்கு)	432
அருகினில் கொணர்ந்தான் என்பர்	
காற்றினில் மிதந்து தாயைக்	
காணவே வந்தான் என்பர்	
கூடுவீட்டு) இறந்தோன் மெய்யில்	433
குடியிருந்து) இல்ல றத்தீன்	
பாடுகண்டு இன்ப வாழ்வின்	
பயனையும் துய்த்தான் என்பர்	
சங்கரன் வாழ்வு பேசும்	434
சரீதையில் கதையும் வந்து	
தீங்களில் மாசு பேரவச்	
சேர்ந்துள தென்பது) உண்மை.	

வேதாந்தம் : யசிடாத்தைதம்

ஆன்மிகு துறவி கட்குள்
அதீசய மனீதன்: அன்று
தாண்டாரு புதீய பாதை
சமைத்துவன்: சமய வாழ்வில்

435

பழையையின் இருள் அகற்றப்
பலகணி தீறந்தோன்: நீண்ட
வழையையன் றிருந்து வந்த
வருணைத்தீன் பிடித கர்த்தான்.

436

பஞ்சமர் தாழ்ந்தோ ரவ்வர்
பார்ப்பனர் உயர்ந்தோ ரவ்வர்
வஞ்சம்இஃ(து) அவன்ப கைப்பில்
வரிசைஒன் றில்லை என்றான்

437

ஓரத்தீல் ஒதுக்கப் பட்டோர்
உறவெனக் கைகொ டுத்தான்
தூரத்தீல் வாழ்ந்தோர் தஸ்கள்
தோள்தர நடந்து சென்றான்

438

- தீட்டென ஒதுக்கப் பட்டேர் 439
 திருக்குலத் தார்கள் என்று
 நாட்டவர் அறியச் சொன்னான்
 நம்பின் உடிப ணிந்தான்:
- புதுமையைப் புகுத்தி யோன்: ஒர் 440
 புரட்சியின் தலைவன்: ஆழ்வார்
 முதுமொழி, வேதஸ் கட்கு
 முன்செலும் எனப்ப ணித்தோன்
- முயற்சியின் வடிவம்: கொண்ட 441
 முடிவினில் முனைந்து நீற்போன்:
 அயர்ச்சியின் நீழலும் தீண்டா
 ஆற்றுகல் உருவ மானோன்.
- * * * *
- தேவர்வந் தீறைஞ்ச நன்னால் 442
 திருக்கோட்டி யூர்வாழ் நம்பி
 மாவலி யளந்தான் என்னும்
 மாவவன் அடியான் தன்னைக்
- காதஸ்கள் நூறு மிஞ்சக் 443.
 கால்நடை யாகச் சென்று
 வேதஸ்கள் முழுஸ்கு கீன்ற
 வீடுசேர்ந் தடிப ணிந்தான்:
- மாணவ ரோடி ருந்த 444
 மாண்புடை நம்பி, தம்மைக்
 காணவந் திருந்தோன் தன்னைக்
 கையசைத் திருக்கச் சொன்னார்.

- வந்தவன் தண்ட ணிட்டு 445
 வணஸ்கினன்: எட்டெ முத்து
 மந்தீரம் கற்க வந்த
 மாணவன் அடியேன் என்றான்:
- 'இன்னொரு நாள்வர' என்றார்: 446
 ஏயாற்றம்: தீரும்பிச் சென்றான்
 ஹின்னொரு முறைசென் றானைப்
 'ஹினர் வர' என்றார் மீண்டும்:
- ஹின்னரும் சென்றான்: நம்ஹி 447
 'ஹினர் வர' என்றார் மீண்டும்:
 சொன்னது பணிந்த சீடன்
 தொடர்ந்தனன்; தோல்லி ஒப்பான்.
- பத்தல: பதினொன் றல்ல 448
 பதினெட்டாம் முறையாய் அன்று
 அத்தனின் முன்னர் நீண்றான்:
 அடிபணிந் தானை 'நீ! ஓர்
- தீஸ்கள்போல் உண்ணா நோன்பு 449
 செய்க!ஹின் வருக' என்றார்:
 அஸ்ஸனம் செய்தான்: நம்ஹி
 அருளுடன் "ஓம்ந மோஹ
- நாராய ணாய" வென்று 450
 நவின்றனர்: 'மந்தீ ரத்தைப்
 பாராய ணம்செய் வேர்க்குப்
 பரகதி உறுதி: ஆயின்

யாருக்கும் சொல்லா தீந்த
ரகசியம் காப்பாய்: மீறி
ஊருக்குள் எவர்க்கும் சொன்னால்
உனதீடும் நரகம்' என்றார்.

451

பணிந்தனன்: குருவின் பாதம்
பற்றினன்: தனக்குள் ஏதோ
துணிந்துவ னாய் அவ் இல்லம்
துறந்துவன் கோவில் சென்றான்;

452

கோவிலில் அழைந்தி ருந்த
கோபுரம் ஏறி நீண்றான்
சூலியஸ்(கு) அழைத்தான்; வந்த
கூட்டத்தின் அணைவ ருக்கும்

453

கற்றதை எடுத்து ரீத்துக்
கருத்தையும் விளக்கீச் சொன்னான்
பெற்றநற் பேறு வையும்
பெறுவது பேணும் வள்ளல்.

454

* * * *

'நரகம் நீ செல்வாய் என்றார்'
நம்பி; கை கூப்பிச் சொன்னான்:
'பரகதி பல்லோர் காணப்
பாவம்நான் ஒருவன் ஏற்றேன்'

455

* * * *

உல(கு) உயிர் இறைவன் முன்றும்
உண்மை:பின் ஒன்றுள் ஒன்றாய்
நீலவிநீன் றியக்கும் என்ன
நீறுவினன் நெடுமால் அன்பன்:

456

உடல்தனை உயிர்இ யக்கும் உல(கு), உயிர் இரண்டு னுக்கும் கடவுள்தான் உயிர்: இம் முன்றும் கனவலை: உண்மை என்றான்:	457
உடல் உயிர் இரண்டு னோடும் ஒன்றி நின்றியக்கும் சக்தி கடவுள் என்று) எத்தீ ராசர்* கண்டது விசிட்டாத் வைதம்.	458
* * * *	
இறைவன் மற்று) ஆன்மா அல்ல(து) இயங்கு) உயிர் அனைத்து மாக உறைவிடம் அண்டம்: முன்றும் உண்மையே: இவற்றுள் உள்ள	459
தொடர்பு) ஒருமுடிவி வாது தொடர்ந்தீடும் கேள்வி: தீரா இடர்களீன் ஊற்று: நாளும் இம்பரர் தேடும் ஞானம்.	460

* எதிராசர் என்பது ராமானுசரின் பட்டப் பெயர்.
யாப்புக் கருதி எத்திராசர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

20

வேதாந்தம் : துக்ஷதம்

உயர்வள சிந்தனை கட்டு
உறைவிடம் என்று போற்றும்
பெயருடை உபரி ட்கள்
பேசுவ, தம்முள் கண்ட

461

முரண்களை விளக்க வந்து
முயன்றவர் கருத்தீர் கண்ட
முரண்களீன் வினைவே இற்றை
முவகை வேதாந் தஸ்கள்:

462

குயவனார் களீமண் கொண்டு
குடத்தினைச் செய்வார்: அந்தக்
குயவனார் இறைவன்: செய்த
குடம்நம தண்டம்: இங்கு

463

குயவனே உண்மை: காணும்
குடம்நாரு மாயை என்னும்
இயலினான் சஸ்க ரன்:பின்
இரண்டுமே இறைவன் என்று

464

கூறுவன் எத்தீ ராசன்:
 கூற்றிலை இரண்டு னின்றும்
 மாறுபட்ட வராய் மத்வர்
 மற்றிலை வெவ்வே(று) என்றான்.

465

இறைவன் வே(று), ஆத்மா வே(று) என்று) 466
 இயம்பினன்: இவற்றின் பேதம்
 மறைவதொன் றில்லை: இஃது
 மத்துவர் கண்ட துவைதம்:

உடம்பு), உயிர், இறைவன் முன்றுள்
 ஒருமையன் நெதுவு மில்லை
 இடம்பெறும் ஜந்து பேதம்*
 என்றுமே நிலைத்து தென்றான்:

467

---

* ஜந்து பேதங்கள்:

- (i) சீவ், ஈசுவர பேதம்
- (ii) சட், ஈசுவர பேதம்
- (iii) சீவ், சட பேதம்
- (iv) சீவ் பரஸ்பர பேதம்
- (v) சட பரஸ்பர பேதம்

பரகதி யடைவர் சாண்றோர்; 468
 பாவத்தின் அடிமை கட்கு
 நரகமே முடிவு; மீண்டும்
 நற்கதி காணார் என்றான்.

லீடுபே றிழுந்தோ ருக்கு 469
 மீட்சியென் றில்லை என்று
 பாடுதல்* இந்து தர்மப்
 பண்புக்கு முரணே ஆகும்**

* பாடுதல் - கூறுதல்

** நரகம் சென்றாருக்கு அதனின்றும் மீள வழி இல்லை என்று
 மத்துவர் கூறுவது இந்து சமய நம்பிக்கைக்கு எதிரானதாகும்.

21

கிற்கு சடியும்

சமயங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும்
தாழிதர் உள்ளார்: இந்து
சமயத்திற்கு) ஆசி இல்லை
தாழிதர் ஒருவ ரஸ்வர்.

வேதத்தை, உபநி டத்தை
வியங்கர்தம் மொழியில் கண்ணன்
கீதத்தை வேராய், மற்றும்
கிளைகளாய் வேதாந் தங்கள்*

சாஸ்கீயம், யோகம், நீயாய
தரீசனம், கைசே டிகம், பின்
ஈங்கு, மீ மாம்கை என்ப
இயைந்தன இந்து மார்க்கம்.

மிருதீகள் என்ப யாவும்
வேதங்க ஞக்குப் பின்னர்
வருபவை: காலந் தோறும்
மாறுவ: வளர்ப் வாகும்.

* வேதாந்தங்கள் - அத்தை வேதாந்தம், விசிட்டாத்தை
வேதாந்தம், துவைவேதாந்தம்.

அரி, அயன், சிவனார் மற்றும்
அசரர்கள், தேவர் கும்மை
வரிசையாய் உலவ விட்டு
வையத்தர் அனுப விக்கப்

474

புணாந்தனர் நீண்ட காதை,
புராணங்கள் என்பர்; மக்கள்
நீணாந்திடத் தக்க தான்
நீதியும், நெறியும் கூறும்.
* * * *

475

வினைப்பயன் ஹவீ தேஷும்
வினைவதொன் ரூஹு(தி) என்று
நீணாப்பவர் இந்து தர்ம
நெறியினில் நீலைத்து நீற்போர்.

476

வினைத்தரம் ஒன்றே மாந்தர்
விதிக்கெலாம் வித்து: மண்ணீல்
அனைத்திற்கும் விழுதாய் வேராய்
அயைந்தது கருமய் ஒன்றே.
* * * *

477

ஹப்புப் ஹன் ஹப்பு: மீண்டும்
ஹப்பெனும் வட்டம் தாண்டிப்
ஹப்பிலா வீடு காணும்
பேற்றினை விரும்பி நோற்பர்.
* * * *

478

உருவிலன்: நாம மில்லான்
உலகுள் அணுஒவ் வெள்ளில்
திருவெனும் ஹரம்மம் என்னும்
தெளிவுள் சமய மேனும்

479

- படைத்தீடும் பிரம்மன், காத்துப் 480
 பாலிப்போன் மாலன், கங்கை
 சடைத்தீரன் மீது தாஸ்கும்
 சங்கரன் ஊழிக் கூத்தன்
- முழுமுதற் கடவு வளண்ண 481
 மூவரை இந்து மார்க்கம்
 தொழுவதற் கேற்கும்; இஃது
 தொன்றுதொட் டயைந்த பாதை.
 * * * *
- கலையகள், தீருமகள், லின் 482
 கயிலையில் உடன்னி ருக்கும்
 மலையகள் முறையே மூவர்
 மாண்புடைத் துணைக ளாவர்.
- நாயகள் கல்வித் தெய்வம் 483
 யாவரும் துதிக்கும் செய்யாள்
 கோயகள் செல்வத் தெய்வம்
 கூத்தனீன் பாக மான
- அம்பிகை சக்தித் தெய்வம் 484
 அரணைாடு சமபங்கு) என்னும்
 நம்பிக்கை, பெண்ணீ யத்தில்
 ஞாலமே வியக்கத் தக்க
- சிந்தனை: புதீர்ணன் றுக்குத் 485
 தீர்வு) என்று மீண்டும் மீண்டும்
 சிந்திக்கத் தக்க ஒன்று); இத்
 தேயத்தில் பெண்மை பற்றி

- முன்னெனயர் கெள்ளடி ருந்து
முடிவுக்குச் சான்று: பெண்கள் 486
அன்னெனயர்: சமுதா யத்தீன்
ஆணீவேர்: ஆனும் பெண்ணும்
- ஏகத்தீன் இருசைம் பாதி;
இரண்டிற்கும் இயற்கை வேறு
பாகத்தீல் இரண்டும் மூலம்
பானையர் நகல்கள் அல்லர். 487
- இருவரும் இணைந்தீ டாமல்
எதிலுமே முழுமை இல்லை
இருபுறம் வெவ்வே(று) ஆயின்
ஏகத்தீற்கு இரண்டும் தேவை. 488
- பாடம்நன் றண்டு வாழ்வில்
பணிஇரு பக்க மென்னின்
ஆடவர் மேல்,கீழ் என்ன
அனுகுதல் அறிவி வருமை. 489
- அம்பிகை பாகன் மைந்தன்
அறுமுகன் தழிழர் தெய்வம்
தும்பிக்கை யான்தூர் மைந்தன்
தொடக்கத்தீல் வண்ஸ்கும் தெய்வம். 490
- குலதெய்வம் என்று மக்கள்
கும்பிடும் சிறுதெய் வஸ்கட்டு
அளவிலை: சிற்றூர் என்ப
அனைத்தினும் அவற்றின் ஆட்சி. 491

- பீரிவுகள் மூன்று சௌவெர் 492
 ஹிநையணீந் தீடுவேஙன் சைவம்
 அரீவழி வைணவம்,பேர்
 ஆற்றல்சேர் உழையயான் சாக்தம்.
- சாத்தீரப் பெருமை பெற்ற 493
 தலஸ்கட்டுச் சென்று வேண்டும்
 யாத்திரை, புண்ணீ யங்கள்
 நல்குவ(து) என்ப(து) ஏற்பர்.
- காலமும் இடமும் ஈசன் 494
 கடந்தவன் என்ப ரேனும்
 ஆலயம் தொழுவர்: பக்தி
 அலையினில் அமைதி காண்பர்.
- தீருவிழாப் பல ஆனாலும் 495
 தீசைக்கொரு மாற்றத் தோடு
 பெருவிழாக் காண்பர்: முற்றும்
 பேசுதற்கு) இடமிஸ்கு) இல்லை.
- * * * *
- மதமெனும் வரம்பு கட்குள் 496
 வருவதன்ரு) இந்து தர்மம்
 முதல்வர்ளன் றோகுவர் இல்லை
 முன்னவர், முனீவர் ஞானச்
- சங்கமம் இந்து மார்க்கம்: 497
 தத்துவ மரபு தேடின்
 கங்கையும் பொன்னீ ஆறும்
 கலந்துள கடல் பரப்பு.
- * * * *

ஆன்மாவென் றமைந்த ஒன்று 498

அறுதியில் பூர ணைத்தைத்
தான்காண இயலும்: யாவும்
தன்வீணைப் பயனே யாகும்.

* * * *

பாதையில் ஒளியும் செய்யும் 499

பயணத்தில் விரைவும் சேர்க்கும்
மேதையர் 'குரு' என் பேர் கூர்
மெய்யறி வாளர் தம்பால்

குருகுல வாசம் செய்தல்; 500

குருசீடர் முறையில் ஞானம்
பெறுவது ஆன்ம வாழ்வில்
பேரோளி பெறுவ தாகும்.

பணுவல்கள் மூலம் யாரும் 501

பரம்பராகுள் காணு கீண்ற
அனுபவம் பெறுவ தீவ்வை
ஆசானின் தீட்சை தேவை

வேதாந்தம், ஹன்மீ மாம்சை 502

விளங்கிடும் சங்கியம், யோகம்
ஆதாரம் தேடும் நியாயம்
அதனுடன் வைசே டிகம்பிப்

பிரிவுகள் ஆறும் கொண்ட 503

பெருங்கடல்: தக்து வத்தில்
அரியன; ஆன்மீ கத்தில்
ஆழந்தன அனைத்தின் கூடல்.

* * * *

- அறம் பெருள், இன்பும், வீடென்று) 504
 அயைந்துள புருடார்த் தஸ்கள்
 தீற்படக் கொண்ட வாழ்வைத்
 தேடுவது) இந்து மார்க்கம்
 * * * *
- காலத்தை யுகஸ்க ளாகக் 505
 கண்டது இந்து மார்க்கம்
 ஞாலத்தீல் யுகஸ்கள் நான்கும்
 நடந்து லின் தொடர்ச்சும் வட்டம்.
- இருநூற்றை மிஞ்சி நீற்கும் 506
 எண்ணுள யுகஸ்கள் கொண்டது)
 ஒருநாளாம் 'பிரமாநாள்': அஃபு(து)
 உலகத்தீன் ஆயுள் ஆகும்.
- மாணிடர் ஹிந்தி றந்து 507
 மறைந்துபின் ஹிந்தல் போல
 நானீலம் தோன்றும்: ஊழி
 நாள்வரீன் அழியும்: தோன்றும்.
 * * * *
- வெண்பனி மலையின் விஞ்சி 508
 விண்டொடும் கருத்து) ஓர் பக்கம்
 மண்படு சகதி மிஞ்சும்
 வழுக்கஸ்கள் மற்றோர் பக்கம்
- இந்துளன் றயைந்த மார்க்கம் 509
 இருதுரு வஸ்கள்: இன்றும்
 விந்தையின் விந்தை; நான்கு
 வேதஸ்கள், உபரி டத்கள்

- எட்டினில் காண்ப தன்றி 510
 என்றுமே எங்கு மே நம்
 நாட்டினில் கண்ட தீவ்வை
 நடைமுறை வேறு, வேறு.
- வருணங்கள் என்று முன்னோர் 511
 வகுத்துள ஹீவு ஹின்னர்
 அருகுபோல் வேர்ப ரப்பி
 ஆலென விழுதி றக்கித்
- தன்னலக் கூட்டத் தாரின் 512
 தாகத்தீற்கு) அழுத மாகிப்
 பன்னாரும் கொடுமை, தீமை
 பரவுதற்கு) ஊற்றுக் கண்ணாய்
- செய்யினில்* கணபோல் சேகத்** 513
 தேக்கினில் கறையான் போல
 மெய்யினில் கிருமி போல
 விறலினைக் குறைக்கும் சாதிக்
- களங்கத்தைக் கழுவக் கோடி 514
 கஸ்கையே தேவை, மாந்தர்
 உளங்களில் படிந்த மாச
 ஊழியும் அகல்வ தீவ்வை.
- கடலினும் ஆழ்ந்த சிந்தை 515
 காலம்போல் விரிந்த பார்வை
 உடலெனும் வடிவம் கொண்ட
 ஊற்றினில் சுரந்த ஞானம்

* செய் - வயல்

** சேகம் - மரத்தீன் வைரம்

- வாதத்தின் எல்லை மிஞ்சி 516
 வகுத்துப்பின் வகுத்து ணர்ந்து
 வேதத்தை மிஞ்சி நீண்ற
 மேதையில் விளைந்த மார்க்கம்
- சடஸ்கீற்குள், எண்ணீ வாத 517
 சம்பிர தாய்ஸ் கட்குள்
 அடஸ்கீய தென்று காணும்
 அவலம்ங்குர் கொடுமை அன்றோ
- மணீஉண்டு வயிரம் உண்டு 518
 வானவர் அமிழ்தும் உண்டு
 அணீகளீன் குலியல்: ஆனால்
 அழுக்கீற்குப் பஞ்ச மில்லை.
- * * * *
- வடபுலம் பஞ்சாப் லீல, நீர் 519
 வளமுள வங்க மண்ணீல்,
 குடதீசை மராட்டி யத்தீல்,
 குமரீயின் எல்லை கொண்ட
- தென்னகப் பரப்பில், யாவும் 520
 சிதைத்திடும் புயல்* எழுந்த
 நன்னீலம் தமிழு கத்தீல்,
 நாட்டினீல் சிலமய் யத்தீல்

* புயல் - பெரியார் ஈ.வெ.ரா

தோற்றினர் புரட்சி யாளர்* 521

தெரன்மையின் சுமையைச் சுற்று
மாற்றினர்; எனினும் வெள்ளீ
மலைஇதை அசைப்ப தென்னீன்

பாரதம் தீரள வேண்டும்; 522

பகுத்தறி வாளர் சேணைப்
போர் அனல் பரவ வேண்டும்
புகம்பப் புரட்சி வேண்டும்.

* * * *

இறைவனை அடையும் பாதை 523

எண்ணீல வெனினும் யோக
முறையென மூன்று மார்க்கம்
முன்வைக்கும் இந்து தர்மம்:

சரணாடைந் தீறைவன் பாதம், 524

தனையறந்து) உருகி ஒன்றிப்
பரவச நீலையில் நீன்று
பரவிடும் பக்தி மார்க்கம்;

பற்றில னாகி நீன்று 525

பயன்எதும் கருதீ டாது
உற்றதீல் உலைவி வாது
உழைத்தீடும் கர்ம மார்க்கம்.

புரட்சியாளர் - தயானந்த சரகவதி, ராஜாராம்
மேகன்ராய், ஈகவர சந்தர் வித்யாசாகர், ஜோதிபா பூலே,
அம்பேத்கர், நாராயண குரு, கவிஞர் வீரேசலிஸ்கம்
பந்துலு, இராமலிஸ்க அடிகள், அயோத்தி தாசர், மகாகவி
சுப்ரமணிய பாரதி பேரன்றவர்கள்.

- மெய்ம்மையை விரும்பித் தேடல் 526
வேதங்கள் கற்றல், தீயானம்
செய்திடல், பிரமன் உண்மை
தெளிந்தீடும் ஞான மார்க்கம்.
- தீயலை மலிந்து மிஞ்சிச் 527
செவ்விய நலியும் காலம்
காயமென் றெடுத்து வந்து
கடவுளே காப்பர் என்பர்.
- * * * *
- நரகத்தை அடைந்தார் அங்கு 528
நலிவடே முடி(வு): மீண்டு
பரகதி காணு தற்குப்
பாதையே இல்லை என்னும்
- நிலைமையை இந்து தர்ம 529
நெறிமுறை ஏற்ப தீவ்வை;
தலை முறை பலவும் கண்டு
தம்நிலை உயர்த்தல் கூடும்.
- பாதைகள் பலவா னாலும் 530
பயன்னனல் ஒன்றே என்னும்
மேதையை இந்து தர்ம
விழுமியச் சிகரம் என்போம்.

22

காசவி சீதாந்தம்

பதி, பசு, பாசம் என்னும் 531
 பார்வையின் பெராருண்மை பேசும்
 விதீகளின் விளக்கம் காசவி
 மெய்ம்மொழி எனும்சித் தாந்தம்

பதினனல் இறைவன்: மற்றும் 532
 பசுஇவண் ஆண்மா: அஃது
 கதீபெறல் தடுக்கும் மாணை
 கன்மம் ஆ ஜாவமே பாசம்:

அடித்தள நூல்கள் மூலம் 533
 யாதெனும் கேள்வி கட்குப்
 படித்தவர் ஆய்ந்து கண்ட
 பதில்களில் தெளிவெஙன் றில்லை

செந்தமிழ்ச் சமயம் என்பர்: 534
 சிவனீயப்* பனுவல் யாவும்
 முந்தைய வேதம் பேசும்
 மெரோழினில் காணு சின்றோம்

* சிவனீயம் - காசவி

ஆகமம், வேதம் ஏற்பர் 535
 அடிப்படைப் பணுவல் தம்முள்
 சேகரம்* என்று சைவர்
 தேர்ந்தன ஆக மஸ்கள்:

ஆகமம் இருபத்து) எட்டின் 536
 ஆதீயை அறியோம்: அம்பாள்
 பாகனின் படைப்பே என்னும்
 பார்வையர் பெரும்பால் ஆவர்.

செந்தமிழ் மொழியில் அன்று 537
 சிவஞான பேரதம் யாத்துத்
 தந்தவர் மெய்கண் டார், செந்
 தமிழிலோர் வேதம் என்பர்.

சாத்தீரம் பதினாண் கென்பர் 538
 சைவர்கள்: பக்தி மார்க்கத்
 தோத்தீரம் பன்னி ரண்டு
 துதிப்பதற் கேற்ற நூல்கள்.

தென்னகம் முன்பு கண்ட 539
 சிந்தனை யாளர் தங்கள்
 பண்ணையில் வளர்ந் துயர்ந்த
 பயிர்என்பர் சைவ ஞானம்.

* * * *

ஆன்றவர் வாக்கு, காட்சி 540
 அனுமானம், உண்மை காணச்
 சான்றெனக் கொள்ளுத் தக்க
 தளம்எனச் சைவம் ஏற்கும்:

* * * *

* சேகரம் - சிறந்தது, தலையாய்து

ஆண்டவன் குயவன்; மரைய ஆக்குவதற்(கு) அமைந்தி டும் மண்; பாண்டம்இவ் வுலகம்; சக்தி பயன்படும் தீகிரி என்பர்.	541
கதீராடு சேஷி சேர்ந்த காட்சியை ஒத்த தென்பர் பதியொடு சக்தி யென்று பகர்ந்திடும் சிவ ம தத் தர்*	542
பாண்டத்தைத் தீகிரி மண்ணில் படைத்தவன் குயவன் பேரன்று ஆண்டவன் மரைய யாஸ் இவ் அண்டத்தைச் சமைத்தான் என்பர்.	543
படைத்துள் பெருள்உண் டாயின் படைத்தவன் உள்ளான்: இஃது கிடைத்திடும் உண்மை; இங்கு கேள்வியின்; பதில்ளன் என்பர்.	544
* * * *	
ஓன்றன்று ஆத்மா: மற்றும் ஓன்றுமற் றூரன்றின் தேர்றும் என்றுள் தன்று: யாண்டும் இருப்பதும், அறிவு கைத்தும்,	545

---

* குயவனும் தீகிரியும் வேறானவை. சிவனும் சக்தியும் வேறா என்றால், அவர்கள் கதீரவனும் ஓளீயும் போன்றவர்கள் என்பர்.

பரவியும் உள்ளு மான	546
பண்புள(து) ஆத்மா: ஆனால் விரவிய ஆண் வத்தால் வீறைலாம் இழந்து நீற்கும்.	
ஆன்மத்தைச் சேரும் மாசு ஆணவும், கன்மயம், மாணை: நான்கென்பர்* அவைது டைத்து நாகனைச் சேரும் மார்க்கம்:	547
பூரணத் துவத்தில் ஆன்மா பெராருந்துதற் கிடையு றாகும் காரணம் பாசம்: ஆன்மா கட்டுறும் கயிறு பாசம்.	548
உண்ணைய, பொய் இரண்டி னோடும் உறவுள் பெராருள்**; தன் சார்பின் தன்மையெயா டியஸ்கும் ஆத்மா: தனித்தென்றும் நீற்ப தீவ்வை	549

* நான்கு வழிகள்:

1. தீருப்பணி [தீருநாவுக்கரசர்]
2. போற்றுவது [அர்ச்சிப்பது: தீருஞன சம்பந்தர்]
3. யோகநிலை [சக மார்க்கம்: சுந்தரர்]
4. ஞான மார்க்கம் [சன் மார்க்கம்: மாணிக்கவாசகர்]

** ஆன்மா சத்தாகவும், அசத்தாலவும் மாறும்
இயல்புடையது என்பதை உணர்த்த, அதற்குச் சதுக்க
என்ற பெயரும் உண்டு.

ஆகமும் உலகும் இன்றி 550

ஆன்மாவுக்கு) அறிவெள்ளு நில்லை
தீக்கமைக்கு) உலகு, ஞானம்
ஏசயலோடு, விருப்பும் சேர்க்கும்

ஞாலத்தைப் படைப்ப தற்கு 551

நாதனுக்கு) உதவு கின்ற
மூலமும் சக்தி: மற்றும்
முதற்பொருள் மாயை யாகும்.

இறந்ததோடு) இறுதி என்பது) 552

இன்றிலே ஆன்மா மீண்டும்
இறந்திடல் தோடரும்; கன்மப்
இழைகளின் பயனே என்பர்.

உடல், உல(கு) இரண்டும் தன்னுள் 553

உள்ளதனும் அண்டம், ஆன்மா,
கடவுளும் உண்மை என்று
கருதுவும்: இவற்றுள் உள்ள

இதோட்டபொரு புதீர்தீ ராது 554

இதோட்டந்தீடும் புதீர்தீமய்ஞ் ஞானம்
இட்ர்பல கடந்த தேனும்
இறுதியென் ரூறுதி இல்லை.

தின்பங்கள் அனைத்தும் நீங்கீத் 555

தியர்களும் யறைந்த தாம் பேர்
இன்பமே முத்தி என்ன
இயும்புவர் சைவச் சான்றோர்.

- சிவநெறி கண்ட ஞானச் 556
 சிகரம், இவ் வுடம்பி னோடு
 புவனத்தில் முத்தி காணல்
 பொருந்தும்னன் றணர்ந்த தாகும்:
- செய்யதாய் இந்த வாழ்வு 557
 சீர்மையெயா(ு) அமையு மாயின்
 வய்யமே துறக்கம் என்னும்
 வாழ்நெறி தமிழர் வேதம்:
- இருப்பதை உயர்த்தி வாழ்வில் 558
 ஏற்றுத்தைக் காண்ப மென்னும்
 விருப்பினைச் சான்றோர் அன்று
 விளம்பின அனைத்தும் பேசும்.
- * * * *
- சித்தர்கள், சுத்தி யத்தைத் 559
 தேடுநர், வய்ய வாழ்வில்
 முத்தியும் இயலும் என்ன
 முடிவுடன் மொழிந்து சென்றார்
- மண்ணகம் தனில்வாழ் வாஸ்கு 560
 வாழுநர் வய்யத் துள்ளே
 விண்ணவர் ஒப்பர் என்னும்
 மெய்ப்பொருள் தமிழர் ஞானம்.
- மரணம் வாத வாழ்வு 561
 மானீடர்க்கு) இயலு மென்று
 ஹிரகடம் செய்த தெய்வப்
 பெருமகன் வடலூர் வள்ளல்.

உம்பர் வாழ்வு) ஒருவர்(அ) அல்ல(து) 562

ஒருசிலர் மட்டு மல்லர்:

இம்பரர், ஞாலம் வாழ்ந்தர்

ஏகழும் இந்த வாழ்வில்

562

அமரர்தம் நீலையை காணும் 563

ஆறுகண்டு(டு) உறுதி செய்யும்

எமதரும் தேயம் என்றான்

இன்தமிழுக் கவிதை வேந்தன்*

ஹந்தவர் வய்ய வாழ்வு 564

பீடுற முயல்வ தொன்றே

சிறந்தசீத் தாந்தம்: இஃது

செந்தமிழு மரபு; சைவர்

முந்தையர் வழியில் நீன்று 565

முத்தி இங்கு) இயலும் என்றார்:

விர்தை என்? தமிழர் கண்ட

வேதமும் அதுவே என்பர்.

* * * *

---

* பாரதி

புறப்புறச் சமயம்* ஆறு 566
 புறச்சம யஸ்கள்** ஆறு
 அறப்பெருள் சார்ந்த வற்றுள்
 அகப்புறச் சமயம்+ ஆறு.

அகச் சம யஸ்கள்++ சைவர் 567
 ஆ(று)என்பர், வீடு பேற்றில்
 மிகச்சில மாற்றம் அன்றி
 வேறுபாடு அதீகம் இல்லை

* புறப்புறச் சமயம் - உலகாயதம், நால்வகைப் பெளத்தும், சமணம்.

** புறச் சமயம் - நீயாயம், சாங்கியம், யோகம், மீமாஞ்சை, வேதாந்தம், பாஞ்சராத்திரம்

+ அகப்புறச்சமயம் - பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், ஐக்கியவாத சைவம்

++ அகச் சமயம் - பாடாணவாத சைவம், பேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், சிவசஸ்கிராந்தவாத சைவம், ஈசவர் அவிகாரவாத சைவம், சிவாத்துவித சைவம்

23

**உடல் வளர்த்து, உடமிர் வளர்க்கும்
தந்துவும் கண்ட சித்தர்கள்**

சித்தர்கள், ஆன்மி கத்தில் 568
 திருந்தீய பாதை கண்டோர்;
 இத்தரை மீதில் முத்தீ
 இயலும்னன் றறுதி சொன்னோர்.

உறைந்துள பழுமை யாவும் 569
 உலுக்கீய புரட்சி யாளர்;
 மறைந்துள பெருண்மை கொண்ட
 மந்திரம் பயில்வார் சித்தர்.

சிவமைன்பர், சைவர் அல்லர்: 570
 திருமாலின் பத்தர் அல்லர்
 தவமைன்பர்; யாகம், வேள்வி
 சடங்குகள் எதுவும் ஏற்கார்.

நாத்திகர் அல்லர்: சித்தர் 571
 நம்புமேர் சமயம் இல்லை;
 சாத்திரம் சடங்கு யாவும்
 தவிர்த்தவர்: தாண்டி நீன்றோர்.

- வேதம்ளன் றமைந்த யாவும் 572
 விஞ்சியோர்: சித்தி கண்ட
 சாதனை யாளர்: வாழும்
 தரணீயில் துறக்கம்* கண்டோர்,
- 'அவன்' என்பர்: 'அது'என் பார்ஃதும் 573
 'அனுபவ உணர்வு' என்பார்: ஹின்
 'சிவன்' என்பர்: 'இறைவன்' என்பர்
 சித்தர்கட்டு அனைத்தும் ஒன்றே.
- குருவிடம் பயில்தல் சித்தர் 574
 கொள்கையின் ஆண்மா: வாழுவில்
 மறுபிறப் பெடுத்தாற் போன்ற
 மாண்பொடு மலர்வர் சீடர்
- இருள், ஒளி இரண்டும் சேர்ந்த 575
 இலக்கிய மரபு: சித்தர்
 பெருளீணைப் புரிந்து கொள்ளப்
 போதிய பயிற்சி தேவை
- சித்தர்கள் பதினெட்டு(ட) என்பர் 576
 தீர்வுளனச் சொல்வ தற்குச்
 சத்துள தரவொன்று) இல்லை
 தமிழிலும் சரிதை இல்லை
- இன்மையில்** இன்பஸ் கண்டோர் 577
 எதனையும் விரும்பிச் சேர்க்கும்
 பண்பினர் அல்லர்: வானப்
 பரப்பின்கீழ் குடியி ருந்தோர்

* துறக்கம் - சுவர்க்கம்

* இன்மை - உடைமை எதுவும் இல்லாமை

வெற்றுரை என்னத் தக்க
வேற்றுமை அணைத்தும் தாண்டி
ஒற்றுமை கண்டு, ஞான
ஒளியினில் தீணைப்போர் சித்தர்:

578

சாதியைச், சடஸ்கைக் கோடி
சம்பிர உரயும் என்ன
ஆதிதூட் டைபந்து வற்றை
அடியுடன் எதிர்த்தார் சித்தர்

579

கல்லெடுக் துடைத்து பாதி
கற்சலை: மற்றோர் பாதி
இல்லத்துப் படிக்கல் ஆயின்
இரண்டுபே கடவுள் எஃது

580

சிற்பியின் கைவண் ணத்தீல்
தெய்வமொன் றில்லை: யாவும்
கற்பனை: அளறும்* வீடும்
கவிஞரின் கலைப்ப டைப்பு

581

நீத்தமும் நீரில் மூழ்கி
நீயமங்கள் பலவும் செய்யும்
பத்தியில் பயனொன் றில்லை
பரகதிப் பாதை வேறு

582

வாண்பதம் நீரில் மூழ்கி
வரடிமனைப் பெறுவ தாயின்
மீன்களீன் கூட்ட மன்றோ
விண்ணணவாய் நீறைந்தி ருக்கும்

583

* அளறு - நரகம்

- மறையவர் என்றும், மண்ணில் 584
 மற்றுள சாதி என்றும்
 இறையவன் எலும்பில் தோலில்
 எவ்விடத் தெழுதீ வைத்தான்.
- அன்புடன் ஆனும் பெண்ணும் 585
 அலையெனப் பெருக் கெடுக்கும்
 இன்பத்தீன் உச்சி காணும்
 இயற்கையின் நிகழ்வு நேரம்
- வேதீயர் குலமும் தாழ்ந்த 586
 வேறொரு குலமும் என்னும்
 சாதியின் பீரிவு காமத்
 தடையென நிற்ப துண்டோ
- உடலெடு வாழ்வ ரேணும் 587
 உள்ளத்தீல் வீடு காணும்
 தீட்டுமர் சித்தர்: ஞானத்
 தீபத்தீல் தெளிவு கண்டோர்
- ஆகம்னன் றடைந்த ஒன்றை 588
 அரிதெனப் பாது காத்து
 யோகமும் பயின்று) உயர்ந்த
 யோகியர் ஞானச் சித்தர்
- உடல் நம(து) ஊடகம்: பேர் 589
 உண்மையின் கோயில்: மெய்யையு
 தீட்டுமுன் பாது காத்துச்
 'சித்தியை'த் தேட வேண்டும்

பருப்பொருள் உடம்பு: மெய்ம்மைப்	590
பரதையும் அதுவே: தேடும்	
கருப்பொருள் தன்னைத் தழுமுள்	
காண்பதே சித்தி யாகும்	
உடலுக்கு மருந்து கண்டார்	591
உள்ளத்தீற்கு ஒளியொடு, உண்மைத்	
தட்டென யோக வாழ்வின்	
தனிநெறி சமைத்து ஸித்தார்	
தழைகளும், வேரும், வித்தும்	592
தாதுவும், கணிமமும், வரண்	
மழையெனக் கொண்டு, சித்தர்	
மருத்துவப் பயிர்வ ஸர்த்தார்.	
எண்வகை யோகம்*, மற்றும்	593
எண்வகைச் சித்தி** என்ப,	
விண்பதம் என்று பேசும்	
வீட்டிற்குப் படிக ஸாகும்	
தனியராய் வாழ்ந்த ரேஞும்	594
சமுதாய நலனில் தோய்ந்து	
மனிதமும் மனித நேய	
மனமும்தம் இயற்கை யானோர்	

* எண் வகை யோகம் - இயமம், நியமம், ஆதனம்.

பிரணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி

** எண்வகைச் சித்தி - அதி நுண்மை (அணிமா) முதல் ஈர்ப்பு [வசித்துவம்] வரை எட்டு.

தன்முக்தி மட்டு மன்று 595
 தரணியில் மாந்தர் எல்லாம்
 இன்புற்று வாழ்க வென்ன
 இறைஞ்சிய மனீத நேயர்.

24

கண்:பூசியாய்டி - ।

சீனமண்; தொன்மை வாய்ந்த
சிற்தனை மரபு கண்ட
ஞானமண்: தத்து வத்தின்
நாயகர் வாழ்ந்த பூமி

* * * *

அண்டத்தின் பகுதி மாந்தன் 597
அண்டமும் அவனுள் என்று
விண்டது பண்டை மேதை
விளைநிலம்: கோளீன், மீனீன்

வானத்துச் சலனம் வய்ய 598
வாழ்வினை ஆள்வ தென்றார்
சீனத்தர்: சோதிடத்தின்
தீறவுகோல் படைத்த மாந்தர்.

* * *

கஷ் ஃபு சு* அவன்தன் நாமம் 599
குடும்ப அறிஞர் என்போர்
திஸ்கள்தாய் மொழியின் ஒசைத்
திரத்தினுக் கேற்ற வாறு

* Kung fu tse

- மாற்றினர் பெயரை: அந்த
மாற்றமே நிலைத்து நாமும்
எற்றனம்; கண் ஃபூ சியஸ்*
என்பதே பெரும் வழக்கு 600
- சிறந்தநற் குடியில் வந்தோன் 601
தீருவுடன் வாழ்ந்த தந்தை
இறந்தனன்; தாயின் அன்றில்
எளிமையில் வளர்ந்தான்; வாழ்ந்தான்.
- கல்வியும், நுழைந்து தேடும் 602
கவனமும், பண்டை ஞானச்
செல்வத்துள் தேடிப் பெற்ற
தேற்றமும், இசையும் கற்ற
- அறிஞனாய் முதிரும் ஆசை; 603
அமைச்சனாய் அமர்ந்தோர் நாட்டை
நெறியுடன் ஆசை செய்யும்
நீபுணனாய் வளரும் ஆசை
- ஆட்கொள், அவற்றை நாடி 604
அடைந்திடும் வழியைத் தேடி,
நாட்களைக் கழுத்தான்: கற்று
ஞானியாய் உதயும் பெற்றான்.
- * * * *
- கல்விக்குக் கழகம் கண்டான் 605
கற்பித்தான்: ஈர்க்கப்பட்டுப்
பல்திசை இருந்து கூடும்
பறவைபோல் குவிந்தார் சீடர்.

கலைபல தோடர்ந்து கற்றான்;	606
கற்பித்தான்: தத்து வத்தீன் மலையெயன நீண்றான்: யாவும் வாழ்வினீல் செயலுக்கு) என்றான்.	
உண்மையைத் தேடு வேஙன்: தான்	607
உணர்ந்ததைப் பகுத்த ஸீக்கும் வண்மையன்: உணவும் நீரும் மறந்துதன் பணியில் மூழ்கும்	
சிறப்பினன்: மகிழ்ச்சி வெள்ளம்	608
திரண்டாள் கவலை எல்லாம் மறப்பவன்: மூப்பின் தாக்கம் வருத்துமென் றெண்ணீப் பாரான்.	
தரையொடு தரையாய் நீண்று	609
சமுதாயத் தோ(டு) இணைந்து நீறைவுள் வாழ்வு காணும் நெறியினை ஆய்ந்த ஞானி	
நற்கணம் என்ப வற்றுள்	610
நனிசிறந்து) உலகு போற்ற நீற்பது மனீத நேயம் நீணக்கெனல் ஹெர்க்கும் வேண்டல்*	

* பங்குகள் என்பவற்றுள் கன். பூசியஸ் பெரிதும் போற்றுவது Humanity என மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அவர் தந்திருக்கும் விளக்கம் Reciprocity. அதாவது ஒனக்கு ஏற்றதென நீ கருதுவதையே. மற்றவர்க்கும் செய் என்பதாகும்.

மண்ணீதில் வாழ்வேர் தம்முள் மாண்புடைக் குடிப்பி உந்தோர் கண்ணீயர் என்றான்: அன்னார் கல்வியின் பெருமை சொன்னான்.	611
கண்ணீயர்,* அவர்க்கு) அடுத்த கவை**யென அறிஞர் பற்றி எண்ணீணன்: இருவ ருக்கும் இலக்கணம் வகுத்தான்: நாட்டில்	612
மற்றுள மந்தர் கூட்டம் வளமுடை வாழ்வு காண உற்றதோர் ஆட்சிக் கேற்ற உத்திகள் பலவும் தேர்ந்தான்	613
* * * *	
சடங்குகள் ஆசா ரங்கள் சம்பிர தாயம் என்ப அடங்கலும் கண்ஃபு சியஸ் ஆதரித் தவனே யாவன்	614
முந்தைநாள் முனிவர் செய்த ஐலநூல் எதுவு மில்லை சிந்தனை என்ப யாவும் சீடர்கள் பதிவே யாகும்.	615

* கண்ணீயர் - தொடர்புள்ள சீன மொழிச் சொல்லுக்கு Princely man, Nobleman போன்ற சொற்கள் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதை அடுத்து Knowledge பற்றியும் knowledgeable man பற்றியும் பேசுகிறார்.

** கவை - பிரிவு

- முதுமையைப் பேர்றி வாழ்தல், 616
 முத்தோர்பால் பணிவு, பக்தி
 ஹதுரர்க்குச் சட்ஸ்கு செய்தல்
 பெருவரீன்*** இயல்பாம் என்றான்.
- பெற்றோரீன் உயர்ந்த தென்று 617
 பேசவோர் பொருள் மில்லை
 பெற்றோரைப் பேர்று கின்ற
 பேற்றினும் பெரிதூன் றில்லை
- அனைத்தினும் பெற்றோர் மேவோர் 618
 அன்னவர் பாது காப்பில்
 தீனைத்துணை தவறும் நேரச்
 செம்மையர் பொறுப்ப தீல்லை
- இறந்தவர் தமக்குச் செய்யும் 619
 ஈமங்கள் அனைத்தும் வாழ்வில்
 சிறந்தன: மரபுக் கேற்பச்
 செய்வது கடமை என்றான்
- * * * *
- உண்மையின் உயர்ந்த தென்ன 620
 ஒருபொருள் இல்லை: ஆயின்
 உண்மையைத் தேடும் இன்ப
 உணர்வினுக்கு) இணையெயான் றில்லை.
- கடவுளின் உண்மை, இன்மை 621
 காண்பதற்கு) ஆய்வு செய்த
 தடயம்ளன் றெதுவு மில்லை:
 தரையிடை மறுபு றப்பும்

அன்மாவின் ஆதி அந்தம் அன்மிகத் தேடல் பற்றித் தான்பேசி வாதம் செய்த சர்வைதென் றைதுவு மில்லை.	622
மரணமும் மரணத் தீன்பின் வாழ்க்கையும் ஹிறப்பு ஹிறப்பின் கரணமும் பற்றி ஆசான் கருத்தீனைக் கேட்ட போது	623
வாழ்வையே கண்டோ மில்லை மரணத்தீன் இயற்கை தேடும் ஆள்வினை எதற்கு என்றான்: தான் அறிந்ததாய் எதுவும் பேசான்	624
மனிதர்போல் சிந்தை: சர்வ வல்லமை: வரை ஒன் றில்லாத் தனிமுதல்* பொருளைச் சீரை தத்துவம் ஏற்ற தீவில்லை.	625
வானகம்,** அரசு, மற்றும் மக்கள் ஹிம்முவர் கூட்டால் ஆனது வய்யம் என்னும் அடிப்படை அவன்மைய்ஞ் ஞானம்	626

* தனிமுதல் - கடவுள்

** வானகம் - எனப் பொருள்படும் ஆங்கிலச் சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. விளக்கம் இல்லை. மனித சக்திக்கு மேற்பட்ட என்ற கருத்து ஹிமுக்கலாம். எல்லாம் வல்ல கடவுள் என ஒன்றை அவர் குறிப்பிட்டதாகத் தெரியவில்லை.

- பழுமையை ஆய்ந்து கற்றோன் 627
 பண்ணைய தனைத்தும் இற்றை
 வழுமையை டினைத்து) அவைக்கு
 வழுங்கிடும் தீறன்சேர் ஆசான்.
- முன்னையர் படைத்த வற்றை 628
 முறையைாடு தீரட்டி ஆய்ந்து
 பன்னாரும் தொகைநூ வாகப்
 பகுத்தவன்: பாது காத்தோன்.
- சீட்ர்கள் அவன்தும் செல்வும் 629
 திசையெலாம் தொடர்ந்தார்: சேர்ந்தார்:
 பாடமும், கேள்வி, வாதம்
 பதில்களும் அவன்தன் பள்ளி.
- தீட்டுமுடன் சொன்னான் பண்ணைச் 630
 சீனமண் தந்த ஞானி:
 கடவுளர் தவறி னாலும்
 கைவிடாச் செல்வும் கல்வி.
- வய்யத்தின் பொதுமை வாய்ந்த 631
 வாழ்வியல், மரபு; மற்றும்
 வய்யகம் ஒருகு டைக் கீழ்
 வருகின்ற அரசு; மாந்தர்
- ஐயவும் காலப் போக்கில் 632
 ஐயவும் மார்க்கம் என்ப(து)
 அய்யனீன் குறிக்கோள், பாடம்,
 ஆய்வெபாருள், கணவு மாகும்.

சிந்தனை யானன்: ஆக்கச் 633

செயல்நலம் வாய்ந்தோன்: வாழ்வில்
தன்தீரம் முழுதும் தோன்றச்
சாதனை படைக்கும் வாய்ப்பைத்

தேடினன்: தீசைகள் தோறும் 634

சென்றனன்: ஆள்வோர் நட்டை
நாடினன்: கிடைக்கும் வாய்ப்பு
நழுவுதல் தொடர்ந்து கண்டான்.

25

கணிஃபூசியாஸ் - ॥

சமுதாய அமைப்பிற்கு ஏதோ 635
 சாபம் ஒன்றுண்டு: சாவா
 அமுதானேர் பலர் வரழ் நாளீல்
 அடையாளம் பெறுவ தீவ்வை

இயற்கையில் அமைந்த நுண்மை, 636
 இம்மையில் கற்ற கல்வி,
 முயற்சியில் பெற்ற ஞானம்
 முதுமையின் அனுப வம்தன்

ஆற்றலாய் அமைந்த மேதை 637
 அரசொன்று தனை ஆ சானாய்
 ஏற்றொரு வாய்ப்ப ஸீத்தால்
 இம்பரர் வியந்து போற்றும்

காட்சியென் றெண்ணைத் தக்க 638
 கட்டமைப் புடைய தான
 ஆட்சியை அமைப்போ மென்னும்
 ஆசையில் பெற்ற ரீடும்

- தொடர்வதற் கியலா வண்ணம் 639
 சூழ்ந்துள கயவர் செய்து
 இடர்களால் பலகால் அய்யன்
 இடையினில் விலகீச் சென்றான்.
- வஞ்சகம் வெல்வ தற்கும் 640
 வலக்காரம்* வாழ்வ தற்கும்
 பஞ்சமின் றில்லை: ஆயின்
 பண்டைய நிலையும் அஃதே.
- கல்வியைப் போற்று வாரோ 641
 கணக்கீலர்: கற்றோர் தம்மைச்
 செல்வம் என் ரேற்கும் ஆள்வோர்
 தேடினும் அரிது காணல்.
- நேர்மையும் தீற்னும் மிக்கோர் 642,
 நிலையன பதவி காணும்
 பார்வைஒர் அரசில் வேண்டும்;
 பக்கத்தார் மகிழ்வ தன்றிச்
- சேய்மையில் உள்ளோர் தம்முள் 643
 தீற்னுளர் தம்மை ஈர்க்கும்
 ஆய்தலும் வேண்டும்: என்றும்
 அறிவுளோர் அனைத்து முள்ளோர்
- உண்மையும் உயர்வும் ஆண்டால் 644
 ஒருதலை முறைக்குள் நாட்டில்
 வண்மைசேர் மனீத நேய
 மாட்சிமை பரவும் என்றான்.

* வலக்காரம் - தந்திரம், சூழ்ச்சி

- சட்டமும் சட்டம் தந்த
தண்டனை முறையும் நாட்டின்
கட்டமைப்பு ஆவ தீவ்வை
காவலும் வெவ்வ தீவ்வை 645
- செய்வன காலத் தோடு
செய்திடான்: வரீயின் வாயில்
எய்திய நிதியை ஆய்ந்தும்
எண்ணீயும் செலவி டாதான் 646
- உழுவர்தம் உழுழுப்பைக் கால
ஒழுங்கொடு பயன்ப டுதுப்
பழுக்டான், குடுமக் கட்குப்
பயன்தரும் என்று சொன்ன 647
- வார்த்தையைக் காத்தி டாதான்
மக்களைச் சமீயன் றெண்ணீப்
பார்த்திடான் தீரட்டி வைக்கும்
படைகளால் பயனான் றில்வை. 648
- வாய்மையர் ஆளீன் சட்டம்
மக்கட்குத் தேவை இல்வை
காய்தல்சேர் கசடர் ஆளீன்
கட்டனை செவ்வ தீவ்வை 649
- அன்புதன் வழியாய், ஆன்ற
அறநெறி பெருவாய், தேய
நன்மைதன் கடனாய், சூழும்
நானீலப் பார்வை வாழ்வாய் 650

அனையந்துள தச்து வத்தை
 அடிப்படை யாக ஏற்றுச்
 சையந்துள சமுதா யத்தை
 தரணீக்குப் பரீந்து ரைத்தான்.

651

பழுமைபா ராட்டு வேஙனாய்
 பார்வைக்குத் தோன்றி னாலும்
 வழுமையில் புதிய பாதை
 வகுத்தீட் முயன்றோ னாவன்

652

ஆற்றல்சேர் குழுவின் கையில்
 ஆட்சீஅன் றிருந்த சூழல்
 மாற்றவும் அரசன் வண்மை
 வளரவும் வழிகள் கண்டான்

653

மனீதனீன் கணவு, மற்றும்
 மதீவலி விஞ்சி நீற்கும்
 தனீயொரு சக்தி நம்பும்
 தச்துவம் ஏற்ப னேனும்

654

ஆட்சீயின் தடத்தீல் தெய்வ
 அம்சங்கள் வந்து நீற்கும்
 காட்சியைத் தவிர்ப்ப தென்னும்
 கருத்தினுக்கு) உயர்வு தந்தோன்

655

பகுத்தறி வள னாகப்
 பார்த்தீடத் தகுந்த பண்பு
 மிகுத்துளன்: மாய வித்தை
 விஞ்ஞாகள் ஏற்போ னல்லன்.

656

- எளிமைசேர் வாழ்க்கை ஏற்றும், 657
 இயம்புவ நியுத்துப் பார்த்து
 வெளியிடும் நாவ டக்க
 விழுமியம் தெய்வப் பண்பு.
- நெருப்பிலும் மரணம்: மற்றும் 658
 நீரிலும் கண்டு னேன்யான்:
 பொறுப்புடை மேன்மை யால்நான்
 பொன்றீனோர் கண்ட தீவ்வை
- எதைநமக் கயலர் செய்தல் 659
 ஏற்புடைத் தன்றோ, நாழும்
 அதை அவர்க் காற்றோம் என்னும்
 அறவழி இசைத்து ஆசான்.
- நற்குடி மகனாய், மற்றும் 660
 நலம் செயும் தந்தை, தாயாய்
 சற்சதி பதியாய், ஆன்ற
 தலைவனாய் வாழும் மார்க்கம்
- சொன்னவன்; அவர வர்தம் 661
 தொழிலினில் தோய்ந்து வாழ்வில்
 உன்னத நிலைமை நாடும்
 உழைப்பினை உயர்வு செய்தான்
- ஒண்மை சேர் சீன ஞானி 662
 உயர்ந்தன என்ப வற்றுள்
 பெண்மைக்கோர் இடம்அ ஸித்த
 பேற்றினைக் காண வில்லை

- விலகிடன் வருந்து வர்ஃபின் 663
 விரும்பிடன் கோரீக் கைகள்
 அலகில வாகும்: கல்வி
 அற்றவர் அணையர் பெண்கள்.
 *   *   *   *
- தீயைக்கு நன்மை செய்தல் 664
 சீரல: வய்ய வாழ்வில்
 தீயைக்கு நன்மை யென்னின்
 செம்மையர்க்கு) என்ன செய்வீர்
- அப்பணை மகனும், ஆனும் 665
 அரசணை அமைச்சும் மீறல்
 தப்பல இட்ட ஆணை
 தவறுடைத் தாயின் என்றான்
- நேர்மையைப் போற்று வேரின் 666
 நேர்மையை விரும்பு வேர்மேல்
 நேர்மையில் பற்று ஸோரின்
 நேர்வழி நீற்போர் மேவேர்
- தீற்றுக்கு வாய்ப்புத் தேடுத் 667
 தீசெயைலாம் அலைந்தான்: மண்ணீல்
 அறமுடன் அறிவும் அன்பும்
 ஆள்பவர் சாதி, வேண்டி
- விரும்பிடும் பொருள்அன்று) என்று 668
 மேதைநன் குணர்ந்தான்: லின்னர்
 தீரும்பினன் தான்பி றந்த
 தேயத்தீற்கு) இறுதி நாளீல்;
 *   *   *   *

கற்பவர்க்கு) உதவி னான்தன் 669

கருத்துகள் பதிப்பித் தான்பின்
பற்பவர் முன்னை யோர்தம்
படைப்புகள் தொகுத்த ஸித்தான்

குழுமினர், சீடர் வந்து 670

குவிந்தனர், எணினும் ஏதோ
நழுவிய ஏக்கத் தோடு
நாட்களை எண்ணி வாழ்ந்தான்

இறுதிநாள் பற்றி ஏட்டில் 671

இன்றுநாம் காண்ப யாவும்
உறுதினன் ரெண்ணைற் கில்லை
உண்மையும் கதையு மாகும்

நீண்ட நாள் வாழ்ந்தேன்: வய்யும் 672

நீனைத்தெனைப் பேர்ற்றும் வண்ணம்
மாண்டன எதைப்ப டைத்தேன்
வறிதுவாழ்ந் தீறந்தான் என்று

கூறுமே உலகம் என்று 673

குழுறினன்: தனது மேதை,
வீறுசேர் கருத்து) அனைத்தும்
வினைவழி மலரும் வாய்ப்பைத்

தேடினேன்; கிடைக்க வில்லை 674

தீரும்பினேன் என்று கூற
வாடினன், வருந்தினன், வெண்
மலையென நீன்ற ஞானி.

- வலிமைசேர் மலையீ டிந்து
மண்ணெணாடு பரவக் கூடும்
பொலிவுடைப் பாலத் தூண்கள்
பொடுப்பொடு யாகக் கூடும் . 675
- வாடிய செடிபோல் ஞானி
மடிந்தீடும் நேரம் வந்து
கூடிய தென்றான்: நானை
கோபுரத் தீப மாவான். 676
- ஆவியைப் பூதல் போன்ற
அறுதீக்கு மாற்றொன் றில்லை
சாவினை இருகை நீட்டித்
தழுவுவார் எவரு மில்லை. 677
- காலத்தீன் முடிவு கண்டு
கலஸ்கீடா நெஞ்ச மில்லை
ஞாலத்தைப் பீரியும் நேரம்
ஞானியும் கண்ணீர் விட்டான். 678

26

யுதஷியம் - I

மாந்தருள் உடன் படிக்கை: 679

மண்ணுல காளு கீன்ற

வேந்தருள் உடன் படிக்கை:

வினைவழி தொடர்பு கொண்ட

கழகத்துள் உடன் படிக்கை 680

கண்டனம்: இறைவன் வந்து

பழகிழர் இனத்தீ னர்க்குப்

பாதுகாப் புறுதீ செய்து

ஓப்புதல் தந்த தற்கோர் 681

ஓப்பு நாம் கண்ட தீவ்வை

தப்புதற் கரீய வெள்ளத்

தவிப்பினில் நோவா* தன்னைக்

காத்தவன், உடன்ப டிக்கை** 682

கண்டனன்: எதீர்கா வத்தீல்

காத்தீடற் குறுதீ தந்தரன்

கதையிது தொடரக் கண்டோம்.

* நோவா-Noah

** உடன் படிக்கை-Covenant (Ref. Old Testament)

தனியெயரு பெரியன்; யூதர் 683
 தந்தையாம் ஆப்ர ஹாம்,* லின்
 முனிவன் என் றெண்ணைத் தக்க
 மோசேயா(ு)** உடன்ப டுக்கை:

இசுரேவர்*** எனது மக்கள் 684
 இவ்வினம் வாழும் பூமி
 இசுரேல், அஃப் தெனது நாடை(ன்று)
 இறைவன் ஒப் பந்தம் ஏற்றான்.

எருசலேம்+ நகரம்; யூதர்க்கு) 685
 என்றுமே புனிதப் பேரூர்
 பெருமை சேர் இறைவன் வாக்குப்
 பெற்றுள தெனும் யுதேயா++;

அரிதெனும் தெய்வச் சூழல் 686
 அமைந்த தேவால யம்: தொல்
 சரிதையின் கடவுள் மக்கள்
 தவமெனப் பேர்றி வாழுந்தார்.

*   *   *   *

அன்றைய நாள்தோ டங்கி 687
 ஆண்டவன் மக்கள் யாஸ்கள்
 என்றனர் யூதர்: மாந்தர்
 இனத்தீனில் தனித்தோர் என்றார்.

* ஆப்ரஹாம் - Abraham

** மோசே - Moses

*** இசுரேவர் - யூதர்

+ எருசலேம் - Jerusalem

++ யுதேயா - Judea

- இறைவனின் மக்கள் தாங்கள்
எனும்சீலர் இன்னும் உள்ளார்
குறையிது: பழையப் பற்றுக்
சூறுபா(டு) உலகி யற்கை. 688
- வய்யகம் ஒன்று: வாழும்
மாணிடம் ஒன்றென்று) எண்ணும்
மெய்யறி வடைய யூதர்
வேதத்தின் சாரம் சொல்வோம்: 689
- தந்தையர் நீலம்யு தேயா
தனிஓரு மக்கள் யூதர்
முந்தையின் முந்தை யான
முந்தையர் மரபில் வந்தோர் 690
- மன்னர்கள் ஆண்ட காலம்
மாண்பொடு வாழ்ந்த காலம்
பன்னரும் தீறனின், பண்டின்
பழையயின் பெருமை யுள்ளார் 691
- * * * *
- பேரர சன்று: மக்கள்
பெருந்தொகை யினரு மல்லர்:
பார்அர(சு) எனவு யர்ந்த
பாலோவன்* படையை டுப்பில் 692
- தலைநகர் அழிய, யூதர்
தம்அர(சு) இழுந்தார்: தங்கள்
நிலைமையில் தாழ்ந்தார்: கால
நிகழ்தலில் நாடி முந்து 693

- அகிலமும் பரவ நேர்ந்த
அவலம் ஓர் நெடிய காதை
புகலவும் கம்பன், வியாசர்
போன்றோரு கலீகுன் வேண்டும். 694
 * * * *
- அகதீயர் எனும் இனத்தீல்
ஆதீயர் யூதர்: அந்நாள்
சகதீயில் சந்து பொந்தீல்
தரையிலும் நரகீல் வாழ்ந்தார். 695
- காட்டினில் வேடர், சிஸ்கம்
கடும்பலிக் கஞ்சி ஒடும்
வேட்டை மாண் போல் அவைந்து
மேதீனி முழுதும் வாழ்ந்தார்:
 * * * *
- கதறவும், விலகி டாது
கழுத்தொடு கத்தி நீற்கப்
பதறவும் ஓரீ னத்தைப்
படைப்பனோ இறைவன் மண்ணீல்! 697
- துன்பத்தீல் நோந்து, பொஸ்கும்
துயரத்தீல் வெந்து, சூழும்
வன்மத்தீற்(கு) அஞ்சி அஞ்சி
வாழ ஓர் இனமா மண்ணீல்? 698
- சோகமும் கால மெல்லாம்
தொடர்ந்தீடும் துயரும் என்ன
ஏகமும் ஓரீனத் தீற்(கு)
இழைத்தவன் இறைவன் தானோ? 699

துன்பியல் நடனம்; பெருகும்
துயரத்தீன் முச்சே கீதம்:
வன்முறை, குருதி, கோர
மரணத்தீல் மிதக்கும் மாந்தர்:

என்னடா இறைவன்! எல்லாம்
இயற்றியோன் காப்போன் என்று
சொன்னவன் தர்மம் மாண்டு
சுருண்டதற் கென்ன சொல்வான்?

விரும்பியோ யூத னாக
வேண்டியோ ஹிந்த தல்ல
அரும்புகள் இதழ்வி ரிக்க
அவர்ந்திடும் மலரை விஞ்சும்

புனிதமும், பெற்பும், தெய்வப்
புன்னகை, மழுலை சேர்ந்த
இனிமையின் ஈர்ப்பும் கூட
இரக்கத்தைக் காண வில்லை.

வேறு

அன்பென்ன! அருள்ளன்! எல்லாம் வல்ல
ஆண்டவனின் அறம்னன்! ஐரோப் பாவில்
வன்முறையின் வன்மத்தீன் வஞ்சத் தீன்தீ
வானளவ, அழுல்வீச யூத மக்கள்

என்புகளே விறகாகக் குருதி நெய்யாய்
எரிகின்ற, எரிகின்ற கொடுமை எண்ணீத்
துன்புற்றுத் துயருற்று, நீமிர்ந்து நீன்று
துணைநீற்க மனஸ்கொண்ட தூய வர்யார்?

தருமஸ்கள் சோதனையில் தவித்த காலை 706
 சான்றோர்கள் கொடுமையளவும் சகித்த காலை
 கருமத்தேர் குடைசாய்ந்து கவிழ்ந்த காலை
 காப்பாற்றும் வழி மனிதம் காண வில்லை!

வேறு

தற்காப்புச் சுவர்கள் பற்றிச் 707
 சரிதையில் படித்த துண்டு
 முற்காலச் சுவரில் சீனம்
 முதலிடம், எருச வேத்தில்:

அழும்சுவர் கண்டோம்: யூதர் 708
 அவலத்தீன் சின்னம்: இன்றும்
 தொழும் சுவர்: யூதர் பட்ட
 துயர்களீன் சரிதைப் பக்கம்.

****

சரிதையில் யூத மாந்தர் 709
 சாதனைக் கிணறையான் றில்லை
 அரியன தேடும் வாழ்வில்
 ஆதவன் அனையர் யூதர்.

பகுத்தறி(வ) ஓர்பால்: மற்றும் 710
 பரம்பரை மரபும் ஓர்பால்
 வகுத்தீடும் தீறனே மண்ணில்
 மாணிடர்க் கீரண்டு கண்கள்

கல்வியையான் றில்லை யாயின் 711
 கடவுளீன் 'தோரா'* கற்க
 ஒல்வதொன் றில்லை யென்ப(து)
 உணர்ந்தவர்; கல்வி ஒன்றே

* தோரா - Torah

கடவுளை யடைய மாந்தர் 712
 கண்டுள பாதை என்று
 தீடுமொடு நம்பி வாழ்ந்த
 செனீவினர் யூத மக்கள்.

* * * *

பெரிதீனும் பெரிது கண்ட 713
 பேறுளர்: வைய வாழ்வில்
 அரிதீனும் அரிய வற்றுள்
 அவர் கொடைக் களவெங்கள் றில்லை

எண்ணீலும் சிறியர்: நாடுடான் 714
 றில்லவர் நேற்று மட்டும்:
 மண்ணீல்ளாங் கிருந்த போதும்
 வல்லுநர் குழுவாய் வாழ்ந்தார்

செந்தீட்டு தொன்று) எதுவானாலும் 715
 துவஸ்கிடத் தொழில் புரிந் தோர்
 பட்டறி வோடு பள்ளிப்
 பாடத்தும் சிகரம் தொட்டோர்.

இனத்தீனில், மொழியில் இல்லை 716
 ஏகம்: யாம் யூதர் என்னும்
 மனத்தீனில் தம்மைக் காக்கும்
 வைரத்தீல் ஏக மாவர்.

* * * *

கடிபெயர்ந் தெகிப்தி னின்று 717
 கூட்ட மாய்த் தப்பி னோரை
 முடிவுறக் காத்துச் 'சீனாய்'*
 முகட்டினைச் சேர்ந்த மோசே

- அனைவரும் வருக வென்ன 718
 அழைத்தனர்: யுதர் காள்நீர்
 நீணாவில் வைத் தொழுகப் பத்து
 நியமங்கள் இறைவன் தந்தான்:
- நெருப்பினில் நீண்றான், நீவிர் 719
 நெருங்குதற் கில்லை: எந்தன்
 இருப்பிடம் இடையில்: ஈசன்
 இயங்பிடக் கேட்டேன்: சொல்வேன்:
- இறைவன்யான் ஒருவ னேமற்று) 720
 எதனை யும் தொழுவ தோ, ஹன்
 வரைவதோ, சிற்ப மாக
 வடிப்பதோ, பொறுக்க மாட்டேன்
- பயனின்றித் தனது நாமம் 721
 பயன்படுத் தீடுவ தென்னும்
 கயமையை இறைவன் எந்தக்
 காலத்தும் ஏற்க மாட்டான்
- உழைப்பதற்கு) ஆறு நாட்கள் 722
 உள்ளமும் உடலும் ஓய்வில்
 தழைப்பதற்கு) ஒருநாள்: ஏற்றுத்
 தவறாது காக்க வேண்டும்
- கொலைத் தொழில், கற்ப ழித்தல் 723
 கொடியன: தீருடு தல்ளூர்
 புலைச்சிசயல்: இவற்றை என்றும்
 பொறுத்தீடு மாட்டான் தேவன்.

- பிறர்தமக் கெதிராய் வாய்மை 724
 பிறழ்ந்தொரு சாட்சி கூறவ்
 அறமல, பரவச் செய்கை;
 ஆண்டவன் ஏற்க மாட்டான்.
- அயல்மனை நயத்தல் வேண்டா 725
 அயலவர் உடையை வவ்வ
 முயலுதல் குற்றம் என்று
 மொழிந்தனன் ஈசன்: பின்னர்
- பலகைகள் இரண்டில் ஆணை 726
 பத்தையும் பதிந்த ஸீத்தார்
 உலகில்நீர் அவற்றை ஏற்பீர்
 ஒழுகுவீர் என்றார் மேசே.

27

முத்தியம் - II

புனிதநூல் என்று யுதர் 727
 பேரற்றுவ: தோரா*, மிஷ்னா**
 தனி யொரு பெருமை கொண்ட
 கால்முட*** என் பனவே யாகும்.

வேதங்கள் அனைத்து மரக
விளங்கிடும் தோரா; சான்றோர்
வாதங்கள் தொன்று தொட்டு
வளர்ந்துள தொகுப்பு தால்முட்;

கேள்விகள் மிகுதி: அங்கு
 729
 கிடைத்திடும் விடைகள் கொஞ்சம்:
 வேள்வின் றண்ணய தேடும்
 வெட்டைகயின் வினைவே தால்முட்.

* தோறா - Torah

** മിഷ്ന - Mishna

*** தால்முட் - Talmud

- வையத்தின் யூதர் தஸ்கள் 730
 வாழ்வியல் மரபில் தோன்றும்
 ஐயஸ்கள் அனைத்தீ னுக்கும்
 அனுகிடும் பனுவல் மின்னா
- ஆதியோ(டு) அந்தும் இல்லான் 731
 அனைத்தையும் அறிந்தோன்: தூய
 சோதிபோல் உருவ மில்லான்
 சொல்லவாம் கடந்த சக்தி:
- மேசசுக்கு(கு) இறைவன் அன்று 732
 மொழிந்துள்ள(து) என்னும் தோரா
 வசகம் யூத மாந்தர்
 வணக்கிடும் புனித வேதம்.
- ஏகம்ளன்(று) எங்கும் என்றும் 733
 இருப்பவன்: எம்மை மீட்போ(ன்)
 ஆகவந் தொருநரள் இந்த
 அவனியில் அவது ரீப்பான்.
- ஆண்டவன் விருப்பிற் கேற்ப 734
 அவன்வகுத் தீட்ட நாளீல்
 மாண்டவர் எழுவர்: சீனாய்*
 மலையினில் சொன்ன வாக்கு.
- இறையவன் விதீத்த சட்டம் 735
 இம்மியும் மாற்றம் தேடும்
 குறையுள தன்று: வானக்
 கோள்களின் சவனம் சான்று.

* சீனாய் மலை -Mount Sinai

- அனைவரும் பணியும் சட்டம்: 736
 ஆண்டவன் ஆசியின் கீழ்
 வினைகளின் தரத்திற் கேற்ப
 வினைவுகள் தவிர்வ தீவ்வை.
- அண்டமென் றமைந்த யாவும் 737
 அவன்படைப்பு) அனைத்தின் மேலோன்:
 எண்டிசை விரியும் அண்ட
 எல்லைகள் தாண்டி நிற்போன்
- சொல்லவாம் கடந்தோன்: அண்டத் 738
 துறக்கமும் அளறும் கண்டோன்:
 வல்லமை என்ப யாவும்
 வரையறை யின்றி வாய்ந்தோன்.
- உருவிலா வெறுமை: காணும் 739
 ஒளியிலா இருண்மை: எங்கும்
 பொருளீலாச் சுனியத்தில்
 பூமியைப் படைத்த ஸீத்தோன்
- ஊன்சுமந், துடல் சு மந்த
 உருவினில் இறைவன் தேங்ஙான் 740
 வான்வழி சோதி யாக
 மாந்தர் முன் வருவ னென்பர்
- இறையவன் மாந்தர்க் குள்ள
 இடைவளீக் களவே யில்லை 741
 மறைகளில் முதலாம் தால்முட்
 வழங்கிடும் மெய்யமை வாக்கு

இறையவன் எல்லை பற்றி 742

இம்பரர் யூகம் செய்தல்
முறையல் என்றும் ராபை*
முதுரை யாளர் சொன்னார்.

காலமும் படைக்கப் பட்ட 743

கருவியே: காலத் தீற்கும்
மூலவன், யாவற் றிற்கும்
முன்னவன் அவனே யாவன்.

காலத்தீன் வரம்ப ணைத்தும் 744

கடந்தவன்: கால மென்னும்
மூலத்தீவ் முன்னின் இல்லோன்
முடிவிலா இன்னே** யாவன்

* * * *

ஹிவுகள் இல்லை யென்று 745

பேசவே஗ர் சமயம் இல்லை
விரிசலும் கொள்கை சார்ந்த
விளக்கத்தீவ் வேறு பாடும்

தோன்றுவ(து) இன்றும் நேற்றும் 746

தோன்மத்தும் இயல்பே யாகும்
முன்றுசெம் ஹிவு: சின்ன
முறிவுகள் சிலவும் கண்டார்.

* * * *

திருவிழா நாட்கள் யாவும் 747

தெய்வங்கள் மகிழும் நாட்கள்
ஒருமுக மாக மாந்தர்
உள்ளங்கள் விரியும் நாட்கள்

* ராபை - Rabbi

** முடிவிலா இன்னே - Eternal Now

- விழாவிலா 'மதங்கள்' இந்த
யேதீனி எஸ்கும் இல்லை
தொழுதவர் தொழுவோர், சுற்றும்
குழந்து) உளம் மகிழும் நாட்கள் 748
* * * *
- காலை நண் பகல் லின் மாலை 749
கடவுளைத் தொழுதற் கேற்ற
வேளையெண்ண(று) ஏற்பர் யூதர்
விரும் போல் கடைப்பி டிப்பர்
- ஆண்குறி நுனியின் மென்தோல் 750
அகற்றிடும் 'வட்ட ரூப்பு'*
மாண்புடைச் சடங்கு: யூத
மதுத்தீனர் கடைம யாகும்.
- பெண்களை மதித்து வாழ்ந்த
பேறுளர் யூதர்: வாழ்வின்
பண்டினில் ஆண்கள் பெண்கள்
பணிகளும் வெவ் வே(று) என்றார். 751
- ஆண்மிகம் கல்வி சூழ்ந்த
அமைப்பென இல்லம் காப்பர்
தேன்மொழி மாதர்: பண்டின்
சின்னமும் சிறப்பு மாவர். 752

* வட்டரூப்பு - Circumcision

28

கந்தகவடி - ।

ஆண்டவர் உடன்டீ ருந்த(து) 753
 ஆதீயில் வாக்கு: அவ் வாக்கே
 ஆண்டவர் ஆனார்; யாவும்
 அவர் வழி, அவரால் மட்டும்

அனைமந்தன வாகும்: வாழ்வும் 754
 அவரீடம்: அந்த வாழ்வு
 அனைமந்தது ஒளியாய் இந்த
 அவனீயில் யனிதர்க் கெல்லாம்:

இருளெலாம் வென்று மாந்தர்க்கு 755
 எங்கணும் ஒளிரும் சோதி
 வருமெனச் சான்று சொல்ல
 வந்தவர் ஒருவர் யோவான்.*

ஒளிவடி வான வர்ஃஇவ் 756
 உலகையும் படைத்த வர்ஃஅவ்
 ஒளியினை இந்த வையும்
 உணர்ந்தீட வில்லை யேனும்

* யோவான் - John

ஒளிர்விக்கும் தன்மை கொண்டார் உரீயதும் மிடத்து வந்தார்: தெளிவிலர் உரீயோர்: ஏற்கக் தெரிந்திலர்: தெரிந்து நம்பி	757
ஏற்றவர் தம்மை எல்லாம் இறைவனின் படைப்பாய் ஏற்றார் ஆற்றல்சேர் வாக்கே மாந்தன் ஆகநம் இடையில் வந்தார் * * * *	758
இளமையும் எழிலும் சேர இயைந்தவள் மரியை+: முந்தைப் பழமையின் பெருமை மிக்க பட்டணம் நாச ரத்தில்	759
வாழுந்தனள்: சூசை யப்பர்++ மணமகன் என்று பெற்றோர் சூழுந்தனர்: வதுவை காண்த் தூயவள் காத்தி ருந்தாள்:	760
தேவதூ தன்காப் ரீயேல்*, தீருமகள் முன்னர் தோன்றி, பாவைநீ பேறு பெற்றாய் பரம்பொருள் மைந்த னேரின்	761
கருவினில் வருவார் என்றான்: கன்னியின் அதீர்ச்சி கேட்டு வெருவுதற்** கெதுவு மில்லை விண்ணிருந்து) இறங்கி வந்த	762

+ மரியை - Mary

++ சூசையப்பர் - Joseph

• தேவதூதன் காப்பியேல் - Angel Gabriel

.. வெருவுதற்-அஞ்சுதற்

- பரிசுத்த ஆவிநின் யேல் 763
 பரிவுடன் இறங்கி நீற்பார்
 அரிவைநீ பெறும்நற் பேறு
 மாரினீப் பெறுவர் என்றான்.
- மரியும்மை தன்னை நானை 764
 மணந்தீட் இருந்த சூசை
 தெரிவையள் கருவற் றுள்ள
 செய்தியைக் கேட்டு) அழிர்ந்தார்:
- குல்கொண்ட வழியைக் காணாத் 765
 துணைவனின் நெஞ்சில் ஜூயம்
 கால்கொண்ட தீயற்கை: நஸ்கை
 கடவுளின் மகனைத் தாஸ்கும்
- அன்னை யென்கின்ற செய்தி 766
 ஆண்டவன் தூதன் சௌன்ன
 பின்னை தன் வாழ்வில் பெற்ற
 பேறேன மகிழ்ந்தார் சூசை.
- * * * *
- மன்னர்தம் ஆணைக் கேற்ப 767
 வாழ்ந்தநா சரத்தை* விட்டு
 நன்னகர் பெத்ல கேழை**
 நண்ணீனர்: மரியாள், சூசை:
- இடமிலை: இல்லம் இல்லை 768
 இருவரும் ஆயர் கள் கால்
 நடைகளின் கிடைக ளொன்றில்
 நகரீனில் வாழ்ந்தி ருந்தார்

* நாசரத் - Nazareth

** பெத்லகேம் - Bethlehem

- கண்ணியின் வயிற்றில் விந்தைக்
கருவென உதித்தோன், வையப்
பொன்னிறத் தலைவன் என்னப்
பேரற்றிட அவது ரீத்தோன் 769
- தொழுவத்தில் ஹிந்தோன் அந்தக்
தூயவன்: மாணி டக்கர்
பழுதற்ற உலகு கரணப்
பாதைகள் படைக்க வந்தோன் 770
 * * * *
- குசையர் கனவில் ஓர்நாள்
தோன்றினன் தேவ தூதன்
சசனின் மகனுக்கு ஆபத்து
ஏற்படும் என்று சொன்னான். 771
 வேறு
எரோது மன்னவன்* எனும் கொடியேனின்
விரோத நெஞ்சின் வினைவால் மகனுக்கு 772
- இறுதி நேர்வது இஸ்கிருந் தாயைனின்
உறுதி என்றனன் உம்பரர் தூதுவன் 773
- தன்னுயிரோடு தன் துணை, மகனின்
இன்னுயிர் காக்க எகிப்துக் கேளினன் 774
- காலன் என்பவன் கருணையி னால்கொடுஸ்
கோலன் என்னும் கூற்றுவன் மறைந்தோன் 775
- மாசறு செல்வன், மனைவியி னோடு
நாசரத் நகரை நண்ணினன் மீண்டும்.
 வேறு 776

* எரோது மன்னவன்-Herod the Great

வந்தவர் வாழ்ந்தார்: தேவன் 777

யைந்தனும் வளர்ந்தான்: பெற்ற
தந்தையும் தாயும் மற்ற
சமுதாயப் பெரியோர் என்போர்

போற்றிட நடந்தான்: தன்னைப் 778

புரந்தவர் தம்மை வையும்
ஏற்றிடத் துக்க தான்
இசையுடன் வளர்ந்து வந்தான்

* * * *

முறையொடு மரபின் ஞான 779

முழுக்கினைப் பெற்ற நேரம்
வரையறு வான்பிளக்க
வயஸ்கிடும் புனித ஆவி

புறவுபோல் இறங்கி வந்து 780

பொருந்துதல் கண்டான்; அன்பு!
உறவில்லம் மகன்றீ! உன்பால்
உவக்கின்றோம் எனும்சொல் கேட்டார்*

* * * *

பரிசுத்த ஆவி பின்னர் 781

பார்வையில் மணவ்ப ரப்பு
விரீகின்ற பாலை செல்ல
விழைந்திட, ஏச சென்றார்.

நான்கு பத்து) இரவு மேலும் 782

நற்பகல் நான்கு பத்து
நோன்பினில் கழுத்தார் ஏச
குடங்கின(து) உடலும் உள்ளும்:

* இந்தக் கட்டத்தில் இருந்து ஏசுவை
மாரியாதைப் பண்மையில் குறிப்பிடுகிறோம்.

- வாடிய குமர ரைத்தன் 783
 வயஸ்கோள் வந்த சாத்தான்
 கூடிய வரைமு யன்றான்
 குன்றுபோல் ஏசு நீண்றார்.
 * * * *
- கலிலியா* சென்றார் அங்கு 784
 கருத்துகள் எடுத்து வைத்து
 வலிமையில் தெளிவில் மக்கள்
 வசப்பட்டார்; மயங்கி நீண்றார்.
- சொல்லிலே உறுதீ: சொல்லவச் 785
 சொல்வதீல் தீற்மை: யாவும்
 கல்லிலே எழுதி னாற்போல்
 கருத்தீனில் பதீய வைக்கும்
- வல்வமை, தன்னம் பிக்கை 786
 வயஸ்கீடும் தேந்றறம்: யாரும்
 அவ்வவர் அவ்வர் என்னும்
 அருள்ளன புரீத வாக்கு:
- உவமைகள், போத னைகட்ட(அ) 787
 உகந்தவென்று) அவர்பு னைந்த
 சுவையுள காதகள், காந்துச்
 சொற்களீன் தொகுப்பு) அவர்சொல்.
- விந்தையின் விந்தை மாந்தன் 788
 வேதம்போல் சொல்லவ் வெள்ளும்
 சிந்தையில் ஓளீரத் தக்க
 தெளிவுடன் எடுத்து ரைத்தார்.

---

* கலிலியா - Galilee

29

கற்குத்தவம் - ॥

- வாணிடை இருந்து) இறங்கி 789
 வய்யகம் வந்தோன் போன்று
 மாணிடர்க்கு) இயலா தென்னும்
 மாயங்கள் பலவும் செய்தார்
- அலைமே஗தும் கடலின் மீது 790
 அடிவானம் இருண்ட ஹின்னும்
 வலைவீசி எதுவு மின்றி
 மனம்வாழிக் கரைக்கு வந்தோர்
- சேங்கமும் கண்டார்: வையத் 791
 துயரங்கள் போக்கு தற்கே
 ஆகமெஙன் றெடுத்து வந்த
 ஆண்டவன் மைந்தர், அந்த
- மீனவர் தம்மை மீண்டும் 792
 வீசுங்கள் வலையை என்றார்
 வாணவர் மனது வைத்தார்
 வலையெயலாம் துள்ளும் மீன்கள்.

பிணீயினர் ஏசு நாகர் 793
பேற்றினை வேண்டி வந்து

பணீயவும் கருணை வள்ளல்
பார்த்தனர், நலமு டைந்தார்.

மூஸ்கையர் தமது நெஞ்சம் 794

மொழிந்தீடும் வாய்ப்பை எண்ணோ
ஏஸ்கீய பார்தை கெஞ்ச
இறைஞ்சினர், ஏக்கம் தீர்த்தார்.

வலிப்புநோய், பேய், ஹசாசு 795

வருத்தீடும் தொழுநோய் என்று
சலிப்பின்றித் தீர்த்தார்: கண்ட
தரணீயர் வியந்து நீண்றார்.

ஒருமகன் இழுந்தாள் கண்ணீர் 796

ஊற்றென உறைதல் இன்றிப்
பெருகீடும் விழியின் வெள்ளப்
பெருக்கொ(டு) ஓர் அபலை நீண்ற

காட்சியைக் கண்ட வள்ளல் 797

காவனின் கருணை யற்ற
ஆட்சியின் மீட்டார்: சூழ்ந்த
அனைவரும் அடிப ணிந்தார்.

மாண்டவர் விழுத்தெ முந்தார் 798

மரணத்தைப் பிணீபோல் தீர்த்தார்
ஆண்டவன் இவரே யென்ன
அனைவரும் பின்னே சென்றார்.

கடவுளிது நடந்தார்: சீடர்	799
கடும்புயல் அலைக்க மூக்கும்	
படகோடு தவித்த பேரது	
பரவையில் அமைதி கண்டார்.	
* * * *	
விந்தைகள் என்ப ஏதும்	800
வினையாட்டாய்ப் புரிந்தார் அவ்வர்	
தந்தையின் மகன்யான்: யாவும்	
சான்றுகள் எனப்ப கண்டார்.	
* * * *	
பறவைகள் ஒரீடத்து) ஒர்	801
பருவத்தில் கூடு தவ்போல்	
உறவினர் மணவி முரவிற்கு)	
உவப்புடன் வருதல் போவ	
குழந்தவர் தம்முள், தம்மை	802
தெரட்பவர் தம்முள், ஏசு	
ஆழந்தசிந் தனைக்குப் பின்னர்	
ஆயந்துயின் அறிந்த பின்னர்	
தேர்ந்தனர் பன்னி ரண்டு	803
சீடர்கள்: கர்த்தர் தாமே	
ஒரந்துதீவில் ஒன்று பானை	
உம்பர்க்கும் தவ(று) இயற்கை*	

* யுதாஸ் என்ற சீடரை நேர்மையில் ஏசு பின்னர் தமது மதிப்பீட்டைக் குறிப்பாக உணர்த்தியுள்ளார் எனினும், பன்னிரண்டு சீடர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த பொழுது அவரையும் மற்றவர்கள் போன்றவராகத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாகத்தான் கொள்ள வேண்டும்

சீடர்கள் தமக்குள் ண்டும்
 தீருப்பணி தொடர்தற்கு) ஏற்ற
 பாடமும் சொன்னார்: சேவைப்
 பண்ணையும் பயிற்று வித்தார்.

* * * *

மலையின் நீண்ட(ரூ) இறைவன் மைந்தன்
 வழங்கிய ஞானச் சொற்கள்
 நிலையுள் உண்மையை: முற்றும்
 நிறைவுள் புஷ்ட வேதம்.

804

805

எளியர்யாம் என நினைக்கும்
 இதயத்தீற்கு) இறைவன் என்றும்
 அளியவன்: விண்ணை கத்தின்
 அரசினை அருள்வான் என்றார்

806

அழுதவர்க்கு) ஆறுதல்: ண்
 அவலங்கள் தாங்கித் தர்யம்,
 விழுமியம் காத்தோ ருக்கு
 விண்ணைர சாட்சி: காலைப்

807

பரீயெனத் தூய ருக்குப்
 பரமனின் காட்சி; அன்பு,
 கணிவுள் நெஞ்சின ர்க்குக்
 காருண்யம்: அடக்கத் தோடு

808

ஒடுங்கினர்க்கு) உலக ஆட்சி
 உயர்வுள் அறங்கள் தேடும்
 கடும்பசி தாகத் தோர்க்குக்
 களீப்புற நிறைவு; மாந்தர்

809

இனத்தீனர்க்கு அயைதீ தேடும் 810
 இயக்கத்தில் இன்பம் காணும்
 மனத்தீனர் இறைவ னுக்கு
 மக்களே யாவர் என்றார்:

என்பொருட்டு) உம்மை மக்கள் 811
 இகழ்ந்தீடின் மகிழ்வீர்: சற்றும்
 துன்புறல் தவிர்ப்பீர்: நானை
 துறக்கத்தீற் பேறு காண்பீர்.

* * * *

நாசரத்: தமைவ ஸர்த்து 812
 நகருக்குச் சென்றார்: அங்கு
 மாசறு மைந்தன் தன்னை
 வரவேற்கும் ஆர்வ மில்லை:

தத்துவ ஞானி யர்க்குத் 813
 தமது நா(டு) யர்வு செய்தல்
 எத்தீசை எனினும் பாரில்
 இல்லையென் றெடுத்து ஏரத்தார்.

* * * *

தவறுக்கு வருந்து வேரும் 814
 தவறுகள் மன்னிப் போரும்
 அவனுக்கும் அன்பர்: இந்த
 அவனியில் தேவ ராவர்

ஒருகண்ணுக்கு) ஒருகண் மற்றும் 815
 ஒரு பல்லுக்கு) ஒருபல் என்று
 கறுவிடும் பழை ஜெர்ச்சி
 கடவுளுக் கேற்ற தன்று

மன்றத்து மக்கள் நீலிர்	816
மன்னிப்பு வேண்ட வேண்டும்	
மன்னிப்பீர் என்று கேட்டு	
மண்டியிட(ு) இறைஞ்ச வேண்டும்	
மன்னிப்பீர், எம்மை நீலிர்	817
மன்னிப்பீர் என்று கெஞ்சின்	
மன்னிப்பார்: மன்னிப் பாரேல்	
வானுல(ு) உமதே யாகும்	
இருவர்க்குத் தொண்ட ராக	818
இருப்பதோன் றியல்வ தன்று:	
பொருஞ்கும் இறைவ னுக்கும்	
பொதுவன்ப தெதுவும் இல்லை	
ஊசியின் காதில் கூட	819
ஒட்டகம் நுழைதல் கூடும்:	
காசினர்க்கு(ு) இறைவன் வானக்	
கதவுகள் தீற்ப தில்லை.	
கேட்டவர் பெறுவர்: வாழ்வில்	820
கீழ்நிலைக்கு(ு) அழுந்தி னோரை	
மீட்டவர் உயர்வர்: மென்மை	
விரும்போனோர் வெற்றி காண்பர்	
* * * *	
முன்னோருக் களீத்து வாக்கை	821
முன்னவன்* நீறைவு செய்ய	
என்னானும் வருவா னென்ன	
எபிரேயர் நம்பி வந்தார்	

* முன்னவன் - இறைவன்

30

கறித்தவம் - III

சதுசேயர்*, பரிசே யர்கள்**	827
சமயமும் மரபும் காக்கும்	
முதுவோர்கள், மறைவல் வோர்கள்	
முந்தைய மர(பு) அனைத்தும்	
அழிப்பவன் என்றார்: சான்றோர்	828
ஆன்றோர்கள் அமைத்த வற்றைப்	
பழிப்பவன் என்றார்: தானே	
பரம பிதானன் கின்றான்:	
புனித நாள் ஓய்வு நாளைப்+	829
புறக்கணித்து) உலகில் வாழும்	
மனிதர்க்குச் சேவை செய்யும்	
வாய்ப்பெலவாம் புனிதம் என்பான்:	
தாழ்ந்ததை உயர்ந்த தென்றான்	830
தரையினை வானம் என்றான்	
வாழ்ந்தவர் வகுத்த பண்டை	
மரபினைப் புறக்க ணித்தான்	

* சதுசேயர் - Sadducee

** பரிசேயர் - Pharisee

+ ஓய்வு நாள் – Holy Sabbath

என்றனர்: மக்கள் மன்றத்து)	831
எதிர்ப்பினைத் தீர்ட்ட ஒன்றாய்	
நீண்றனர். நீண்ட குற்ற	
நீரை+யினை அணையம் செய்தார்:	
சீட்ரோ(டு) ஓலிவக் குன்றம்++	832
சேர்ந்தனர் ஏசு: யாஸ்கும்	
தேடவும் சிறைப்பி டித்துக்	
திரும்பவும் அனுப்பப் பட்ட	
கூட்டமும் அங்கு வந்து	833
கூடிய(து): அடையா எத்தைக்	
காட்டவும் உடன் இருந்தான்	
கயமையின் உருவும் யூதாஸ்.	
புனிதத்தீல் புன்மை சேர்க்கும்	834
புல்லன்மை வய்ய கஞ்சீல்	
மனிதப்புல் ஹுருவி: வஞ்சம்,	
வாழ்வெனும் அழுதீல் நஞ்ச,	
கடவுள் நுண்ணுணர்வி னுக்கும்	835
கயமையை மறைத்து வாழ்ந்த*	
புடமிட்ட வஞ்சன், தேவைப்	
புல்லருக் கர்ப்ப ணித்தான்	

+ நிரை - பட்டியல்

++ ஓலிவக் குன்றம் - Mount Olive

* ஆரம்ப காலத்திலாவது ஏசு, யூதாசை நம்பியிருக்க வேண்டும். தெரிந்தும் தோர்ந்தார் எனக் கொள்வதற்கில்லை.

- முத்தம்ளர் புனீதம்: அன்பு 836
 முகிழ்ப்பதன் காட்சி; காதல்
 பித்தர்தம் கவிதை: பொங்கும்
 பிரியத்தீன் மொழிபெ யர்ப்பு
- கண்ணத்தீல் குளிர்ந்த முத்தம் 837
 கரந்துள்** கருமய் ஒன்றின்
 சின்னமாய் ஏசு விற்குச்
 சிலுவையாய் முடிந்த தம்மா!
- * * * *
- தண்டனை கோர மேலும் 838
 சாட்சிகள் தேவை யென்று
 கண்டனர், பொய்ம்மை பேசும்
 கயவர்க்குப் பஞ்ச மில்லை.
- ஆசைபோல் பசியோன் றில்லை 839
 அனைத்தையும் எதிர்கொள் ஸற்குக்
 காசையே நம்பி நீற்கும்
 கயவர்கள் தோற்ப தீல்லை.
- * * * *
- அரசியல் தவிர்த்தா ரைத்தாம் 840
 ஆன்மிக வழிநின் றாரை
 அரசினுக் கெதிரீ என்றார்:
 ஆளுநர் முன்கொ ணர்ந்தார்:
- “ஆண்டவன் நானென் பான், லின் 841
 அரசனும் தானே என்பான்
 மாண்டலீன் வருவே னென்பான்
 மக்களை மயக்கு கின்றான்;

** காந்துளா- மறைந்துளா

தேசத்தின் பகைவன்" என்றார்	842
"தேவன்னன்(ஹ) உலகை ஏய்க்கும் மேசத்தின் முதல்வன்" என்றார் முடிகுடி ஆளும் ரோயர்க்கு)	
ஆட்படல் சிறுமை என்பான்	843
அடிமையில் இருந்து நாட்டை மீப்பவன் நானே என்றான் விடுதலை இயக்கம் காணும்	
சதியினுக் கேற்ற தான்	844
தண்டனை மரணம்: இஃது விதீன்றார்: இருத ரப்பும் விசாரித்தார் ஆளு நர்: யான்	
குறைதும் காணேன் என்றார்:	845
கூட்டத்தார் ஏற்க வில்லை முறை எனின் சிலுவை ஒன்றே முடிவெனக் குரல்கொ டுத்தார்.	
பல்வகை நீதி செய்யப்	846
பார்த்தனர், தோற்றார் பிலாத்: [*] கொல்வதே தீர்வென் கின்ற குரல் ஒலி பரவக் கண்டார்.	

* பிலாத்- (Pantius Pilate) உரோமப் பேரரசால் நியமிக்கப்பட்ட அதிபதி: ஆளுநர். மரணதுண்டனை கொடுக்கும் அதிகாரம் யூதர் சமுதாயத் தலைவர்களுக்கு இல்லை. எனவே உரோம அரசின் ஆளுநரிடம் கொண்டு வந்தனர்.

தவறேதும் செய்தி டானைத் 847

தண்டிக்க விரும்பா ரேஞும்
அவர்கள்தம் முடிவை ஏற்றார்:
அவர்கள்பால் ஒப்ப கைத்தார்.

* * * *

வெள்ளீக்குத் தன்னை விற்றான் 848

வினைவுகள் கண்டான் யூதாஸ்:
உள்ளத்தீன் நோவு தாஸ்கா(து)
உழன்று தன் உயிரை மாய்த்தான்.

* * * *

சடலத்தீல் சாட்டைத் தானை 849

தலையின் மேல்முன் கீரீடம்
உடலத்தீல் வழியும் செந்தீர்
ஒருபுறம் சிலுவை தோளீல்

சிலுவையை இடையில் தூக்கச் 850

சீமோன்னன் றொருவர் வந்தார்
வலுவுள நெஞ்சின் மெய்யும்
வாடுதல் தவிர்த்தற் கில்லை.

குருமாரின் ஏனைம்: ஹின் 851

கூட்டத்தர் இழிசௌல்: அங்கு
வருவே஗ரின் பழிச்சௌல் தேவ
யைந்தர்க்கு வாய்த்து வாழ்த்து.

விரிந்துள சிலுவை மீது 852

விரித்துள கைகட்டு(கு) ஆணி;
ஹிந்துள கால்கள் சேர்த்துப்
பெரியதோர் ஆணி: 'யாவும்

முடிந்த(து)'; என்றிரைவன் மைந்தர்	853
மெரழிந்தனர்: பெற்ற நற்றாய்	
மடிந்தபோ தீருந்தார்: சீடர்	
வசத்தினில் ஓப்ப டைத்தார்.	
* * * *	
மன்பதை உயர்வு காணும்	854
வழியினிற் செயல்பட்ட டேரர்க்குத்	
துன்பமே கைம்மா(இ): இந்தச்	
குத்தீரம் பெரய்ப்ப தில்லை.	
* * * *	
வாரத்தீன் முதல் நாள் காலை	855
மகதலேன் கல்ல றைக்கு	
நேரத்தீல் சென்றாள்: அஞ்சி	
நீண்றனள்: தீறந்தி ருந்த	
கல்லறை வாயில் கண்டாள்	856
கர்த்தரீன் சடல மில்லை	
செஙல்லாரும் நீகழுவு: நஸ்கை	
துரிதமாய் ஓடிச் சென்று	
செய்தீயை அங்கு கண்ட	857
சீடர்க்குச் சொன்னாள்: சீடர்	
எய்தீனர்: புரீந்து கொள்ள	
இயலாதார்: தீரும்பிச் சென்றார்	
* * * *	

தெரண்டர்கள் அன்று மாலை;
தேரமாவும்* சிலநாள் பின்னர்
கண்டனர் மீண்டு வந்து
கர்த்தரை: வரமும் பெற்றார்+.

* * * *

நீண்ட நாள் வாழ்ந்தார் இல்லை
நெறிசெயும் போத ணாக
ஆண்டநாள் அதீக மில்லை
அவலங்கள் அனைத்தும் மிஞ்ச

858

மாண்ட நாள் சரிதை: ஏசு
மரணத்தீன் பின்ன முந்து
மீண்ட தோர் விந்தை: பின்னர்
வினைவுகள் சரிதை அம்மா!

860

* * * *

இன்மையின் விளையில் நீண்றார்
இட்டதை உண்டு வாழ்ந்தார்
மென்மையின் விசவ ரூபம்
வேலியில் வாத வாழ்வு.

861

பழையறி யாத நெஞ்சம்
பாசத்தீன் வற்றா ஊற்று
ஒழையறி யாத நாட்கள்
உலகறி யாத தியாகம்.

862

* [Thoma]: முதலில் ஏசு, பிற சீடர்கள் முன் தோன்றிய பொழுது தோமா இல்லை. எட்டு நாட்கட்குப்பின் மீண்டும் சீடர்கள் முன் தோன்றிய பொழுது தோமாவும் உடன் இருந்தார்.

+ வாழும் பெற்றார்- ஏசு "தூய ஆவியை" அவர்கள் மேல் ஊதி, பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றார்.

இறுதி, லின் எழுச்சி, ஏசு	863
இறைவனின் மகனே என்ப(து)	
உறுதிசெய் துலகு கரண	
உணர்த்திய நீகழ்ச்சி யாகும்	
ஒருபுறம் கடவுள் என்ப(து)	864
ஒன்றெனக் கூறி னாலும்	
மறுபுறம் ஏசு நாதர்	
மகனென ஏற்கும் கொள்கை	
வானத்தில் இறைவ னுக்கு	865
வழங்கிடத் தக்க தான	
தானத்தில் இருவர் தேரன்றும்	
தீசனம் தவிர்த்தற் கில்லை	
* * * *	
ஆன்றவர் இறைவன்; மற்றும்	866
அவர்மகன்; புனித ஆவி	
முன்று)அவிர்* சோதி: அன்றின்	
முழுமதி ஏசு மார்க்கம்.	
* * * *	
விவிலியம் இரண்டும் தங்கள்	867
வேதமென் றேற்பர்: யாவும்	
புவியினர் சொன்ன தேனும்	
பூரணன் அருட்சொல் என்பர்.	
மேரேயென் மரபில் வந்தேர்	868
முகம்மது தூதர் என் பேர்	
ஈசாவின் வழியில் நீற்பேர்	
எல்லோரும் தீர்ப்பு நானை	

* அவிர் - ஓளி

- ஏதாவது ஒரு விதத்தில் 869
 ஏற்பவ ராவர்: முன்றின்
 முதாதை யர்கட் குள்ள
 மூலத்தில் பொதுமை காண்டோம்.
- ஏகவின் பிறந்த நாளும் 870
 இறந்த நாள், எழுந்த நாளும்
 தேசள் நீகழ்வு நாட்கள்
 சிறப்பு நாள்: தீருவிழா நாள்
- பிரீவுகள், கீறித்த வத்தில் 871
 பிளவுகள் பல ஆனாலும்
 விரீவுள், ஆழ மாண
 வேஞ்சுள் இரண்டே யாகும்.
- நண்பினர்: தேடித் தேடி 872
 நலிந்தவர்க்கு) உதவி செய்யும்
 பண்பினர்: பாசம் வாழ்வில்
 பாலம்ளன் றுணர்ந்த நெஞ்சர்:
- கல்லியும் உடல்ந வத்தைக் 873
 காத்திடும் மருந்தும் சேவைச்
 செல்வமும் கருவி யாகச்
 சிலுவையின் அன்ப ராக
- மக்களை ஈர்ப்பார் என்பர் 874
 மறுத்ததைப் பொய்ம்மை என்பர்
 தக்கதை உலகம் ஏற்கும்:
 தகவில் தழைப்ப தீவ்வை.

- கிறித்தவ சமயம் இன்று 875
 கிணைகளை வையம் முற்றும்
 விரித்துயர் மனீத நேய
 வேள்வியின் இயக்க மாகும்.
 *   *   *   *
- அறிவியல் தொழில்நுட்ப பத்தின் 876
 ஆட்சியும், மனீத நேய
 நெறி யென வளரும் ஆலின்
 நீழலும், மார்க்சி யத்தின்
- தாக்கமும், சமுதா யத்தில் 877
 துத்துவப் புரட்சி கூட்டும்
 ஆக்கலும் வளர்ந்த நாட்டின்
 ஆன்மிக வாழ்வு சார்ந்த
- பார்வையில், மரபு சார்ந்த 878
 பழக்கத்தில் நம்பி ஏற்கும்
 நீர்மையில் பெருத்த மாற்றம்
 நீகழ்த்திடல் கண்டோம்: இஃது
- காலத்தின் தீர்ப்பு: நாளும் 879
 கழிதல், ஹின் வருதல் நேரும்:
 ஞாலத்தில் ஞானத் தேரீன்
 யாத்திரை நீற்ப தீவ்வை.

31

கிள்லாம் - I

அறபியர்* அந்த நாள்தம்	880
ஆன்றவர் அமைத்தி ருந்த மரபினுக் கேற்ப வாழ்ந்தார் வழிவழி தொடர்ந்து வந்த	
சம்பிர தாயம் சட்டம்:	881
தலைவனின் முடிவே நீதி: நம்பிய நெறியில் நீற்கும் நடைமுறை அவர்தம் மார்க்கம்.	
நாளெங்கு தங்கல்** தேடும்	882
நாடோடி வாழ்விற் கேற்பத் தோளெங்கு தங்கள் தெய்வம் தொழுதிடச் சுமந்து சென்றார்.	

* அறபியர் - அரபு, அரபியர், அரேபியம் பேண்ட சொற்கட்டு, இடையின ஏற்கும் பயன்படுத்துவது தமிழ் வழக்கு. ஆனால் இக்கல்வி இலக்கியங்கள், வஸ்லினமாகிய 'ஏ' கரத்தையே பயன்படுத்துகின்றன. மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுள்ள 'தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல்லகராதி', வஸ்லினத்தையே பயன்படுத்துகிறது. எனவே இங்கு 'ஏ' கரமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

** தங்கல் - தங்குமிடம் Camp

- மர்களில் தெய்வம், ஊற்றில், 883
 மலைகளில் தெய்வம்; வேண்டும்
 வரம் பெறத் தெய்வம் என்று
 வாழ்ந்தவர் அறபு மக்கள்.
 * * * *
- இறைவனின் மக்கள் யாம் என்று) 884
 எண்ணீய யூதர், மற்றும்
 மறையெனும் விலை யத்தின்
 வழியினர் சிலரும் வாழ்ந்தார்.
 * * * *
- ரீவுகள், அவற்றுள் தேரன்றும் 885
 ரீவுகள், உறவில் காணும்
 விரிசல்கள், அமைதி இன்மை
 விரவிஅங் கிருந்த காலம்.
 * * * *
- அன்புளன் அப்துல் வா மற்று) 886
 அவன் துணை ஆமி னாவின்
 நன்மக னாக மக்கா
 நகரீனில் நடிப்பி நந்தார்:
- இளமையில் தந்தை தாயை 887
 இழந்தனர்: பெரிய தந்தை
 வளமையில் அனாதை யாக
 வாழ்ந்தனர்: வளர்ந்து வந்தார்
- பள்ளியில் அமர்ந்து கல்வி 888
 பயின்றனர் இல்லை: ஞானம்
 வல்வமை என்ப யாவும்
 வாழ்க்கையின் வகுப்பில் பெற்றார்.

அல்அமீன்*, அஸ்சாதிக்**, என்று)	889
அனைவரும் புகழு வாழ்ந்தார் பல்வகைத் தீறனர்; வயயப் பாதையில் முன்ற டந்தார்	
*	
தன்னினும் முத்த மாதின்	890
தலைமையில் பணியில் சேர்ந்தார் தன்னாரும் தீறத்தால் செல்வத் தலைவிக்கே தலைவர்* ஆனார்	
*	
தனிமையை விழைவார்: கூடும்	891
சந்தையின் இரைச்சல் இல்லா இனியதோர் அமைதி தேடும் இயல்பினர்: ஆண்டு தோறும்	
*	
மலையினை அடைவார், மக்கள்	892
வாழ்க்கையின் அவலம் எண்ணும் நிலையினில் உழல்வார்: மேலும் நெடி(து) அறி துயிலில்** ஆழ்வார்	
*	
உறங்கினர் அதீர்ந் தெழுந்தார்	893
ஒளி அவிழ் உருவம் ஒன்று ஹங்குதல் கண்டார்: அஃது பேசவும் அதீர்ந்தார் மேலும்.	

* அல் அமீன் – நம்பிக்கைக்குரியவர்

** அஸ்சாதிக் – உண்மையானவர்

* தலைவர் – கணவன்

** அறிதுயில் – Trance

- வந்தது ஜீப்ரில் என்னும் 894
 வானவர் தலைவர்: வானத்
 தந்தையின் ஏவல் என்னும்
 தகுதீயில் செய்தி சொன்னார்
- இறையவன், நழிகள் மூலம் 895
 இடையிடை இறக்கி வைத்த
 மறைகளை இறுதி யாக
 வந்துள நழநீர் ராக
- உலகெலாம் அறியும் வண்ணம் 896
 ஒதீடும் உள்ளம் கொண்டான்:
 அவகீலான்: யாவும் வல்லான்
 அவ்வாறு என்றுரைத்துச் சொன்றார்.
 *   *   *   *
- கலஸ்கினர்: நடுக்கத் தோடு 897
 கதீஜா இடத்துச் சென்று
 விளஸ்கிடச் சொன்னார் : நஸ்கை
 விழுதோடு வேறும் கண்டார்.
 *   *   *   *
- தவணைகள் பவவாய், வேண்டும் 898
 தருணத்தீல் நழிகள் மூலம்
 அவனியர் உயர, உய்ய
 அவ்வாறு தன் வேதம் சொன்னான்.
- தொடக்கத்தீல் உலகிற் குத்தாம் 899
 தூதன் என் றுரைத்தார் இல்லை;
 அடக்கமாய் மனைவி, உற்றார்
 அன்பர்தம் ஏற்பைப் பெற்றார்

- சிறு சிறு குழுவிற் குள், ஹின் 900
 சிவருள் கூட்டந் தண்ணீல்
 பெருமையொ டவருக்கு) அல்லாஹ்
 புகன்றதைச் சொல்லி வந்தார்.
- ஆண்டுகள் சில இவ் வண்ணம் 901
 அகன்றபின் ஜீப்ரீல் அங்கு
 மீண்டும் வந்து) 'இறைவன் வேதம்
 விளம்புக விரீவாய்' என்றார்:
- இறையவன் இட்ட ஆணை 902
 ஏற்றனர்: இறக்கி வைத்த
 மறைமையீ கூட்டி வைத்து
 மக்கள்முன் பேசுவார்: யான்
- அல்லாவின் தூதன்: என்மேல் 903
 ஆண்டவன் இறக்கி வைத்த
 சொல்லேநான் சொல்லும் வேதம்
 தொண்டன் யான்; உம்மோன் என்றார்.
- அல்லாவே கடவுள்: மற்றோர் 904
 ஆண்டவன் அண்டத் தீவில்லை:
 எல்லாமாய்-எங்கும் என்றும்
 இருப்பவன் அவனே யாவன்
- இறப்பிலான்: தானே யாவும் 905
 இறப்பித்தோன்: அந்தம் என்னும்
 இறப்பிலான்: என்று முன்னோரன்
 இறுதியோ முதலோ இல்லான்

கருணையின் வடிவம்: அன்புக் கடல் அவன்: அரவ ணைப்பின் உருவமாய்ப் பிரபஞ் சத்தை ஒழ்புவேஙன்: ஓப்பெரன் றில்லான்	906
உருவம்ளன் றெதுவு மில்லான் உலகத்தீன் பரப்ப ணைத்தும் அருவமாய் நீறைந் தீருப்பான் அனூவிலும் குடியி ருப்பான்	907
பாரீதீல் காண்ப யாவும் படைத்தவன்: பருவந் தேரூறும் மாரியும் வளீயும் மற்ற வள்களும் வகுத்த ஸிப்போன்.	908
வானமும், ஞாயிறும், வான் மதீயொடு கோள்கள் யாவும் மீனமும், அவையி தக்கும் வெளீயையும் கண்ட மேலேஙன்	909
இறந்தவர் தம்மை அல்லாஹ் எழுப்புவன்; தீர்ப்புச் சொல்வான் சிறந்தவர் துறக்கம்* செல்வர் தீயவர் அளறு** காண்பர்.	910
நன்மையே விழைவ ணேனும் ஞாயத்தீன் தலைவன் அல்லாஹ் அன்போரன்; கருணை வள்ளல் அருவமாய் என்றும் எங்கும்	911

* துறக்கம் – சுவர்க்கம்

** அளறு – நாகம்

நீறைபவன்: நீகர்ணன் றில்லான் 912

நீத்தியன்; சூனி யத்தும்

உறைபவன்: அவன்தன் வேதம்

உரைத்தீடு அவன்ப ணித்து

தூதன் யான்; எளீயன்: உங்கள் 913

தேரழன்:யான் சொல்வ தெல்லாம்

நாதன்வந் தீறக்கீ என்மேல்

ஞாலத்தீற் களீத்த தென்றார்.

* * * *

32

கிள்லாட் - II

கும்பலாய் நீன்று கேட்ட
914
குறைஷியர் தம்முள், யாரும்
நம்புவார் இல்லை: இஃது
நாடகம்: எந்த நாளும்

இறந்தவர் எழுந்த துண்டோ?
915
ஏய்ப்பவ னன்றோ? பாரீஸ்
கறந்தபால் மடியில் ஏறக்
கண்டவர் கண்ட துண்டோ?

மந்தீர வாதி என்பர்
916
மயக்கீடும் கவிஞன் என்பர்
தந்தீரம், மாயம் கற்றோன்
சமுதாயப் பகைவன் என்பர்

மரபினை அழிப்பான் என்பர்
917
மக்களை ஏய்ப்பான் என்பர்
அறபியர் பண்டை வாழ்வின்
அடிப்படை தகர்ப்பான் என்பர்

- வழி, வழி நமது முன்னோர் 918
 வண்ஸ்கீய தெய்வக் கூட்டம்
 அழிவதும், சிலைகள் யாவும்
 அகல்வதும் பெரறுப்ப துண்டோ
- அறஹியர் கடவுள் கட்குள் 919
 அல்லாவே தனைவன் போன்ற
 தரமுள்ளன்: எனின் அல்லாவே
 சர்வமும் என்ப(து) ஒப்பார்:
- கற்சிலை வடிவில் அங்கு 920
 கஃபாவில் ஆனாம் தெய்வம்
 பற்பல: அவற்றை எல்லாம்
 பழிப்பதை ஏற்ப துண்டோ
- * * * *
- அறிவுரை பலவும் கூறி 921
 அறஹியர் மரபும் கூறி
 நெறியொடு தமது முன்னோர்
 நீறுவிய கொள்கை கூறித்
- தீருந்துவார் முகம(து) என்று 922
 தீருத்தீடு முயன்றார்: ஆயின்
 வருந்துவார். இல்லை: சென்ற
 வழியினில் நிலைத்து நீண்றார்.
- 'நன்முறை' எடுத்து ரைத்தும் 923
 ஞாயத்தை ஏற்கா நேரய்க்கு
 வன்முறை என்ப தொன்றே
 மருந்தென முடிவு செய்தார்.

- கண்டனம், தடை, எ தீர்ப்பு 924
 கலகம் என்று) ஆரம்பித்தார்
 தொண்டரைத் துன்பு ருத்தும்
 சூழலும் பரவச் செய்தார்
 * * * *
- அன்றுதம் பாது காப்புக்கு 925
 அபிசீ னியாவை நோக்கிச்
 சென்றனர் தொண்டர்: தங்கள்
 சேமத்தீற்கு) உறுதி கண்டார்
 * * * *
- மற்றும்பின் தற்காப் புக்கு 926
 மதீனா சிலவர் சென்றார்;
 பற்றுடன் தமது கொள்கை
 பரப்பினர்; வளர்ந்தார், வாழ்ந்தார்.
 * * * *
- எதிர்ப்பவர், நுழைகள் பேசும் 927
 இயக்கத்தின் வளர்ச்சி கண்டு
 கொதித்தனர்: அண்ணல் தம்மைக்
 கொல்லவும் திட்ட மிட்டார்.
 * * * *
- சூழலின் கணல், மதீனாத் 928
 தொண்டர்தம் அன்பு) அழைப்பின்
 நீழல், இவ் விரண்டில் ஒன்றை
 நேர்ந்திடும் தேவை தம்முன்
- எதிர்தலைக் கண்டார்: வானில் 929
 இறைவனின் ஏவல் தோன்றி
 மதீயுரை யாக, 'அல்லாஹ்
 மதீனா நகரீ னுக்குச்

- செல்லுவை என்றான்: அங்கு 930
 சென்றபின் பகையைப் பேரீல்
 வெல்லுவை' என்றான் என்று
 விளம்பினர்; மறைந்து சென்றார்.
 * * * *
- அய்யமொன் ஸில்லா அன்பன் 931
 அபுபக்கர் துணையி ணோடு
 மய்யிருள் இரவில் அண்ணல்
 மக்காவை விட்ட கண்றார்
 * * * *
- பெரியவர் இடம்பெ யர்தல் 932
 பெயரீன்றி நிகழ்வ தீவ்வை
 சரிதையில் தீன்மா ர்க்கத்தர்
 சகாப்தம்*அன்று) உதயம் கண்டார்.
 * * * *
- ஆள்வினை யொடு, சிறந்த 933
 ஆனுமை அமைந்த அண்ணல்
 தேங்களி சமயத் தீற்குத்
 தூண்ணலும் உண்மை தேர்ந்தார்
- தான்செலும் செய்தி அவ்வளவு 934
 தன்மொழி என்பது) ஏற்கும்
 தீன்நெறி உணர்வின் ஆற்றல்
 தீரட்டினர்: தலைமை ஏற்றார்.
- பன்முகப் போகும், மாற்றார் 935
 பலமுறைப் படையை டுப்பும்,
 வன்முறைத் தீயும், சூறா
 வளீயும், ஆழ்கடல் கொதீத்த

* இசுலாமியர்களின் ஆண்டுக் கணக்கான வரிஜ்ஜரி

- அலையும் என்றெண்ணைத் தக்க 936
 அறபியர் மரபு காக்கும்
 கொலைவெறி உணர்வி னோடு,
 சூற்றுவன் நடனம் செய்த
- காட்சிகள் அனைத்தும் தாண்டிக் 937
 கடைசியில் தீன்மா ர்க்கத்தீன்
 ஆட்சியை அமைத்தார் அண்ணல்.
 அறபியர் அமைதி கண்டார்.
- மனீதருள் மனீதர் என்பர் 938
 மகம்மது: மறுப்போர் அண்ணல்
 தனிஒரு பிறவி: தெய்வச்
 சக்தியும் வாய்ந்தோர் என்பர்
 * * * *
- மக்காவில் பதின்மூன் றாண்டு 939
 மகமது நபியரய் வாழ்ந்தார்
 அக்காலம் தன்னில் ஜீப்ரீல்
 அண்ணலை உடன மூத்துச்
- சென்றனர்: ஆண்ட வன்முன் 940
 தேவ லோகத்தில் அண்ணல்
 நீண்றனர். தீன்மா ர்க்கத்தீன்
 நியமங்கள் ஜந்தும் கற்றார்.
 * * * *
- அல்லாவே கடவுள்: வேறோர் 941
 ஆண்டவன் இல்லை: முகம்ம(து)
 அல்லாவின் தூதர் என்னும்
 அடிப்படை இஸ்லாம் வேதம்.

- மெய்வழி முழந்தாள் இட்டு 942
 மெக்காவின் கஃபா நோக்கி
 அய்முறை நாளும் அல்லாஹ்
 அருள்பெற இறைதல் வேண்டும்
- இறைவனுக் குரைய தே நம் 943
 இருப்பிடம்: என்றும் எஸ்கும்
 உறைபவன்: முழந்தாள் இட்டால்
 உலகெலாம் அவன்ம சூதி
- பகல் முழு துணை வாத 944
 பட்டினி லீரத மேற்கும்
 தகவுடை ரமலான் தீஸ்கள்
 தவம் அவர் புனித நேரன்பு:
- எளியவர்க்கு) ஆண்டு தோறும் 945
 இயன்றவர்க்கு) இட்டு வாழும்
 அளிஉளம் தீண்ம தத்தின்
 ஜம்பெரும் தூணைல் ஒன்றாம்
- பாரினில் மக்கள் தஸ்கள் 946
 பாவத்தைப் போக்கு தற்குள்ள
 ஊரினை, நதியின் நீரை
 உயர்ந்துள மலைத் தலத்தைத்
- தேர்ந்தனர்; மரபிற் கேற்பச் 947
 சென்றனர்; நம்பித் தாஸ்கள்
 நேர்ந்தன நீறைவு செய்ய
 நீயமஸ்கள் பலவும் ஏற்றார்.

மெக்காவின் பயணம்* இஸ்லாம் 948
 விதித்துள் கடமை: கஃபா**
 அக்கால அறபி யர்க்கும்
 ஆண்டவன் தொழுகைக் கூடம்.

*   *   *   *

---

* மெக்காவின் பயணம் - ஹஜ்

** கஃபா - தொழுகைப் பெரும் பள்ளி - நபிகள் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இருந்து வருவது. அங்கு 365 கடவுளர் சிலைகள் இருந்தன. அல்லாவின் சிலையும் இருந்தது. அல்லா தலைமைக்கடவுள். ஆனால் அவர் மட்டுமே கடவுள் அல்ல. நபிகள் சிலைகளைத்தையும் அழித்து விட்டார்.

33

கிள்லாட் - III

- ஒருவனே இறைவன் என்னும் 949
 உறுதி:பின் இறைவன் ஏவும்
 கருமம்செய் வான வர்கள்:
 காலமும் தொடர்ந்து வந்த
- தூதர்கள்: அவர்கள் தம்வாய்ச் 950
 சொல்வழி இறைவன் தந்த
 வேதங்கள்: அவர் வர்தம்
 வினைகளுக் கேற்ப அல்லாவு
- அளித்திடும் தீர்ப்பு) என்னும்இவ் 951
 ஐந்தினை நம்பும் வித்துள்
 தளிர்த்துள சமயம்: ஆல்போல்
 தழைத்துள மர்க்கம் இஸ்லாம்.
- வானவர், இறைவ னுக்கும் 952
 மக்கட்கும் தொடர்புப் பாலம்
 ஆனவர்: இறைவன் ஆணை
 அனைத்தையும் நிறைவு செய்வோர்

வரணவர் தலைவர் ஜீப்ரில் மற்றுள் இஸ்ரேல், மாலிக், ஏனையர் எண்ணீ வாதார் இறைவனின் ஏவல் செய்வோர்:	953
முந்தைய தூத ரான முசாவின்* தெளரத்** தாவுத் ⁺ தந்துள்ள ஜபுர் வேதம் ⁺⁺ தாரணீ பெற்ற ஈசா [@]	954
'தீருமறை,' இன்ஜீல் ^{@@} ஞாலத் தேவைகட் கேற்ப அவ்வாவு அருளிய தீருக்குர்'ஆன் என்று) அமைந்துள மறைகள் நான்கு.	955
செய்யவை நலிந்து) அழிந்து தீமையின் பெருக் கெடுப்பில் வய்யகம் அழியும் காலம் வந்ததை முழுது ணர்ந்த	956
ஆண்டவன் அழிப்பான்: அந்ராள் அனைவர்க்கும் தீர்ப்பு நாள்:முன் மாண்டவர் எழுவார்: தாஸ்கள் வாழ்ந்ததற் கேற்ற(து) ஏற்பார்:	957

* முசா - Moses

** தெளரத் - Torah

+ தாவுத் - David

++ ஜபுர் வேதம் - Psalms

@ ஈசா - இயேசு

@@ இன்ஜீல் - Bible

துறக்கம் ஓர் இன்பத் தோட்டம் சுவையுள் கணிகள், கண்ணிச் சிறப்புடைப் பெண்கள், ஊற்றுத் தீஞ்சுவை நதீகள் என்னத்	958
துய்ப்பன, பட்டு, மஞ்சம் சுகம்தரும் சூழல் யாவும் மெய்ப்பட நீறைந்த(து); அல்லாஹ் வீரும்பினர்க்கு) அளிக்கும் வீடு.	959
அளறு தீக்காடு; வெம்பும் ஆவிசேர் கொதீநீர்; வெப்பில் உழவும், ஏரிந்த தோலை உயிர்ப்பித்து மேலும் மேலும்	960
அழலின் வெஸ் கொடுமை தாஸ்கா(து) அழுந்தவும், அமைந்த சாபம். நீழல்ளனும் அளிய னேணும் நீதியின் தலைவன் அல்லாஹ்.	961
தீண்மார்க்கத் தவர்கள் ஆன்மச் செல்வங்கள் எனக்க ணித்து வாண்தோட மதித்து வாழ்வில் வழங்கிடும் பனுவஸ் முன்று:	962
புனிதநூஸ் குர்'ஆன்: ஆன்மப் பெருண்மை சேர் ஹதீஸ்* தேர்ந்த மனிதர்கள் ஹித்தும் சேர்த்தும் வகுத்துள் 'ஷரியத்'** ஆகும்.	963

* ஹதீஸ் – Hadith

** ஷரியத் – Sharia

துறக்கத்தீ லிருக்கும் வேதம்:	964
தொன்றுள்* வேதம்: அவ்வாறு இறக்கிவைத் தீந்த மண்ணுக்கு) ஏந்துள் புனிதக் 'குர்'ஆன்'	
அன்றாட வாழ்க்கை, மற்றும் ஆன்மீக நெறிடு ரண்டும் ஒன்றாக இணையும் வாழ்வை உலகினுக்கு) அளித்துள்ள அவ்வாறு.	965
தூதரும் நபியு மானேர் சௌன்னவை, அனுப வஸ்கள், நாதரின் விளக்கம் என்ப யாவது மான 'ஹதீஸ்':	966
'ஷாரியத்'**, தீன்மார்க் கத்தீன் சட்டம்: அஃப்து) அருளீன் அன்பின் வாரிதி இறக்கி வைத்த மறையைடு, நபிகள் வாழ்வின்	967
அனுபவம் கண்டு சௌன்ன அறவுரை, ஆய்ந் தவிந்த முனிவர்கள்,* சமுதாய த்தீன் முன்னையோர்** ஒருமித்து) ஏற்ற	968

* குர்'ஆன் என்றுமே இருப்பது, i.e., uncreated, co-existing with Allah: அவ்வாறு அதை இந்த மண்ணில் இறக்கி வைத்தவர் என்ற கருத்தும் உண்டு.

** யாப்புக் கருதி ஷாரியத் என்பது ஷாரியத் என நெடில்

+ முனிவன் – ஞானி

++ முன்னையோர் – பெரியோர்

கருத்துகள், இவைய னைத்தும் கைந்துதீல் தீரண்ட வெண்ணேயः தீருத்தம் ஆஸ் காஸ்கு, பெற்றுச் செயல்படும் சமய நீதி.	969
* * * *	
தீருவிழா சமயத் தோடு சேர்ந்தது: முகரம், பக்ரீத், பெருவிழா ரமலான், அண்ணல் ஹந்தநாள் பெருநாள்* ஆகும்.	970
'வட்டறுப்பு'** எனும், ப முக்கம் வையத்தீல் தீண்மார்க் கத்தார் சட்டமன்ற நனுச ரிக்கும் சடங்கினில் தலைய தாகும்.	971
வணிகத்தீல், அரச மைப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்றார்: ஆயின் அணிகலன் போல்கு டும்ப அமைப்பினைக் காத்து வந்தார்.	972
வங்கிகள் அமைந்த நாட்டில் வட்டியைத் தவிர்த்தற் கில்லை நங்கையர் முகம், ம மறைக்கும் நடை*** பல நாட்டில் இல்லை	973
தீருமணம், குடும்ப வாழ்வு சிறப்புள்: தந்தை தாயர் பெருமையர்: கடமை யாவும் பேசுவ புரீத நால்கள்.	974

* பெருநாள் – Festival Day

** வட்டறுப்பு – Circumcision

*** முகம் மறைக்கும் நடை – Burkha

குற்றத்தீற்கு(க) ஒருக்கும் பேரழ்தீல் 975

கொடுமையின் பரீமா ணங்கள்

சற்றுநன்று(ர) இளகு மாறு

சட்டத்தீல் மாற்றம் காண்பர்

இருதாரம் அவன்வி ரும்பும் 976

இழுக்கம்; ஓர்விதி விலக்காய்

இருதாரம், முன்றோ நான்கோ

ஏற்பதற்கு(க) இசைவு தந்தான்.

நபிகளீன் மனைவி மார்கள் 977

நால்வரீன் மிகுதி என்னீன்

அபலைகள் தழை, ம ணந்தார்

ஆதர வளித்தார் என்பர்*.

திருமண முறீ(வ) ஏற்பாட்டில் 978

திருத்தத்தை வலியு ருத்தி

இருசில நாட்டில் பெண்கள்

உரிமையின் பெயரில் கேட்பர்.

புதுமையின் படையெ டுப்பைப் 979

புழுக்கங்கள் எதிர்த்துப் பேரீல்

இதுவரை வென்ற தாக

எங்குமே சரிதை இல்லை.

* * * *

---

* நான்கு மனைவியர் என்ற கட்டுப்பாடு நபிகள் தமது மனைவியரை மணம் முடித்த பின்னர் தான் ஏற்பட்டது என்ற கருத்தும் இஸ்லாமிய அறிஞர்களிடேயே உள்ளது.

- இறைவனுக் கர்ப்ப ணித்தல் 980
 'இஸ்வரம்': மற் றிறைவன் ஏற்ப
 முறையொடு வாழ்ப் வர்தாம்
 'முஸ்லிம்' என் றெண்ணைத் தக்கார்
- மற்றவர் குறைகள் தம்மை 981
 மறைப்பதே முறையை: மற்றோர்
 குற்றத்தை உலகீ னுக்குக்
 கூறுதல் சான்றோர்க் கில்லை.
- மென்மையே அன்றீன் கூறு 982
 மெல்லிய குரலில் பேசும்
 தன்மையே பண்டீன் சின்னம்
 சத்தியம் மவுனம் தேடும்.
- தொடக்கத்தீல் நபிகள் அல்லாஹ் 983
 சொல்லிய தென்ற செய்தி
 அடக்கமொ(டு) அனைத்தும் ஏற்றார்:
 ஆண்டுகள் கழிந்த லின்னர்
- சிந்தனை யாளர் தம்முள் 984
 தெளிவுகள் தேடும் எண்ணைம்
 வந்தது. அறிஞர் என்போர்
 மன்றத்தீல் வாதித்து) என்றும்
- ஒற்றுமை கண்ட செய்தி 985
 உலகினில் அறிது: வாழ்வில்
 கற்றவர் ஒன்று சேர்ந்த
 கடையை நாம் கண்ட தீவ்வை.

- வய்யக நீகழ்வு யாவும் 986
 மாணிடர் செயல் அணைத்தும்
 அய்யத்தீற் கீடுமி லாது
 அவன்செய லாயின் வாழ்வில்
- துன்பத்தீன் ஊற்று யாது 987
 துயர்களீன் தொடக்கம் எங்கு
 மன்பதை முயற்சிக் கான
 வழினைவ என்போர் உள்ளார்.
 *   *   *   *
- வளர்ந்தளவ் இயக்க மேனும் 988
 மதமேனும் கொள்கைப் பாட்டில்
 பிளந்துபின் பிரிவு கண்டு
 பேசுதல் உலகி யற்கை
- ஞாலத்து மதங்கள் தம்முள் 989
 நடைமுறை இறுக்கம் என்னும்
 சீலத்தீல் இஸ்லாம் மார்க்கச்
 சிறப்பினை உலகம் ஏற்கும்
- அவ்வாவின் வேதம் கண்ட(து) 990
 அறபியம்: அறபி யத்தீல்
 வல்லாருள் கருத்து மாற்றம்
 வருவ தொன்று) இயல்பே யாகும்
- பிரிவுகள் இரண்டு கண்டார் 991
 பெரியது சன்னா: எண்ணீல்
 சிறியது ஷியா; இவற்றின்
 சிந்தனைத் தள்ளுகள் வேறு.

காரீஜா என்றோர் கூட்டம்
 கடுமையின் சின்னம்: அன்னார்
 வாரிசென் றெண்ணைத் துக்க
 மரபினர் சிலரே யாவர்

* * * *

992

சூஃபியம் தீண்ம துத்தின்
 சூக்குமத் தேட்டம்; தூய்மை
 மேலிய இதயம், உண்மை
 விருப்பு, மற்று) அன்பு, வாழ்வில்

993

இறைவனை டெங்றி நீற்கும்
 இசுலா மியலனே சூஃபி:
 முறையொடு விரதம், தீயானம்
 முத்தியின் ஏணி என்பர்.

994

34

திராத தேடல்

இறப்பொரு வரம்: ஆனாலும் 995
 ஹிவுகள் அணைத்தும் மிஞ்சும்
 இறப்பினும் கொடிதூண் றுண்டோ
 இறைவனும் கொடியன் தானோ!

இறைவனோ கொடியன் அன்றி 996
 இயற்கைதூண் கொடிதோ! மாந்தர்
 முயற்சிகள் வெல்வ தூண்ணோ
 முடிவிதற்கு (அ) எவர் பொறுப்பு?

ஆக்குதல், அதனைப் பின்னர் 997
 அழித்திடல் எனும் பணிக்கு
 நீக்கமிழான் றில்லா இந்த
 நீலைமையின் பொருள்தூண் என்ன?

முடிவுக்குப் பின்னர் வாழ்வில் 998
 முத்தீஒன் றுள்ள தென்னும்
 விடு(வ) ஒரு தீர்வு: * மாந்தர்
 வினைகட்டும் பொருள் இஸ்கு (அ) உண்டு.

* இந்து, பெளத்து, சமண மதங்கள்

அணுக்களீன் கூட்டால் வந்த(து) 999

அழிந்துயின் கிரிந்து மீண்டும்
அணுக்களாய் மாறும் யாவும்
அதனதன் இயல்பே என்னும்

சிந்தனை மற்றோர் தீர்வு:^{*} 1000

தீர்ப்புநான் அண்ணு^(இ) எல் லோகும்
தந்தையின் முடிவுக் கேற்பத்
தண்டமோ வரமோ காண்பர்

என்பதோர் முடிவு:^{**} இவற்றில் 1001

எதனை நாம் ஏற்ப தென்ன
மன்பதை உறுதி செய்ய
வழிவகை, கண்டோ மில்லை.

||

விளக்கங்கள், விளக்கங் கட்கு 1002

விளக்கங்கள், அதற்கு மேலும்
விளக்கங்கள் கண்டோம்: வையும்
விழைந்திடும் விடிவு காணேஙாம்.

அனைத்துமே ஊகம் என்பர் 1003

அறிவியல் முனிவர்⁺ என்ன
நீணத்தீடுத் தகுந்தோர் ஆய்வு
நெறிகளீன் ஆழும் கண்டோர்

* உலகாயதம்

** யூத, கிறித்தவ, இஸ்லாம் மதங்கள்

+ அறிவியல் முனிவர் - பகுத்து ஆயும் தீற்றும்,
உள்ளுணர்வும் பெற்ற ஞானியர்

- எளியது மனித சாதி: 1004
இதனுளம் முழுமையை யாகத்
தெளிவுடன் மொழிபேப் யர்க்கும்
தீறன் உள் மொழிஒன் றில்லை:
- மனிதனின் சிந்தை கூறும் 1005
வலிமை இலாத ஒன்றில்
தனியன்* தன் செய்தி முற்றும்
தரணிக்குத் தருவ துண்டோ?
- கற்பனை கடந்து, நெஞ்சம் 1006
கருதுப அனைத்தும் மிஞ்சி
நீற்பவன் இறைவன்: இந்த
நிலத்தினில் மனிதன் கண்ட
- சொற்களீல், தனது செய்தி 1007
சொல்வனோ? சொல்க டந்த
அற்புதம் எனவீ ரீந்த
அண்டத்தின் அதீப னுக்கு
- மானுடர் பேச கீன்ற 1008
மழுவையா ஊட கம்தும்
ஊனுடல் சுமந்து மண்ணீல்
உவவிடும் மக்கள் பேசும்
- மொழிகளுக் களவு மில்லை 1009
முழுமையை** மில்லை; நாளும்
வழிவழி வளரும்: மாறும்
மறையவும் கூடும்: இந்தக்

* தனியன் - இறைவன்

** முழுமை - Perfection, பூரணத்துவம்

- கருவியை, பிரபஞ் சுத்தீன் 1010
 கர்த்தன் தன் படைப்ப னைத்தீன்
 பெருமிதம் கொள்ளத் தக்க
 பே(று) எனும் மானுட ர்க்குப்
- பெருஞ்சுள் அமரச் செய்தி 1011
 புகன்றிடத் தேர்வ துண்டோ?
 அருளீய மறைகட் கெல்லாம்
 ஆயிரம் விளக்கம் சொல்வர.*
- மணிதருள் தேவ ரண்ணர் 1012
 வருவது முண்டு: மாந்தர்
 புணிதர்ளன் றவரை ஏற்றுப்
 பேர்ற்றுவ துண்டு: மற்றும்
- பனுவலில் வேதம் என்ப 1013
 படைத்ததும் அவரன் னார் தம்
 அனுபவம், மேதை, சிந்தை
 ஆழுத்தீன் உணர்வின் சேதி.
- கடவுளர் வருவ தீவ்வை 1014
 காட்சியும் தருவ தீவ்வை
 உடலுடன் வய்ய வரழ்வில்
 உயர்ந்துநாம் தேவ ராவே஗ம்.

சொல்லின் பெருள் கால வளர்ச்சியில் மாறுவது:
 ஸவர்களீடையே கருத்து வேறுபாடுகட்டு உப்பட்டு.
 நீரந்தரமில்லாதது.

III

- காலம்னன் றுறைப்பர் அஃது 1015
 கடவுளின் முன்பா லின்பா!
 மூலம்னன் றெண்ணைத் தக்க
 முதற்பொருள் என்ப(து) எஃது?
- கடவுள்தான் புதீர்னன் றில்லை 1016
 காலமும் புதீர்தான்: காலம்
 தொடருவ(து) என்பர்: ஈசன்
 தோற்றிய தென்றும்** சொல்வர்:
- ஹிரபஞ்சத் தோடு காலம் 1017
 ஹிறந்ததென்று) ஒருக ருத்து:
 ஹிரபஞ்ச மின்றிக் காலப்
 பேற்றுக்குப் பொருள் ஒன் றில்லை:
- இரவையும் பகலை யும் வைத்து) 1018
 இயற்றிய தன்றிக் காலம்
 உரமுள பொருளா, மற்றும்
 உருவுள பொருளா, மண்ணீல்
- மாற்றத்தை அளக்க மாந்தன் 1019
 வகுத்துள கருவி போவத்
 தோற்றுவ தன்றிக் காலம்
 சொந்தமாய்ப் படைப்ப தென்ன?

** தோற்றியது - உருவாக்கியது

காலம்ளன்(று) உலகு பேசும் கருவியும் மாற்ற மில்லாச் சீலம் ஒன்(று) உடைய தன்று தீசை*யொடு பிணைந்த தென்பர்:	1020
மாற்றம் ஒன்றில்லா தான் வாழ்வள தன்று காலம் தேற்றம் இஃதுண்மை: ஆயின் தெய்வப் பே(று)** அதனுக்கு) இல்லை. IV	1021
வய்யகம்; அதுமி தக்கும் வான்வெளி; கதீர்ப் ரப்பும் செய்யவன்; வரம்பி கந்து தீசையெலாம் மின்னு கின்ற	1022
பால்வெளிக் குழுமம் கோடி படர்ந்துள அண்டம், தானே கால்கொண்ட பொருளா! அன்றிக் கடவுளின் படைப்பா என்னும்	1023
புதிரைனத், துருவி யாஸ்கும் புகுந்து, றின் நுணுக்கி ஆயும் மதீயினர், கடுந்த வத்தீன் மாதவர் தீர்க்க வில்லை.	1024

* தீசை - இடம், Space: Time and Space

** தெய்வப்பேறு - கடவுள் தன்மை: கடவுள் தன்மை உடையதனின் மாற்றமிலாது நிலைத்துக்காக இருக்க வேண்டும்.

- தன்னிலும் பெரிதோன் றில்லான் 1025
 தனக்கு முன் எதுவு மில்லான்
 மன்னியன்: ஆதி, அந்த
 மற்றவன்: ஹிரபஞ்சம் மற்று)
- இருப்பன அனைத்தும் ஏதும் 1026
 இல்லாத சூரி யத்தைப்
 பருப்பொரு ளாகக் கொண்டு
 படைத்தன வென்பார் உள்ளார்.
- தோன்றுதோட்டு) இந்த அண்டம் 1027
 தோட்ர்வதென்று) ஒருக ருத்து
 அன்றிதைப் படைத்த ஸீத்தான்
 அவன் எனல் மறுக ருத்து
- தச்துவம் இரண்டி னுக்கும் 1028
 தகுந்தவா(று) உறுதி கூறும்
 எத்தனம் இயலும் என்ன
 இயம்பினர் யேதையர் கான்ட*.
 V
- கண்களில் காண வெரண்ணாக் 1029
 கடவுளை விடுவேங்: நானும்
 கண்களின் தாகம் தீரக்
 காணும் இப் ஹிரபஞ் சம் தன்
- எல்லைகள் விரீவ தாக 1030
 இடம் பெயர்ந்து) அகல்வ தாகச்
 சொல்லுவர், சொற்கள் மிஞ்சித்
 தோன்றும் இப் பெரும் பே ரண்டம்

* கான்ட் – Immanuel Kant [1724 – 1804]

செல்லுவ தெங்கோ! சென்று 1031

சேருவ தெங்கோ! காண

ஒல்லுவ தல்ல வென்னும்

உயர்வையா இயற்கை தேடும்?

அறிவினுக்கு(கு) எட்டா(து) ஆயின் 1032

ஆய்வுக்கும் அடங்கா(து) ஆயின்

பொறிகளீன் முழுமை சேர்ந்தும்

புரிந்திடாப் பொருளே யாயின்

'நம்புவிர்' என்று சொல்வோர் 1033

நடைமுறை ஆய்வுக்கு(கு) ஏற்போம்:

அம்புவி வந்தார்; பேரனார்

ஆண்டவன் என்பது(து) ஒப்போம்.

களப்பணி ஏற்றோர் கோடி 1034

கருவிகள் காண்பார் ஏனும்

அளப்பதும் ஹிரபஞ் சத்தீன்

அந்தமென் றூங்றும் காணல்

முடியுமோ? மனீத சாதி 1035

மூலத்தைக் காணும் நானும்

விடியுமோ? இருள்இல் வாத

வெளிச்சத்தீன் சோதி காணல்

இயலுவ தாமோ? மாந்தர் 1036

எல்லையென் றைதிலும் காண

முயலுவ தறிவோ? நீண்ட

முடிவிலாப் பயணந் தன்னில்

கடந்துள தூரக் கற்கள் 1037
 கணக்கிடப் படுமோ? கால்கள்
 நடந்துள தடங்கள் பற்றி
 ஞாவத்தின் இதயம் பேசும்.

இறைவனின் விந்தைக்கு) எல்லை 1038
 இல்லையென்று) உரைப்பார் தம்சொல்
 முறையெனின் யாஸ்கள் தேடும்
 முயற்சிக்கும் எல்லை யில்லை.

இன்று) இலை என்பது) ஏற்போம்: 1039
 இயல்வது) அன்று என்பது) ஒப்போம்:
 வென்றிலம் எனினும் நானை
 வெஸ்லுவம்: வீழ்வது) இல்லோம்.

VI

அணுவினால் இந்த வய்யம் 1040
 ஆனது):அவ் அணுவைப் போழ்ந்து
 நுணுக்கியும், நுழைந்தும் மேலும்
 நுட்பத்தின் நுட்பம் சூழ்ந்து

கருதினம்: உயிர் என்று) ஒன்றைக் 1041
 கண்டனம் இல்லை: அந்த
 அருவம் எஸ்குளது? பூத
 ஆதர வின்றி ஆவி

இயலுவ தீவ்லை யாயின் 1042
 இறைவனும் மனீதர் நெஞ்சில்
 உயலுவன்* தானோ அன்ற
 ஒன்றையும் சார்ந்தி டாது

* உயலுவன் - அசைபவன், நடமாடுபவன்

- தணிஒரு பெருள்ளன் றால்அத் 1043
 தன்மைக்குத் தடயம் ஏதும்
 முனிவரும் கண்ட தீவ்வை
 முன்னுதல் கடந்து நீற்கும்
- சக்தி அஃப்து) ஆயின் அந்தச் 1044
 சக்தியால் தரணி காணும்
 முக்தியென்ற றுள்ள தேயோ!
 முடிவென எதைநாம் கண்டோம்.
- இருப்பதை உறுதி செய்வது 1045
 இதுவெனும் சான்றூரான் றில்வை
 மறுப்பதற் கியல் வில்வை
 மாயங்கள் என்பர் கண்டோம்.
- அறிவியல் வரம்பு கட்குள் 1046
 ஆண்டவர் ஆட்சி இல்வை:
 அறிவியல் எல்வை மிஞ்சின்
 அவனும் வந்து) அரசு செய்வான்
- அனைத்தையும் கழுத்துக் கூட்டு 1047
 அனுபவத் தொடுபு கீர்ந்து
 நீனைத்திடின் தொன்று தொட்டு
 நீகழுந்துதன் வேர்கள் தேடின்
- வையகம் கண்ட விஞ்சை 1048
 மாயங்கள் என்ப வெல்லாம்
 ஜயம்ஒன் றின்றி மாந்தர்
 ஆற்றலின் வினைவே யாகும்

சிந்தை ஒர் அருவம்: ஆற்றல் 1049
 தீராத ஊற்று: மண்ணீல்
 விந்தைகள் விஞ்சை கோடி
 வினைந்துள்ள தேவப் பண்ணை.*

VII

கயமையும் வஞ்சம் சூது 1050
 களவொடு நெஞ்சை ஆளும்
 பயமெனும் உணர்வும் மற்றும்
 பாவங்கள் ஒருபு ரத்தீல்;

எண்ணறு பிணீகள், இன்னல்; 1051
 இதயத்தைப் பிழிந்தை டுக்கும்
 கண்ணறு துயர்கள், துன்பம்
 கவலைகள் ஒருபு ரத்தீல்;

கடலை ஓய்வி ஸாது 1052
 கரையின்மேல் மோது தல் போல்
 உடலையும் மாணி டர்தம்
 உளத்தையும் வருத்து கீன்ற

அவலத்தீன் கொடுமை எல்லாம் 1053
 அலசியும் ஆயும் நெஞ்சம்
 கவலையோ டெழுப்பும் கேள்வி:
 கடவுள்ளன் றுவகு பேசும்

அருள்வடி வானேரன், நீங்கா 1054
 அன்லினன், அனைத்தும் காக்கும்
 கருணையின் கடல்ப ஷடத்து
 காட்சியா இந்த வையும்?

* தேவப் பண்ணை: விந்தை என்று கணிக்கப்படக் கூடியனவும் நிகழும் இடம்.

- இறைவனீன் படைப்போ, அன்றி 1055
 இயற்கையின் அழைவோ இங்கு
 நிறைவிலை: நிவத்து வாழ்வில்
 நியதீயான் றில்லை: ஒன்றைக்
- கொன்றுதன் உணவு தேடும் 1056
 கொடுஞ்செயல் தவிர்த்தற்கு) இல்லை
 என்றுள நிலை ஏன்? யாவும்
 இயல்பென உலகம் ஏற்கச்
- செய்ததேன்: முயலோ, மானோ 1057
 சிங்கத்தீன் பசியி னின்றும்
 உய்வதோர் கண்ட மாக
 உழல்வ தேன்? அவை புரிந்த
- பாவமென்? பகைன்? இஃதோர் 1058
 படைப்பெனீன் பெருளென்? சான்றோர்
 நோவதென்? எண்ணி றந்த
 நோய்களீன் தேவை என்? நுண்
- கிருமிகள் கோடி கோடி 1059
 கேட்டினை வினைத்தற் கென்றே
 அருவம்ளன் றெண்ணைத் தக்க
 அளவினில் பெருகி மாந்தர்
- வாழ்வினைச் சிறைப்ப தேன்: மெய் 1060
 வலிமையைக் குறைப்ப தேன்: இத்
 தாழ்வினில் படைத்துக் காக்கும்
 தலைவனீன் பெருப்பு முண்டோ?

- அன்புதான் கடவுள் என்பர் 1061
 அருள்ளஸ்கள் பாதை என்பர்;
 வன்புசேர் சமயப் போரில்
 வழிந்த செஸ் குருதி வெள்ளம்
- ஆறெனப் பெருக்கை டுக்க 1062
 அதீல் நனைந்து) அளறு மிஞ்சும்
 சே(று)எனப் போர்க் களத்தில்
 சிவந்தமண் சரீதை சொல்லும்.
- ஐயத்தீற் இடமில் வரமல் 1063
 அனைவரும் நிறைவெள(டு) ஏற்கும்
 வையத்தின் அயை(வு)என் ரெண்ணீ
 மகிழ்வதற்கு) இடமொன் றில்லை
- எவ்வா(று) இஃப்து) என்பார் கோடி 1064
 ஏன் என்று கேட்பார் கோடி
 ஒவ்வா(து) என்று எதிர்ப்பார் கோடி
 உள்ளதை ஏற்று வரமும்
- இயல்பினர் எண்ணீ வாதார் 1065
 இருப்பதன் நியாயம் காண
 முயல்பவர் சான்றோர் தங்கள்
 முடிவெனப் பிரபஞ் சத்தில்
- நானிலம் ஒருதன் னாட்சி 1066
 நடைமுறை உரிமை கொண்ட
 மாநிலம்: நடப்ப தெல்லாம்
 மானிடர் ஆட்சி என்பர்.

பெருத்தீடும் காலம் முற்றும் 1067

பெருப்பவன்: தேவை தோன்றின்
ஒறுப்பவன் அணைத்தும்: மீண்டும்
உலகத்தைப் படைப்பான் என்பர்.

VIII

நீராடு நிலத்து வாழ்னை 1068

நீர்மலன்* அழிப்பான் ஓர்நாள்
வேராடு புதிதாய் மீண்டும்
மேதீனி படைப்பான் என்பர்:

நம்புவ தோ,இ தற்கு 1069

நாத்தீகம் உயர்ந்த தன்றோ?
அம்புவி தன்னில் மாந்தன்
ஆண்டுகள் கோடி கோடி

ஊர்ந்தனன்: தவழ்ந்தான்: நானும் 1070

உயர்வினைத் தேடும் பாட்டில்**
ஆர்ந்தனன் எனினும் என்றும்
அயர்ந்தனன் இல்லை: கண்ட

தடைகளைத் தகர்த்தான்: நீண்ட 1071

தடஸ்களைக் கடந்தான்: உச்சி
அடைவது குறியாய், குன்றா
ஆசையே ஆற்றல் ஊற்றாய்,

கற்பனை புதுமை தேடும் 1072

கனவுக்கு வடிவம் சேர்க்க;
உற்பத்தி வழியில் ஓய்வும்
ஒழிவு மிலா(து) உழைத்து

* நீர்மலன் - கடவுள்

** பாடு - பெருமுயற்சி

- மேதையின் மின்னல் தந்த 1073
வெளிச்சத்தில் விண்ணும் வெல்லும்
பரதையில் மேஸ்ந டந்தான்:
பல்வகைத் துறைகள் கண்டு
- அடிப்படை அமைத்தான்: நானும் 1074
அமர்வாழ் விஸ்கு காணப்
படுப்படி யாய் உ யர்ந்தான்:
பட்ட பாடு எடுத்துக் கூறின்
- காவியப் பரீமாண ஸ்கள் 1075
கடந்தாரு புதுமை பொஸ்கும்
ஒலியப் படைப்பின் தோற்றம்
உருப்பெறும்: மனித சாதி
- கல்லினை வடித்தை டுத்துக் 1076
கண்கவர் சிலைசெய் தால்பேரவ்
தெங்கிலைப்பாருள் காடும் மேடும்
சூழ்ந்தபல் லுயிரும் கெங்ட
- நிலத்தினைப் பண்ப டுத்தி 1077
நிலமகட்ட(கு) அணிகள் சேர்த்து) இத்
தலத்தினைப் படைத்து) அளித்த
சாதனை சரிதை யாகும்.
- கருவிகள் கோடி கண்டான் 1078
கடவுளும் தும்க ருத்தைப்
பொருளுடை வேத மாகப்
புகன்றிட மொழிப ணடத்தான்

கணவகளுக்கு) அளவொன்று) இல்லை	1079
கானத்தை, காவி யத்தை	
நிலையுள் அழகின் ஆட்சி	
நிறைந்தன புணர்த்து) அளித்தான்.	
இயற்கையின் கருவில் கோடி	1080
இன்பஸ்கள், எல்லை யில்லை:	
முயற்சிசைய்து) ஒவ்வொன்று) ஆக	
முடிந்ததைப் பெற்று மாந்தன்	
வையத்தை வளர்த்தான்: தும்மோர்	1081
வாழ்வினுக்கு) உயர்வு சேர்த்தான்:	
பையத்தன் கல்வி ஆய்வில்	
பயிற்சியில் வெற்றி கண்டு	
மண்ணீனில் கால்ப தீக்து	1082
வாயனன் போல்உ யர்ந்து	
விண்ணீனைத் தொட்டான்: விண்ணீனில்	
வேதியன்* ஆள்வது) என்னும்	
தேயமும் சென்று தேடும்	1083
தீசையீனில் வெற்றி காண	
ஆயவும், பிரபஞ் சத்தை	
அறியவும் விழைவான்: இந்த	

* வேதியன் - கடவுள்

ஞாவத்தை முழுமையாக 1084
 நாதனே+ அழிக்கும் ஊழிக்
 காவத்தை++ நம்பு வோமோ
 கடவுளும் கொடியன் தானோ?

பயனில் சொல்லவ் கூடப் 1085
 பழியென்று தேவர்* சொன்னார்:
 நயனில் என்னும் ஒன்றை
 நாதனே செய்வ துண்டோ?

பெற்றவர் தீருத்து வர்தம் 1086
 பிள்ளைகள் தவறு செய்தால்:
 முற்றவும் அழிப்ப துண்டோ
 முர்க்கம் அஃப்து) எவரே செய்வர்?
 IX

நீறைவன முனிவர் எல்லாம் 1087
 நேற்றையர்: இன்று யாவும்
 குறையுள(து) என்று பேசும்
 கூற்றை நாம் ஏற்ப(து) இல்லை.

நேற்றீனும் இன்று நன்று 1088
 நீகழ்வதீன் நானை நன்று
 மாற்றிதற்கு) இல்லை; நானும்
 வளர்வது மனித சாதி.

+ நாதன் - கடவுள்

++ ஊழிக்காலம் - உலகம் பிரளைத்தீல் அல்லது ஊழித்தீயில் அழியும் காலம்: பல மதங்கள் வெவ்வேறு வடிவில் இறைவன் உலகத்தை ஓர் நாள் அழிப்பான் என்பதையும் மீண்டும் உருவாக்குவான் என்பதையும் ஏற்கின்றன.

* தேவர் - வள்ளுவர்

- காட்டினில் வளரும் தேக்கு, 1089
 காழுத்தீல்+ வளர்வ தேபோவல்
 ஏட்டினில் பயிலும் கல்வி
 இடையரா துயர்வ தேபோவல்
- தரணியில் மாணி டம்தன் 1090
 தரத்தீனில், தன்மை யில், கன்
 உரத்தீனில், காலம் தேரஹும்
 உயர்வது: தாழ்வ தன்று.
- பரிதீயின் கனல் கு றைந்து 1091
 பாரினில் குளிர் மி குந்து
 தீரியிடை எண்ணெய் இல்லாத்
 தீபம் போவல் இந்த வையம்
- அவிந்தீடக் கூடும் என்ன 1092
 அறிவியல் கூறு மாயின்
 தவிர்த்தீடற்(கு) இல்லை என்று
 சங்குகள் காட்டு மாயின்
- மூப்புண்டு: மூப்பில் யாவும் 1093
 முடிவது முண்டென்(ரு) ஏற்போம்:
 காப்பவன் அழித்தல் வேறு
 காலத்தால் அழிதல் வேறு
- X
- தக்துவ வாதி என்று 1094
 தாரணி கண்டோர் தம்முள்
 ஒத்து) ஒரு பாதை கண்டு) இவ்
 உலகினுக்கு) உதவ வில்லை.

+ காழும் - வைரம்

- அறிஞர்கள் ஆயும் கோறும் 1095
 ஜயங்கள் வளர்தல் கண்டார்
 பொறியிலர் தமது ஞானம்
 பேசுதுமென்று) உறுதி கொண்டார்.
- வெளிச்சத்தின் எல்லை நானும் 1096
 விரிகின்ற(து) உண்மை: ஆயின்
 வெளிச்சத்தின் வெளிச்சம் எட்டா
 விரிவினுக்கு) எல்லை யில்லை.
- ஆண்டுகள் முன்று நான்கின் 1097
 ஆயிரம் ஆய்ந்த ஹின்னும்
 காண்டதென் ரூறுதி சூறும்
 காட்சியென் றதுவு மில்லை:
- ஜயங்கள் என்ப வற்றுள் 1098
 ஜயங்கள் மிகுந்த தல்லால்
 பையவும் ஆன்ம வாழ்வுப்
 பாதையில் வெளிச்ச மில்லை:
- தட்டிய கதவு கோடி 1099
 தட்டினர்க்கு) அளவெண்று) இல்லை
 எட்டிய இல்லம் என்ன
 இதுவரை எதுவும் இல்லை.
- XI
- பார்னில் இறப்பின் ஹன்னர் 1100
 பாழ், மற்று) அவ் வயிரினுக்கு
 வேரிலை என்பர்: வாழ்வு
 வெறுமையில் முடிவு தாமேஷ?

இயற்கையும் சூரியத் தீற்கு 1101
எதீர்: அதை நீரப்பு தற்கு

முயற்சிக்கும்: சூரி யத்தில்
முடிவதோ மனீதன் வாழ்வு?

அழிவில்து) ஆண்மா என்பது 1102

ஆறுதல் தரும் சொல்: ஆன்றோர்
மொழி இது: சமயங் கட்கு
மூலமும் இதுவே யாகும்.

கற்றலை, கேட்டலை, யாம் 1103

கருதீய, அணைத்தீன் மூலம்
பெற்றலை இரண்டு தீர்வு:
பேறேனும் அண்டம் என்றும்

தொடருவது) அவ்வு: ஒர் நாள் 1104

தோற்றியது) என்பது) ஆயின்
கடவுளீன் உண்மை கூறும்
காரணம் பலவும் காண்போம்.

இன்று பேரவு பிரபஞ்சம் இங்கு 1105

என்றுமே உள்ளது) என்னீன்
தொன்று தொட்டு) இயக்கம் யாவும்
தொடர்வதும் உறுதி யாயின்

இறைவனீன் தேவை என்ன 1106

இயம்புதற்கு) எதுவும் இல்லை:
நிறையடை முடிவு இஃபுது) அவ்வு
நிலை இதை மேலும் ஆய்வோம்.

35

தொடரும் பயணம் ...

।

ஆதீதாட(ு) உயிரனைத்தும் 1107

அரும்பிடும் பண்ணை: வாழ்வில்
பாதியின் மேல்ளன் ஞும்நற்
பாவையர்: பாசம் மிக்க

தாவியனத், தமக்கை, தஸ்கை 1108

தாரமும் மகனு மாக
ஆயவர், உலக வாழ்வில்
ஆற்றலின் அமர ஊற்றாம்

பெண்ணினை, தன்னில் பாதி 1109

பேறேனப் பெற்று நெற்றிக்
கண்ணினன் உயர்ந்த தாகக்
கவிஞர்கள் பாடு வேரை,

கற்பொரு கைவி வங்கு 1110

கணவனேர் கால்வி வங்கு
பெருப்பொரு சுபம்: தாய்மைப்
பெருப்பொரு சுமையாய், வாழ்வில்

- மாண்புடைத்(து) என்ப யாவும் 1111
 மாதுர்க்கே கடமை யாக்கி
 ஆண்குலம் தடைகள் அற்ற
 ஆதீக்கம் தமதாய்ப், பெண்கள்
- அடிமையாய், தம்வி ருப்பில் 1112
 அனுபவிக் கின்ற இன்பப்
 படிமையாய், வதியச் செய்த
 பழியினைத் தொடர்ந்து காணும்
- கருணையின் கடல்ளன் கின்ற 1113
 கடவுளர் வெகுள வில்லை
 அருள்பேசும் அன்பு பேசும்
 ஆன்மிகம் இரங்க வில்லை
- மாற்றம்ஒன் றுண்டேல், இந்த 1114
 வய்யகம் காணத் தக்க
 ஏற்றம் ஒன்று(று) உண்டேல், எங்கும்
 இருப்பவன், இணையி வாத
- ஆற்றலின் உருவம் என்னும் 1115
 ஆண்டவன் உண்டேல், வாழ்வின்
 ஊற்றைனும் பெண்மை, ஏற்ற
 உயர்வினைப் பெறுதல் வேண்டும்:
- புனிதம் என்று(று) இயற்கை தந்த 1116
 பெருப்பெலாம் பெரது: இஃப் தொன்றே
 மனிதத்தீன் வேதம்: உண்மை
 வாழ்வியல்: வளர்ச்சிப் பாதை.

॥

அனைத்தையும் ஆய்ந்தே ஏற்கும் 1117

அகிலத்தர் வாழும் நானை

நீணைத்திடக் கூடும்: ஆயின்

நீகழ்ந்திடக் காலம் தேவை.

நம்புதல் சிறிது மின்றி 1118

யாவுமே ஆய்ந்து காணும்

அம்பவி இன்று) இஸ்கு) இல்லை

அயைவதும் அரிதே யாகும்.

பாரத்தை இறக்கி வைக்கப் 1119

பாதையின் இரண்டு பக்கம்

ஒரத்தில் சுயைதாஸ் கீக்கல்

உள்ளதை அறிவோம்: வாழ்வின்

சுயைகளைத் தாங்கு கீன்ற 1120

தூண் என நம்பிக் கைகள்

அயைவன: வாழ்வில் இந்த

ஆறுதல் பலர்க்குத் தேவை.

அறிவியல் வழியில் யாவும் 1121

ஆய்ந்தொரு முடிவு காணும்

அறிவியல் உலகத் தீற்கும்

ஆன்மிக இதயம் தேவை.

அறிவியல் படகில் வாழ்க்கை 1122

ஆற்றினைக் கடக்க, ஆன்ம

நெறியெனும் துடுப்புத் தேவை

நீறைவனில் இருபக் கங்கள்.

- அண்டவன், அண்டம் மற்றும் 1123
 ஆண்மா என்று) இவை தமக்குள்
 புண்ட நல் உறவு வரழ்வின்
 பொருள் எனும் புரீதம் : இந்தக்
- தொடர்பினை மட்டும் தேடும் 1124
 துறையல் ஆண்மிகம்: நம்
 கடமைகள்: கடமை சார்ந்த
 கருமங்கள்; சுருஸ்கக் கூறின்
- அறவழி வரழ்வு தேடும் 1125
 அனைத்தும் ஆண்மி கம்: அவற்றுள்
 புறமென ஒதுக்கத் தக்க
 பொருள் என எதுவும் இல்லை.
- |||
- ஆண்மாவின் உண்மை, இன்மை 1126
 ஆய்பவர் தொடர்க: மேலும்
 வாண்வீடு தேடும் பக்தர்
 வரழிய: தலையிட போம் நாம்.
- நையகம் நமது சௌக்து 1127
 வரழ்வெரு பே(று): இரண்டும்
 கையகத்து) உள்ள வாகும்
 கண்களீல் காண்ப வாகும்.
- கோடியை மிஞ்சும், நானும் 1128
 கொள்ளினும் குறைவ(து) இன்றித்
 தேடினர்க்கு) அனைத்தும் ஈயும்
 தீருவள்ள இயற்கை அன்னை:

தன்னவம் பொது நன் யைக்குத் 1129

தகும்ளனும் தரத்துள் ஏற்போம்:

இன்னலும் இடரும் வரழ்வும்

இடியொடு மனழயும் என்னும்

உண்மையு மறிவோம்: யாவும் 1130

உறுதியோ டெதீர்கொன் கீன்ற

தீண்மை, தன் ஆழம் காணாச்

சிந்தை, எம் பண்டக் வங்கள்.

பண்ணணபோல் இவ்வை யத்தைப் 1131

பதம் செய்வோம்: கவிஞர் பாடும்

விண்ணணயும் விண்ண யைந்த

வீட்டையும் மிஞ்சி நீற்கும்

துறக்கத்தை இங்கு அயைப்போம்: 1132

துயரங்கள் என்ப யாவும்

ஹக்கீன்ற ஊற்றுக் கண்கள்

பெயர்த்தீடும் கணவகள் காணபோம்:

IV

அன்பினுக்கு) எடைக்கோல் இவ்வை 1133

அருளெனும் பண்பும் மற்றும்

நன்மைக்கும், தீயைக்கும் நேர்

ஞாயத்தீற்கு) உரைகல் இவ்வை

காதலின் ஆழம் எட்டக் 1134

கருவி யொன்றில்லை: உள்ளம்

நோதலை அளந்து காணும்

நுண்பொருள் கண்ட தீவ்வை

புண்ணகை இதழின் பெரற்றில்
புதலம் ஒளீர வீசும்
மின்னலின் ஈர்ப்பின் விஞ்சை
விஞ்ஞானம் காண்ப தீவ்வை

1135

விழி நீரின் கவலை தாங்கும்
வெம்மையையக் கணித நூலின்
வழிகாண இயல்வ தீவ்வை
வளர்ந்தீடும் அறிவுப் பண்ணண

1136

எண்ணமும்⁺, உணர்வின் ஊற்றாம் 1137
இதயமும்⁺⁺ உருணை* யாக,
மண்ணக வாழ்வெனும் தேர்
மனவெயன அசைந்து செல்லும்.

V

மனிதரை மிஞ்சி நீற்கும்
வாழ்விலை: மண்ணும் விண்ணும்
புனிதம்ளன் ஏறண்ணத் தக்க
பெரான் எனில் மனிதம் ஒன்றே.

1138

இறைவனின் இருப்புக் கூற
எவருளர்: மனிதன் இன்றேவ்
குறையுள தாகும் அண்டம்;
குடிமகன் அவனே யன்றோ!

1139

+ எண்ணம் - சிந்தை, அறிவு: Mind as the seat of reason

++ இதயம் - Heart as the source of emotions

* உருணை - சக்கரம்

- ஞானத்தின் தொட்டில் என்னும் 1140
 யவனமும், மேதை ஊற்றுச்
 சீனத்தின் மண்ணும், கீழைத்
 திசையினில் பரிதி மிஞ்சும்
- ஒளியெனும் மெய்ம்மை கண்டோர் 1141
 ஒருவர்பின் ஒருவ ராகத்
 தெளிவுக்குத் தெளிவு சேர்த்த
 சிறப்புள் பரத நாடும்
- தத்துவப் பண்ணை என்று 1142
 சரிதையின் பக்கம் பேசும்
 மத்திய ஆசி யாவும்
 மற்றுளர் படைத்த நூல்கள்
- அனைந்ததுஞும் எமக்கு) இயன்ற 1143
 அளவினில் ஆழ்ந்து சென்று
 நீணந்தனம்: இறுதி யாக
 நீலவயன நீற்கும் தீர்வு:
- மனிதநே யத்தை* மிஞ்சும் 1144
 மதமிலை: ஒழுக்கம் என்னும்
 புனிதத்தில் இடம் பெறாத
 பெராருளிலை: இயற்கை தந்த
- வய்யம் ஒர் இன்ப** வீடு 1145
 வாழ்வொரு வரம் என் கீன்ற
 மெய்ம்மையே எமது வேதம்
 விண்ணகம் இங்கு கரண்போம்.

* மனித நேயம் - Humanism

** இன்ப வீடு - இன்பம் என்ற சொல் Bliss, மகிழ்ச்சி என்ற பெராருளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது: Pleasure என்ற பெராருளில் அன்று.

குசிரியனர்ப் பற்றி...

கரூர் மாவட்டம் வாங்கலாம் பாளையம் என்ற சிற்றூரில் 14.07.1929-இல் பிறந்தவர். இந்தியா, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் கல்வி பயின்றவர். நீர்வளத் துறையில் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்.

நீர்வளத் துறைப் பேராசிரியர்; தமிழகத் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர்; UNESCO ஆலோசகர்; மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்; அண்ணா பல்கலைக்கழகம்; சென்னை; இந்திரா காந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக் கழகம், புது தில்லி; நூகியவற்றின் துணை வேந்தர் போன்ற பொறுப்புகளை வகித்தவர்.

நீர்வளத் துறையில் இவரது பங்களிப்பு Kulandaiswamy Model என்ற பெயரில் அத்துறை இலக்கியத் தில் இடம் பெற்றுள்ளது. உலக அளவில் நீர்வளத் துறை வளர்ச்சியில் வல்லுநர்களால் குறிப்பிடப்படுவது.

பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுமம் (U.G.C.), அனைத்திந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்விக் கழகம் (AICTE), அனைத்திந்தியத் தொழில் பயிற்சிக் கல்விக் குழு, தமிழகத் திட்டக் குழுமம் போன்ற பல நிறுவனங்களில் உறுப்பினராக இருந்தவர். சர்வ தேசியத் தொலை நிலைக் கல்விக் கழகத்தில் ஆசியாவின் துணைத் தலைவராகவும் (International Association for Distance Education : Asian Vice-President), காமன் வெல்த் நாடுகளில் பல்கலைக் கழகக் கழகத்தின் (Association of Commonwealth Universities, London) தலைவராகவும், இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள்

கழகத்தின் (Association of Indian Universities) தலைவராகவும் இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்விச் சங்கத்தின் (Indian Society for Technical Education) தலைவராகவும் பணியாற்றியவர்.

ஆர்வம் காட்டும் மற்ற துறைகள்: தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு, 'பொன்னி' இதழ் 1948-இல் பாரதிதாசன் பரம்பரையில் அறிமுகப்படுத்தியது. 'குலோத்துங்கன்' என்ற புனை பெயரில் கவிஞர்கள் 10 தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய உரைநடை நூல்கள் பல பல்கலைக்கழகங்களில் பாட நூல்களாக இடம்பெற்றன. தமிழ் வரிவடிவச் சீரமைப்பு, இவர் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டும் மேம்பாட்டுப் பணி ஆகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1980-இல் D.Litt., பட்டம் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. கௌரவ டாக்டர் பட்டம் வழங்கியுள்ள மற்ற பல்கலைக்கழகங்கள்: அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், D.Sc., (1997); பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம், D.Litt., ஜவகர்ணால் நேரு தொழில் நுட்பப் பல்கலைக்கழகம், Ph.D., (1999); இந்திராகாந்தி தேசியத் திறந்த நிலைப் பல்கலைக்கழகம் D.Litt., (2000); கர்நாடகா திறந்த நிலைப் பல்கலைக்கழகம், மைகுர், D.Litt., (2002). Dr. B.R. அம்பேத்கார் திறந்த நிலைப் பல்கலைக்கழகம், வைதராபாத், D.Litt., (2002).

இவர் பெற்றுள்ள விருதுகள் பல. அவற்றுள் குறிப்பாகச் சில: 'வாழும் வள்ளுவும்' என்ற நூலுக்கு 'சாகித்ய அகாதெரி' விருது (1988); இந்திராகாந்தி தேசிய ஒருமைப்பாடு விருது (1988); கல்விக்காக U.G.C. விருது (1990); மைய வேளாண்மை வாரியத்தின் வைர விழாச் சிறப்பு விருது (1991); தமிழக அரசின் திருவள்ளுவர் விருது (1999); ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் விருது (2005); முரசொலி கலைஞர் விருது (2008); தமிழ்நாடு அறக்கட்டளை, U.S.A; சாதனையாளர் விருது (2008). இந்தியப் பொறியியலாளர்

நிறுவனம், இந்தியாவின் சிறந்த பொறியியல் வல்லுநர்களில் ஒருவராக அறிவித்தது (1991). வான்கூவர் (கன்டா) காமன்வெல்த் கல்வி நிறுவனம் (COL) அதன் கௌரவ உறுப்பினராக (Honorary Fellow) ஆக்கிப் பெருமைப் படுத்தியது (1999).

குடியரசுத் தலைவர், இவருக்கு கல்வி-அறிவியல் துறையில் இவர் செய்த சேவைகளுக்காக 1992-இல் 'பத்மஸி' விருதும், அறிவியல்-தொழில் நுட்பத் துறையில் இவர் செய்த சேவை, படைத்த சாதனங்களுக்காக 2002-இல் 'பத்மபூஷண' விருதையும் வழங்கிக் கொர வித்தார்.

இந்தியாவில் உள்ள தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனங்களில் தலையாயதான I.I.T. Kharagpur, அதன் 50 - ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாவினையொட்டி அந்நிறுவனத்தி லிருந்து பட்டம் பெற்ற 35000-த்திற்கு மேற்பட்ட பழைய மாணவர்களில் தலைசிறந்த இருவரில் ஒருவராக இவரை 2003 - இல் தேர்ந்தெடுத்தது.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத் தலைவர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் (I.A.T.R.) துணைத் தலைவர், தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகத்தின் (Tamil Virtual University) நிறுவனத் தலைவர், மைய அரசின் மனித வளமெப்பாட்டு அமைச்சகம் செம்மொழி தொடர்பாக நிறுவியுள்ள 'செம்மொழித் தமிழ் மத்திய ஆய்வு நிறுவனத்தின் ஜம்பெரும் குழு: எண்பேராயத்தின் துணைத் தலைவர்' போன்ற பல பொறுப்புகளை வகித்து வருகிறார்.

ஆன்மாவின் உண்மை, இன்மை
ஆய்பவர் தெரடர்க: மேலும்
வான்வீடு கேடும் பக்தர்
வாழிய: தலையிடோம் நாம்.

வையகம் நமது சௌகத்து
வாழ்வெரு பே(று): இரண்டும்
கையகத் துள்ள வாகும்
கண்களில் கரண்ப வாகும்.

பண்ணண்போல் இவ்வை யத்தைப்
பதம் செய்வோம்: கலிஞர் பாடும்
விண்ணணையும் விண்ண யைந்த
வீட்டையும் மிஞ்சி நீற்கும்

துறக்கத்தை இங்கு அமைப்போம்:

* * *

மனீதனே யத்தை மிஞ்சம்
மகமிலை: ஓழுக்கம் என்னும்
புனீதத்தில் இடம் பெறாத
பெருளிலை: இயற்கை தந்த

வய்யம் ஓர் இன்ப வீடு
வாழ்வெரு வரம் என்கின்ற
மெய்ம்மையே எமது வேதம்
விண்ணகம் இங்கு கரண்போம்

- குலோத்துங்கன்